

SREDA, 24 MAREC 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 15.05)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. - Razglašam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 11. marca 2010, nadaljuje.

2. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

3. Podpis aktov, sprejetih v postopku soodločanja: glej zapisnik

4. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

5. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

6. Brezpredmetne pisne izjave: glej zapisnik

7. Posredovanje besedil sporazumov s strani Sveta: glej zapisnik

8. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): glej zapisnik

9. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

10. Razpored dela

Predsednik. - Končni osnutek dnevnega reda, ki ga je 11. marca 2010 pripravila konferenca predsednikov v skladu s členom 137 Poslovnika, je bil razdeljen.

V soglasju s političnimi skupinami bi rad predlagal naslednje spremembe:

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Želel bi obvestiti predsednika – kot sem že storil v pismu – da je izredni odbor za finančno krizo nepravilno izločil strokovnjaka, priznanega demografa profesorja Bourcierja de Carbona, brez pravega razloga, in ga opisal kot neprimerno osebo.

Mislim, da imamo opravka z izjemno resnim primerom, ko je nekdo bil izločen s položaja strokovnjaka na podlagi ideoloških razlogov v enem od odborov Evropskega parlamenta...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. - Gospod Borghezio, to ni vprašanje pravilnosti postopka, saj govorimo o plenarnem zasedanju. Prosim, ta vprašanja postavljajte med srečanji odbora, ko se ta zadeva lahko obravnava, med plenarnim zasedanjem pa se morajo vprašanja glede pravilnosti postopka nanašati na naše delo na plenarnih zasedanjih in ne na delo odborov.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospod predsednik, 11. marca mi je na razpravi o politiki za Arktiko, ko sem imel na razpolago še četrtno dodeljenega časa, predsednik, ki pripada skupini ALDE/liberalnim demokratom, ugasnil mikrofona. To se do zdaj skorajda še ni zgodilo.

Gospod predsednik, poslal sem vam že pismo – na katero nisem prejel odgovora – in rad bi vas vprašal, v skladu s katerim pravilom je bil mikrofona izključen in zakaj je bilo treba uporabiti to pravilo. Navajal sem

zakonite – in resnične – politične pripombe, s katerimi se predsednik, poslanec skupine ALDE, ni strinjal. Zato je bil mikrofonski izključen. Če Evropski parlament cenzurira politične pripombe, potem to ni več parlament.

Predsednik. - Podpredsednik Parlamenta, ki je takrat vodil zasedanje, je pravilno uporabil postopek v skladu s členom 20(2) Poslovnika. Pisno bom odgovoril na pismo, ki ste mi ga poslali.

Četrtek

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je zaprosila za odlog glasovanja o predlogu resolucije konference predsednikov glede prehoda na Lizbonsko pogodbo za še nedokončane medinstitucionalne zakonodajne postopke. Torej gre za preložitev glasovanja.

József Szájer (PPE). – Gospod predsednik, zaprosili smo za preložitev glasovanja glede tega predloga v interesu Parlamenta. Sprva smo se strinjali, da ga uvrstimo na dnevni red, ker smo predpostavljali, da je vse v redu. Vendar pa je šlo za hitri postopek in v tem času smo izvedeli, da vsi odbori glede tega vprašanja niso bili pravilno vprašani za mnenje. To je predlog skupine PPE, vendar nekateri odbori želijo več časa glede te pomembne in zapletene zadeve, naj bo še tako nujna. Zato prosimo, da se glasovanje glede te zadeve preloži.

(Parlament se je strinjal s prošnjo.)

(Razpored dela je bil sprejet)⁽¹⁾

11. Dobrodošlica

Predsednik. - Za vas imam posebno obvestilo. Toplo bi želel pozdraviti delegacijo vseafriškega parlamenta, ki jo vodi njena podpredsednica, gospa Mugenyi. Z nami so na zasedanju. Prosim, pozdravite jih.

(Aplavz)

Druga podpredsednica vseafriškega parlamenta in predsednica delegacije za odnose z Evropskim parlamentom. Naša parlamenta tesno sodelujeta in vaša prisotnost danes nam je v veliko zadovoljstvo.

Želel bi izkoristiti to priložnost, da se vam zahvalim za povabilo, da spregovorim na zasedanju vseafriškega parlamenta, ki bo čez tri tedne. Na žalost ne bom mogel biti tam, vendar vam bom ob tej priložnosti poslal pismo. Prepričan sem, da se bomo ob priložnosti znova srečali.

Še enkrat vas vse toplo pozdravljam.

12. Priprave na Evropski svet (25. - 26. marec 2010) (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je razprava glede izjave Sveta in Komisije v zvezi s pripravo na Evropski svet (25. - 26. marec 2010).

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, v teh prvih mesecih leta 2010 smo priča izredno močni dinamiki v Evropski uniji, in to na sred najresnejše gospodarske krize v zadnjih osemdesetih letih. Istočasno izvajamo novo pogodbo, Lizbonsko pogodbo, ustanavljamo nove institucije in opravljamo zelo obsežno preurejanje ureditve naših gospodarskih sistemov.

To se včasih dogaja na nekoliko neorganiziran način zaradi odzivanja na velike izzive, ki jih sproti srečujemo; trenutno na primer na položaj grškega finančnega sistema. Vendar se Evropa spopada s tem položajem z ustvarjanjem novih orodij gospodarske politike na vseh področjih.

Zato včasih ne razločimo gozda zaradi dreves, vendar ustvarjamo popolnoma novo pot za reševanje izjemno zapletenega gospodarstva 21. stoletja, in to z evropskim pristopom.

Na takšen način smo se odzvali na zelo resno krizo in prva reakcija je bilo vlaganje javnega denarja v gospodarstvo Evrope, kar je privedlo v velike primanjkljaje.

⁽¹⁾ Druge spremembe razporeda dela: glej zapisnik

Na tak način smo se odzvali z obravnavo – in tukaj smo, da jo odobrimo – popolne reforme nadzora finančnega sistema.

Na tak način se odzivamo, in to z usklajevanjem gospodarskih politik. Komisija je navedla, da bo v zvezi s tem predložila predlog za usklajevanje gospodarskih politik, zlasti v območju evra. Poleg tega se prav tako srečujemo z zelo odločnimi in jasnimi ukrepi Evropske unije v podporo finančni stabilnosti na območju evra. Ta politična zaveza je bila sprejeta 11. februarja, da bi utrdila in ohranila finančno stabilnost na območju evra.

Obstaja še ena pobuda, ki je nedvomno del tega svežnja: zaveza za novo strategijo za rast in ustvarjanje visokokakovostnih delovnih mest. To je glavna delovna tema Evropskega sveta ta konec tedna; strategija, ki jo je opredelila in razširila Evropska komisija v dokumentu z dne 3. marca in ki jo bodo podrobno preučili voditelji držav ali vlad na spomladanskem Svetu, zlasti s stališča tako imenovanih „strateških ciljev“. To so strateški cilji, ki jih je Evropska komisija navedla v svojem dokumentu, kot so vprašanja zaposlitve, vlaganj v raziskave in razvoj, podnebnih sprememb in energijo, zgodnjega zapuščanja šole, izobraževanja na splošno in revščine. Poleg tega bo Evropski svet prav tako obravnaval vprašanje vodenja, ki je po našem mnenju ena od pomankljivosti tako imenovane Lizbonske strategije. Svet si želi, da bi se to vodenje vrtelo okrog njegovega lastnega političnega vodenja ter ukrepov Komisije pri nadziranju izpolnjevanja zavez, ki so jih sprejele države članice. To se bo seveda odvijalo v tesnem sodelovanju z in ob nadzoru Parlamenta ter seveda institucij Unije kot celote.

To bo osnovni namen zasedanj Evropskega sveta ta konec tedna, poleg enako pomembnega področja boja proti podnebnim spremembam, pri katerem je EU še zmeraj vodilna. Evropska unija bo obdržala svojo vodilno vlogo na svetu v boju zoper podnebne spremembe; to mora storiti, še naprej mora imeti pri tem vodilno vlogo. Poleg tega imamo merljivo zavezo za tako imenovan „hiter začetek“. Zato upajmo, da bo Evropski svet izmeril in ponovno potrdil to zavezo za pomoč državam v razvoju pri boju proti podnebnim spremembam tudi v naslednjih nekaj letih. Zavezo razvitih držav, da bodo na splošno sodelovale s tistimi, ki še niso razvite, da bomo vsi prispeli na zelo pomembno konferenco v Kankunu v najboljšem možnem stanju. Na tej konferenci mora Evropska unija – ponavljam – obdržati svoj vodilni položaj, ki ga ima zdaj, brez katerega kopenhavnskih dogovorov, za katere menimo, da niso zadostni, gotovo ne bi dosegli.

Države članice so soglasno potrdile svoje popolno strinjanje s temi cilji in da se želijo odločno premakniti k pravno zavezujočim obvezam na konferenci v Kankunu v Mehiki.

Voditelji držav in vlad bodo v veliki meri obravnavali ta vprašanja. Prav tako je mogoče – odvisno od tega, kar se bo zdaj zgodilo, ko se evropske institucije odločajo, kako se lotiti krize, ki se nanaša na tako imenovani grški primer – da se bodo ukvarjali z vprašanjem finančnega položaja v Grčiji in ponovnega financiranja javnega dolga te države. Tudi to vprašanje se bo nedvomno pojavilo tam, ker predstavlja del politične zaveze, ki jo je Evropska unija sprejela 11. februarja na ravni voditeljev držav in vlad. To je bila politična zaveza za podporo finančne stabilnosti območja evra v smislu, da če je treba sprejeti posebne ukrepe za vzdrževanje te finančne stabilnosti, bodo takšni ukrepi sprejeti.

To je vsekakor načelo, ki bo zelo prisotno na srečanju Evropskega sveta ta konec tedna.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod predsednik, prav zares je to zelo dobra priložnost za srečanje, ki je prišla ob pravem času – dan pred pomembnim spomladanskim Evropskim svetom. Pred nami so težke naloge. Pri teh nalogah je nova in močna podpora Evropskega parlamenta velikega pomena. V zvezi s tem naj se zahvalim in čestitam Parlamentu za njegovo resolucijo glede Evrope 2020, katero je sprejel v Strasbourgu pred dvema tednoma s široko podporo strank.

Prav tako želim izkoristiti priložnost in se zahvaliti španskemu predsedstvu Sveta za njegovo podporo pri strategiji Evropa 2020. Podpora je bila jasno izražena na različnih sestavah Sveta ministrov.

Zdaj pa k Evropskemu svetu: menim, da mora vsak Evropski svet narediti dve stvari. Pokazati mora, da se odziva na trenutne potrebe in mora delati na dolgoročnem evropskem strateškem okviru in dolgoročnih strateških ciljih.

Kriza vključuje več nujnih težav, s katerimi se srečujejo skupnosti, delavci in podjetja po Evropi. In kot vem, so javne finance na nacionalni ravni pod pritiskom, kot še nikoli. Evropska unija seveda mora rešiti ta vprašanja, vključno s finančno stabilnostjo. Kasneje se bom vrnil k temu.

Evropa ne sme narediti napake zanemarjanja nujnosti dela v tem trenutku, da bi prinesla dolgoročne spremembe. Zaradi tega bo Evropski svet obravnaval dva izmed naših najočitnejših dolgoročnih izzivov: našo gospodarsko krizo in podnebne spremembe.

O strategiji Evropa 2020 smo že skupaj razpravljali v tem parlamentu. Vaš prispevek in vaša zavezanost bosta nepogrešljivi pri uresničevanju naših ambicij za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Takšen bo tudi prispevek Evropskega sveta.

Naša raven ambicij mora biti določena z razponom nalog, ki so pred nami. Pokazati moramo, da imamo vizijo in koherentnost za delovanje. In to moramo biti sposobni sporočiti, da bi pokazali ljudem, da bodo naši ukrepi prinesli spremembe, kjer je to potrebno. Zaradi tega menim, da je zelo pomembno, da se ta teden Evropski svet sporazume za jasne cilje.

Cilji, ki jih je Komisija predstavila, so bili previdno izbrani. Obravnavajo potrebo po povišanju ravni zaposlovanja, večjega vlaganja v raziskave in inovacije, uresničevanja naših podnebnih in energetskih ciljev 2020, izboljšanja izobraževalne uspešnosti in boja proti revščini.

Teh pet glavnih ciljev določa pod cilje, s katerimi se ljudje lahko poistovetijo, in kažejo, da Evropska unija uvaja reforme na področjih, za katere vsi vedo, da so pomembna. Prav tako gre za politično voljo reševanja težkih problemov.

Seveda morajo biti cilji dosegljivi. Prav tako morajo zahtevati posebno prizadevanje v primerjavi s statusom quo, priznanje držav članic, da je sprememba potrebna, Evropskemu svetu pa bom skušal prenesti ta občutek nujnosti glede trenutnega gospodarskega položaja Evrope in glede potrebe po reformah za bolj trajnostno, vključujočo gospodarstvo in družbo v Evropi.

Kar je resnično potrebno, so ukrepi, ki jih bo sprejela vsaka država članica za dvig svoje stopnje rasti in za obravnavo pomanjkljivosti, za katere vsi vemo, da obstajajo. Potrebujemo nacionalne ukrepe za obravnavo nacionalnih težav, opredeljenih v skladu z nacionalnimi okoliščinami in ob polnem upoštevanju subsidiarnosti, vendar postavljenih v skupni evropski okvir.

Če se lahko česa naučimo iz finančne krize, je to, da smo na svetu vsi soodvisni. Zato ne smemo sprejeti načel medsebojne odvisnosti na svetovni ravni in jih zavračati v razpravah na evropski ravni.

Tudi skupni okvir, ki ga podpiramo in ki ga je treba spodbuditi s posebnimi ukrepi Evropske unije, kar v našem dokumentu imenujemo „vodilne pobude“.

Ti vodilni predlogi bodo pokazali ukrepanje na Evropski ravni na področjih kritičnega pomena, kot so digitalna agenda, inovacije, učinkovitost virov in industrijska politika – in seveda, v nekaterih primerih bodo prav tako pomagali doseči cilje na nacionalni ravni.

Tukaj predlagamo novo izhodišče. Zahvaljujoč Lizbonski pogodbi lahko sprejmemo nov pristop za gospodarsko usklajevanje, utrjeno gospodarsko vodenje Evrope – takšno, ki daje potrebno svobodo za oblikovanje ciljev na nacionalni ravni, vendar ki prinaša močno evropsko dimenzijo in ki uporablja vse instrumente na evropski ravni za zagon gospodarstva. Sprejem tega pristopa bo pravi preskus za Evropski svet.

Opogumljajo me rezultati neformalnega Evropskega sveta. Upam, da bodo evropski voditelji prisotni in bodo rekli „da“, ko bo šlo za odgovarjanje na te izzive v skupinskem duhu.

Glede podnebnih sprememb vem, da se Parlament strinja z mano, da podnebne spremembe niso tema, ki bi jo lahko dali na stranski tir. Obdržati jo moramo na vrhu naše agende.

Evropska unija je imela in še vedno ima vodilni položaj – samo mi smo zaveze za zmanjševanje jasno podprli z mehanizmi za vzpostavitev praktičnih ukrepov; smo največji donator pomoči državam v razvoju glede podnebnih sprememb. Zato se premaknimo od premišljevanja o Københavnu in ponovno prevzemimo pobudo.

Potrebujemo jasno, poenoteno in ambiciozno stališče. Zato je Komisija predložila sporočilo, ki določa korake, ki so potrebni za ponovni zagon mednarodnih pogajanj. Istočasno je komisar Hedegaard začel niz posvetovanj s ključnimi partnerji.

Zato bi si morali resno prizadevati za napredek v Kankunu – z nadgrajevanjem zelo jasne vsebine københavnskega dogovora. Kjoto mora ostati na programu, vendar moramo biti jasni, da se lahko oceni

samo v luči globalnega sporazuma in ne prej. Pospešiti moramo dejavnosti ozaveščanja in gradnje zaupanja, najočitneje pri državah v razvoju – zato je spoštovanje naših zavez zagonskega financiranja tako pomembno.

Seveda bomo istočasno nadaljevali z izvajanjem našega svežnja 20-20-20 in zlasti pokazali, kako je skladen z delom gospodarske posodobitve in reforme, zastavljenim v strategiji 2020.

Ti dve področji jasno kažeta, kako Evropejci pričakujejo ukrepanje političnega vodstva Evropske unije. Prepričan sem, da če bomo imeli voljo za pogum, se bomo Evropi lahko pokazali kot odločilni vpliv pri gradnji prave prihodnosti za naše državljane.

V istem duhu bom Evropskemu svetu predstavil nekatere velike izzive za G20, ki se bo sestal junija v Kanadi. Nikoli ne smemo pozabiti, da so nekatera vprašanja evropska, vendar jih je prav tako treba obravnavati na globalni ravni.

Finančna stabilnost ter gospodarski in finančni položaj v Grčiji nista na uradnem dnevnem redu tega Evropskega sveta. Iskreno povedano ne vem, kako je mogoče, da voditelji držav, zlasti tisti iz območju evra, ne bodo razpravljali o tem vprašanju. Naj torej izrazim naše stališče glede tega.

Grčija je trenutno v fazi zmanjševanja svojega prevelikega javnega primanjkljaja. Znatno zmanjšanje primanjkljaja je bistvenega pomena in Grčija je v ta namen sprejela ukrepe. Grčija zlasti sprejema ukrepe, ki letos vodijo v zmanjšanje njenega primanjkljaja za 4 % BDP. Takšna davčna prizadevanja so v skladu z ukrepanjem, ki ga priporočata Komisija in Svet, kot je potrdil Svet 16. marca. Seveda je treba z davčnimi prizadevanji Grčije nadaljevati; to je edina pot za zagotovitev trajnega zmanjšanja stroškov posojil.

V odgovor na gospodarski in finančni položaj v Grčiji je neuradno srečanje voditeljev držav ali vlad 11. februarja izjavilo, citiram „države članice evrskega območja bodo po potrebi odločno in usklajeno ukrepale, da bi zagotovili finančno stabilnost v evrskem območju kot celoti“.

Komisija meni, da je zdaj primerno, da se znotraj območja evra ustvari instrument za usklajeno delovanje, ki bi ga lahko uporabili za zagotavljanje pomoči Grčiji, če bo obstajala potreba. Jasno mora biti, da vzpostavitev takega mehanizma ne vključuje njegove samodejne aktivacije. Ustvarjanje takega mehanizma je prav tako vprašanje odgovornosti in solidarnosti.

Napredek je dvosmerna cesta. Grčija si zdaj prizadeva na gospodarskem področju in s podporo njenih prizadevanj ne pomagamo le Grčiji, temveč tudi stabilnosti na evrskem območju kot celoti. Okvir za usklajeno delovanje je treba razumeti kot varnostno mrežo, ki se uporabi le, ko so ostala sredstva za izogibanje krizi bila izčrpana, vključno z izrabo možnosti političnega delovanja na domači ravni.

Če presežemo tehnične vidike, morajo možne rešitve utrditi in okrepiti enotnost in koherentnost območja evra in njegovega vodenja. Svetovno gospodarstvo potrebuje stabilnost. Območje evra je pol stabilnosti in pomembno je, da se njegova zmogljivost za zagotavljanje stabilnosti še poveča. Morda se bomo glede nekaterih vprašanj morali zateči k medvladnim instrumentom, vendar jih je treba vgraditi v skupni evropski okvir.

Trdno sem prepričan, da bo odgovor na posebne izzive prav tako preskus za evropske voditelje in za njihovo zavezo Evropski – in monetarni – uniji. Pod vprašajem je temeljno načelo finančne stabilnosti, ki je osrednjega pomena za evro; in evro je ena od najpomembnejših stvaritev evropskega projekta in evropskega procesa izgradnje do zdaj.

Upam, da bo to vprašanje razrešeno v duhu odgovornosti in solidarnosti. To je evropski način dela.

(Aplavz)

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospod López Garrido, predsednik Komisije, gospe in gospodje, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pričakuje, da bo Evropski svet ponovno jasno potrdil solidarnost, medtem ko bo istočasno poskrbel, da bodo vsi prevzeli svojo odgovornost.

Skupina PPE prav tako pričakuje, da bodo voditelji držav ali vlad opredelili svoj načrt za izhod Evrope iz krize. Do katere mere so pripravljeni sodelovati in katere meje ne želijo prekoračiti? Ali verjamejo, da je oživitev rasti in zaposlovanja odvisna od pravega skupnega ukrepanja z viri, ki so za to potrebni, ali bi raje ukrepali po svoje, kar se tiče inovacij, izobraževanja, usposabljanja, podpore malim in srednje velikim podjetjem in boja zoper brezposelnost in revščino, z vsemi še preveč znanimi posledicami?

Naj vas spomnim, da so se leta 2000 vse države članice zavezale prednostnim nalogam Lizbonske pogodbe. Ker pa se niso opremile z viri, ker niso resno vzele ciljev, smo zdaj zaostali za veliko let, in kar smo rekli, da se bo zgodilo, se je zgodilo, vendar zunaj Evrope.

Moja skupina zato pričakuje, da bo Evropski svet prešel od besed k dejanjem in resno obravnaval naše skupne gospodarske cilje na osnovi predlogov Komisije 2020, katerih spremenjeno različico bo Parlament predlagal junija.

Vračam se k solidarnosti, solidarnosti, o kateri se veliko govori že nekaj tednov in ki je dejansko bistvo evropskega povezovanja, od vzpostavitve enotnega trga do skupne obrambe, ter do evra. Ta solidarnost se je kazala že od začetka finančne krize in ne smemo je odreči našim grškim prijateljem ali kateri koli drugi državi EU, ki se srečuje z istimi težavami.

Ta teden je nujno, da najdemo evropsko rešitev za to krizo, rešitev, ki temelji na Skupnosti – ponavljam, rešitev, ki temelji na Skupnosti – ki mora biti predvidena v skladu z evropskimi pravili in znotraj okvira evropskih mehanizmov finančne pomoči. Če bomo želeli, lahko v ta okvir vključimo tudi Mednarodni denarni sklad, toda vedno v skladu z evropskimi pravili. V interesu vseh je, da jamčimo za stabilnost Evrope in evropskega monetarnega sistema.

Gospe in gospodje, na zadnji strani Evrope je solidarnost, na sprednji strani odgovornost. Ta odgovornost je, da vsaka država članica jamči za točne in zanesljive javne finance. Prav tako gre za to, da državljani držav, ki se srečujejo z začasnimi plačilnimi težavami, pokažejo požrtvovalnost za sodelovanje v skupinskih prizadevanjih, da se javne finance spravijo nazaj na pravi tir, in da sprejmejo reforme, ki so potrebne za dosego tega, ne glede na to, kako ostre so.

Z drugimi besedami, da, Evropa mora pokazati solidarnost do Grčije. Zagotoviti moramo, da Grčija prebrodi to težko obdobje. Vendar mora tudi Grčija izvesti te notranje reforme, ki so potrebne v kratkoročnem in srednjeročnem obdobju za jamčenje te solidarnosti, in včeraj jih je predlagala Parlamentu. Zdaj Grčiji preostane, da jih izvede.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, kriza nas sili, da se spremenimo. Prva sprememba se nanaša na Komisijo, katero pozivam, da v celoti in z avtoriteto izvaja svojo vlogo varuha pogodb. Merila Pakta za stabilnost in rast se morajo uporabljati in Komisija mora to zagotoviti. Parlament jo bo podpiral pri tej težki nalogi.

Druga sprememba se nanaša na vodenje naših javnih financ. V obdobju rasti je čutiti, da ima posamezna država pravico do vodenja svoje lastne proračunske, davčne in socialne politike, brez da bi si delala skrbi zaradi katere koli druge države. Vendar v obdobju krize tiste, ki so največ porabile, pozivajo k solidarnosti tiste, ki so bile, recimo temu, razumnejše.

Se lahko to nadaljuje? Po mojem ne. Čas je, da države članice bolj usklajujejo svoje proračunske, davčne in socialne politike, in ne sme nas biti strah izreči: želimo si več vodenja Evrope! Takšno usklajevanje ne bo le olajšalo izvajanja načel, ki temeljijo na solidarnosti, ter ga naredilo pravičnejšega in naravnejšega.

Gospod predsednik Sveta, vabim vas, da v tej smeri sprejmete pobude. Kot veste, imam določene izkušnje: stroj vedno dobi zalet v kriznih časih. Smo sredi prave krize, kar se tiče naših državljanov in dejanskega položaja, in potrebujemo politični pogum.

(Aplavz)

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, evropski vrh mora in bo obravnaval krizo v Grčiji, to je očitno. International Herald Tribune piše nekaj zanimivega v današnjem glavnem članku: „Grčija je obljubila, da bo naredila svojo domačo nalogo in uravnotežila svoj proračun“. Države članice, ki pripadajo območju evra, so svojo solidarnost obljubile pod pogojem, da Grčija izpolni njihove zahteve v zvezi s tem.

Grčija je izpolnila svojo obljubo, piše International Herald Tribune. Vendar pa države članice evrskega območja niso izpolnile svoje – zlasti Zvezna republika Nemčija, ki ne želi izpolniti svoje obljube. To je prva točka.

(Aplavz)

Predsednik Komisije je po pravem govoril o varnostni mreži. Ne gre za prenos denarja od davkoplačevalcev v Nemčiji, Franciji, Italiji ali kateri koli drugi državi v grške kovčke. To ni cilj. Gre za to, da se Grčiji omogoči

posoja denarja na mednarodnih trgih z istimi obrestnimi merami, ki so na razpolago drugim državam. Obrestne mere običajno znašajo 2,5 do 3 %. Zaradi špekulacij, ki jih je povzročila nezmožnost prikaza solidarnosti do Grčije, ta država plačuje 6 %. Če povem naravnost, poskusi Grčije, da bi uravnotežila svoj proračun, polnijo žepe špekulantom na mednarodnih finančnih trgih.

(Aplavz)

To pomeni, da ljudi tam ropajo. To je neumno, ker če to predstavlja precedens – če nezmožnost izkazovanja solidarnosti omogoča ljudem, da špekulirajo zoper državo v območju evra, ki ima takšen primanjkljaj, da sčasoma notranja solidarnost postane nevzdržna in mora posredovati Mednarodni denarni sklad, potem bo Grčija le uvod. Špekulanti bodo potem svojo pozornost usmerili na Italijo, Združeno kraljestvo in Španijo. Če ne želimo biti priča velikemu izbruhu, potem moramo zdaj pokazati svojo solidarnost z Grčijo.

Solidarnost z Grčijo – in to je sporočilo, ki ga moramo zlasti prenesti nemški kanclerki – je zato gospodarsko smiselna. Ne gre za dajanje pomoči zaradi dejanja samega.

(Aplavz)

Posledično ne moremo odvezati gospoda Barrosa te obveznosti, tako da rečemo, da bi to moral zdaj urediti Mednarodni denarni sklad. Komisija je tista, ki mora predlagati, kako lahko dosežemo razumno stabilizacijo znotraj območja evra. Komisija je podala dobre predloge in menim, da bi se Svet z njimi moral strinjati. Ti ne vključujejo pozivov Mednarodnemu monetarnemu skladu. Zakaj ne? Ker lahko sami rešimo težavo znotraj območja evra.

Še več, osupnilo me je, da kanclerka Merklova v zadevo vpleta tudi Mednarodni monetarni sklad. Nemška Bundesbank – ki nemškim konzervativcem pomeni enako kot Vatikan katolikom – je v svojem mesečnem poročilu za marec napisala: „Vendar pa so finančni prispevki Mednarodnega denarnega sklada za razrešitev strukturnih težav – kot je neposredno financiranje proračunskega primanjkljaja ali financiranje dokapitalizacije bank – neskladni z njegovim monetarnim mandatom“. To je citat iz nemške Bundesbank. V nasprotju z izjavami njenega ministra za finance nemška kanclerka pravi, da bi problem moral razrešiti Mednarodni denarni sklad. To ni prava pot.

Zdaj moramo mednarodnim trgov pokazati: špekulirate lahko, kolikor želite, vendar ne boste razdružili območja evra. Špekulacije se ne bodo nehale, dokler tak signal ne bo podan. Da bi razjasnili, o kakšnih špekulacijah govorimo, moramo pozornost znova usmeriti na posle kreditnih zamenjav. Gre samo za igro: zavaroval se bom pred požarom sosedove hiše. Če bo sosedova hiša pogorela, bom dobil denar od zavarovalnice. Če bi bil položaj takšen, bi bilo v mojem interesu, da bi ta hiša res pogorela.

V Evropski uniji ne moremo uporabiti Florijanovega načela – „Sveti Florijan, prihrani moji hiši in zažgi ostale“. Zato je solidarnost z Grčijo dejanje za stabilizacijo evra in območja evra. Na koncu se morate odločiti, ali želite imeti evropsko solidarnost ali želite popustiti politiki iz naslanjačev. Ne želim si ga prisvojiti, toda pozivam vas, da pozorno prisluhnete naslednjemu citatu Wolfganga Münchauna iz Financial Times Deutschland – ki ni socialističen časopis in ta moški ni socialdemokrat: „V položaju, ko potrebe Evrope prihajajo v nasprotje z nemškim populizmom, izberimo potrebe Evrope.“

(Aplavz)

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, menim, da je zaključek, ki ga lahko vsi mi – skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), zeleni, socialisti, liberalci in ostale skupine, razen evroskeptičnih skupin, ki so morda zadovoljne s tem, kar se dogaja v Evropi – potegnemo iz tega, je, da je v Evropskem svetu potrebna večja jasnost.

Zunaj evropskih institucij se že tedne odvija boj glede vprašanja, kaj je treba narediti, da bi pomagali Grčiji in območju evra. Tega še nismo doživeli: že tedne namesto sprejemanja odločitev potekajo prepiri glede ukrepov, ki bi jih bilo treba sprejeti, in marsikaj in vse je že bilo rečeno.

Nadaljeval bom, gospod predsednik. Občutek imam, da so v štirih dneh nekateri člani Sveta storili več škode evropskemu projektu kot vsi evroskeptiki skupaj v štirih letih. Tako čutim danes.

(Aplavz)

Edini način, da to spremenimo in ustavimo, je sprejetje trdne odločitve na podlagi predloga Komisije. Zadovoljen sem, da je gospod Barroso danes oznanil, da bo v Svetu predlagal rešitev, rešitev – in ponavljam besede gospoda Daula – ki mora temeljiti na Evropi in Skupnosti in kjer ne gre za zahtevo, ki je prisotna že

mesece, namreč da se denar vzame iz žepov davkoplačevalcev in da Grčiji. Ne gre za to. Gre za potrebo po evropskem instrumentu, ki bo omogočil zmanjšanje obrestnih mer za državne obveznice Grčije. Najboljši način, da se to naredi, je, da samo ena država – Grčija – izda te državne obveznice, vendar jih izda na evropski ravni, saj ima Evropa likvidnost in kredibilnost.

Pri poznavanju obrestne mere štejeta dva elementa: likvidnost in kredibilnost. Evropa ima potrebno likvidnost in kredibilnost in na tej osnovi bo možno znižati grške obrestne mere, brez da bi en sam evro davkoplačevalskega denarja šel Grčiji. To je nujno, gospod predsednik, ker je danes razpon – to je vrzel med nemško stopnjo, ki danes znaša 3,05 %, in grško stopnjo, ki je trenutno 6,5 % – 350 baznih točk. Edini način za razrešitev tega je sprejem potrebnih ukrepov za uvedbo tega evropskega instrumenta.

Drug razlog za razlago te zahteve je, da morajo prizadevanja Grčije – ki jih mora oziroma jih je obvezana izkazati – služiti namenu. Ker če se ne izbere evropska rešitev, če se te obrestne mere ne morejo znižati, bodo vsa prizadevanja Grkov na koncu šla na trge kapitala. To se bo zgodilo, če med zasedanjem tega Sveta ne bo sprejeta trdna odločitev. Grki si bodo prizadevali, varčevali in kdo bo imel od tega koristi? Špekulanti, trgi kapitala in tako dalje, saj bodo imeli veliko višje obrestne mere.

(Aplavz)

Zato mora Evropa posredovati. Evropa mora posredovati, da bi zagotovila, da so grški ukrepi za uravnoteženje primerni. So potrebni, vendar morajo biti tudi primerni. Zato podpiramo in zato mora cel Parlament zdaj podpreti predlog, ki ga bo predložila Komisija, in upati moramo, da bodo člani Sveta tiho in se bodo strinjali. Tega se nadejamo.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, vse bi rada ponovno na kratko spomnila, kako hitro – včasih praktično čez noč – smo se odločili za rešitev evropskih bank, ko so bile v težavah.

Vendar šele zdaj razpravljamo o pogojih za odobritev te pomoči. Še vedno nismo razjasnili pogojev poplačil in odgovornosti, niti nismo določili, kako je treba nadzorovati banke. Ob upoštevanju tega moram prav tako opozoriti, da je ta grška kriza – ta kriza, s katero se spopada evro – dejansko evropska kriza in da razprave potekajo že tedne in mesece, brez da bi se Evropejci lahko opremili za sprejem potrebnih odločitev; kar se mene tiče, je to sramotno. Kot nemško poslanko – upam, da poslušate, gospod Langen – me je sram svoje nacionalne vlade.

Danes beremo, da se v Bruslju sestaja posebni vrh, na katerem bodo sprejete odločitve glede Grčije v skladu z voljo kanclerke Merklove – kar ona želi in kar ji bo omogočilo, da se iz Bruslja v Berlin vrne kot zmagovalka – brez da bi dejansko z drugimi razpravljala o zadovoljivih rešitvah. Mislim, da je to sramotno. Pomeni, da so tabloidi in politiki iz naslanjačev zmagali, in menim, da bi morali dobro razmisliti – tudi vi, gospod Langen, v vaši nemški delegaciji – ali bi solidarnost v smislu „biti ali ne biti“ morala biti odvisna od rezultatov javnomnenjskih barometrov, ki jih trenutno dobiva nemška stranka, katere članica je nemška kanclerka, zaradi obetov volilne zmage v neki nemški zvezni državi.

Mislim, da diši po prevelikem populizmu in nesprejemljivo je, da še ni bilo dogovorjeno, da se bodo voditelji držav ali vlad med rednima zasedanjema Sveta v četrtek in petek dogovorili, kako se bo območje evra spopadlo s krizo v Grčiji.

(Aplavz)

Tesno sem spremljala razprave v Nemčiji in prejšnji teden sem bila tudi v Grčiji in državljanom svoje države, Grčije in EU bi rada še enkrat jasno povedala, da je to čas za solidarnost in da bo od zdaj naprej Grčija lahko dobila posojila pod ugodnimi pogoji le, če to ni enosmerna ulica. Dnevi, ki sem jih preživela v Grčiji, so mi pokazali, da ima grški narod zdaj priložnost, da ustvari boljšo državo. Grška država mora uporabiti krizo za uvedbo pravih reform. Nikomur ne bomo naredili usluge, če zdaj pokažemo solidarnost, brez da bi pozvali gospoda Papandreoua, da sprejme celo bolj daljnosežne reforme, kot so bile oznanjene do danes. Kot sem povedala, Grki si zaslužijo mnogo več.

Ker se mi ta populizem v Nemčiji zdi tako prevladujoč in ker se mi zdi nevaren, bi o tem prav tako želela razpravljati z drugega stališča: v naši analizi se trajni obstoj evra – enotne valute – dolgoročno lahko zagotovi le, če Evropejci stopijo skupaj in strnejo svojo gospodarsko politiko. V nasprotnem primeru nas bo konkurenca za tako imenovane težke interese v časih dvomov vedno pripeljala k težavam, s katerimi se trenutno srečujemo. Potem bomo imeli veliko dela in stvari bodo spet postale neprijetne, gospod Langen. Našim državljanom moramo razložiti potrebo po povezovanju.

Razprave se že predolgo vlečejo, podobno kot v primeru ustave. Zelo smo zadovoljni, da je Lizbonska pogodba končno v veljavi, ko pa se srečamo s prvim izzivom po Lizboni, dopustimo, da tabloidni tisk in politiki z naslanjačev premagajo razum. Kanclerki Merklovi bi svetovala – to pomeni, da bi to lahko prišlo tudi z vaše strani, nemški kolegi iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) – da uporabi zavore. Potreba po povezovanju gospodarske politike mora biti odslej tema razprav. Voditi nas morajo preglednost, razum in argumenti, ki jih lahko predložimo državljanom, ne pa tabloidni tisk, kot je *BILD-Zeitung*. Drugače se bo, kot je danes napisal gospod Münchau, kmalu kanclerka Merklova iz Bruslja vračala poražena. Potem bo *BILD-Zeitung* napisal: evro je treba ukiniti – ponovno moramo uvesti nemško marko. Kaj bomo storili potem?

Ni še prepozno. Nemčija ima odločilni položaj. Upam, da gospod Sarkozy ne bo popustil in je razumnejši od kanclerke Merklove.

Michał Tomasz Kamiński, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, danes se v tej dvorani o Grčiji ne pogovarjamo brez razloga, kljub dejstvu, da na žalost Grčija ni na dnevnem redu zasedanja. V tej dvorani bi rad izrazil odobravanje grški vladi. To je vlada, ki se danes srečuje s protesti na ulicah. Morda protesti prihajajo iz vrst njenih lastnih volivcev, vendar je to vlada, ki v imenu racionalnega gospodarstva in evropske solidarnosti sprejema težke odločitve in ne popušča populizmu. Obžalujem, da moram reči, da se vsi evropski voditelji danes ne morejo upreti te vrste populizmu.

Zdi se mi, da Grčija potrebuje našo solidarnost, ker je Evropa zgrajena na načelu solidarnosti, seveda pa ne smemo dovoliti kateremu koli politiku v kateri koli državi, da gospodarsko politiko obravnava kot nakupovanje s kreditno kartico brez limita, ker se bodo stvari končale kot v Grčiji. V prihodnosti bi morali trdno postaviti pogoje za države članice, da bi zagotovili, da vodijo racionalno gospodarsko politiko, ker politika, ki ne temelji na racionalnih temeljih, privede do tega, kar se je zgodilo.

Na žalost moram reči, da se danes prav tako srečujemo s težavo, ki se pogosto pojavlja v Evropi, namreč da sta ideologija in politika pomembnejši od gospodarstva. Tako se na žalost konča in primer tega smo imeli pri uvedbi evra. Danes lahko rečemo, da je Grčija verjetno prezgodaj sprejela evro, ker pa je bila politika dana pred gospodarstvo, imamo krizo, ki je prisotna danes. Želel bi povedati, da upam, da bo Evropska komisija pod vodstvom gospoda Barrosa varuh evropske solidarnosti in evropske gospodarske razumnosti, ker potrebujemo to razumnost in solidarnost.

Prav tako bi želel izpostaviti, da v odgovor na krizo, v kateri smo se danes znašli, ne bi smeli iskati zdravil, ki bodo položaj le poslabšala. Nisem mnenja, da bi večja birokracija, povezovanje in regulacija v Evropi lahko pomagali k nečemu, kar je in bi moral biti naš največji cilj – večji konkurenčnosti. Ne smemo računati, da bodo uradniki lahko odločili, kako bi lahko izboljšali našo zavezo, namesto tega bi to morali dopustiti svobodnemu gospodarstvu. Prav tako bi morali spoštovati razlike v gospodarski in socialni politiki, ki ločujejo evropske države in ki izhajajo iz njihove različne zgodovine, kulture in ostalih dejavnikov. Lahko in moramo pozvati k evropski solidarnosti za Grčijo in upam, da bom v tej dvorani slišal izraze odobravanja za grško vlado.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, redko se strinjam s predsednikom Parlamenta in predsednikom Komisije. Ko pa oba pozivata k solidarnosti z Grčijo in svarita pred ponovno nacionalizacijo, se lahko z njima le strinjam, ker imata prav. Poleg tega smo nedavno v Strasbourgu slišali gospoda Barrosa, ki je na glas razmišljal, ali bi najhujše špekulacije na finančnih trgih morali popolnoma prepovedati. Vedno večjih socialnih razlik v Evropski uniji in znotraj držav članic ni mogoče več prezreti, vendar nujna vprašanja, ki so s tem povezana, niso na dnevnem redu voditeljev držav na njihovem prvem vrhu po začetku veljave Lizbonske pogodbe.

Razprave o gospodarski strategiji EU 2020 so seveda že na dnevnem redu. Kot veste, moja skupina sploh ni navdušena nad to strategijo, kot jo je pripravila Komisija, saj temelji na zgrešeni miselnosti konkurenčnosti, ki je pripeljala v krizo. Želimo strategijo za Evropo, ki daje prednost socialnim in ekološkim potrebam pred konkurenčnostnimi interesi. EU 2020 je zelo daleč od tega. Zanimivo pa je, ko posamezni člani nemške zvezne vlade pridejo in silno nastopijo proti tistim nekaj obvezujočim ciljem strategije EU 2020, na primer glede zaposlitvenih kvot, raziskav, izobraževanja in boja proti revščini – in to v evropskem letu boja proti revščini! Upam, da ta odnos ne bo prevladal pri večini voditeljev vlad.

Niki Tzavela, v imenu skupine EFD. – (EL) Gospod predsednik, moja država, Grčija, ima mnogo skupnega s Kalifornijo. Imamo čudovito podnebje, naša zemlja je naše premoženje, naši gozdovi so goreli kot gozdovi Kalifornije, gostili so olimpijske igre, kot smo mi, in znašli smo se pred istimi težavami kot Kalifornija.

Sprašujem se, če bi Kalifornija imela težave s posojanjem, ali bi jo centralna administracija ZDA prepustila na milost špekulantov...

(Govornico je prekinil medklic)

Gospodarstvo je tisto – da, je. Tega se zavedam. Zato sem povedal, kar sem povedal prej.

– (EL)... ali bi centralna administracija ZDA rešila njeno težavo? Ali imamo ali nimamo v Evropi centralne administracije? Ali smo prepričani, da je Grčija, ki predstavlja 29 % evropskega gospodarstva, povzročila tako obsežen problem z evrom? Ali je prežagala kohezijo evra in ali ogroža enotnost Unije?

Tako je jasno, da se srečujemo z usodnim preskusom moči evropske valute in, še pomembneje, namere voditeljev Evropske unije, da jo branijo. Če se ozremo nazaj, lahko vidimo, kaj smo dosegli (pred 30 leti sem bila mlada uslužbenka na Ministrstvu za delo in usposabljanje sem se tukaj, v Bruslju, na enotnem evropskem trgu). Naš dosežek je enotni evropski trg. Naš dosežek je evro. Mislim, da nismo skupaj dosegli ničesar drugega. Zato me najdete med evroskeptiki.

Verjamem, da bomo jutri dokazali, da smo res dosegli složnost in nekaj skupnega.

Zoltán Balczó (NI). - (HU) Tisti, ki so govorili pred mano, so vsi omenili rešitev za grško krizo. Medtem, gospod Barroso, je vrh sploh ni uvrstil na svoj dnevni red. Ali se vam to ne zdi nasprotovanje, hinavščina? Ker tega ni na uradnem dnevnem redu. Seveda se v letih 2008-2009 ni samo Grčija znašla v težkem položaju. Madžarska je država, ki se je približala bankrotu, deloma zaradi resnih napak svoje vlade. Posojilo MDS je bilo sprejeto, poteza, ki ima izjemno resne posledice za prebivalstvo. Odgovoriti moramo na vprašanje, kakšni so nauki finančne krize. Mogoče, da je vse povezano z vsem drugim? Ne. Pravi nauk je oblikoval predsednik vlade George Papandreu, ki je rekel, da je v zadnjih dvajsetih letih berlinski zid padel in Wall Street je padel. Ulica Wall Street je padla. Da, ta globalni finančni sistem, ki je izgubil stik z gospodarstvom, je glavni razlog, zakaj se države znajdejo v tem položaju.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Gospod predsednik, predsednik Sveta, bolj kot vsi drugi se zavedate, kako je moja stranka želela pomagati, da bi špansko predsedovanje bilo uspešno. Še naprej želimo s tem nadaljevati, vendar je nujno, da sprejmete določene prilagoditve in takoj nadaljujete z vodenjem Unije.

Vodenje Unije pomeni iskanje rešitve za Grčijo. Vsi so isto povedali, zato tega ne bom ponavljal. Vodenje Unije pomeni čim prej potrditev direktive o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in ne zavlačevanja tega, kar dela špansko predsedstvo. Vodenje Unije pomeni čim prej odobritev svežnja o finančnem nadzoru in ne podpiranja za vsako ceno sporazuma Sveta, ki je mnogo bolj konzervativen kot predlog Komisije in celo bolj kot Larosièrovo poročilo, iz katerega izhaja.

Parlament bo španskemu predsedstvu predložil sporazum o nadzorovanju, ki ga je mogoče povzeti z dvema besedama: več nadzora in več Evrope. Prepričan sem, da bo španska vlada, ki je vedno pridigala o teh idejah, podprla Parlament in ne ostalih stališč, ki izvirajo z druge strani Rokavskega preliva.

Vodenje Unije pomeni okrepitev proračunske discipline in okrepitev proračunske discipline pomeni uvedbo novih idej za okrepitev preventivnega vidika. Španski predsednik vlade ve, da je pregled štirinajstih načrtov za stabilnost, ki so pravkar bili omenjeni, bil popolnoma birokratski postopek v odsotnosti boljše ideje.

Preventivni vidik bi moral upoštevati konkurenčnost gospodarstev – kajti brez bogastva ni mogoče uravnotežiti javnih financ – in upoštevati bi moral položaj tujih financ. Strožje sankcije prav tako morajo biti izvedene, tako da se sporazum res zdi obvezujoč.

Vodenje Unije pomeni uvajanje nove ideje glede vprašanja vodenja, o čemer ste pravkar pisali v časopisu. Španski predsednik vlade nam je tukaj povedal, kako si želi več vodenja, ko bosta člena 121 in 136 Lizbonske pogodbe, na katere se zdaj sklicuje špansko predsedstvo, že v veljavi.

Kaj vse še to vključuje? Povejte nam, kaj vključuje, in pomagali vam bomo. Da bi vam lahko pomagali, moramo vedeti, kaj pričakujete in želite, ker imajo v tem parlamentu nejasne, nepopolne in prazne ideje zelo kratek rok trajanja.

PREDSEDSTVO: GOSPA ANGELILLI*podpredsednica*

Stephen Hughes (S&D). – Gospa predsednica, menimo, da bi osnutek sklepov Sveta, ki je ta teden prišel v javnost, lahko pomenil veliko nevarnost za Evropsko unijo.

Sklepi govorijo o pravočasnem prenehanju izrednih podpornih ukrepov. Kaj to pomeni v praksi? V sklepih Sveta Ecofin prejšnji teden smo videli umik ukrepov za podporo trgu dela od konca leta 2010. Decembra se je Svet pogovarjal o potrebi, da se vse države članice vrnejo k merilom Pakta za stabilnost do konca leta 2013.

Menimo, da je časovni okvir brezupno optimističen. Če sledimo receptu stroge vrnitve k merilom Pakta za stabilnost do konca leta 2013, bo to recept za velika varčevanja v javnem financiranju in v javni oskrbi, brezposelnost bo narasla, zbrani davki se bodo zmanjšali in začelo se bo obdobje počasne rasti, ki bi lahko vodilo v zmanjšanje gospodarskega potenciala Evropske unije še daleč v prihodnost. To je recept za katastrofo.

Namesto tega potrebujemo pametno ravnotežje med odgovorno davčno politiko na eni strani in neprekinjeno tržno podporo na drugi. Potrebujemo trajnostno socialno in trajnostno izhodno strategijo.

Danski delavski inštitut je danes predstavil številke. Pravijo, da če se bo sledilo strategijam za izhod v sili, o katerih se je dogovorilo 20 držav članic s Komisijo, bo dodatnega 4,5 milijona evropskih državljanov po nepotrebnem stalo v vrstah za brezposelne do konca leta 2013. Temu se je moč izogniti. Mi se moramo temu izogniti. Zato med drugim pozivamo k dvoletnemu moratoriju za umik podpornih ukrepov.

Po naključju ta teden prav tako podajamo predlog za nov evropski mehanizem za finančno stabilnost. Upal sem, da bo predsednik Barroso še vedno tukaj, ker sem želel povedati, da ne bi imeli nič proti, če bi ukradel naše ideje in jih jutri predstavil kot priporočilo Svetu.

Lena Ek (ALDE). – Gospa predsednica, Svet se bo sestal jutri, da bi razpravljali o prihodnosti Evrope, ki se srečuje z ogromnimi izzivi. Trenutno se spopadamo s finančno krizo, ki vodi v krizo delovnih mest, v kombinaciji s podnebno krizo.

Gospodarska rast, ki temelji na socialnih in okoljskih razlogih, je ključna za zagon Evrope, vendar se bojim, da bodo predlogi Sveta in Komisije za vodenje – naj bodo še tako dobrodošli – preveč ohlapni in ne bodo pomagali doseči zastavljenih ciljev. Če bo izvajana v obliki, kot jo ima zdaj, bo Evropa 2020 še ena Lizbonska strategija – neuspeh.

Evropa bi si namesto tega morala drzniti neposredno napasti te izzive z drznimi predlogi o vodenju.

Prvič, metoda odprtega usklajevanja zdaj deluje in je ne smemo opustiti. Namesto tega je treba vzpostaviti obvezujoče cilje, katere mora Komisija spremljati v skladu s členi, ki so na voljo v Lizbonski pogodbi.

Drugič, če bi financiranje bilo pogojeno s tem, kako dobro država članica izpolnjuje svoje obveznosti v skladu s strategijo 2020, ne moremo še naprej zapravljati denarja davkoplačevalcev za vlade, ki lažejo in goljufajo s statističnimi podatki – solidarnost, da, vendar na podlagi preglednosti.

Tretjič, Komisija bi morala objaviti svoja letna poročila s političnimi priporočili v Parlamentu, preden se o njih razpravlja v Svetu.

Odprt postopek bi ustvaril preglednost in omogočil vključevanje državljanov. Kot evropski politiki bi si vedno morali prizadevati, da uvrstimo državljane v središče naše politike. Zato to obljubo uresničimo in iz mucke Komisije naredimo tigr – in to tigr z zobmi.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Hvala, gospa predsednica. Obravnavati moramo vprašanje solidarnosti, ne le v primeru Grčije, ampak tudi pri oblikovanju dolgoročnih politik Evropske unije, in to pravim v kontekstu sporazuma, ki ga pričakujemo v Svetu, glede ciljev strategije 2020. Kar me skrbi v načrtu Komisije, je, da v tej strategiji poleg poudarka na socialni koheziji ni bilo poudarkov na gospodarski koheziji. Če to obravnavamo v kontekstu poudarka finančne napovedi za obdobje 2014-2020, potem v monetarnem smislu ti pojmi gospodarske kohezije resnično postanejo precej šibkejši. Z drugimi besedami, to pomeni, da bo do leta 2020 izenačevanje gospodarskih razlik manj dinamično. Lahko bi se zgodilo nasprotno, da bi gospodarske razlike v Evropski uniji bile večje, kot so leta 2010. Ali si želimo tega in ali je to pravo razumevanje solidarnosti znotraj Evropske unije? Svet moram povabiti, da se zelo resno posveti temu političnemu sporazumu, ter da poudari cilj gospodarske kohezije. Hvala.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, mislim, da smo se z vprašanjem Grčije dovolj in pravično ukvarjali. Rad bi se dotaknil vprašanja, ki prav tako zadeva druge države. Gospod Schulz je rekel, da obrestne mere v Evropi trenutno znašajo 2-3 %. Rad bi vam povedal, da na Cipru obrestna mera trenutno znaša 6 %. Če se ta raven še kakor koli dvigne, bodo banke na kolenih in nič ne bo moglo tega spremeniti. Menimo, da bi Svet moral v tej smeri delati tudi v prihodnosti, tako da druge države ne bodo zašle v isto zmešnjavo kot Grčija.

Rad bi predstavil dva predloga.

Milijarde smo dali bankam z namenom, da bi začele delovati. Ali ne bi bilo bolje za državo, če bi ta denar dala kot obrestno mero na hipoteko za primarno prebivališče, ob predpostavki, da bodo potrošniki šli na banko zaradi plačila svojega obroka?

Moj drugi predlog je naslednji: ali ne bi razmislili o uvedbi davka ne velike čezmejne transakcije med državami?

Še eno stvar moram povedati o enominutnih govorih, gospa predsednica. Žal mi je, toda reči moram, da ena minuta ne zadostuje za predstavitev stališča. Navsezadnje je ponižujoče, da se moramo zatekati k sloganom.

Predsednica. - Razumem, da v eni minuti ne morete povedati veliko; vendar bom zdaj dala besedo gospodu Borgheziju za eno minuto.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, vsi lahko jasno vidimo, da je območje evra iz dneva v dan težje obvladovati.

Tveganje državnega bankrota ni bilo odpravljeno, klub tedenskim srečanjem in vrhom voditeljev ter finančnih ministrov pa jasna rešitev še ni bila najdena. Upam, da se ne ukvarjamo z misijo nemogoče. Reševanje države članice morda ne bo zdržalo verjetnega ustavnega priziva v Nemčiji. To so vse točke, ki se jih moramo zavedati in za katere mislim, da se niso pojavile v tej razpravi.

Rad pa bi izkoristil to priložnost in omenil, da bi s pomočjo svojih finančnih ukrepov Evropska unija morala na trden in praktičen način poudariti učinkovito oživitev sektorja malih in srednje velikih podjetij, ki je bil zanemarjen.

Kakšen delež velikih zneskov, ki so bili dani bankam, resnično konča v sektorju malih podjetij, na primer v moji državi, Italiji? Koliko od strukturnih skladov? V skladu z organi, ki predstavljajo mala in srednje velika podjetja, se samo eden do dva odstotka uporabita v sektorju malih in srednje velikih podjetij. To so resnični problemi, ki vplivajo na resnično gospodarstvo, katere bi Evropa morala zelo resno in nujno obravnavati.

Werner Langen (PPE). – (DE) Gospa predsednica, rad bi začel s pohvalo Grčiji. Rešitev za grško krizo mora vključevati stroge reformne ukrepe v Grčiji. To je prava pot. Vse drugo, kar je bilo predlagano tukaj, je v nasprotju z evropskimi pogodbami in pričakujem, da bosta predsednik Komisije in Parlamenta upoštevala pogodbe in ne bosta dajala predlogov, ki so v nasprotju s pogodbami.

Gospodu Schulzu bi povedal: povečanje glasnosti ni nadomestek za poznavanje dejstev. Niso špekulanti tisti, ki so povzročili grške težave. Notranja pravila so tista – dejstvo, da države članice niso bile pripravljene za izpolnjevanje Pakta za stabilnost in rast. Nemčija in Francija – ne Grčija – sta bili krivi, saj sta vsem drugim državam članicam leta 2003 in 2004 postavili slab zgled. Ne druge.

Ni mišljeno kot kritika Grčije, če pa ne bomo spremenili pravil in države članice ne bodo pripravljene upoštevati svojih lastnih pravil, potem bo območje evra imelo težave. Zdaj se trdi, da krivda leži pri špekulantih. Manj kot tretjina grškega nacionalnega dolga je zavarovana s posli kreditnih zamenjav. Manj kot ena tisočinka izvedenih finančnih instrumentov poslov kreditnih zamenjav se nanaša na Grčijo. To je le izgovor.

Dokler ne moremo izvajati pravil in se jih držati – in tukaj so krivci finančni ministri – se bomo vedno znova znašli v težavah. To je ključ; in ne očitki določeni predsednici vlade, ki upošteva evropske pogodbe in lastno ustavo.

(Aplavz)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, povsem jasno je – in že je bilo povedano, gospod Langen – da mora Grčija narediti svojo domačo nalogo. Menim, da je bilo jasno povedano, da mora obstajati solidarnost. Solidarnost, ki pomaga Grčiji izpolniti, kar mora storiti. Ne glede na odstotke

špekulacije ne morejo biti odgovorne za krizo v Grčiji, vendar jih lahko krivimo za veliko breme, ki ga Grčija mora nositi, čeprav to ni potrebno. To je ključno.

Prav tako, gospod Langen – je časopis, ki je politično bližje vašim pogledom kot mojim – jasno napisal: to je razlika med kanclerjem Kohlom in kanclerko Merklovo. Kancler Kohl bi rekel: „Rešimo ta problem skupaj z Grčijo.“ Kanclerka Merklova se bori in pravi: „Kaj pa pravi pogodba? Kaj pravita Sodišče Evropskih skupnosti in nemška ustava? To je razlika – če ste politično naklonjeni povezovanju Evrope ali če se vedno ozirate na dom ali če imate finančnega ministra, ki pravi „Zdaj še ne bomo dali denarja na mizo“. Nihče ni prosil, da bi dali denar na mizo.

Če vedno ubereš populistično pot in ne pomisliš na skupno prihodnost Evrope, potem prideš do te neubranosti. Ali, kot pravi drug časopis, ki vam je bližji, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*: drug dan, drug predlog. To se ne nanaša le na Nemčijo, temveč na Evropsko unijo kot celoto. Odgovor, ali odsotnost odgovora, ki smo ga dali do zdaj, ni sprejemljiv. Potrebujemo pristop korenčka in palice. V Grčiji so potrebni ukrepi – o tem ni vprašanja – in strogi bodo, zelo strogi. Vendar prav tako potrebujemo sodelovanje na evropski ravni, zlasti da bi preprečili pojav takih težav. To se lahko zgodi le – v kontekstu Evropskega denarnega sklada, kot je predlagal gospod Schäuble, ali z drugimi sredstvi – če prav tako imamo evropsko solidarnost. Tako pričakujem, da bo vrh pokazal evropsko solidarnost, da bi ustvaril boljšo prihodnost.

Fiona Hall (ALDE). – Gospa predsednica, spomladanski vrh naj bi bil energetskega vrha.

Če bi se konferenca v Københavnu končala z globalnim sporazumom, bi že razpravljali o tehničnih podrobnostih prehoda k 30 % zmanjšanju emisij in še vedno moramo tako postopati.

Prvič, ker se raven ambicij, dogovorjena na spomladanskem vrhu leta 2007, danes odraža v mnogo višjem kot 20 % zmanjšanju v današnjih gospodarskih okoliščinah. Še prejšnji teden je Nobuo Tanaka, izvršni direktor zelo previdne Mednarodne agencije za energijo (IEA), povedal poslancem, da napovedi glede svetovnega povpraševanja po energiji za leto 2009 IEA predvidevajo 23 % zmanjšanje emisij EU in da bi 30 % predstavljalo dober cilj.

Drugič, če smo resni glede doseganja 95 % cilja do leta 2050, potem načrt zahteva zmanjšanje za vsaj 30 % do leta 2020.

In nenazadnje, samo preobrazba EU v trajnostno, nizkoogljično gospodarstvo z učinkovito rabo virov bo zagotovila evropsko gospodarsko oživitev in ustvarjanje delovnih mest.

Zelena delovna mesta so v srcu strategije EU 2020. Zato bi Svet moral podpreti komisarko Hedegaardovo in priznati, da so pogoji zdaj pravi za premik k 30 % cilju, in Svet bi moral priznati, da najcenejši in najlažji način za nadaljnja zmanjšanja temelji na energetske učinkovitosti in zlasti obvezujočem cilju energetske učinkovitosti.

Voditelji EU morajo na tem spomladanskem vrhu 2010 dati jasno sporočilo, kot so to storili spomladi leta 2007.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Namesto da bi razpravljali o izvajanju strategije Evropa 2020, predlagam, da se osredotočimo na področja, kjer resnično imamo vpliv. Gotovo zmoremo zaščititi skupni trg pred protekcionizmom. Gotovo zmoremo narediti evropsko pravo ugodnejše za poslovneže, tako da ne omejuje konkurenčnosti evropskega gospodarstva. Boljša zakonodaja je gotovo posebna odgovornost Parlamenta.

Države članice se bodo reformirale, če bodo izpostavljene pritiskom svetovnega gospodarstva. Zato je tako pomembno, da damo državam članicam kar največjo svobodo na področju konkurenčnosti sistemov obdavčenja, socialnih sistemov in gospodarskega prava. Z uskladitvijo teh področij samo vzdržujemo tegobe evropskega socialnega modela. Svoboda je pravilen odgovor na krizo in ne zaporedne strategije.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Gospa predsednica, za zdaj še ni bila najdena nujna rešitev za Grčijo in dejansko to trenutno ne predstavlja težave, saj je celo grški predsednik vlade tukaj v parlamentu povedal, da država želi sama rešiti svoje težave. Prav zares je to pravilen postopek v skladu z osnovnimi pravili Pakta za stabilnost in rast in samo po sebi gre za vrsto solidarnosti.

Kljub temu imamo problem. Evro pada, vendar se to lahko pripiše javni razpravi med glavnimi mesti, ki daje vtis, da ne moremo doseči rešitve. To moramo takoj ustaviti in upajmo, da bomo tako naredili jutri. Po mojem mnenju potrebujemo nujni ukrep za ta nujni primer, ki bi moral poenotiti Evropsko komisijo, države članice ter Mednarodni denarni sklad (MDS). Potrebujemo nujna posojila in nič drugega.

Gospa predsednica, upam, da bomo jutri gledali dlje od razprave o tej krizi. Upam, da bomo prav tako obravnavali srednje in dolgoročne rešitve. Okrepiti moramo preventivno silo Pakta za stabilnost in rast. Še več, kot so drugi rekli, nova strategija EU 2020 je lahko uspešna le, če res dosežemo zdravo evropsko gospodarsko upravljanje. To ne bo vključevalo le držav članic, ki se pojavljajo skupaj na vrhu, temveč tudi Evropsko komisijo, ki bo uporabila vsa pooblastila, katere ji podeljuje Lizbonska pogodba; vsa pooblastila za resnično delovanje in uveljavljanje stvari. Navsezadnje, kot je prav tako povedala gospa Ek, vsesplošne svoboščine za vse niso pot k uspehu.

Zelo upam, da bo dogovor o nujnem ukrepu sprejet pred začetkom vrha jutri, tako da se lahko osredotočimo, kako potegniti Nizozemsko iz krize s solidno strategijo 2020, in na doseganje rešitve, kako nadaljevati po Københavnu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, v skladu z nedavnimi izjavami uradnikov in člankov v tisku se zdi, da je najverjetnejši scenarij za rešitev grškega gospodarstva skupno prizadevanje držav članic Evropske unije in Mednarodnega denarnega sklada. Zdi se, da tudi gospa Merkel stvari potiska v to smer.

Če lahko povem, je to najslabši, najbolj antisocialen scenarij za Grčijo in za območje evra. V primeru Evropske unije kakršna koli takšna možnost krši zakonitost Skupnosti – in to pravim tistim, ki jo branijo, saj nobena pogodba, nobeno pravno besedilo ne omenja kakršnega koli takšnega posega Mednarodnega denarnega sklada ali druge mednarodne organizacije v teh postopkih. Istočasno ustvarja politični in pravni precedens, tako da Pakt za stabilnost naredi še strožji in spušča Združene države Amerike na območje evra skozi zadnja vrata.

Kar se tiče Grčije, bi takšna možnost resno okrepila protidelavske in protidružbene ukrepe, ki jih je sprejela vlada, ukrepe, ki jih vi označujete za drzne in ki so povečali revščino, povečali brezposelnost, zatrli obete za rast in odvzeli upanje, da bi Grčija izšla iz krize.

To so obeti, ki čakajo ostale države, ki lahko uporabijo takšne ukrepe pod takšnim pritiskom.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Gospa predsednica, gospod López Garrido, komisar, ali je običajno, da potrebujemo dva Evropska sveta za razrešitev vprašanja solidarnosti držav evrskega območja do Grčije?

Slišala sem gospoda Langna, ko je razlagal pogodbo. Da, obstaja pogodba, v besedi in duhu. Še več, če preberemo člena 143 in 122, se nihče od piscev pogodbe ni zavedal dejstva, da se bi po prehodu na evro lahko srečali s problemom te vrste, s kakršnim se srečujemo danes. Zato moramo biti ustvarjalni; zato moramo pokazati solidarnost. Ideja, da bi Grčijo napotili k Mednarodnemu denarnemu skladu, se nam zdi – tistim, ki si želimo biti odgovorni in dosledni Evropejci na mednarodnem prizorišču – popoln nesmisel.

Eno stvar moramo narediti, in upamo, da bo to storil Evropski svet, namreč da bo poslal sporočilo solidarnosti z Grčijo in sporočilo odgovornosti glede vprašanja gospodarskega upravljanja. Vprašanje je zdaj na mizi; je resno in je nerazrešeno. Obravnavati ga moramo mirno, zmanjšati moramo pritisk in ne smemo začeti s predpostavko, da moramo načeloma okrepiti orodje – doslej neučinkovito – ki je Pakt za stabilnost in rast, ker je bilo prej represivno, kot je bilo orodje za sodelovanje.

Uresničevati moramo cilje v smislu javnega primanjkljaja, v smislu dolga, moramo pa tudi oblikovati pogoje za sodelovanje in dobre dodane vrednosti med članicami območja evra. To je izziv, s katerim se srečuje Evropski svet, in upam, da se bo odzval nanj z občutkom za odgovornost.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Gospa predsednica, na predvečer srečanja Evropskega sveta, ki bo opredelil novo gospodarsko strategijo Unije, se bi morali kaj naučiti iz poloma Lizbonske strategije in si skupaj realno ogledati vse države članice. Da bi bili konkurenčni na svetovnih trgih, moramo biti inovativni, vendar bo prerazporeditev glavnega dela naših proračunskih sredstev izključno v ta namen *de facto* diskriminirala mnoge države srednje in vzhodne Evrope, vključno s Poljsko.

Obstajajo velika pričakovanja – kot je prej veljalo za Španijo, Portugalsko in ostale države Evropske unije – za razvoj letalske, cestne in železniške prometne infrastrukture ter interneta zahvaljujoč sredstvom EU. Posebna prednostna naloga bi morala biti, da bi pomagali mejnim regijam na vzhodu Evropske unije, kot je regija okrog Lublina na Poljskem, za katero bi bilo treba vzpostaviti posebno proračunsko postavko kot del strategije 2020.

Zasedanje Evropskega sveta ne sme poslati signala, da bodo revne regije Unije financirale ideje, ki bodo največje koristi prinesle le starim državam članicam.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, strategija EU 2020, o kateri se bo razpravljalo na vrhu, ki izhaja iz Lizbonske strategije, dokazuje, da trdi ukrepi, naravnani proti navadnim ljudem, ki jih spodbuja vlada stranke PASOK v naši državi, s temeljnim sporazumom vseh političnih sil glavnega mesta in strank evropske enosmerne ulice, niso značilni samo za Grčijo.

O njih se vnaprej odloči politična elita in vlade držav članic Evropske unije. So del celotnega strateškega načrta kapitala in promovirajo jih enotno po vsej Evropski uniji s povečevanjem ideološkega terorizma ter zavajanjem delavskega in ljudskega gibanja. Laži in demagoške izjave predstavnikov buržujskih vlad, sil evropske enosmerne ulice, da bosta Evropska unija in EDS delovala kot zaščita pred krizo, pravljice o evropskem trgu 480 milijonov ljudi, o veliki evropski družini, solidarnosti Skupnosti in podoben idealistični govor je propadel. Evropska unija je imperialistična, nadnacionalna unija kapitala in monopolov, ki z enotno strategijo napada ljudi in se bori za svoj del dobička.

Gospodarske in politične težave v Grčiji, v državah članicah Evropske unije bodo rešene z bojem delavskega in ljudskega gibanja, z bojem in s solidarnostjo ljudstev. Očitno je, da kar se dogaja v Grčiji, je neposredno povezano z akutnim tekmovanjem med imperialističnimi državami in med Evropsko unijo, ZDA, Kitajsko in ostalimi državami v razvoju.

Tako morajo vpričo strategije kapitala delavski razred in ljudska gibanja pripraviti svoj lasten strateški boj za spremembo protiljudske politike, da bi zadostili sodobnim potrebam delavskega razreda in navadnih družin.

Gunnar Hökmark (PPE). – Gospa predsednica, dve stvari. Prva zadeva javne finance in druga konkurenčnost.

Lani ob tem času smo v Parlamentu razpravljali, kako se boriti s krizo. Nekateri so rekli „v krizo stopimo tako, da porabimo več in sprejmemo večje primanjkljaje“, drugi pa smo rekli „zdaj moramo nadzorovati javno porabo, da bi zagotovili stabilnost za prihodnost“.

Zdaj so pred nami rezultati. Nekatero državo članico so sledile politiki trošenja in sprejemanja večjih primanjkljajev in vsi lahko vidimo posledice: povečani javni dolg in večji stroški za odplačevanje javnega dolga na podlagi povečanih obrestnih mer. To je realnost, ki izriva socialne izdatke in naložbe v mnogih državah članicah.

Mislim, da se iz tega moramo naučiti: upoštevati moramo pravila, ki jih že imamo, in razviti in izboljšati Pakt za stabilnost in rast ter jih narediti dostopnejše za spopadanje s krizami v prihodnje.

Vendar imamo zdaj isto razpravo, ker nekateri zdaj pravijo, da bi morali počakati z izhodnimi strategijami in odmikom od javnih primanjkljajev. To ni prav, ker bomo potem spodkopali svojo sposobnost za oživitev in povečali strošek obrestnih mer v državah članicah.

Druga stvar je, da gre konkurenčnost z roko v roki z našo sposobnostjo, da imamo stabilne javne finance in da uvedemo prave spremembe, o katerih govorimo že desetletja. To je odvisno od predsednikov vlad ta teden.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Gospa predsednica, gospod Hökmark, mislim, da smo bili v zadnjih letih v različnih parlamentih, ker je parlament, ki sem ga izkusil jaz, drugačen od vašega! Izkusil sem parlament, v katerem nekateri pravijo, da bi morali pobliže pogledati bonitetne agencije, hedge sklade in korporacije zasebnega kapitala. Regulirati jih moramo, izvajati preverjanja kritičnih akterjev na finančnih trgih in kritičnih produktov, da bi zagotovili, da ne gremo v smeri mednarodnega poloma. Prav tako sem slišal druge reči „roke proč“: trg se bo reguliral, ni potrebe, da to počnemo mi. Ali kot je rekel gospod McCreedy – vedno ko se vmeša politika, je rezultat vedno najslabši. Videli smo rezultate.

Mednarodni polom je posledica prekomerne zadolženosti držav članic Evropske unije. Zato danes ne moremo tukaj stati in reči, da je bilo narobe, da smo našo politiko rasti osredotočili na zaposlovanje in gospodarsko dejavnost. Za razpravo je brez pomena, podobno kot ko gospod Langen pravi, da je kanclerka Merklova razumela Evropsko pogodbo. Ne, sploh je ni razumela. Kar je še slabše, verjetno bo podredila Evropsko pogodbo in njene cilje za Evropo svojemu strahu, da ne bi izgubila na pomembnih regionalnih volitvah v Severnem Porenju-Vestfaliji.

To niso vodstvene sposobnosti, ki jih v Evropski uniji potrebujemo. Komisiji tukaj smo povedali, da je EU 2020 preveč razvođenela. V njej ni nobenega bistva. Prosim, predložite dokaze, da lahko pridobite nova sredstva. Prosim, borite se za davek na finančne transakcije. Prosim, borite se za več gospodarske dejavnosti in večje obete za rast v Evropski uniji, da bi malim in srednje velikim podjetjem in delavcem dali možnost.

Zdaj skoraj sočustvujemo z vami, ker ste morali rešiti Evropsko unijo z vladami, kot jih imamo zdaj – vladami, kot jo predstavlja kanclerka Merklova. Ostanite trdni in ustvarite evropske instrumente! To je naše glavno sporočilo za ta vrh, ker lahko samo takrat ljudje upajo, da bomo dali prave odgovore.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, gospod Schulz je rekel, da je Grčija izpolnila svojo obljubo in da je zdaj na vrsti Evropa. Sprašujem se, če mora Evropa dandanes dejansko reči „hvala“, če države članice območja evra preprosto upoštevajo pravila, z drugimi besedami, če se uspejo vrniti na merilo 3 %. Prav tako se sprašujem, kaj je bilo drugače lani, ko se je Irska znašla v istem položaju in je vpeljala velika znižanja. Nihče se ni takrat pojavil z idejo, da bi se obrnila na Evropski monetarni sklad.

Gospod Verhofstadt pravi, da so na delu špekulanti. Seveda v tem smislu trenutno obstaja pritisk, dejstvo pa je, da je Grčija bila deležna velikih prednosti menjalnega tečaja, ker je del območja evra. Naši italijanski kolegi so uporabili prednost menjalnega tečaja, ki so jo pridobili ob vstopu v območje evra, za konsolidacijo. Grčija jo je potrošila. Zato lahko rečemo, da danes dober Evropejec ni tisti, ki daje svoj denar na mizo; dober Evropejec je tisti, ki dejansko izvaja pravila, h katerim so se vsi zavezali in jih sprejeli, tako da se dejansko upoštevajo v Evropski uniji.

Drugič, rad bi podprl Komisijo, ker predlogi, ki so pred nami za dolgoročno prihodnost, predstavljajo premik v pravo smer. Sporazumeli smo se glede 3 % in zato potrebujemo močno Komisijo, ki bo v prihodnosti spremljala ter uveljavila 3 % omejitve. Videli smo, da države članice v območju evra ne zmorejo nadzorovati druga druge in same upoštevati 3 % omejitve. Zato sem za močno Komisijo, ki bo v prihodnosti priča izpolnjenim merilom.

Še ena misel. O evru moramo govoriti pozitivno. Ne srečujemo se s krizo valute temveč z gospodarsko krizo. Euro prinaša velike koristi za vse. Če naši voditelji v Evropski uniji tega ne govorijo več, če se to v Svetu več ne omenja, ljudje tega ne bodo vedeli. Zato podpiram to pomembno, trdno valuto.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, grška kriza je trenutni problem, medtem ko sta kriza rasti in okoljska kriza dolgoročna problema in oba je treba reševati dinamično z odločitvami, ki jih sprejme Evropski svet.

Strategija Evropa 2020 upravičeno pravi, da bi rast morala biti inteligentna, trajnostna in vključujoča. Ko pogledam sklepe Sveta, pa vidim, da so mnogo bolj ozko usmerjeni in omejeni na klasično strategijo za rast – strategijo, ki je propadla in s katero nismo prišli daleč. Rast ne more biti inteligentna, če ni trajnostna, prav tako pa ni inteligentna, če ni vključujoča. Zato bi želel prositi Svet in predsedstvo Sveta, da zagotovita, da se bo ta triada, ti trije stebri, obdržali. To je nov razvoj, ki ga je zdaj res treba izvesti.

Zelo sem zadovoljen, da je rast, ki prihrani pri virih in energiji, paradni projekt Evropske unije. Seveda že dolgo govorimo o tem. To bo nam resnično pomagalo prihraniti stroške, zmanjšati odvisnosti in rešiti vrsto težav.

Pričakujem, da bo Komisija tekom leta 2010 predložila načrt, saj gre za skupno odgovornost EU same, pa tudi držav članic, in mnogo področij je zato na zelo trhljih temeljih in so zelo nejasna. Predvsem mora cilj 20-odstotnega prihranka energije postati zavezujoč. Cilj učinkovitosti mora postati pravno zavezujoč, tako da bodo vsi vedeli, kam stvari vodijo, in industrija lahko prav tako poskrbi za potrebna vlaganja.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, če bi si zastavil vprašanje, ki se pogosto zastavlja v polovici barov v Italiji, bi vprašal, kakšen je smisel Evrope in na hitro bi odgovoril, iz dna srca.

Kakšen je smisel Evrope, če ne pomagati Grčiji v tem času? Mislim, da ta ideja ni neumna, ker je v našem DNK, v naravi našega političnega projekta: v naravi našega političnega projekta, ker vključuje solidarnost. Hkrati pa sem presenečen, ker tisti, ki pravijo, da se želijo spopasti s finančnimi špekulacijami, nameravajo zamenjati finančne špekulacije s političnimi.

Kako se nameravajo boriti proti kanclerki Merklovi? Z drugimi besedami, kako lahko mislijo, da je cilj poskusa pokazati solidarnost z Grčijo napasti drugo državo članico, ker nas preprosto spominja, da mora politika solidarnosti iti z roko v roki s politiko odgovornosti? To je nekaj, na kar smo se pogosto spomnili z enim glasom, ker se zavedamo, da nam bosta solidarnost in odgovornost omogočili, da bo evropski politični projekt izvedljiv za vse.

Prepričani moramo biti, da je tisto, kar nas združuje, močnejše od tistega, kar nas ločuje, in ob upoštevanju tega moramo prositi Komisijo, da z jutrišnjim dnevom postane ambiciozna in da od držav članic zahteva

določeno doslednost, da se zagotovi, da so sposobne zagotavljati solidarnost na podlagi projekta, ki bo na dolgi rok lahko dal oprijemljivo obliko evropskemu projektu.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, grška kriza je zagotovo najresnejši problem, s katerim se srečuje Evropa, in nedvomno ga je povzročilo pomanjkanje doslednosti pri upravljanju javne porabe.

Vendar je zamujanje evropskih institucij pri sprejemanju ukrepov za obravnavanje te države članice v njenih težkih časih nerazumljivo in nesprejemljivo. Še več, ta zamuda je že imela negativen vpliv: naredila je prosto pot špekulacijam; v Uniji je porajala dvome glede namer določenih držav za prihodnost Evrope (ne želim, da pozabimo, da je to prvo pomembnejše vprašanje, katerega obravnavamo po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe); poudarila je težave grške vlade, ki je morala izvesti nepriljubljene ukrepe – ni šlo za nepomembne ali manjše odločitve – ki vplivajo na milijone ljudi, in to je storila, brez da bi bila prepričana, da je pomoč na poti.

Poleg tega je očitno škodovalo ustanovitveni vrednoti solidarnosti, ki je temeljni kamen in vezna sila ideje, da si vsi delimo Evropsko unijo. Naše posredovanje mora zato biti brez špekulacij. Gospoda Maura bi rad spomnil, da je Nemčija nedvomno ena od držav, ki je imela največ koristi od uvedbe evra in njegovega učinka na obrestne mere.

Hitro moramo ukrepati, da bi pomagali Grčiji. Evropa mora to storiti v interesu Evrope.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Svet Evropske unije je navdušeno pozdravil sporočilo Komisije Evropa 2020.

Ta dokument je, treba je priznati, nujen, in prav zaradi tega moramo dobro preučiti njegovo vsebino. Mislim, da mu primanjkuje finančne doslednosti.

Dolžnost Sveta je, da Komisijo prosi, naj pojasni proračunske vire in njihovo razporeditev ključnim postavkam v proračunu.

Po mojem mnenju proračuna ne moremo oblikovati pred reformo skupne kmetijske politike in kohezijske politike.

Eno od pomembnejših področij, ki podpira razvoj in stabilnost EU, je v celoti izpuščeno, namreč prometna in energetska infrastruktura.

Razvoj prometne in energetske infrastrukture v Evropski uniji, skupaj z njuno uskladitvijo s tisto v sosednjih državah, lahko zagotovi močno gonilno silo, ki spodbija trajnostno rast in zagotavlja stabilna delovna mesta. Prav tako lahko Evropski uniji zagotovita zelo iskano varnost tako v energetske kot v prometnem sektorju.

Zaradi tega pozivam Svet, da zahteva od Komisije, naj vključi ti ključni področji v strategijo EU 2020 v dobro evropskih državljanov.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospa predsednica, Evropski vrh 11. februarja, ki naj bi poslal sporočilo podpore Grčiji, da bi se trgi umirili, je bil praktično razveljavljen zaradi neubranosti in negotovosti, ki prevladujeta v Evropski uniji.

Evropski svet, ki bo začel delati jutri, si ne more privoščiti prestiža, da bi vzdrževal trenutno vzdušje negotovosti in neubranosti. Vsi zdaj priznavajo, da je grška vlada sprejela zelo ostre ukrepe, večina katerih je že začela veljati na račun in ob požrtvovalnosti grškega naroda. Istočasno si še zmeraj sposoja pod izjemno visokimi obrestnimi merami, nedaven primer tega se je zgodil 5. marca, ker na trgih obstajajo špekulanti, ki bogatijo s stavami glede možnosti, da bo država šla v stečaj, in nenazadnje ustvarjajo pogoje in predpogoje, da se to res zgodi.

Danes se razprava vrti okrog Grčije; jutri bo verjetno šlo za drugo državo članico. Ali jo bo Evropski svet ustavil z vzpostavitev učinkovitega evropskega preventivnega mehanizma, ki bo zaščitil nacionalna gospodarstva in stabilnost območja evra?

Predsednik Evropske komisije je govoril o odgovornosti in solidarnosti. Prav je imel. Obe sta potrebni, če pripadaš družini, kot je območje evra. Mislim, da nihče ne dvomi, da je Grčija popolnoma prevzela svojo odgovornost. Vendar se ne more sama boriti z besom trga na tej težki stopnji. Pred osemnajstimi meseci so trgi grozili, da bodo zrušili svetovno gospodarstvo. Gotovo bo danes ogrožena Grčija.

Tukaj nastopi pojem solidarnosti, pojem, ki bi moral biti očiten in ki bi moral iti z roko v roki s članstvom v evrskem območju.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, dovolj je bilo povedanega o Grčiji – zdaj se želim posvetiti prihodnosti. S strategijo Evropa 2020 je Komisija v razpravo prinesla pomemben dokument, ki namerava določiti široke smernice, kako je Evropsko unijo treba voditi v prihodnosti.

Menim, da moramo na koncu vsi doseči skupne cilje, ki jih določamo v strategiji Evropa 2020. To je bila ena od večjih težav z Lizbonsko pogodbo, na kateri moramo vsi delati. Samo če bodo vse države članice resnično upoštevale cilje, določene v strategiji, bomo skupaj lahko dosegli te cilje. Ne bo uspela, če Evropski svet meni, da je upravni organ in če se stvari organizirajo v zadnji minuti. Uspela bo samo, če tisti, ki delajo v tej instituciji, resnično dojemajo vlogo političnega vodenja, ki jo mora opravljati.

Poleg tega bo resnično uspela, če se v tej strategiji Evropa 2020 kot osnova določi načelo solidarnosti. To v prvi vrsti pomeni odgovornost posameznih držav članic na vseh področjih, kjer so same odgovorne. To vključuje prizadevanja glede reform na trgih dela, vključuje pa tudi nacionalno proračunsko politiko. Nasprotno, to prav tako seveda pomeni obveznost drugih držav članic, da pomagajo – z drugimi besedami, države članice, ki so zašle v težave, a ne po svoji krivdi, bodo prav tako deležne pomoči. Še več, uspela bo le, če Komisija prevzame politično vodstvo. Z drugimi besedami, na vsak način se moramo izogibati napakam Lizbonske strategije. V preteklosti je bilo mnogokrat rečeno, da je strategija sodelovanja, ki je bila značilna za Lizbonsko strategijo, propadla. Od Komisije potrebujemo jasne cilje in menim, da bo Parlament podprl Komisijo na tem področju.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gospa predsednica, mislim, da se vsi zavedamo, da bo petsto milijonov ljudi spremljalo Evropski svet prihodnji teden z neobičajno pozornostjo.

Razlog za to je, da bo Evropski svet imel priložnost poslati sporočilo zavezanosti izhodu iz krize, kar tisti, ki trpijo zaradi nje, nestrpnost čakajo. Poleg tega se mora izhod iz krize seveda kazati v zavezanosti strategiji, prepričljiv mora biti v spremembi modela za rast in njegovem poudarku na gospodarskih, socialnih in okoljskih vidikih.

Z ekonomskega stališča se to mora odražati v zavezanosti upravljanju. S socialnega stališča se mora odražati v zavezanosti delavcem in socialni zaščiti – model, ki nas je naredil Evropejce – in zlasti enakosti; želim izpostaviti ta poudarek v dokumentu, v katerem se zaveza po enakosti jasno da izboljšati. Poleg tega se mora z okoljskega stališča odražati v zavezi k oživitvi duha, ki je Evropo naredil za vodilno pri zavezi k okoljski trajnosti in preprečevanju podnebnih sprememb na konferenci v Københavnu, in predvsem k priznanju zelo neprijetnega priokusa, s katerim smo zapustili konferenco v Københavnu.

Vendar pa je najpomembnejša stvar na zasedanju Sveta, da mora obstajati jasna evropska zaveza za podporo monetarne unije z usklajevanjem davčne, proračunske in gospodarske politike na enakovredni ravni z monetarno unijo.

Sporočilo solidarnosti do Grčije ni sporočilo za Grčijo; je sporočilo za Evropo in Evropejce. Ne gre za vprašanje reševanja Grčije; gre za to, da damo evropske znake življenja, obravnavanja težke realnosti z globoko zgodovinsko zavezo, ki jo je predstavljala monetarna unija.

Zato še enkrat razumite, da ne govorimo o Grčiji, govorimo o vseh nas.

Do zamud je prišlo pri zagonu novih institucij; ne sme biti zamud pri dajanju odgovorov, ki jih Evropejci pričakujejo od prihodnjega Sveta.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Gospa predsednica, resnica je, da moja država, Grčija, v minulih letih ni uspela razvijati svojega gospodarstva s potrebno zmernostjo in doslednostjo. Zdaj pa je vendar prevzela svojo odgovornost. Grški narod plačuje veliko ceno.

Vendar pa ne smemo skriti glave v pesek. Grčija ni edina država v EMU, ki se srečuje z resnimi težavami. Ni bila edina država, ki se je zatekla k strupenim storitvam določenih kreditnih ustanov. Ni in niti ne bo ostala edini cilj špekulantov.

Vsi vemo – in dobro se zavedamo – da je grško vprašanje evropsko vprašanje. EMU bo ostala okrnjena brez bolj usklajene gospodarske in davčne politike, predvsem pa brez solidarnosti.

Kriza, katera koli kriza, je mati sprememb. Trenutna kriza lahko rodi močnejšo Evropo in Grčija je morda babica te spremembe. Zato ne planimo na Grčijo. Skupaj planimo na špekulante, ki bi evro radi videli na kolenih; to bi Evropski svet moral narediti jutri.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospa predsednica, želel bi usmeriti pozornost Komisije in Sveta na dejstvo, da pri določanju novih ciljev strategije EU 2020 ne smejo pozabiti na politike, ki so trenutno uspešne, to sta kohezijska politika in skupna kmetijska politika. To so preskušeni in pravi instrumenti, ki, čeprav potrebujejo reformo, lahko precej prispevajo k doseganju novih ciljev EU 2020. Na žalost sta ti zelo pomembni politiki Skupnosti bili izpuščeni v gradivu, ki ga je predložila Komisija. Madžarska in nove države članice zato menijo, da so oblikovanje teh politik, pravna uskladitev notranjega trga in odstranitev zamaškov pri infrastrukturi in energetski varnosti izjemnega pomena. In končno ta strategija EU ne more nadomestiti primerne razprave glede direktive o proračunu in zdi se nam zelo pomembno, da se regionalni dimenziji kohezijske politike prav tako zagotovi prostor. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, razprava o evru, razprava o Grčiji je zaznamovala zadnje dneve. Vašo pozornost bi na tej točki želel usmeriti na nekaj, kar je zame neprijetna novica, namreč da 40 % Nemcev zdaj meni, da je uvedba evra bila napaka. To nas mora vznemiriti, ker uvedba valute Skupnosti ni enosmerna ulica. Proces povezovanja Evrope ni nepovraten. Menim, da moramo držati obljubo, ki smo jo dali Nemcem, ko so se odpovedali svoji nacionalni valuti, namreč da bo evro enako stabilen kot nemška marka.

Prav tako sem trdno prepričan, da v Evropi potrebujemo razpravo o socialnem tržnem gospodarstvu, o regulativnem okviru. Ne smemo govoriti o tem, kako je zaradi nas Nemčija manj konkurenčna. Namesto tega moramo razpravljati, kako lahko naredimo celotno Evropo konkurenčno, tako da smo lahko uspešni na svetovnih trgih. To mora biti naš cilj; zato pozivam k razpravi o socialnem tržnem gospodarstvu v Evropi.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, strinjam se z vsemi, ki na tej točki čutijo potrebo po močnejšem evropskem povezovanju, zlasti na gospodarskem področju, in upam, da se o tem ne bo razpravljalo le na vrhu območja evra, ampak tudi v Evropskem svetu.

Resnica pa je, da tudi prebivalci – in kolega je pravkar to omenil – vidijo slabe strani evra. Ob uvedbi monetarne unije je glede enotne valute prišlo do napake ob porodu, istočasno pa nismo uspeli bolj povezano oblikovati gospodarske politike. Zdaj moramo priznati, da je to bila velika napaka. Glas razuma nam pravi, da je treba ustanoviti solidarnostni sklad – tudi za Grčijo – tako da Grčija lahko pridobi nižje obrestne mere.

V tej razpravi je bilo premalokrat omenjeno dejstvo, da mora tudi Grčija sama nekaj storiti. Pomemben element bi bil, če bi zmanjšala svoj vojaški proračun. Država članica EU, ki porabi več kot 4 % svojega bruto domačega proizvoda za vojaške izdatke, za vojaško opremo iz držav, kot so Nemčija, Francija in druge, ni nekaj, kar v Evropski uniji potrebujemo, zato bi bilo prav, da bi na tem področju prišlo do zmanjšanj.

John Bufton (EFD). – Gospa predsednica, želel bi povedati, da si tega danes niste mogli izmisliti. Skoraj vsi govorniki tukaj so razpravljali o Grčiji – o krizi v Grčiji – pa vendar je gospod Barroso na začetku rekel, da niti ni na uradnem programu dvodnevnega zasedanja Evropskega sveta. To je neverjetno. Cel svet vsak dan gleda, kaj se tukaj dogaja.

Resnica v zadevi je, da spet poskušate prikriti dejstvo, da ta projekt ne deluje. Hitro razpada. Videli smo že, da dobri ljudje iz Nemčije pravijo, da niso zadovoljni s položajem. Toda ali ne bi mogli Grki priti do besede in ne diktatorji od tukaj? Zakaj pa ne bi dobri ljudje v Grčiji imeli referendumu o tem, ali naj bodo v območju evra? Zanje gre. Za njihovo stvar.

Slabo mi je od tega, kar sem danes slišal od mnogih. Gre za egocentrično mnenje tistih držav članic, ki gledajo samo same nase. Grčija je trenutna težava. Čutim, da bo z Grčije prešla na Španijo, potem na Portugalsko in Italijo in tako naprej. Vlavec smrti se bo pognal. Zapomnite si moje besede: tega problema se ne bomo rešili.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospa predsednica, na težave Grčije in območja evra ne smemo gledati kot na izjemo. Samoumevno je, da je enotna valuta za takšno veliko, gospodarsko heterogeno regijo sveta problematična.

Vrednost valute bi morala odražati stanje gospodarstva neke države. Če gospodarstvo cveti, vrednost državne valute običajno raste. Če gospodarstvo pade v recesijo, vrednost valute pade.

Položaj gospodarstva v Grčiji zahteva devalvacijo njene valute. Če bi se ta devalvacija zgodila, bi imela koristi od povečanega turizma.

Evro ni rešitev za gospodarske težave sveta. Je problem.

Težava Grčije je, da če se odpove evru, bi ugotovila, da bi padec vrednosti njene stare valute pomnožil njen zunanji dolg. Resnično je ujetnica območja evra.

To bi moralo pomeniti opozorilo državam izven območja evra. Pridružite se mu in umrite. Ko ste enkrat v njem, ste ujeti za zmeraj.

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Zelo kratka bom, ker je večina zadev seveda že bila omenjenih.

Moje osebno mnenje je, da položaj, s katerim se ukvarjamo že nekaj mesecev, ni edinstven, in morda je to znak, da je potreben nov pristop v smislu upoštevanja ali, kot ustreza, neupoštevanja Pakta za stabilnost. Načeloma imamo dve možnosti: ali vztrajamo pri upoštevanju tistega, kar je v veljavi in kar je v pogodbah in sprejmemo vse posledice tega, ali pa razumemo, da se Pakt za stabilnost kot vse drugo lahko do določene mere še razvije in zato mora iti čez določene spremembe, in mi oblikujemo te spremembe in jih izvedemo na tak način, da ne bomo le ohranili rasti in gospodarske stabilnosti neposredno v tistih državah, ki so članice območja evra, ampak da tudi pripravimo ostale države članice EU, ki še niso članice območja evra, da se pridružijo, brez da nam bi bilo treba na primer na veliko uporabiti strukturne sklade v teh državah.

Jean-Pierre Audy (PPE). - (FR) Gospa predsednica, predstavil bi eno opazko in tri predloge. Prvič, moja opazka: ne razumem, zakaj predsednik Van Rompuy ni prisoten na tako pomembnem zasedanju – minister, vi niste član Evropskega sveta – in menim, da bi lahko bil tukaj.

Moji trije predlogi se nanašajo na grški načrt oživitve. Srednjeročno gledano podpiram idejo gospoda Cohn-Bendita, ki je bila pravzaprav pravkar omenjena: če bi Evropska unija lahko sklenila pakt s Turčijo za razrešitev vprašanja Cipra, bi lahko pomagali Grčiji pridobiti dva odstotka njenega BDP.

Moj drugi predlog zadeva finance, saj nimamo instrumentov. Zakaj Evropska unija ne podpira vrste finančnih zavez, ki bi omogočile znižanje obrestnih mer in ki so cilj, za katerega je bilo doseženo soglasje v Evropskem parlamentu?

Nazadnje je bilo rečeno, da je grško vodenje računov bilo zgrešeno. Niso samo grški računi zgrešeni. Predlagam, da ustanovimo računovodske standarde za javni sektor za celotno Evropsko unijo, tako da bomo imeli finančne izkaze, ki so dosledni, pošteni in zanesljivi za vse države članice.

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Gospa predsednica, najprej naj vam povem, kakšen vtis so name naredili jasen prikaz solidarnosti in pozivi k odgovornosti večine govornikov. Prav to potrebujemo ta trenutek, ker je zelo jasno, da evropski problem potrebuje evropsko rešitev.

Včasih se sprašujem, če se še nismo dovolj naučili glede posledic naših dejanj, če ne bomo sledili evropskim rešitvam za evropske težave in poskušali najti nekaj specifičnega, čeprav se moramo s tem ukvarjati skupaj.

Mislim, da je zelo jasno, da nismo le skupina držav. Smo evropska družina in če je eden izmed družinskih članov v težavah, mu gotovo moramo pomagati.

Komisija je zato pripravljena predlagati instrument za usklajeno pomoč Grčiji, ki bo popolnoma skladna z evropskim pravom, in prepričan sem, da je to mogoče.

Zahvalil bi se vam rad za vašo podporo glede strategije EU 2020. Ne morem dovolj poudariti, kako naši državljani pričakujejo vodstvo v tem trenutku, kako pričakujejo, da bomo postali učinkovitejši, in kako pričakujejo, da jih bomo vodili v krizi in postavili zelo trdne srednjeročne strategije, kot to počnejo naši mednarodni partnerji, kot je Kitajska, Združene države, Indija in drugi.

Prišel je čas za odločitve. Pozorno sem poslušal pozive k boljšemu vodenju. Zelo pozorno sem poslušal glede izboljšane monetarne in gospodarske nadzora in da moramo biti uspešnejši pri uveljavljanju Pakta za stabilnost in rast. Prav to ima Komisija v mislih in točno ti predlogi bodo prišli zelo kmalu.

Želel bi se zahvaliti vsem, ki so podprli Komisijo pri zelo jasnih konkretnih ciljih za sklepe jutrišnjega Evropskega sveta. Mislim, da je zelo pomembno imeti srednjeročno strategijo, vendar moramo imeti zelo jasne kazalnike, kam gremo in kakšni so naši cilji. Komisija zato vztraja, da Evropski svet sprejme te konkretne glavne cilje po razpravah, ki bodo jutri in pojutrišnjem.

Potrebujemo višjo zaposlenost, potrebujemo boljšo usklajenost med spoloma in potrebujemo trdnejše izobraževanje. Zelo jasno je, da moramo več vložiti v raziskave in razvoj, in popolnoma jasno je, da se moramo boriti proti revščini.

Zato Komisija vztraja pri solidarnosti, odgovornosti in konkretni strategiji za Evropo in evropske državljane.

Naj izrazim svoje upanje, da bo pozitiven duh, ki je bil prisoten tukaj, ki je jasno podpiral solidarnost in odgovornost, prav tako prisoten med jutrišnjimi razpravami naših voditeljev.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospa predsednica, mislim, da je to bila zelo pomembna razprava: razprava glede vprašanja, ki je trenutno največja evropska skrb – grško vprašanje – širše pa glede gospodarskega položaja Evropske unije kot celote, razprava, na kateri je, mimogrede, gospod Audy, predsedstvo Sveta bilo prisotno, kot je bilo dogovorjeno v Parlamentu: jaz predstavljam predsedstvo Sveta tukaj.

Glede vprašanja Grčije, o kateri je potekalo največ razprav in katero se je največ omenjalo, ima predsedstvo Sveta zelo jasne ideje. Prvič, Evropa je povezava gospodarskih politik: imamo povezana gospodarstva. Drugič, Evropa temelji na solidarnosti in zato ima močno socialno vsebino. Tretjič, Evropa je gospodarsko in finančno stabilna.

Te tri evropske značilnosti so jasno nakazane v grškem vprašanju. Zaradi tega trije načini gledanja na Evropo upoštevajo in ponovno poudarjajo drug drugega pri zelo pomembni izjavi, ki jo je podal neuradni Evropski svet 11. februarja 2010. Mislim, da je to bila ena izmed najpomembnejših izjav, ki jih je Svet kdajkoli podal, ker gre za izjavo, ki rešuje vprašanje Grčije z govorom o solidarnosti in absolutni politični zavezanosti finančni stabilnosti evrskega območja; zavezanosti, da po potrebi zaščitimo to stabilnost.

Prepričan sem, da bo ta konec tedna Evropski svet, ki je isti Evropski svet, kot se je sestel 11. februarja, okrepil in ohranil to stabilnost. Močno politično sporočilo o Evropi bo poslano iz Evropskega sveta; za podporo gospodarstvu, podporo svoji valuti in zato tudi sporočilo podpore solidarnosti, ker na to upa javnost, čeprav je res, da številni evroskeptiki upajo na neuspeh. Takšen neuspeh se ne bo zgodil v Evropskem svetu. Bodite pomirjeni, da se takšen neuspeh ne bo zgodil, temveč bo politična zaveza solidarnosti v srcu Evropske unije in v srcu evrskega območja ponovno potrjena.

Še več, pogledali bomo še dlje. Pogledali bomo kratkoročno in dolgoročno obdobje. Govorili bomo o tem, kako načrtovati usklajen izhod iz krize ob zavedanju, da ne bo prišlo do popolne ukinitve davčnih spodbud, dokler ne pride do gospodarske oživitve. Prav tako bomo govorili o bolj dolgoročnih ciljih, ciljih, ki bi jih rad izpostavil, to je element gospodarske, ozemeljske in socialne kohezije; torej solidarnost. In govorili bomo o tem, kje bo nova vrsta nadzora, drugačna od Lizbonske strategije. V tem smislu bo gotovo prišlo do sprememb: vodenja Evropskega Sveta ni bilo v Lizbonski strategiji.

Usklajevanja gospodarskih, zaposlitvenih in socialnih politik, ki je v Lizbonski pogodbi, ni bilo v Lizbonski strategiji. Pomen vloge Komisije – glede nadzora, sledenja, spremljanja, nadzorovanja, določanja zahtev za izpolnjevanje ciljev – ni bil v Lizbonski strategiji. Elementi ustvarjanja spodbud s strukturnimi skladi niso bili v Lizbonski strategiji. Očitno torej delamo velik napredek.

Končno, gospa predsednica, bom omenil govor gospoda Garcíe-Margalla, ki je bil edini govor, usmerjen neposredno na špansko predsedstvo, ki je kritiziral način, na katerega je Evropska unija vodena.

Povedati vam moram, gospod García-Margallo, da špansko predsedstvo Sveta sodeluje na tesen in usklajen način – po metodi Skupnosti – z gospodom Van Rompuyem, predsednikom Evropskega sveta, za napredek pri osnovnih ciljih. Prav tako tesno sodeluje s Komisijo in Parlamentom.

Večinoma ste omenjali gospodarsko vprašanje. Želel bi vas vprašati, ali menite, da na primer sprejem odločitve, kot je tista, sprejeta na Evropskem svetu – očitno ob sodelovanju predsedstva Sveta – glede politične zaveze Evrope za finančno stabilnost območja evra, ne pomeni vodenja Evropske unije.

Rad bi vedel, če mislite, da prispevek k vodenju razprave ta konec tedna o nič manj pomembni temi, kot je strategija Evropa 2020, v kateri je mimogrede večina podpore bila pridobljena zaradi govorov v Parlamentu, ni vodenje Evropske unije. Razprava je prav tako potekala o vodenju kot temeljnem elementu v tem smislu.

Rad bi vedel, če mislite, da ni vodenje Evropske unije, če trenutno potekajo pogajanja s Parlamentom glede svežnja za finančni nadzor. Poleg tega bi vas želel spodbuditi, gospod García-Margallo, da sodelujete s tem predsedstvom, da bi lahko čim prej dosegli dogovor med Svetom, ki je sprejel stališče, in Parlamentom. Med

španskim predsedstvom želimo odpraviti direktivo o hedge skladih iz Evropske unije in želimo jo odstraniti s čim več sporazuma in soglasja, kot je le mogoče. Mislim, da tega ne bi smeli kritizirati, prav nasprotno.

Prav tako menim, da je vodenje Evropske unije, da se strinjamo in s Komisijo delamo na predlogu, ki ga bo Komisija predložila glede usklajevanja gospodarskih politik pri izvajanju člena 136 Lizbonske pogodbe. Enako pomeni voditi Evropsko unijo, če potekajo prizadevanja za splošno politiko za izhod iz takšnega dolga, dolga, ki je bil bistven za Evropsko unijo ob srečanju s krizo in ob srečanju s socialno potrebo reševanja krize in zaščite najranljivejših. To je dolg, ki se mu ne da izogniti in ki ga je treba obravnavati zdaj, primerno, v skladu z Lizbonsko pogodbo, da bi se spet vrnil na pravi tir v smislu parametrov Lizbonske pogodbe.

To je vodenje Evropske unije v skladu z metodo Skupnosti. To je vodenje Evropske unije in vodenje Evropske unije pomeni organizacijo Evropskega sveta ta konec tedna, ki bo jasno sporočil svojo podporo Grčiji in grški vladi.

Predsednica. - Ne, ne morete prevzeti besede z uporabo postopka modrega kartončka, ker je to rezervirano samo za poslance. Zato ministrov govor zaključuje to razpravo.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Ena od pomembnih tem na dnevnem redu Evropskega sveta se nanaša na strategijo EU 2020 glede ustvarjanja delovnih mest in gospodarske rasti. Uskladiti moramo evropske politike, tako da lahko rešimo izzive in potrebe, s katerimi se trenutno srečujemo. Prav tako moramo postaviti jasne dolgoročne cilje. Prednost moramo dati trajnostnemu razvoju evropskega gospodarstva. Nova strategija Komisije za naslednjih 10 let predvideva pet smeri ukrepanj: ustvarjanje novih delovnih mest, boj zoper revščino, zmanjšanje ravni šolskega osipa, vlaganja v raziskave in razvoj in zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Zadnje države članice, ki so se pridružile EU, potrebujejo sredstva in podporo Evropske unije, da bi lahko dosegle te ambiciozne cilje. Romunija podpira cilj 20-20-20 glede zmanjšanja emisij ogljika za 20 % s povečevanjem deleža energije, pridobljene iz obnovljivih virov za 20 % in energetske učinkovitosti za 20 %. Bolj ambiciozni cilj 30-30-30, ki predvideva doseganje praga 30 % na vseh treh področjih, bi gotovo povzročil stroške, ki bi bili preveliki za mojo državo. To bi bil nerealen cilj za številne evropske države.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pri projektu Evrope gre za mir, socialno dobrobit, svobodo in rast. Služila je kot primer v smislu svojega socialnega modela in je prav tako prevzela vodilno vlogo pri okoljskih vprašanjih, kar nima primere v svetovnem merilu.

Gospodarska, finančna in socialna kriza, s katerimi se trenutno srečujemo, zahtevajo skupen odgovor na evropski ravni. Kriza v Grčiji in napad na evro zahtevata skupen odgovor, na žalost pa ta zamuja. Možno in zaželeno je, da najdemo evropsko rešitev, da bi se izognili trenutnim špekulativnim napadom na evro.

EU ima kredibilnost in likvidnost. Če se zahtevano usklajevanje vzpostavi na evropski ravni, bi to moralo biti dovolj za hitro pomiritev trga in pokritje stroškov posojil, ki jih Grčija potrebuje. To je čas, ki zahteva solidarnost med državami članicami in evropskimi institucijami. Gre tudi za dolžnost. Treba je upati, da bo prihajajoči Evropski svet sprejel ukrepe za doseganje integrirane in usklajene solidarnosti. Tak odnos je potreben, če se evropski projekt želi pomakniti naprej. Rešitve za spremljanje primanjkljaja vsake države članice je treba poiskati kasneje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Resnost socialnih problemov, ki jih je čutiti v različnih državah članicah EU, vključno z brezposelnostjo, pomanjkanjem varnosti zaposlitve in revščino, zahteva, da spomladanski Evropski svet poda resen in temeljit odgovor. Vendar se bojimo, da so njegovi odgovori usmerjeni predvsem na domnevno vzdržnost javnih financ, medtem ko zanemarja ukrepe, usmerjene na socialno vzdržnost.

Odgovor na položaj v Grčiji je pomembna zadeva, ker kar se tam dogaja, je v nasprotju z vsem, kar se je trobilo glede vrlin evra in blagoslova biti v območju evra: biti na čelu močne valute bogatih držav. Rečeno je bilo, da bo članstvo v evrskem območju varovalo pred finančnimi krizami, ker se bo taka država lahko izogibala posojilom in prejela denar od Mednarodnega denarnega sklada.

Začetna kriza je zadostovala za prikaz, da v območju evra ni prave solidarnosti in da tako imenovana gospodarska in socialna kohezija ni nič drugega kot propaganda, uporabljena v volilnih kampanjah. Zdaj gospa Merklova celo grozi, da bodo države članice, ki ne izpolnjujejo zahtev Pakta za stabilnost, kot je med drugim Grčija, izključene iz območja evra, in ob tem pozablja, da je Nemčija velika koristnica politik, ki temeljijo na močnem evru...

(Obrazložitev glasovanja je bila skrajšana v skladu s členom 170 Poslovnika)

Othmar Karas (PPE), v pisni obliki. – (DE) Gospodarska in finančna kriza ter Grčija zahtevajo evropsko ukrepanje. Javnim prepričanjem je treba narediti konec. Od vrha pričakujemo skupen odgovor. „Da“ pravimo varčevalnemu in reformnemu programu grške vlade – Grčija je trdno odločena, da bo naredila to domačo nalogo in zadostila evropskim pravilom. Prav tako pravimo „da“ posojanju denarja, kjer bi reformni program v nasprotnem primeru bil ogrožen. Prav gotovo pa pravimo „ne“ kaznim in izključitvi države iz območja evra. To bi ustvarilo le verižni učinek, ki bi vodil v izgubo zaupanja trgov. Prav tako pravimo „da“ predlogu komisarja Rehna, da Komisija predhodno odobri osnutek proračunov. Proračunske in gospodarske podatke morata pregledati Eurostat in Komisija. Zahtevam strogo pregledovanje knjig v vseh državah članicah na osnovi skupnega seznama meril. Davčne sisteme in tiste davčne stopnje, ki se nanašajo na notranji trg, je treba uskladiti, prav tako pa gospodarske, proračunske in socialne politike. Zahtevam načrtovalni odbor „Evropa 2020“, ki bo vključeval Komisijo, države članice, Evropsko investicijsko banko, Evropsko centralno banko in Eurostat. Zato pozivam voditelje držav ali vlad, da združijo evropsko pripravljenost za jasno dokumentiranje ukrepov. Grčija je primer, iz katerega se mora Evropa kaj naučiti. Sklepe je treba potegniti na lokalni, evropski in svetovni ravni. Več evropskega sodelovanja in manj nacionalnega egoizma so na dnevnem redu.

Ivari Pádar (S&D), v pisni obliki. – Govoril bi rad o Evropski digitalni agendi. Številke Komisije kažejo, da obstajajo ovire za enotni digitalni trg: samo 7 % spletnih transakcij je čezmejnih. Čeprav internet in ustrezni infrastrukturni cilji služijo kot soliden predpogoj za nadaljnji razvoj, morajo izboljšanje infrastrukture dopolnjevati vzpostavitev vseevropskega regulativnega okvira, uporaba storitev in razširitev večšin IKT. Do leta 2020 je treba ustvariti enotno in varno območje evropskih e-storitev. Državljanom EU bi predstavljalo lahek in varen dostop do vseh digitalnih storitev, tako javnih kot komercialnih. Države članice bi morale razviti nacionalne načrte za prehod na digitalne javne storitve. Posebno pozornost je treba posvetiti spodbujanju udeležbe nižjih socialno-ekonomskih skupin, saj bodo te najverjetneje izključene iz digitalne družbe. Za čezmejno e-avtentifikacijo in digitalne podpise mora biti značilna pravna in tehnična medobratovalnost, tako da čezmejno e-avtentifikacijo lahko uporabijo vsi ponudniki storitev ter potrošniki v Evropi. Celostni pristop k trgu digitalnih storitev bi moral vključevati znižanje preostale razdrobljenosti finančnih storitev, logistike, varstva potrošnikov in intelektualne lastnine. Treba je postaviti 100 % cilj, da bodo državljani imeli dostop in možnost uporabe e-storitev.

Georgios Papastamkos (PPE), v pisni obliki. – (EL) Strašna finančna kriza v Grčiji in finančno neravnovesje v drugih državah članicah območja evra postavljajo vprašanja o statični in dinamični moči same strukture EMU. Ni dvoma, da je ponovna vzpostavitev javnih financ v državi članici evrskega območja njena odgovornost. Vendar je finančna kriza prinesla povezavo med popolno, enotno monetarno unijo in na prvi pogled nepopolno gospodarsko unijo EU. Poudarila je nujno potrebo po vzpostavitvi politično usmerjenega evropskega gospodarskega upravljanja, po evropeizaciji gospodarske politike in gospodarskega tveganja, po pokritju strukturnih primanjkljajev EMU, za več Evrope in za usklajeno in na solidarnosti temelječe evropsko ukrepanje. Kar potrebujemo, je evropski podporni mehanizem, Evropski denarni sklad, opremljen s potrebnimi sredstvi in zmožnostjo za posredovanje. Za zaščito skupne valute pred špekulacijami je potrebno usklajeno posredovanje. Potreben je podroben pregled delovanja trga s posli kreditnih zamenjav. Evropski svet je pozvan, naj poda temeljne odgovore na krizo v območju evra in izrazi pravo solidarnost z Grčijo za premagovanje finančne krize. Grčija ne prosjači. Zahteva, da izgubljeni prihodki grških državljanov ne smejo izginiti v žepih mednarodnih špekulantov.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) V trenutni gospodarski in socialni krizi v kombinaciji s podnebno krizo je EU pripravila novo strategijo za naslednjih 10 let. Strategija EU 2020 mora pomagati ustvariti bolj vključujočo Evropo z gospodarstvom, ki je povezano in okolju prijazno. Razvoj raziskav in inovacij mora postati prednostna naloga, ki nam bo pomagala v boju zoper učinke podnebnih sprememb in ustvariti zelena, pametna delovna mesta. Zaradi tega morajo zastavljeni cilji biti obvezni, da bi zagotovili trajnostno rast in razvoj bolj vključujočega trga dela ter dostojnih pogojev za življenje državljanov.

Richard Seebler (PPE), v pisni obliki. – (DE) EU lahko uspe le, če vemo, v katero smer želimo, ko gre za gospodarsko in socialno politiko. Zaradi tega je treba posebno pozornost nameniti pripravi strategije 2020. Države članice morajo predstaviti jasne koncepte, vizije in ideje. Priprava strategije za naslednjih 10 let je gotovo ambiciozna naloga, vendar si je treba zapomniti, da ne gre za končne podrobnosti. EU se mora vprašati, kam se želi umestiti in kakšne prednostne naloge si bo zastavila. Cilj, ki bi dolgoročno prav tako dal pozitivne socialne in gospodarske posledice, bi bila ustanovitev trajnostne mešanice energetskih virov za Evropo. Na tem področju je potreben ponovni premislek, ne le zaradi vedno slabše dobave fosilnih goriv in vpliva na podnebje, ki ga imajo neobnovljivi viri energije. Evropa mora prav tako prevzeti vodilno vlogo,

ko gre za okolju prijazne tehnologije. Menim, da jedrska energija ni najbolj primerna za vodenje Evrope v trajnostno energetske prihodnosti.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Namen zasedanja Evropskega sveta, ki se začne jutri, je predvsem razpravljati o splošnem okviru nove strategije Evropa 2020 in oceniti izhod iz gospodarske krize ter položaj Grčije ter drugih držav območja evra. Gre za teme, ki so tesno povezane, saj je strategija Unije za gospodarsko rast in zaposlovanje povezana s temi vprašanji. Pri oceni trenutnega položaja moramo odgovoriti na vprašanja, kako se upoštevajo načela Pakta za stabilnost in rast v različnih državah in kje je bila Evropska komisija pri vsem tem? Predpostavljamo lahko, da bodo na strategijo Evropa 2020 voditelji držav ali vlad držav članic gledali na različne načine. To je posledica precejšnjih konfliktov med interesi različnih držav, ki prihajajo iz razlik v stopnjah razvoja. Iz očitnih razlogov se bodo države iz zadnjih dveh širitev, vendar ne te države, borile za večji poudarek kohezijski politiki, razvoju infrastrukture in kmetijstva, čeprav ne smemo pozabiti na inovacije in nove tehnologije. Uspešen razvoj Evrope in vrnitev na pot rasti v naslednjem desetletju bo enako odvisen od uresničevanja ciljev strategije, ki jo vsebujejo predlogi Komisije, pa tudi od nadaljevanja bolj tradicionalnih politik. Da bi se Unija lahko spopadla s težkimi izzivi na svetovni ravni, mora najprej zmanjšati notranje razlike, tega pa ne moremo doseči brez spoštovanja načela solidarnosti pogodbe.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glavna tema spomladanskega Evropskega sveta je strategija EU 2020. Na začetku tega leta je stopnja brezposelnosti dosegla 10 %, medtem ko je številka v državah, kot sta Španija in Latvija, dosegla 20 %. 67 % evropskih državljanov meni, da so izgube delovnih mest njihova glavna skrb. Glavna skrb evropskih voditeljev mora biti ohranitev obstoječih delovnih mest in ustvarjanje novih, da bi evropskim državljanom omogočili dostojno življenje. Ta cilj se lahko zjamči le z večjimi vlaganji v gospodarski in socialni razvoj, prometno in energetske infrastrukturo, kmetijstvo, razvoj, izobraževanje in zdravje. Točno to je razlog, da mora Evropski svet posebno pozornost nameniti industrijski politiki EU. V skladu z evropskimi statistikami je v primerjavi z decembrom leta 2009 januarja leta 2010 industrijska proizvodnja padla za 2 % na območju evra in za 0,2 % na ravni EU-27. Na ravni Skupnosti industrija ustvari 26,4 % BDP, toda obstajajo države članice, kjer industrijska proizvodnja prispeva le 14 % BDP. Evropska unija mora obdržati svojo svetovno konkurenčnost. Da bi to dosegli, moramo delovna mesta in industrijsko proizvodnjo ohraniti v Evropski uniji, ne pa je premestiti v tretje države.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

13. Oblikovanje pobude evropskih državljanov na podlagi člena 11(4) Pogodbe o Evropski uniji (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je izjava Sveta in Odbora za razvoj pobude evropskih državljanov na podlagi člena 11(4) Pogodbe o Evropski uniji.

Dovolite, da toplo pozdravim skupino poročevalcev iz moje regije, Castile-La Mancha v Španiji, ki so bili na galeriji za tisk in trenutno obiskujejo institucije EU.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, hvaležen sem Parlamentu za pobudo za vodenje te razprave o, se mi zdi, z demokratičnega stališča enem najpomembnejših vidikov glede razvoja Evropske unije in evropeizma med evropsko javnostjo. To se nanaša na zelo pomembno vprašanje, ki začenja novo obdobje v Evropski uniji; kot veste se seveda nanaša na državljansko pobudo. Z drugimi besedami, možnost za vsaj milijon evropskih državljanov, tako moških kot žensk iz različnih držav članic, da lahko podpišejo zakonodajno pobudo.

Zakonodajna pobuda, ki je seveda naslovljena na in predstavljena Komisiji, ki je organ EU z možnostjo za zakonodajne pobude.

Državljska pobuda je zelo jasna prednostna naloga za predsedstvo Sveta. Zelo jasna. Je prednostna naloga, ker menimo, da je prednostna naloga za Evropo. Ko država predseduje Svetu Evropske unije, menimo, da ne sme izvajati lastnih prednostnih nalog, svojih lastnih ciljev le kot ena izmed držav med tem predsedstvom, ampak mora iti dlje in mora biti sposobna predstavljati cilje Evrope.

Državljska pobuda s svojimi možnostmi, s pravicami, ki jih daje državljanom – približno petsto milijonom evropskih državljanom – je temeljni cilj Evrope in zaradi tega je ena od prednostnih nalog španskega predsedstva, ne zato, ker bi bila prednostna naloga Španije, temveč ker je prednostna naloga Evrope.

Državljeni upajo, da se bo Lizbonska pogodba čim prej izvajala po osmih letih izgubljanja časa zaradi institucijskih negotovosti.

Nadoknaditi moramo izgubljeni čas in predvsem odgovoriti državljanom, saj si želijo udeležbe. Z drugimi besedami moramo postopoma izvesti ponovno usklajevanje med Evropo, ki je bila v 20. stoletju bolj grajena od spodaj navzdol – kljub demokratični Evropi – in Evropo, ki je prav tako zgrajena od spodaj navzgor.

Zato verjamemo, da mora državljanska pobuda čim prej zaživeti, ker bo dokaz politične volje držav članic, Parlamenta in institucij Unije, ki bodo dale javnosti besedo in omogočile državljanom udeležbo v življenju Unije.

Prav tako bo nasprotovala nečemu, kar se na žalost dogaja tudi v Evropski uniji: dejstvu, da bo politična razprava potekala predvsem na nacionalni ravni; notranji razpravi. Tukaj v Bruslju ali v Parlamentu se odvija evropska razprava, vendar v vsaki od držav Unije prevladuje nacionalna razprava in ne evropska razprava.

Državljska pobuda je pomembno sredstvo za uspešen začetek evropske razprave v civilni družbi. Pobude, ki so jih podali državljani različnih držav, bodo začele evropsko razpravo v vsaki državi, ne le popolnoma nacionalno razpravo.

Gospod predsednik, zato smo se odločili, da državljanska pobuda sodi med prednostne naloge. Takoj ko bo Komisija predložila svoj osnutek uredbe – želeli bi se zahvaliti Komisiji, še zlasti predsedniku Barrosu in podpredsedniku Šefčoviču za skrb, s katero sta vprašanje uvrstila na delovni urnik Komisije kot prioriteto; prav tako smo hvaležni, da se bo to zgodilo kmalu in zelo hitro, kot bo v kratkem povedal gospod Šefčovič – bomo imeli besedilo, ki nam omogoča, da skupaj s Svetom in Parlamentom sprožimo tisto, kar evropski državljani brez dvoma upajo, preden potečejo ti trije meseci.

Morali bomo delati na različnih vidikih, ki so del tega, nekateri so bolj tehnični, drugi bolj politični, vendar moramo to dogajanje spodbujati.

Zato smo od časa neformalnega srečanja ministrov za zunanje zadeve v La Granja de San Ildefonso, kot se gospod Šefčovič in gospa Malmström – ki še vedno opravlja svojo funkcijo, ker nova Komisija svoje še ni prevzela – gotovo spominjata, do prvega zasedanja s Komisijo v Madridu, ko je svojo funkcijo prevzel nov kolegij Komisarjev, in zdaj to popoldne v Parlamentu, zelo zavzeti za napredek pri tej pobudi. Prosil bi jih – to bi bilo sporočilo, za katerega bi rad, da ga prenesejo na vas, spoštovani poslanci – da posvetijo kar največjo pozornost tej pobudi.

Vem, da bodo. Še več, prosil bi jih, da kar najbolj pospešijo nekaj, kar po mojem mnenju precej z lahkoto enoti splošno soglasje na njegovih različnih vidikih preko razprav, ki so se odvijale v Svetu, na Komisiji in v Parlamentu ter odboru, v katerem sem sodeloval, na primer Odboru za institucionalne zadeve. Zato mislim, da lahko to prenesemo v prakso, saj gre za enega izmed vidikov novega obdobja, ki se zdaj začneja v Evropski uniji, ki je najrazburljivejši za javnost.

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Gospod predsednik, resnično bi se želel zahvaliti Parlamentu, da je to zelo pomembno točko uvrstil na dnevni red. Osebo bi se rad zahvalil svojemu dragemu prijatelju, Diegu Lópezu Garridu in španskemu predsedstvu zato, da je to ostalo pri vrhu programa španskega predsedstva, ker menim, da bo instrument, ki ga bomo imeli, spremenil način, kako delamo politiko v Evropski uniji.

Do zdaj je evropski konstrukt temeljil na reprezentativni demokraciji. Mislim, da je to bilo zelo dobro prikazano v Lizbonski pogodbi, kjer je zelo jasno, da so pooblastila Parlamenta zelo okrepljena in bomo v evropski zakonodajni postopek bolj vključili nacionalne parlamente. In morali smo ga dopolniti z večjo vključenostjo državljanov v ta postopek preko instrumenta participativne demokracije.

Pred nekaj časa je potekala razprava, ali eno izključuje drugega in ali je to igra ničelne vsote. Resnično menim, da temu ni tako, ker se mi zdi, da se oba elementa reprezentativne in participativne demokracije vzajemno podpirata in oba pomagata ustvariti resničen evropski politični in javni prostor.

Prav tako menim, da bomo zahvaljujoč temu instrumentu še bolj poudarili pomen evropskega državljanstva za Evropejce. Kot je Diego že povedal, sem prav tako prepričan, da bi to vodilo v močnejše, boljše vseevropske razprave v Evropi, bolj osredotočene na evropske teme in ne le na nacionalne teme, kar se tako pogosto dogaja v glavnih mestih naših držav članic.

Komisija je bila in je zelo hvaležna za delo Evropskega parlamenta, ki ga je ta že opravil glede pobude evropskih državljanov. Za nas je resolucija, ki ste jo sprejeli 7. maja lani, bila zelo pomembna politična smernica in zelo pomemben napotek, kako naj pripravimo to pobudo.

Kot veste, Komisija pri pripravi tako pomembne zakonodaje želi vključiti evropsko javnost s čim širšo razpravo. Zato smo glede tega vprašanja organizirali javno razpravo na osnovi zelene knjige, ki smo jo izdali decembra lani.

Reči moram, da so nas odzivi, ki smo jih dobili, pozitivno presenetili. Dobili smo več kot 300 odzivov, ki prihajajo iz različnih strani: od posameznikov, organizacij, javnih oblasti in celo nekaterih nacionalnih parlamentov.

Dobljene odzive smo ovrednotili in zaključili proces posvetovanja z javno razpravo v Bruslju, katere se je udeležilo več kot 1 50 zainteresiranih strani, vključno s cenjenimi predstavniki Parlamenta.

Če bi moral povzeti to razpravo, bi rekel, da je bilo z mize Komisije podanih mnogo inovativnih, zanimivih in pozitivnih predlogov. Kateri so pomembnejši sklepi? Da so državljani zelo zainteresirani za to, da bi čim prej bila ta pobuda vzpostavljena, da bi si želeli pobudo, ki je čim bolj prijazna do uporabnikov, preprosta, enostavna, razumljiva in predvsem dostopna.

In, kot se boste strinjali, so to jasni in zelo pomembni parametri za pripravo te zakonodaje na takšen način, ker bi le ti parametri zagotovili, da bi državljani uporabili ta instrument za boljšo komunikacijo s Komisijo in z evropskimi institucijami.

Ob uporabi rezultatov posvetovanj ter prav tako predlogov, ki jih je podal Evropski parlament, Komisija trenutno končuje predlog. Upam, da bo kolegij sprejel predloge, na katerih bomo delali 31. marca. Prav tako vam lahko povem, da to verjetno ne bi bilo mogoče brez močne podpore španskega predsedstva. Zelo jasno je, da je treba tako pomembno prednostno nalogo predsedstva spoštovati, in vem, da obstaja močna zaveza Španije za napredek pri tej pobudi v obdobju njenega predsedovanja.

Zato močno upam, da bomo zahvaljujoč konstruktivnemu dialogu med predsedstvom, Svetom in Parlamentom vzpostavili ta nov in zelo pomemben instrument mnogo pred prvo obletnico začetka veljave Lizbonske pogodbe.

Íñigo Méndez de Vigo, v imenu skupine PPE. – (ES) Gospod predsednik, pred skoraj sedmimi leti se je zgodilo prav tukaj na koncu posvetovalne konvencije, da smo poslanci Evropskega parlamenta in poslanci nacionalnih parlamentov uspeli predstaviti predlog, ki ga je sprejelo predsedstvo. Imel sem čast, da sem ga odnesel predsedstvu, in odobrili smo ga. Poleg tega želim tukaj spomniti imeni gospoda Lamassoura in gospoda Mayera, ker sta onadva sestavila predlog državljanske pobude, ljudske pobude, ki je danes vključena v pogodbo.

Ljudska pobuda, ki je danes primer participativne demokracije – gospod Šefčovič je to dobro razložil – in evropske demokracije, ker vprašanja, ki jih mora pokriti ta pobuda, morajo biti evropska in ne lokalna. Udeležba državljanov torej in vprašanja, obravnavana na evropski ravni.

Gospod Šefčovič, ki pripravlja ta predlog, nam ni povedal, kaj vključuje. Pustil nas je v pričakovanju. V imenu moje skupine, gospod Šefčovič, bi želel prositi, da vsebuje vsaj tri ideje.

Prvič, da mora biti jasen in enostaven. Z drugimi besedami, ne zapletajmo stvari. Biti mora nekaj, kar je dostopno ljudem, tako da so lahko udeleženi, brez da bi potrebovali univerzitetno izobrazbo.

Drugič, zagotoviti mora sodelovanje med evropskimi organi in nacionalnimi organi, ker po mojem mnenju morajo nacionalne oblasti igrati pomembno vlogo pri načinu, kako so organizirani podpisi.

Tretjič, preko Evropske komisije in preko Parlamenta bi morali izobraževati z razlaganjem, kako se lahko uporabi ta zakonodajna pobuda, da bi se izognili razočaranjem. Dal vam bom primer tega, kar sem videl na internetu. Sprožena je že bila spletna peticija za uporabo ljudske pobude, da bi omogočila spremembo sedeža Parlamenta, da bi bil le eden.

To je nemogoče in to moramo povedati že na začetku; poziva k reformi pogodb in tega ne more obravnavati ljudska pobuda.

Zato nas čaka mnogo izobraževanja, gospe in gospodje v Komisiji in Parlamentu, glede pobude, ki jo podpira skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in za katero upa, da bo služila spodbujanju občutka pripadnosti Uniji in udeležbi javnosti v poslih Unije.

Ramón Jáuregui Atondo, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospod predsednik, gospod Šefčovič, zelo sem bil zadovoljen, ko sem izvedel, da Komisija namerava odobriti ta osnutek uredbe prihodnji teden, že 31. marca. Mislim, da je to dobra novica, in menim, da je primerno in prav, da čestitamo Komisiji, gospodu Šefčoviču in španskemu predsedstvu za zagon, ki so ga dali tej pobudi in ker so se strinjali, da Parlamentu predložijo zelo pomemben predlog.

Zelo pomemben, ker predvsem menim, da krepi legitimnost Parlamenta. Razlog je, ker daje javnosti neposreden dostop do Parlamenta, ne preko strank, temveč na način, ki nam tukaj daje neposreden dostop z ničemer drugim kot s predlogom zakonodaje.

Prav neposredni javni dostop do Parlamenta upravičeno krepi njegovo zakonitost. Krepi pojem državljanstva, ki je v središču evropskega projekta. Od Maastrichta do sem je državljan tisti, ki je osrednji evropskemu projektu in je tisti, ki tukaj postaja ključni akter.

Tretjič bi rekel, da je to nekaj, kar daje izjemno spodbudo povezavi med institucijami in državljani, nekaj, kar vedno zahtevamo, a nikoli ne dosežemo. Je priložnost za ljudi, da se dejansko približajo Parlamentu in se naučijo, kako je lahko koristen. To mi prav tako narekuje, da navedem nekaj priporočil, ki so v veliki meri v skladu s tistimi, ki jih je gospod Méndez de Vigo navedel prej.

Mislim, da je pomembno pripraviti besedilo, ki je predvsem resnično prožno. Z drugimi besedami, da bi moralo omogočiti uresničevanje te pravice; da bi jo moralo nameniti mnogim ljudem, ker moramo opredeliti, koliko držav, kakšni odstotki, kateri sistemi podpisov. Bodite prožni, prosim! Naj bo dostop do te pobude lahek, vendar naj bo tudi jasen, da ne bo razočaranj glede pričakovanj.

Pred tem mora Komisija izvesti temeljni postopek, ki bi povedal, ali bo osnutek pobude uspešen, ali ga je mogoče izpeljati. Pred zbiranjem podpisov moramo reči „da“ ali „ne“, da ne bi razočarali pričakovanj: jasnost in prožnost pri tem projektu, gospe in gospodje, in seveda, čestitke.

Anneli Jäätteenmäki, v imenu skupine ALDE. – (FI) Evropska državljanska pobuda je pomembna, ker je ena od tistih redkih novosti, ki jih uvaja Lizbonska pogodba, za katere lahko rečemo, da resnično povečujejo priložnost javnosti za njihovo prispevanje. To je očitno le majhen korak naprej in zbiranje milijonov imen bo precejšnje delo; tudi potem lahko le predlagamo, da bi Komisija morala nekaj storiti. Komisija bo potem po svoji presoji odločila, ali bo kaj storila ali ne.

Če bo poskus z državljansko pobudo uspešen, za kar upam, da bo, je zelo mogoče, da bomo potem lahko še naprej napredovali na poti proti neposrednemu vplivu. Zato je zdaj, ko vzpostavljamo okvir za državljansko pobudo, zelo pomembno, da ta okvir opredelimo na tak način, da se pobuda lahko uvede z lahkoto in da je jasna in razumljiva. Ne smemo dvigati lažnih upov ali ustvarjati nesporazumov.

Potekala je razprava o postopku za predhodno skladnost. Mislim, da moramo to preučiti s posebno skrbnostjo. Morda ima dobre strani, vendar ne vem, ali je prav, da na tej stopnji okrnimo pobudo. Dovolimo javnosti, da pridejo do besede.

Po mojem mnenju je pomembno, da prag za različne države članice – število vpletenih držav – ni previsoko: četrtnina bi zadostovala za napredovanje pobude in za to, da bi bilo verjetno, da bo podana naprej. Zagotoviti moramo, da uredba ne bo ustvarila nepotrebnih ovir za izvajanje državljanske pobude, ampak da jo bo naredila jasno in enostavno. Upajmo, da bo veliko pobud in da jih bo Komisija povedla naprej.

Gerald Häfner, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospod López Garrido, Komisar Šefčovič, gospe in gospodje, menim, da imamo na tej točki veliko priložnost za Evropo, Evropo, ki si jo vsi delimo, ki se je začela s pogodbami med državami – klasičnim instrumentom zunanje politike, pri katerih so državljani bili več ali manj opazovalci – ki zdaj vedno bolj postaja Evropa državljanov.

Danes razpravljamo o prvem instrumentu, ki zagotavlja neposredno udeležbo na evropski ravni. Mislim, da je vsem jasno, kakšno priložnost to ponuja, zlasti za nastanek, za postopen razvoj želja evropske javnosti, evropskega *demos*a, kar Evropa potrebuje, ko nadaljujemo z razpravami v Franciji, Italiji, na Portugalskem, v Nemčiji in tako dalje, na bolj ali manj ločen način. Kar se tiče državljanov, ni skoraj nobene vseevropske razprave. Evropska državljanska pobuda te vrste bi lahko pomagala ustvariti takšne razprave in preseči evropske občutke, da je Bruselj daleč stran in da oni – državljani – v Bruslju nimajo nobene besede. Tukaj

ustvarjamo prvi instrument, ki bo omogočil državljanom, da se njihov glas v Bruslju sliši. Temeljna stvar pa je, kakšno obliko mu damo. Zelo jasno želim povedati, da še ni bilo odločeno, ali bo ta ukrep nazadnje uspeh ali razočaranje. To je odvisno od oblike, ki jo izberemo za ta ukrep.

Razumem, komisar Šefčovič, da nam danes ne morete predstaviti podrobnosti, saj vem, da se še niste dokončno odločili. Imamo pa tukaj priložnost, da morda na kratko skupaj zabeležimo nekaj točk. Rad bi torej spregovoril o zelo posebni točki.

Zame bo vzpon in padec tega temeljil na dejstvu, da predlog Komisije, ali vsaj kar bo tukaj nazadnje odločeno za zakonodajni predlog, ne le vsebuje prepreke in določbe, ki jih državljani morajo upoštevati, pač pa tudi določa, da mora Komisija resno delati na državljanski pobudi, ki ji je bila predložena, saj bi po mojem mnenju bilo izjemno razočaranje, če bi milijon državljanov podpisalo takšno pobudo in bi na koncu celotna stvar kar izginila, potihoma in preprosto, v košu za smeti. Potrebujemo tri ravni preverjanja sprejemljivosti. Prvič, formalna raven: ali ima potrebne podpise? Drugič, pravna raven: ali sodi predložena zadeva pod pristojnost Evropske unije, ali ne krši veljavnega prava? Nazadnje potrebujemo vsebinsko preverjanje in v tem pogledu mislim, da je pomembno, da so državljani povabljeni k temu pregledu, da obstaja obravnava, da se naredi ocena in poteka razprava o njihovih skrbih, in da ne prejmejo le avtoritativnega pisma od zgoraj. Gre za spodbudo.

Na kratko moram omeniti drugo spodbudo. Ena tretjina ali devet držav članic, se mi zdi – in to velja za celotni Parlament – previsoka številka. Parlament se je opredelil za četrtno in na to številko je treba gledati v povezavi z drugo oviro, namreč oviro znotraj držav članic. V pogovorih, ki smo jih imeli, sem predlagal, da postane to odvisno od velikosti držav članic, saj je velika razlika v tem, ali gre za veliko ali majhno državo članico, in vidim, da obstaja odprtost za ta predlog.

Zaradi časovnih omejitev ne morem načeti nobene druge točke. Upam, da lahko skupaj uvedemo ta prvi instrument nadnacionalne demokracije.

Syed Kamall, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, mislim, da bi mnogi med nami morali pozdraviti pobudo, ki odvzema pooblastila Evropski uniji in drugim političnim vladam ter prinaša oblast bližje državljanom.

V določenem pogledu bi želel podati zahtevo po večji prožnosti. Zakaj bi morali predhodno opredeliti vprašanja, glede katerih lahko državljani podajo pobude? Če želijo izpostaviti vprašanje, moramo za to odgovarjati in podati svoje mnenje. Če na primer gre za mesto, kjer bi Parlament moral imeti svoj sedež, se moramo odzvati. Zakaj bi se morali izogibati temu vprašanju? Obravnavajmo tisto, kar nas državljani odločno sprašujejo.

Eno vprašanje bi želel razjasniti, in to je preglednost. Za katerega koli posameznika ali skupino državljanov bo težko na lastno pest zbrati zahtevano število podpisov. Zato bomo lahko priča številnim organizacijam, ki bodo organizirale zbiranje teh podpisov. Biti morajo pregledne glede njihovega financiranja, tako da ne bomo imeli organizacij, ki ugrabijo postopek, da bi zahtevale več financiranja pobud, v katere verjamejo.

Søren Bo Søndergaard, v imenu skupine GUE/NGL. – (DA) Gospod predsednik, nezaupanje naših državljanov glede Evropske unije narašča. Nizka udeležba na volitvah EU je zelo zgovorna. Če evropsko državljansko pobudo razlagamo na način, od katerega imajo lahko prednost le maloštevilni, bo to le poslabšalo položaj. Naša skupina zato poziva, naj pravila ne bodo prestroga. Na primer, vprašanja so lahko še vedno aktualna za Evropo kot celoto, četudi prvi milijon podpisov prihaja le iz par držav. Kot Evropski parlament pa lahko prav tako nekaj storimo za resno obravnavo državljanske pobude. V tej dvorani lahko sprejmemo odločitev, da se bomo ob vsaki odobritvi državljanske pobude zavezali k razpravi – razpravi, ki lahko vodi v izjavo glede zadevne pobude. Na ta način bomo resno obravnavali želje državljanov in upam, da lahko skupine sodelujejo, da bi povzročile sprejem nečesa v tej smeri, na primer, v obliki spremembe poslovnika.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, vse, kar je bilo povedano do zdaj, sem poslušal s treznim in zato zelo velikim nezaupanjem. Navsezadnje so nas naše lastne izkušnje – ki izhajajo iz referendumov na Nizozemskem, v Franciji in nenazadnje na Irskem – naučile, kako se evrokracija odzove na voljo ljudi in izraze te volje. Kaj je v bistvu ta evropska državljanska pobuda? V bistvu je le blažilo, laž, ki namerava nakazovati trohico udeležbe državljanov v Lizbonski pogodbi, brez da bi to udeležbo v resnici ponesla v postopek sprejemanja odločitev. To je jasno iz vsega, kar smo se do zdaj naučili: zapleteni postopki, omejitve glede tem in, če bi na koncu prišlo do česa, se to obravnava in glede česar se sprejme odločitev v istih evrokratskih, precej nedemokratskih prostorih kot prej. V Evropi potrebujemo obvezujoče referendume,

na primer glede pristopa Turčije. Ti so potrebni, da bi ponovno vzpostavili demokracijo, na žalost pa je evropska državljanska pobuda le kastrirana karikatura takšnih stvari.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravl sem izjavi gospoda Lópeza Garrida in gospoda Šefčoviča.

Nova lizbonska pogodba nas poziva, naj urno sprejmemo sistematično ukrepanje za spodbujanje državljanske pobude, ki je dokaz za obstoj evropskega naroda. Dobro poznano dejstvo je, da je ena od najostrejših kritik Unije, da ni popolnoma demokratična struktura. Lizbonska pogodba je na več načinov želela zmanjšati demokratični primanjkljaj, med drugim z določbo, da vsaj milijon evropskih državljanov predloži predlog za zakonodajno pobudo.

Da bi ta novi instrument bil resno orodje, bo moral imeti pravne učinke z določenim pomenom. Gotovo ne more biti enakovreden predhodno obstoječim peticijam, ki jih podpiše širok spekter posameznikov – treba jih je jasno razločevati – in zaradi tega mora biti reguliran na tak način, da se prepreči njegova zloraba in je še vedno omogočena široka razprava kot izraz zavestnega in resničnega javnega soglasja.

Vendar pa je najpomembnejši vidik pobude, določene s členom 11 Lizbonske pogodbe, njen simbolični pomen: demokratični primanjkljaj se ne rešuje le s pooblastili za sprejemanje odločitev predstavnikov ljudstva, temveč še bolj z obstojem evropskega ljudstva, ki ni le matematična vsota državljanov posameznih narodov.

Zato se mi zdita v zvezi s pravili, katera obravnavamo, dva vidika še zlasti pomembna: prvi zadeva vsebino, ki mora biti – kot je nekdo že povedal – evropska tema; drugi je porazdelitev najmanjšega števila podpisov v večjem številu držav članic, ki predstavljajo ustrezen odstotek glede na volilno težo vsake države.

Upam, da bodo nova pravila pomagala državljanom Francije, Italije, Nemčije, Španije in tako dalje, da bi se predvsem počutili kot državljani Evrope.

Zita Gurmai (S&D). – Gospod predsednik, evropska državljanska pobuda je ena od večjih novosti Lizbonske pogodbe, katere namen je povečanje neposredne demokracije v Evropski uniji. To novo orodje bi moralo biti pravilno uporabljeno s tem, da se v celoti izkoristi. Poleg tega se mora zagotoviti njegova verodostojnost.

V zvezi s tem je treba obravnavati resne zahteve. Naj na kratko omenim le dve, čeprav vem, da obstajajo še mnoge druge. Zbrani podpisi morajo biti ustrezno preverjeni. To je temeljno vprašanje, ki lahko povzroči resne težave, saj se ustrezna zakonodaja v državah članicah zelo razlikuje. Najti moramo optimalno rešitev – ustrezno ravnovesje med različnimi pravili in skupnimi zahtevami.

Druga tema je dopustnost pobude. Spet je treba preučiti vsak vidik, da bi našli najboljšo pot. Naj bo tema za javne razprave omejena, da bi branili vrednote Unije, ali bi morala prevladati svoboda izražanja? Ali gre za načela, ki se medsebojno vključujejo?

Pozdravljam in hvaležna sem za postopno delo podpredsednika Šefčoviča in španskega predsedstva. Vesela sem, da so zainteresirane strani februarja imele priložnost za razpravo o večini vprašanj, ki jih je treba razrešiti, tako da bo državljanska pobuda začela delovati.

Res me zanima rezultat zasedanja. Kako bo Komisija obravnavala vprašanje preverjanja in dopustnosti pobude in na kateri stopnji? Seveda, ko v Evropskem parlamentu pripravljamo poročilo, moramo biti res jasni, s katerim pristopom se bomo ukvarjali. Trdno verjamem, da smo tukaj, da predstavljamo evropske državljane, in jasni moramo biti, da smo sposobni poslati zelo močno sporočilo za vse nas.

Trdno verjamem, da špansko predsedstvo opravlja odlično delo kot član tria skupaj z Belgijo in Madžarsko, mojim dobrimi tovariši. Zato se vam še enkrat najlepše zahvaljujem, podpredsednik. Opravili ste odlično delo. Nadaljujmo z njim.

Diana Wallis (ALDE). – Gospod predsednik, to je instrument, ki ima velikanski potencial in bi lahko dal pomemben demokratični signal Evropi.

Če pomislim na svojo državo, če želite predložiti zakonodajno pobudo v Združenem kraljestvu, morate najti poslanca parlamenta, ta mora imeti dovolj sreče, da zmaga na letnem glasovanju ali na loteriji in potem se verjetno zgodi, da vlada prepreči njen sprejem.

Zato menim, da smo na tem, da damo v roke evropskih državljanov nekaj zelo pomembnega in zelo razburljivega. Zaradi tega sem ponosna, vendar mora biti prijazno do uporabnikov, dostopno in verodostojno

in to pomeni, da bomo mogli biti že od začetka precej strogi, ali je v pristojnosti EU in ali upošteva človekove pravice.

Morali bomo biti sposobni in imeti voljo za dajanje podpore promotorjem za izpolnjevanje tehničnih zahtev. Kar je najpomembneje, poslanci morajo biti pripravljeni, da sodelujejo s predlagatelji pobude. To ne ogroža naših pravic. To je nekaj, glede česar lahko združimo moči z državljani, vendar morajo sporočilo nasloviti na Komisijo. Mi lahko pomagamo in na tak način lahko skupaj vzpostavimo pravo evropsko demokracijo.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, moj kolega, gospod Häfner, je omenil nekatere pogoje za zagotovitev, da bo ta pobuda, kot je povedal, verodostojna in zakonita.

Sam bi rad usmeril pozornost Parlamenta po eni strani na mnenje Ekonomsko-socialnega sveta, ki je zelo zanimivo in ki bi prav tako lahko osvetlilo odločitve, ki jih je treba sprejeti, in po drugi strani poudariti dejstvo, da participativna demokracija deluje, ko imajo vsi – poslanci, Svet, organizacije civilne družbe in neorganizirani državljani, za katere državljanska pobuda predstavlja priložnost – svojo vlogo.

V tem pogledu, komisar, v skladu s členom 11 pogodbe, ki prav tako predvideva možnost vzpostavitve strukturiranega in organiziranega dialoga s civilno družbo, bi vas želela vprašati, kakšno pobudo predvidevate – glede modela socialnega dialoga, ki ga predvidevajo pogodbe – in vedeti, ali poleg državljanske pobude, ki je zelo zanimiva in zelo koristna, nameravate organizirati dialog s civilno družbo na strukturiran in institucionalen način.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, zdaj ko je Lizbonska pogodba začela veljati, lahko državljani sprožijo državljanske pobude. To predstavlja napredek, saj so državljani še vedno preveč oddaljeni od Evrope in težko jih je vključiti v razvoj politik. Evropska državljanska pobuda je dobra priložnost za povečanje podpore Evropi med državljani.

Gospod predsednik, pozornost želim izrecno usmeriti na državljansko pobudo, ki je bila nedavno sprožena. Gre za pobudo gospoda Kastlerja, ki je danes prisoten tukaj, in poziva, da nedelje ostanejo proste kot dan za počitek, posvečen družini in razmisleku. Ta poziv popolnoma in srčno podpiram in z njim sodelujem, da bi na Nizozemskem zbrali čim več podpisov. Vse pozivam, da podprejo in oglašujejo to pobudo. Take pobude so lahko pokazatelj, kaj je državljanom pomembno. Pozivam Parlament in Komisijo, da te signale vzameta zelo resno, saj je Evropa tukaj za državljane in ne obratno.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, povečana vloga, katero Lizbonska pogodba daje Evropskemu parlamentu, ter evropska državljanska pobuda sta zelo pomemben korak k okrepitvi evropske demokracije. Da pa bi pobuda izpolnila svojo vlogo, morajo obstajati postopki, ki ne bi že od začetka omejevali njenega demokratičnega značaja.

Evropski parlament trenutno ne igra nobene vloge v postopku državljanske pobude. Prejšnji Parlament je izglasoval, naj se Komisija odloči, katere predložene pobude se sprejmejo in katere zavržejo. Mislim, da bi vloga Evropskega parlamenta tukaj morala biti mnogo večja. Parlament bi moral sodelovati s Komisijo, da bi ocenil in podal mnenja glede pobud, ki se predložijo. Na tak način bi odločitve glede dopustnosti predlaganih pobud v enaki meri bila v rokah predstavnikov volilnega telesa in ne le izvršilnega organa. Parlament je trenutno edina institucija Evropske unije, ki je izbrana na svobodnih, demokratičnih volitvah in pri državljanski pobudi dejansko gre za težave in poglede ljudi. Če Komisija in s tem izvršilni organ, ki bi jo moral prenesti v prakso, zavrne pobudo, tega državljani morda ne bodo razumeli.

Prav tako je pomembno, da organizator pobude – socialna organizacija ali nevladna organizacija – jasno in specifično opredeli temo in cilj pobude, čeprav ji ni treba predložiti predloga zakonodaje. Mislim tudi, da bi postopke glede pobud v državah članicah bilo treba uskladiti, ker nam bo preveč raznolikosti otežilo pridobivanje široke podpore za te pobude.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Državljanška pobuda kot ena od pooblastil državljanov EU predstavlja precejšen napredek za demokracijo in za neposredno udeležbo širše javnosti v političnem življenju.

Zelo cenim vaš pristop k tej zadevi, komisar Šefčovič. Zdaj bi želela omeniti vprašanja, ki jih je zastavila moja kolegica, Zita Gurmai, ker se tudi meni zdi pomembno, da se najdejo odgovori na nekatera od teh vprašanj. Eno od njih se nanaša na mesto in način formalizacije, z drugimi besedami, mesto, kjer se bodo zbirali podpisi za posamezno pobudo, naj bo to v vladnem uradu ali nekje na cesti. V povezavi s tem gre prav tako za vprašanje, ali bo prišlo do nasprotovanja z drugimi človekovimi pravicami, na primer s pravico do svobode govora.

Drugo vprašanje zadeva financiranje celotnega procesa. Kdo bo torej odgovoren za financiranje državljskih pobud? Ali bo to Evropska unija ali države članice ali dejanski državljani, ki dajejo pobudo? V najhujšem primeru bi prišlo do kršenja demokratičnega načela z določitvijo solventnosti kot pogoja za udeležbo.

Nenazadnje bo bistvenega pomena za Komisijo, da določi časovni rok, v katerem se bodo ti podpisi zbrali, ali, kot ustreza, zbrali na veljaven način, zlasti se ne sme pozabiti na potrebo po ohranitvi odprtosti in preglednosti celotnega mehanizma na tak način, da bi se preprečile zlorabe interesnih skupin, ki delujejo po celotni EU.

Iskreno se zahvaljujem, komisar, in držala bom pesti, da boste pri tem uspeli.

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, kot nekdo, ki je dvakrat aktivno sodeloval v kampanji za potrditev Lizbonske pogodbe in promoviral državljansko pobudo kot pozitivno, se ne strinjam s svojim kolegom. Mislim, da ne gre le za figov list. Da, obstajajo omejitve, vendar ima potencial in gre za pomemben korak k omogočanju participativne demokracije.

O tej zadevi sem razpravljal z državljani. Državljanom sem omogočil, da so sodelovali v posvetovanju komisije in na zaslišanjih Odbora za peticije. Vendar pa se moramo posvetovati z državljani: prisluhniti jim moramo in zagotoviti, da se njihovi pogledi upoštevajo pri zakonodaji, ki jo sprejemamo.

To je priložnost za institucije EU, da jasno pokažejo, da bo državljanska pobuda odražala poglede evropskih državljanov od začetka do konca. Ta zakonodaja mora biti prijazna do državljanov in biti mora zelo vidna. Prav tako mora biti na voljo lahko dostopna pomoč za državljane, ki želijo organizirati peticijo. Biti mora jasno, kje Komisija lahko ukrepa in kje Komisija ne more ukrepati. Vodilo bi le do nadaljnjih obtožb demokratičnega primanjkljaja, cinizma in jeze v imenu državljanov, če bi se za peticijo zbralo milijon podpisov in se potem rzsodilo, da je izven pristojnosti EU.

Tako potrebujemo popolno jasnost glede tega in biti moramo proaktivni. Medtem ko moramo izkoristiti vsako možnost te zakonodaje, ne smemo obljubiti več, kot lahko damo. Državljska pobuda je kot novorojenček. Ima neomejen potencial, vendar jo je treba obravnavati s skrbnostjo, ko poskuša narediti svoje prve korake.

PREDSEDSTVO: GOSPOD SCHMITT

podpredsednica

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, pri oblikovanju tega instrumenta nosimo velikansko odgovornost, saj so upi državljanov, ki razmišljajo na evropski način in ki želijo predstaviti in zagovarjati evropske skrbi na evropski ravni, odvisni od nas. Izogibati se moramo tem napakam, ki se trenutno pojavljajo v zvezi s peticijami za vsako ceno. Izogniti se moramo temu, da bi evropska državljanska pobuda postala le zid žalovanja, kjer ni odgovora na tožbe. Aktivni državljani pričakujejo rezultat; čakajo, da bi videli, kakšno obliko bomo dali pobudi.

Če zastavimo prevelike ovire, bo to ogrozilo velik potencial za Evropo. Premislite o tem. Za zainteresirane strani bo predstavljalo velikanski napor zbrati milijon podpisov glede neke teme. Če bodo vrženi naravnost v koš brez prave obravnave in brez primerne nadaljevanja, potem smo demokraciji v Evropi naredili slabo uslugo. Zato je posebno pomembno, kako bo Komisija obravnavala to skrb. Zame je to ključno vprašanje.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospod Šefčovič, gospod López Garrido, gospe in gospodje, državljanska pobuda je dodaten prispevek k ustvarjanju prave evropske civilne družbe. Je nova priložnost za evropske državljane, da imajo več besede v postopku sprejemanja odločitev. Upam, da bo ta uvedba pomagala okrepiti občutek pripadnosti isti entiteti, naši Evropi, saj je ta evropski občutek na žalost zelo šibek in ga prepogosto sploh ni.

Če pogledamo iznad tehničnih, upravnih in praktičnih vidikov, povezanih z dejanskim izvajanjem pobude, menim, da mora naše sporočilo biti predvsem politično. Ne smemo pozabiti na vodilno načelo, ki je podlaga za uvedbo te pobude: privesti državljane bliže k institucijam, spodbujati njihov interes za Evropo, spodbujati njihovo vključevanje, da bodo postali zainteresirane strani evropskih politik. Tega ne smemo nikoli pozabiti.

Najsi govorimo o najmanjšem številu držav članic, od katerih prihajajo podpisi, zbiranju, preverjanju teh podpisov in dopustnosti pobud, bomo morali zagotoviti, da državljani ne srečujejo ovir v svoji želji po predložitvi pobude.

Na primer, želela bi izpostaviti, da morajo stroški notarske potrditve podpisov biti razumni. Nekatere države članice, ki so že uvedle to vrsto pobude na nacionalni ravni, včasih zaračunajo prevelike vsote. V primeru državljanske pobude se moramo izogibati ovir te vrste.

Nenazadnje ne smemo pozabiti na povečano vlogo Parlamenta. Kot varuh demokratične volje evropskih državljanov in porok za preglednost proračuna mora biti bolj vključen v postopek izvajanja pobude. Samo na tak način bo duša Unije v srcu postala resnično demokratična.

Proinsias De Rossa (S&D). – Gospod predsednik, to je eden od najpomembnejših demokratičnih napredkov Evropske unije. Dve tretjini Ircev sta glasovali za Lizbonsko pogodbo in eden od razlogov je bil obstoj državljanske pobude. Prvič lahko državljani na nadnacionalni osnovi zahtevajo, da Komisija predloži predloge. Vendar mora to biti pregleden postopek. Vedeti moramo, kdo organizira te pobude, in vedeti moramo, kdo financira te pobude. Ne smejo jih zajeti interesi korporacij.

Komisija, ki se bo morala odločiti, ali naj ukrepa glede predloga, po mojem mnenju ne sme biti organ, ki odloča o njegovi dopustnosti. Menim, da moramo razširiti vlogo varuha človekovih pravic, da se na ravni osrednje Evrope odloči, kaj je dopustno in kaj ni dopustno.

Najmanjše število držav, ki so potrebne, bi po mojem mnenju moralo biti sedem in ne devet, kot je predlagala Komisija, in vztrajam, da se praga enega milijona, ki ga predvideva pogodba, ne bi smelo kršiti. Ne sme biti povišan zaradi višjega deleža državljanov v državah članicah in višjega števila držav članic. Izjemno pomembno je, da se pogodbe upoštevajo.

Končno bi po mojem mnenju moralo biti omogočeno, da se državljani registrirajo na internetu.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (ES) Gospod predsednik, začeti bi želela v španščini z zahvalo španskemu predsedstvu, da je sprejelo odločitev in predstavilo pobudo prej, kot je bilo sprva pričakovano. Najlepša hvala za to.

(DE) Zdaj bom nadaljevala v nemščini. Želela bi se zahvaliti Komisiji, da je prevzela pobudo španskega predsedstva in da je jasno povedala: „V redu, ukrepali bomo hitreje kot prej, predlog bomo predstavili prihodnji teden“. Upam, da bo predlog dokončan do poletja. To je pomembno, da bi izpolnili pričakovanja državljanov.

Kot mnogi, ki so govorili pred mano, menim, da je načrtovana ovira devetih držav enostavno previsoka. Moj predlog bi bil, da bi začeli pri petih, kar je petina držav članic. Ni lahko zbrati milijon podpisov, čeprav lahko morda za to uporabiš internet. Treba pa je ljudem pokazati, da želimo, da sodelujejo v naši Evropi, ki si jo vsi delimo, in da vodimo evropsko razpravo. Mislim, da je pomembno, da se pravna, formalna in vsebinska preučitev te zadeve zgodi že na začetku in ne, ko so ljudje že začeli zbirati podpise. Prav tako je pobude na primer treba podpreti s prevodi. Če se bo to zgodilo, bomo znova lahko navdušili državljane za našo skupno Evropo – in tudi močnejše.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Komisar, hvala da ste predstavili osnutek prihodnjih ukrepov. Napredovali smo od konceptualnih ciljev in nekaj vrstic besedila Lizbonske pogodbe do direktive, s katero bo regulirana Evropa.

Državlјanska pobuda predstavlja državlјanom EU dodatno sredstvo evropskega povezovanja. Državlјani držav članic bodo imeli priložnost lobiranja evropskih institucij. Treba pa je izpostaviti, da je pravica do državljanske pobude morda res demokratični instrument, vendar prav tako odpira vrata zvezni EU. Podpiram državljansko pobudo, vendar bo v njo treba kar najbolj vključiti pristojne oblasti držav članic. Zaščititi nacionalnih ustav je treba dati prednost in jo zagajčiti.

Kot je povedala Komisija, mora biti ta pobuda uravnotežena in lahko dodam, da v nobenem primeru ne sme služiti kot izgovor, ki bi lahko ogrozil načelo subsidiarnosti. Okvir za uporabo tega ukrepa mora biti jasno opredeljen, tako da se lahko izognemo nerealnim pričakovanjem nekaterih institucij, zlasti državlјanov EU.

Judith A. Merkies (S&D). – Gospod predsednik, zelo zadovoljna sem z državljansko pobudo. Če nimate nič proti, bom prešla na danščino in razložila, zakaj sem tako zadovoljna.

(NL) Gospod predsednik, navdušena sem nad evropsko državljansko pobudo, ker imajo državljani trenutno možnost, da nakažejo svoje želje vsakih pet let, na ta način pa bodo lahko tudi znotraj tega obdobja igrali pravo vlogo v Evropski uniji. Zato je prav tako pomembno, da vedo, kdaj lahko potrkajo na naša vrata. Pravzaprav to niso naša vrata, temveč vrata Evropske komisije. Ali človek na ulici ve, kdaj se je možno obrniti

na Komisijo? Potrebna je daljnosežna informacijska kampanja, ki bo obvestila državljane. Reči moram, da se mi v tem pogledu zdi bistveno, da bo državljanska pobuda resnično zrela le, če bodo vse evropske institucije resno vzele milijon glasov državljanov; prisluhniti bi jim morali tudi ministri in voditelji držav ali vlad. Seveda to pomeni, da če en milijon evropskih državljanov želi opustiti sedež v Strasbourgu, moramo upoštevati tudi to željo.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prepričan sem, da bo ta pravica do pobude, ki jo evropskim državljanom daje pogodba, pomagala zblížati narode in jih privedi bližje evropskim institucijam v večji meri kot drage kampanje za ozaveščanje, ki jih financira Unija in ki so do zdaj dale skromne rezultate: volilna udeležba to potrjuje.

Ta pobuda gotovo še bolj krepi demokracijo, saj omogoča državljanom, da neposredno predlagajo zakone. Z drugimi besedami, je oblika neposredne demokracije, ki dopolnjuje zastopanje v parlamentu.

Ne smemo dopustiti, da nam ta priložnost spolzi iz rok. Komisija mora poskrbeti, da bo ta pravica do pobude jasna, razumljiva in dostopna, ter pomagati ter podpirati državljane od samega začetka postopka do faze zbiranja podpisov, na primer z odločitvijo o dopustnosti njihovih predlogov. To je praktičen prispevek k evropski demokraciji.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, pogosto omenjamo potrebo po večji vključenosti evropskih državljanov, potrebo, da se približamo institucijam Unije, državljanom vseh držav članic. O tem smo intenzivno razpravljali na zadnjih evropskih volitvah, ko smo v mnogih državah članicah videli, da je udeležba bila zlasti nizka.

Od takrat se je pripetil zelo pomemben dogodek, ki je spremenil samo strukturo in delovanje Unije. Seveda imam v mislih Lizbonsko pogodbo, pomembno pogodbo, v središču katere je državljan, osnovni steber za to, kako naj se vsi mi, Parlament, Komisija in Svet, približamo državljanom. To načelo je posebej izraženo v državljanski pobudi v členu 11 (4). To je pomembna in izjemna ureditev, ki spodbuja demokracijo, politično enakost in preglednost.

Seveda, želimo si, da bi ta ureditev bila pravilno uporabljena in da bi jo videli v praksi. Tukaj nastanejo težave. Medtem ko imajo moji kolegi prav, ko poudarjajo potrebo po zanesljivosti postopka, da se opredelita vloga Komisije in vloga Parlamenta, pa moramo biti sposobni sodelovati, tako da ta pomembna državljanska pobuda, če bodo podpisi zbrani, ne bo zaman.

Moj zaključek je naslednji: vsi smo odgovorni za spodbujanje te pobude. Vsi smo odgovorni, da razložimo to pravico, ki jo imajo zdaj vsi evropski državljani, naj razumejo, da lahko na ravni institucij Unije osebno sprožijo postopke brez kakršnega koli drugega posredovanja.

Naše sporočilo mora biti predvsem jasno in mora biti del preprostega in razumljivega postopka, ki, če ne nič drugega, deluje za vse, deluje za državljane, deluje za Parlament, za institucije Unije, za države članice in za vse zainteresirane strani v postopku.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Še pred nekaj meseci so nekateri trdili, da Lizbonska pogodba nikoli ne bo začela veljati. Pa vendar smo tukaj in začnemo razmišljati, kako naj jo izvajamo ter opredelimo nekatere njene določbe.

Lizbonska pogodba bo pomembno prispevala k boju zoper demokratični deficit. Govorim o okrepitvi parlamentov (tako Evropskega parlamenta kot nacionalnih parlamentov). Še pomembneje, govorim o vlaganju v Evropo za javnost, s pravili na področju svoboščin, varnosti in pravice, glede spremljanja subsidiarnosti in z uresničitvijo te inovativne pobude, ki izhaja iz javnega delovanja.

Strinjam se s tem, kar so povedali mnogi kolegi poslanci, zlasti moj kolega, gospod Méndez de Vigo, vendar bi želel poudariti, da moramo pri regulaciji tega instrumenta zagotoviti, da je resnično vseevropski. Seveda se je treba izogniti temu, da bi bil izraz volje javnosti samo ene države ali omejenega števila držav. Vendar pa moramo poiskati rešitev, ki bo spodbudila in pospešila sodelovanje javnosti. Če moramo izbirati med tem, ali bomo zelo strogi in nepopustljivi ali bolj radodarni, bi izbral radodarnost. Če bomo izbrali rešitve, ki odvrčajo sodelovanje javnosti, bomo izdali duh Lizbonske pogodbe in znikali evropsko javnost, ker, gospe in gospodje, potrebujemo več Evrope in Evropo, katere cilj je več javnosti. Evropska javnost mora biti bolj vključena in aktivno uresničevati svoje državljanstvo.

Milan Zver (PPE). – (SL) Rad bi izrazil zadovoljstvo in veselje, da danes govorimo o tej pobudi, ki bo zagotovo skrčila tisto, čemur pravimo demokratični deficit, oziroma ga deloma odpravila.

Dejstvo je, da demokracija na sploh danes res nazaduje. Kot kažejo nekatere raziskave, da se prostor dialoga demokratičnega oži, da se demokracija pojmuje zgolj kot demokratične volitve in nič več. In vse to vpliva tudi na razpoloženje državljanov, ki postajajo vse bolj pasivni, in to se izraža v nizki udeležbi na volitvah, ali pa celo v nezaupanju v demokratične institucije.

Zato je zelo, zelo pomembno, da smo dobili Lizbonsko pogodbo, ki širi vlogo parlamenta, nacionalnih parlamentov in tudi Evropskega parlamenta, in pa tisto, kar je največ, da omogoča državljanom neko pobudo, iniciativo, in hvala bogu da je do tega prišlo. Tako, da dejansko tudi na evropski ravni nastaja nekaj, kar lahko imenujemo projekt evropske demokracije, in jaz mislim, da smo že prišli kar daleč naprej.

Moramo pa seveda še tako imenovano evropsko demokracijo dograjevati, tudi na drugih področjih, tudi pri, ne vem, če želite, tudi pri nominiranju ali pa imenovanju Evropske komisije. Skratka vrsta področji je še, kjer lahko evropske institucije, vključene evropske institucije, še demokratično dogradimo. Sem prepričan, da ta projekt, oziroma ta iniciativa, močno, močno krepi evropsko demokracijo.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes imamo čudovito priložnost: priložnost za zahtevanje vrednosti, namreč da se instrument participativne demokracije ponudi državljanom v skladu z Lizbonsko pogodbo. Dejstvo, da samo po nekaj mesecih razpravljamo o tem instrumentu, je po mojem mnenju samo po sebi absolutna vrednost, ki jo je treba zavarovati.

Prepričan sem, da bo ključnega pomena jasno in natančno določiti, kaj pomeni večje število držav članic. Uporabiti moramo merilo, ki po eni strani združuje željo državljanov po udeležbi v institucijah, in po drugi našo željo po tem, da bi temu instrumentu dali demokratično veljavnost.

Seveda morajo biti postopki poenostavljeni, jasni in prožni. Osebno sem v zadnjih nekaj tednih obiskal več šol in se srečal z veliko pripravljenostjo za poslušanje, predvsem pa sem se dobro zavedel povečane vloge, ki jo otroci želijo imeti v spreminjajoči se Evropi, zlasti pod Lizbonsko pogodbo. Zato potrebujemo preglednost, objektivnost in spremembe, da bi ta instrument lahko služil družbi, hkrati pa tudi institucijam. V tem pogledu je Parlament skupaj s Komisijo in Svetom pozvan, da se natančno odloči glede poenostavljenih postopkov.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, sem eden od tistih ljudi, ki je pomagal ugledati luč sveta eni od prvih peticij državljanske pobude, natančneje glede zaščite nedelj. Danes imamo prijetno nalogo razpravljati – in se potem odločiti glede – potencialnega načina vključevanja državljanov v postopek evropskega političnega dela. To pomeni, da je to potencialen način za doseganje več demokracije in nasprotovanje evropski utrujenosti.

Tukaj pa nisem samo za to, da bi hvalil. Namesto tega imam za vas dve zahtevi, zdaj ko uredbo peljete v zadnjo fazo. Prvič, Evropejci smo tehnološko napredni ljudje. Želel bi vas prositi, da internet postane odločilen medij, tako da bo državljanska pobuda z milijon podpisov dostopna tudi za elektronske podpise, ki so prav tako pravno obvezujoči.

Drugič, želel bi izpostaviti, da se tukaj ukvarjamo le s prvim korakom. Rad bi šel še korak dlje. Zdaj imamo pravico do pobude državljanov. Moja želja pa je, da bi imeli referendum, kot jih imamo v moji domači regiji, Bavarski, v prihodnje na evropski ravni. Tam je najprej peticija za referendum, in ko nanjo svoje ime uvrsti dovolj ljudi, obstaja možnost referenduma. Moja želja je, da bi to prav tako imeli v Evropi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Gospod predsednik, javna posvetovanja glede evropske državljanske pobude so se pravkar končala in izkazalo se je, da so posvetovanja pritegnila le 323 anketirancev. Ta rezultat kaže, da bi se zdaj vse institucije Evropske unije morale močno zavezati k promociji tega novega instrumenta, ker se trenutno zelo malo ljudi zaveda, da sploh obstaja. Rezultati posvetovanj pa kažejo smer, v katero bi se morala podati Komisija pri oblikovanju primerne izvršilne zakonodaje.

Kot prvo je bistveno vzpostaviti skupna načela, ki bi veljala po vsej Uniji, za zbiranje in avtentifikacijo podpisov, ter zagotoviti, da bodo državljani podvrženi istim zahtevam, na primer v zvezi z leti.

Še ena pomembna zadeva je uvedba določene oblike ocenjevanja dopustnosti *ex ante* na podlagi predpostavke, da se pobude in predlagatelji pobud zavedajo, da uradno priznanje dopustnosti ni enako predložitvi pravnega predloga Komisije v določeni zadevi.

Prepričana sem, da lahko evropska državljanska pobuda postane pomemben instrument, na podlagi katerega se bo odvijala razprava v prihodnosti – široka razprava o zadevah, ki zanimajo vse Evropejce. Zaradi tega od Komisije nestrpno pričakujem primerno uredbo.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, uporaba referendumov – neposredne demokracije – ni eksotična različica demokracije. Je izvirna oblika – vlada od ljudi in ne vlada v imenu ljudi.

Zato bi morda morali biti hvaležni EU, da je to uvedla. Mislim, da ne. EU ima rada demokracijo samo takrat, ko lahko z njo upravlja in poskrbi za rezultat, ki si ga želi. Slišali smo, da bo možnost sklica takšnega referendumov omejena z nenaklonjenimi določbami, kot je pristojnost EU in lastna različica človekovih pravic EU, ki v resnici pomeni politično zatiranje, omejevanje svobode govora in celo svobode razmišljanja.

Nazadnje naj povem, da demokracija pomeni vlado od ljudi – določljive in kohezivne enote – in ne vlado samovoljnega izbora oseb. Masovne migracije so otežile, da bi to dosegli. Evropa kot celota je postala celo manj enoten narod kot bi drugače lahko bila. Kljub temu je bolje kot nič, in lahko vsaj pokažemo, da je ta pobuda bila prazna obljuba.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Menim, da vključitev evropske državljanske pobude v določbe Lizbonske pogodbe pomeni pomemben korak pri utrjevanju demokracije v Evropski uniji.

Še en pomemben način za izvajanje in utrjevanje demokracije je uporaba referendumov. Na tej točki se želim nekoliko oddaljiti od teme in vam povedati o treh referendumih, ki so se odvijali v Romuniji od leta 2004, zadnji glede prehoda na enodomni sistem in zmanjšanja števila poslancev. Udeležba je bila 51 %, velika večina pa je glasovala za predlog.

Pozdraviti želim pobudo Komisije za uvedbo široke javne razprave na spletu glede uredbe. To bo določilo število držav, od katerih je treba zbirati podpise, najmanjše število podpisov iz vsake države in pravila za njihovo preverjanje.

Za zaključek bi Komisijo želela vprašati, kdaj meni, da bo ta uredba začela veljati, saj menim, da jo je treba čim prej finalizirati.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Komisar, gospe in gospodje, v zadnjih nekaj letih se Evropska unija srečuje s krizo zaupanja svojih državljanov. Eden od znakov tega je zelo nizka udeležba na volitvah v Evropski parlament, ki izhaja iz zelo razširjenega občutka, da državljan na noben način ne more vplivati na dogodke v EU preko svojega glasa. Zato toplo pozdravljam možnost državljanske pobude, ki jo Lizbonska pogodba nudi državljanom EU, ter v tem smislu tudi javno posvetovanje s Komisijo in zeleno knjigo na temo, kako državljansko pobudo konkretno obuditi v življenje. Načeloma se strinjam z večino predlogov v zeleni knjigi.

Če iztegnemo svojo roko v pomoč, pa se hkrati ne smemo bati, da jo bodo državljani EU zgrabili. Če že želimo povečati dialog z državljani, pa se mi zdijo nekateri omejitveni ukrepi prestrogi. Ti se večinoma nanašajo na najmanjše število držav članic, iz katerih morajo prihajati državljani, ki podpišejo pobudo, ter opredelitev tako imenovanega večjega števila držav. Predlog za eno od treh držav, z drugimi besedami, trenutno devet, je po mojem mnenju v praktičnem smislu odvrtačen in nerealističen za potencialne pobude. Znižanje te številke na 20 % bi po mojem bil korak v pravo smer za splošno javnost EU, ki bo prav tako zaznala večji poudarek na vlogi makroregij pri ustvarjanju politike EU. In zakaj ne?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Možnost evropske državljanske pobude lahko spodbuja razvoj javnih razprav o evropskih vprašanjih, kar bi vodilo v pravo evropsko javno sfero. Predstavniki civilne družbe lahko zdaj zastavijo tista socialna vprašanja, ki jih politične skupine, ki so zdaj zastopane v Evropskem parlamentu, ne morejo ali ne želijo zastaviti. Od teh vprašanj bi eno še zlasti želel poudariti. Zdi se mi pomembno, da bi vzporedno s predhodnim obvestilom o predlogih za resolucijo in celo pred začetkom zbiranja podpisov ali morda po tistem, ko je bilo zbrano določeno število podpisov, Komisija morala podati mnenje na podlagi svoje lastne pristojnosti in prava Skupnosti, ali bi zadevni predlog lahko bil sprejemljiv. Zavrnitev zaradi formalnih razlogov ali zaradi pomanjkanja pravne osnove potem, ko je bilo zbranih milijon podpisov, lahko prikaže ne le Komisijo, pač pa tudi celotno Evropsko unijo v zelo slabi luči.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Lizbonska pogodba določa okrepitev vloge civilne družbe v evropskih institucijah in daje priložnost evropskim državljanom, da sprožijo zakonodajne predloge. Pravica državljanov do pobude bi omogočila najmanj milijon državljanom, da pozovejo Komisijo, naj poda zakonodajne pobude na določenem področju.

Vendar pa je zbiranje takšnega števila podpisov volivcev resnično težavno, zato je za vzpostavitev učinkovitega mehanizma za demokratično udeležbo in za zagotavljanje dostopnosti te pobude državljanom treba dati možnost za sprožitev predloga z jasnimi smernicami ter poenostavljenim in primernim postopkom.

Na žalost od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe državljanska pravica do pobude še ni bila udejanjena. O nobenem vidiku državljanske pobude še ni potekala razprava in ne obstaja konkreten akcijski načrt, kako zagotoviti preglednost pobud in demokratično odgovornost, tako da državljani ne bodo postali žrtve zastopanja interesov velikih družb.

Tako je civilni dialog najpomembnejši element demokratičnega modela Evrope in moje države, Litve, in predstavlja njegov temelj, tako da pozivam Komisijo, naj čim prej sprejme vse ukrepe, da bi zagotovila, da se pravica državljanov do pobude pravilno izvaja.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, naši kolegi so naredili mnogo zanimivih stvari v povezavi s tem vprašanjem in soglasno so se strinjali, da je to čudovito sredstvo, ki ga dajemo v roke naših državljanov.

Državljska pobuda je bila močan in prepričljiv argument zoper tiste, ki so bili proti Lizbonski pogodbi na referendumu na Irskem, zlasti ko so se prepirali, da gre za sredstvo za oblast Evropske unije in ne za resnično demokratični poskus za vključevanje državljanov. Vendar obstaja velika razlika med vstavitvijo nečesa v pogodbo in dejansko uveljavitvijo tega, in pred nami je velik izziv.

Po eni strani obstaja nevarnost – prava nevarnost – da bi proces lahko ogrozil interes skupin in vplivnih lobijev, ki nimajo težav s pridobitvijo milijona popisov. Zato bi bilo treba upoštevati predlog mojega kolega, gospoda De Rosse, glede vključitve varuha za človekove pravice.

Po drugi strani državljanom daje resnične možnosti. Pobuda, ki jo je začel moj kolega, gospod de Castro, je vredna obravnave, namreč da bi nedelja postala posebna in če se želimo spočiti na sedmi dan, kot naš stvarnik, ali jo obravnavati enako kot kateri koli drug dan v tednu. To zahteva resen razmislek.

Zato mislim, da so tukaj velike možnosti in veselim se njihovega razvoja.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, izraziti moram svoje globoko zadovoljstvo glede razprave, ki poteka. To je bila predvsem razprava, ki se je začela na zahtevo Parlamenta, ki je izrecno želel to razpravo glede državljanske pobude, in mislim, da sem pri nizu govorov čutil popolnoma soglasno podporo temu kot prednostni nalogi španskega predsedstva Sveta. Poleg tega obstaja podpora hitri izvedbi.

V tem smislu verjamem, da ste oznanilo gospoda Šefčoviča glede predstavitve besedila uredbe 31. marca tudi vsi vi sprejeli z velikim zadovoljstvom. Še enkrat se zahvaljujem Komisiji za hitrost, skrb in navdušenje, s katero je obravnavala to zadevo, in dejstvo, da lahko zaradi tega zdaj začnemo ta zakonodajni postopek. Upam, da se bo čim prej zaključil z zagonom te zakonodajne pobude, ki se zdi potrebna, nujna in neobhodna skoraj vsem, ki so spregovorili.

Menim, da si lahko to razlagamo kot podporo vseh parlamentarnih skupin in vseh poslancev, vključno s tistimi, ki so, kot gospod Kamall, v svojem izjemnem govoru podprli ljudsko zakonodajno pobudo, ker bo po njihovem mnenju oslabil Evropsko unijo.

Gospoda Kamalla ni tukaj... Obžalujem, da ga ni, obžalujem, ker mu prinašam slabe novice in mu jemljem pogum, ker bo ta pobuda okrepila Evropsko unijo, nikakor pa je ne oslabil. Okrepila jo bo, ker gre za pobudo, ki krepi dva osnovna pojma Evropske unije: demokracijo in državljanstvo. To sta dva glavna politična stebra Evropske unije: demokracija in državljanstvo.

To je pobuda, ki do določene mere želi izravnati ta paradoks, ki ga vidimo: Evropska unija, ki je vedno močnejša, kar dokazuje Parlament; ki je vedno vplivnejša; in ki ima vedno večji vpliv na življenje javnosti. Vendar je to Evropska unija, ki ni povezana z razpravo, ki poteka v vsaki državi.

To je paradoks, ki vpliva na samo demokracijo. Tako bo državljanska pobuda, kot je povedal gospod Méndez de Vigo, prinesla vrsto razprav evropskega pomena glede vprašanj, ki so evropske in ne lokalne. To je zato, ker morajo ljudje iz različnih držav stopiti v stik, zato je njen učinek očitno evropski. Nedvomno je to en način za krepitev te demokracije in prav tako bodo državljani ali evropski *demos*, kot jih imenuje gospod Casini, ki je predsednik odbora za pravne zadeve in pravice državljanov, tisti, ki se bodo v največji meri ukvarjali s to pobudo.

Državljanstvo, ki se je gospodu Jáuregui v njegovem govoru zdelo tako pomembno, ki tako zelo predstavlja korenine Evropske unije; ali gospodu Sógorju, ki ga je prav tako omenil; ali gospodu Häfnerju, ki ga je prav tako omenil. Kot je povedal gospod Kastler, se ta pobuda mora uporabiti. Je poziv državljanom, ker se evropska državljanska identiteta razvija, ko je dana v prakso; ne le, ko se pridobi pravica, ampak ko je ta

pravica dana v prakso in se izvaja. To se mi zdi pomembna stvar, ki bi se morala zgoditi, takoj ko začne veljati državljanska pobuda.

Še enkrat bi se rad zahvalil Komisiji in Parlamentu, za katera sem prepričan, da se bosta temeljito, v celoti in hitro posvetila tej zadevi. Gospod Iacolino je omenil posebej hiter postopek, ki bi nam omogočil, da se ta pobuda pojavi takoj, ko bo mogoče, in gospa Băsescu je v svojem govoru prav tako pozvala k hitrosti, s katero želimo, da se pobuda spravi v tek.

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se želel zahvaliti Diegu za odličen povzetek današnje razprave. Vsem bi se vam želel zahvaliti za vašo podporo in pozitivna pričakovanja, povezana z državljansko pobudo. Zagotavljam vam, da vam bom z veseljem predstavil predlog, takoj ko bo mogoče po njegovem sprejetju.

Zaradi časovnih omejitev in dejstva, da predlog še ni finaliziran, danes nismo mogli iti v podrobnosti. Vendar sem zelo hvaležen za vaše poglede in mnenja, ker so resnično odražali naravo in lastnosti pogledov in mnenj, ki smo jih zbirali pri pripravi evropske državljanske pobude.

Mnogo je stvari, glede katerih se vsi strinjamo. Prva je, seveda, preglednost. Zagotovim vam lahko, da iščemo rešitev, ki bi preko registracije pobude pri Komisiji zajamčila, da bi vedeli, kdo so organizatorji in kako so financirani. Imeli bi zelo jasen znak, ali je pobuda pristna, ali resnično gre za državljansko pobudo in ali resnično gre za evropsko pobudo. Mislim, da moramo vključiti vse te elemente, da bi dobro in uspešno uporabili ta novi instrument.

Glede praktičnosti se vsi strinjamo. Radi bi imeli sistem, ki je prijazen do uporabnika. Radi bi ustvarili sistem, kjer državljani ne bi imeli občutka, da morajo iti skozi zelo težak postopek, da bi zbrali ali dali podpise. Preučujemo te priložnosti in seveda preučujemo načine, kako lahko uporabimo sodobno tehnologijo IT – tako značilno za naše stoletje.

Jasno je, da za preverjanje podpisov v državah članicah obstajajo različni sistemi. Eden od jasnih odzivov, ki smo jih dobili v javnem posvetovanju, je bil, da bi državljani raje imelo določeno enotnost, ko gre za preverjanje in zbiranje podpisov. Hkrati smo od držav članic dobili jasno sporočilo, da bi si morali prizadevati za sistem, ki ne bi bil preveč obremenilen ali preveč zapleten za nacionalne oblasti, ker bi države članice bile tiste, ki bi morale preveriti, da so podpisi, zbrani za državljansko pobudo, pravi in pristni.

Pozorno sem poslušal vaše pozive k zelo jasnim postopkom za čas, ko bo pobuda uspešna in bodo zbrani podpisi. Rad bi vam zagotovil, da bomo prav gotovo to storili. V predlogu bodo zelo jasni roki – kdaj, kako in kakšen časovni okvir bo Komisija imela na razpolago za reagiranje, ko bo državljanska pobuda uspešna.

Ker ste poslušali mnenja tukaj, se boste strinjali z mano, da je najtežje vprašanje, ki ga bomo morali rešiti, vprašanje dopustnosti – kako lahko najdemo rešitev, ki bi se izognila nezadovoljstvu državljanov, kako lahko zavarujemo vrednote EU in kako lahko ohranimo to institucijo evropske državljanske pobude resno in pristno. Lahko vam zagotovim, da na ta vprašanja in na te malo nasprotujoče si zahteve ni lahkih odgovorov.

Komisija preučuje možnost, ki bi že od začetka ščitila evropske vrednote in človekove pravice. Hkrati bi želeli imeti jasen pogled na to, da bodo predlogi za državljansko pobudo imeli resničen potencial za uspeh.

Želeli bi se izogniti morebitnim zlorabam, da ne bi vsak drugi teden dobivali predlogov za pobudo glede nesmiselnih zadev, glede katerih bi bili zavezani izreči naše stališče o dopustnosti, potem pa bi bil vložen ugovor na Sodišče – pobude, katerih edini razlog za predlog bi bila samopromocija potencialnih organizatorjev za negativno politično agendo. Tudi tega se moramo zavedati. Upam, da bomo našli pravo ravnovesje, kako v zadostni meri ohraniti to preverjanje dopustnosti.

Če podam kratek odgovor na vprašanje podpredsednika Duranta glede komunikacije s civilno družbo, menim, da je evropska državljanska pobuda najboljši odgovor. Imamo zelo dober strukturiran dialog v organizaciji Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in še pred dvema tednoma sem z njimi imel zelo dolgo razpravo. Mislim, da se odvijajo močna in široka javna posvetovanja preko pametnih zakonodajnih predlogov. To bomo razširili in v prihodnosti še bolj uporabili.

Glede na čas naj zaključim, da se resnično veselim, da se bom kmalu vrnil s predlogom. Vselim se naše skupne razprave na to temo in upam, da zelo dinamičnih in hitrih postopkov, tako da bo ta pomemben instrument čim prej odobren.

Predsednik. - Točka je s tem zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Ta nov zakonodajni okvir glede evropske državljanske pobude je prav gotovo dobrodošel. Dolgo je že obstajala potreba, da bi državljani imeli dostop do takšnega instrumenta. Po drugi strani se strinjam s tistimi, ki so danes imeli besedo in so pozvali k predpisom, ki bodo uporabljeni kot osnova za izvajanje državljanske pobude, da bo enostavna, dostopna, lahko razumljiva in bo vključevala čim manj birokracije. To je edini način, da bo državljanska pobuda dejansko uspela postati pravi instrument, dostopen Evropejcem, katerega lahko uporabijo, da bi se njihov glas slišal. To je edini način, da bi se EU uspešno približala državljanom in postala bolj demokratična.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Lizbonska pogodba daje državljanom Evropske unije pravico, da predlagajo zakonodajno pobudo. To je eden od najpomembnejših korakov pri gradnji civilne demokracije in neposrednega vključevanja državljanov v postopek sprejemanja odločitev v EU. Evropska državljanska pobuda lahko prispeva k zmanjšanju vrzeli med institucijami in državljani in lahko podpre razvoj evropske civilne družbe. Zato je bistven hiter sprejem ureditve, ki bo urejala proces, pogoje in postopke za predstavitev takšne pobude. Državljan Evropske unije to nestrpnost pričakujejo.

Pri evropski državljanski pobudi gre v glavnem za večjo udeležbo državljanov pri ustvarjanju evropskega prava. Zato bi želela izpostaviti vprašanje digitalnih podpisov pri državljanski pobudi kot dodatnega kanala za dviganje interesa za evropske politike. Ker že lahko glasujemo preko interneta in preko spleta opravljamo bančne posle, lahko prav gotovo razvijemo varen sistem, ki bi nam omogočil identifikacijo digitalnih podpisov.

Preglednost postopkov je prav tako pomembna. Organizatorji pobud morajo biti javno odgovorni za preglednost glede financiranja kampanje za zbiranje podpisov. Celo vzpostavitev jasnih meril za potek takšne kampanje ne zagotavlja zaščite pred možnimi zlorabami tega instrumenta s strani evroskeptikov, za katere zbiranje milijona podpisov na podlagi uporabe znatnih finančnih virov ne predstavlja velike težave, kot je pokazala zadnja kampanja za volitve v Evropski parlament. Možna rešitev bi lahko bila, da bi pobudnike obvezali, da imajo spletno stran s finančnimi informacijami, kot so prihodki, odhodki in finančna poročila.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Današnja razprava je še en korak na poti k vzpostavitvi končne oblike evropske državljanske pobude. O ideji, da bi ustvarili orodje, ki bo državljanom omogočilo v večji meri sodelovati v demokratičnem življenju Unije, je potekala razprava že od leta 2005, po neuspešnih ustavnih referendumih v Franciji in na Nizozemskem. Ti glasovi so odražali opazno pomanjkanje komunikacije med Evropsko unijo in njenimi državljani. Tudi nedavno objavljeni rezultati socialnih posvetovanj, na prvem mestu zelena knjiga o evropski državljanski pobudi, kažejo nizko raven interesa s strani posameznih državljanov. Komisija je prejela le 159 odgovorov od posameznikov.

Državljanška pobuda nam omogoča, da spremenimo ta položaj in damo našim državljanom več besede s tem, da jim damo pravico, da se neposredno obrnejo na Komisijo, da naj pripravi nove politične pobude. Da bi zajamčili, da pobuda ne bo postala instrument v politični igri, ne smemo državljanom postavljati preostrogih zahtev. Vendar moramo zagotoviti, da so izpolnjena jamstva, ki preprečujejo zlorabe. Pomembno je, da bo evropska državljanska pobuda resnično nadnacionalni instrument, ki bo prijazen do državljanov in lahek za uporabo. Biti mora preprost, razumljiv in lahko dostopen. Če osnutek pobude ne izpolnjuje formalnih zahtev, je njeno idejo treba ohraniti in predstaviti v obliki peticije. Na ta način delo, usmerjeno v njeno pripravo, in vložen trud ne bosta zaman. Izpolnitev teh pogojev bo omogočila Evropejcem, da imamo prvič v zgodovini naše povezane Evrope resničen in neposreden vpliv na ustvarjanje evropske politike.

14. Razmere v Tibetu (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je izjava Komisije o razmerah v Tibetu.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospod predsednik, vidim, da špansko predsedstvo EU zapušča dvorano, zato bi želela izraziti svoje globoko razočaranje, da niti špansko predsedstvo niti visoka predstavica ne bosta prisotna na tej razpravi in da bosta njuna sedeža prazna.

To je sramotna poteza zoper Evropski parlament, edino institucijo EU, ki jo izvolijo narodi Evrope, in postavlja zelo slab precedens, zlasti zdaj, ko je Lizbonska pogodba v veljavi.

Ali vas lahko prosim, gospod predsednik, da tistim, ki bodo manjkali, posredujete, da o dnevnem redu plenarnega zasedanja odloča Parlament in ne Svet ali špansko predsedstvo EU in da bi vsaj eden izmed njiju moral biti danes prisoten.

Predsednik. - Obveščen sem bil, da je špansko predsedstvo že prej, pred enim mesecem, oznanilo, da obžaluje, vendar ne more ostati dlje časa.

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti Parlamentu, da je danes to vprašanje uvrstilo v razpravo, ker menim, da je vredno o njem razpravljati, in mislim, da bi morali začeti z navedbo dejstva, da je naš odnos s Kitajsko – ki je za nas zelo pomemben in strateški – v zadnjih letih naredil ogromen napredek. Takšno močno strateško partnerstvo nam lahko in nam dejansko omogoča reševati vsa vprašanja, tudi najboljčutljivejša.

Zgradili smo osupljiv okvir za sodelovanje na visoki ravni, kjer resno obravnavamo globalne izzive, s katerimi se srečujejo naši državljani, brez zanemarjanja vprašanj, kjer se naši pogledi razlikujejo – in Tibet je gotovo med njimi.

Očitno je, da razhajanja med Kitajsko in Tibetom ostajajo. Resno nas skrbi položaj človekovih pravic v Tibetu, dejstvo, da je Tibet ostal v večji meri zaprt za mednarodne medije, diplomate in humanitarne organizacije, in prav tako pomanjkanje napredka pri pogovorih med predstavniki dalajlame ter kitajskimi oblastmi.

Stališče EU ne dovoljuje napačnih razlag. Zato naj poudarim: EU spoštuje suverenost in ozemeljsko celovitost Kitajske, vključno s Tibetom. Spoštujemo politiko „ene Kitajske“.

Vedno pa smo podpirali miroljubno spravo na podlagi dialoga med kitajskimi oblastmi in med predstavniki dalajlame. Ta dialog mora biti konstruktiven in bistven ter obravnavati mora ključna vprašanja, kot je ohranitev edinstvene tibetanske kulture, vere in tradicije in izoblikovanje sistema prave neodvisnosti Tibeta v kitajski ustavi.

Dialog bi prav tako moral obravnavati udeležbo Tibetancev v sprejemanju odločitev. Za EU je Tibet vprašanje človekovih pravic. Dosledno smo prenašali to sporočilo našim kitajskim kolegom in pozorno poslušali njihove poglede in zelo si prizadevamo, da bi razumeli njihovo stališče v duhu medsebojnega spoštovanja.

Vendar so človekove pravice univerzalne in položaj v Tibetu je utemeljena skrb mednarodne skupnosti, točka, ki jo redno omenjamo našim kitajskim sogovornikom.

V kitajsko-tibetanskem dialogu je tibetanska stran nedavno predložila posodobljen memorandum za resnično neodvisnost za prihodnost Tibeta. Pozdravljamo dejstvo, da je tibetanska stran ponovila svojo trdno zavezo, da ne bo zahtevala odcepa ali samostojnosti.

Prav tako nas veseli, da dalajlama ostaja zavezan iskanju srednje poti in dialogu, ki je edini način za doseg obojestransko sprejemljive in trajne rešitve.

EU pozdravlja dejstvo, da obe strani nadaljujeta s pogovori, čeprav z obžalovanjem opažamo, da ne dajejo rezultatov in jim manjka zagona.

Naj zaključim s pozivom predstavnikom obeh strani, naj nadaljujejo in okrepijo dialog z odprtim duhom in z namenom, da bi v Tibetu našli trajno rešitev. Z naše strani lahko zagotovim, da EU z vsem srcem podpira tak proces.

Laima Liucija Andrikiienė, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, deveti krog kitajsko-tibetanskih pogovorov ni dal nobenih oprijemljivih rezultatov in ni izboljšal položaja tibetanskega ljudstva. Obžalujemo, da EU ni dala nobene izjave pred koncem pogajanj, in upamo, da bo Evropska unija podala izjavo glede ovrednotenja izida pogovorov. Evropski parlament bi želel vedeti, na kakšen način bi Svet EU lahko pomagal ustvariti rešitev glede tibetanskega vprašanja, sprejemljivo za obe strani in ki bi zagotovila osnovne človekove pravice ter resnično neodvisnost Tibetancev.

Kot drugič naj vas spomnim, da Evropski parlament vztraja pri pomenu podpore Evropske komisije razvojnim projektom in projektom civilne družbe za tibetansko ljudstvo v Tibetu in tibetanske begunce v izgnanstvu – v Indiji, Nepal, Butanu – na gospodarskem in socialnem področju, kot so zdravje in prehrana, preživetje in izobraževanje, dostop do delovnih mest, vprašanja spolov, okolje in oživitev naselij. Glede zadnje točke tibetanski načrt za oživitev begunskih naselij, ki ga je pripravila osrednja tibetanska uprava v Dharamsali, predstavlja potrebe tibetanske skupnosti v izgnanstvu in bi ga Evropska komisija lahko upoštevala in podprla.

Končno, predsednik Obama se je nedavno sestal z dalajlamo v Beli hiši. Z veseljem pričakujemo, da bo baronica Ashton povabila dalajlamo in se z njim srečala v Bruslju. To bi ustvarilo priložnost za začetek usklajevanja nacionalnih stališč glede Tibeta in opredelitev enotnega in jasnega stališča EU in politike na to temo. Imenovanje posebnega koordinatorja EU za Tibet, ki je omenjen v proračunu EU, bi lahko bilo koristno orodje, ki bi pripomoglo k oblikovanju skupnega evropskega stališča in strategije glede Tibeta.

María Muñiz De Urquiza, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospod predsednik, zdaj sta minili dve leti od dogodkov, vstaje v Tibetu, in upamo, da se po demonstracijah ob tej priložnosti ne bodo ponovili napadi, aretacije in smrti, ki so se zgodile pred dvema letoma.

Kakor koli, ustreznost časa za to razpravo je zelo dvomljiva, ker je Parlament izrazil svoje mnenje glede vprašanja Kitajske ob več priložnostih v zadnjih mesecih, in predvsem, ker je Kitajska velik mednarodni akter, katere odnosi z Evropsko unijo precej presegajo vprašanje Tibeta. Čeprav je vprašanje človekovih pravic zelo pomembno, Parlament izraža le svoje mnenje glede Tibeta in ne glede človekovih pravic. Kakor koli, v tej razpravi je naše stališče, stališče socialdemokratov, zelo jasno: naše stališče je popolnoma enako stališču Evropske unije. Z drugimi besedami, branimo človekove pravice ter prav tako branimo dialog, srečanja in sporazum. V zvezi s tem smo popolnoma naklonjeni in zadovoljni z nadaljevanjem pogovorov med kitajskimi oblastmi in predstavniki Tibeta in zagovarjamo rešitev, sprejemljivo za obe strani, ki temelji na spoštovanju verskih in kulturnih pravic manjšin in je znotraj okvira ozemeljske celovitosti enotne države Kitajske.

Globoko obžalujem dejstvo, da podpredsednik Komisije in visoka predstavnica EU za zunanjo in varnostno politiko nista tukaj, saj ona predseduje Svetu za zunanje zadeve in bi morala prisostvovati razpravam o zunanji politiki.

Poleg tega je nepošteno reči, da ni prav, da špansko predsedstvo ni prisotno tukaj, ker je špansko predsedstvo neutrudno. Prisotnost gospoda Lópeza Garrida v tej dvorani, da bi govoril o vseh zadevah, je skoraj nadčloveška.

Opremili smo se z visoko predstavnico za zunanjo in varnostno politiko, ki predseduje nad stališči ministrov glede zadev zunanje politike in ona bi morala razpravljati o teh zadevah s Parlamentom.

Niccolò Rinaldi, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, jasno se zdi, da Kitajska nima nobenega namena, da bi se pogajala ali se spustila v dialog glede Tibeta.

Udeležba Kitajske v mednarodni trgovini, olimpijske igre in pretekle spremembe v pekinškem vodenju niso vodile v znatno spremembo politike. Medtem se boj Davida z Goljatom nadaljuje, zlasti ker je Kitajska spremenila demografsko ravnovesje v Tibetu, kar povzroča velike skrbi, in po potrebi uporablja celo vojaško represijo, kot se je zgodilo pred dvema letoma.

Nekaj, kar je po našem mnenju dediščina človeštva, namreč tibetanska kultura in duhovnost, izginjata. Seveda kitajska Komunistična stranka zelo malo ve o duhovnosti in kulturni identiteti. Če v zvezi s tem sprejmemo, kar bi lahko opisali kot kulturni genocid v Tibetu, bomo morali v prihodnosti biti pripravljeni, da sprejmemo še več nadaljevanj te vrste.

Ne smemo obupati. Kar v prvi vrsti zahtevamo od Kitajcev, je, da sprejmejo tibetansko kulturo, kakršna je. Sprejeli so posebno naravo Hong Konga, da je država z dvema sistemoma, zato bi morali sprejeti državo s tremi sistemi. Ramena Kitajske so dovolj široka, da lahko to stori.

Evropske institucije, od baronice Ashton do Sveta, prosimo, naj ne razočarajo evropskih državljanov, ki so na mnoge načine pokazali svojo naklonjenost tibetanskim idealom. Prav tako podpiramo – podobno kot gospa Andrikenė – uvedbo koordinatorja za Tibet.

To je bol za svobodo, ki zato zadeva identiteto naše celine. Ko se bomo odločali, ali naj obnovimo embargo na orožje za Kitajsko, mislim, da bi morali upoštevati tudi to zadevo.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Gospod predsednik, tudi jaz močno obsojam špansko predsedstvo, ker je zapustilo Parlament. Prisluhnilo niso niti temu, kar je govorila gospa Andrikenė. Prosila je Svet, naj ima pogum, da prisostvuje tej razpravi in izrazi svoje mnenje glede vprašanja Tibeta.

Gospod predsednik, zmotili ste se: rekli ste, da je Španija izjavila, da so lahko tukaj do 18:50. To ni res. Prvotno so rekli, da morajo oditi ob 17.00, vendar so očitno lahko ostali tukaj skoraj dve uri dlje, ko je potekala razprava o državljski pobudi.

To se ne sme ponoviti. Predvidevam, da Komisija, katere podpredsednica je baronica Ashton, misli resno in bo storila, kar je pravkar obljubila. To je, da so naši odnosi s Kitajsko tako pomembni, da moramo prav tako biti sposobni spregovoriti o težkih vprašanjih, kot je vprašanje Tibeta.

Moje stališče je, da je zdaj pravi čas, da obnovimo podporo Evropske unije Tibetu. Nekaj moramo narediti glede dejstva, da devet krogov pogajanj med Kitajsko in tibetansko vlado v izgnanstvu ni obrodilo rezultatov in tukaj se popolnoma strinjam z gospodom Rinaldijem. Zdi se, da Kitajska ne želi ničesar od pogovorov. Kitajska želi še naprej kršiti tibetanske kulturne, verske in jezikovne pravice. Ne moremo sprejeti kulturnega genocida te vrste.

Pred mesecem dni sem šla v Dharmasalo in se srečala z dalajlamo. Z njim sem se pogovarjala eno uro, preden je odšel v Združene države, da bi se srečal s predsednikom Obama. Prepričana sem bila, da moram predlagati Parlamentu, da bi morali razpravljati o položaju v Tibetu.

Dalajlama je miren, miroljuben človek in narobe je, da Kitajska nenehno zatrjuje, da je nevaren separatist in da je on povzročil nemire in izbruhe, ki smo jim bili priča v Tibetu pred dvema letoma. Nasprotno, dalajlama je povedal, da so predstavniki Kitajske vabljeni, da preučijo dokumente v arhivih vlade v izgnanstvu, da bi se prepričali, da on ni spodbujal nasilja. Kljub temu so trditve še vedno prisotne.

Pozivam Evropsko unijo, da obsodi te pripombe in vprašanje izpostavi Kitajski. Če ne bo Evropska unija dovolj pogumna, da bi branila Tibet, ga tudi drugi ne bodo. Lahko se zgledujemo po predsedniku Obami: bil je tako pogumen, da je sprejel dalajlamo. Menim, da bi bila zelo običajna poteza, če bi visoka predstavница Evropske unije naredila podobno, kot je bilo predlagano tukaj.

Te zadeve moramo v Evropskem parlamentu ohraniti pri življenju. Tukaj je prav tako bilo omenjeno dejstvo, da potrebujemo posebnega predstavnika za Tibet. Imamo vse vrste posebnih predstavnikov. Zakaj ne bi imeli posebnega predstavnika za Tibet, za katerega celo obstajajo sredstva v letošnjem proračunu? Nevzdržno je, da je Svet zapustil to razpravo. Svet je strahopeten in nima poguma, da bi se spopadel s tem problemom, kjer gre za vprašanje zaščite človekovih pravic.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, usoda tibetanskega naroda in njihove izjemne budistične kulture ostaja ena od najpomembnejših misli tistih od nas v Parlamentu, ki verjamemo v človekove pravice.

Odkar so jih komunistične sile Ljudske republike Kitajske (LRK) zavzele pred 61 leti, se Tibetanci srečujejo s sistematično represijo njihovega edinstvenega načina življenja. Masovna migracija Han Kitajcev in prihod visoko ležeče železnice v Lhaso so še bolj okrepile primež Pekinga, v katerem se je znašel Tibet.

Medtem pa dalajlama z indijskega izgnanstva nadaljuje svojo miroljubno kampanjo, da bi poudaril položaj, s katerim se srečujejo njegovi ljudje.

Ujgurski pripadniki džihada so prav tako izkoristili nedavne nemire v Tibetu za razvnanje lastnega nasilja zoper kitajsko vlado.

Tibet bi moral dobiti najvišjo možno neodvisnost in vemo, da je to mogoče znotraj mantre „ena država, dva sistema“, ki se uporablja ne le za Hong Kong, pač pa tudi za Macao, zakaj se torej ne bi še za Tibet?

Peking bo nedvomno zavrnil našo zaskrbljenost v Parlamentu kot neupravičeno vmešavanje v njihove notranje zadeve, toda svež in bolj sproščen pristop Ljudske republike Kitajske do Tibeta bi se lahko obrestoval v kitajski notranji varnosti in pri njeni zunanji podobi v svetu.

Prav tako bi se želel pridružiti tistim, ki danes globoko obžalujejo dejstvo, da Svet ali špansko predsedstvo po rotacijskem sistemu nista prisotna, niti visoka predstavnica za zunanje zadeve.

Oreste Rossi, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, besede komisarja Šefčoviča so me presunile zdaj, ko je rekel, da spoštujemo ozemeljsko celovitost Kitajske. To pomeni, da Komisija priznava pravico Kitajske do okupacije Tibeta, kar je zelo resna zadeva.

Medtem ko je tibetanski narod še naprej ogrožen, je dalajlama v Memorandumu z leta 2008 in v Opombah, ki so bile priložene k njemu letos, potrdil svojo zavezo, da si ne bo prizadeval za odcep in neodvisnost Tibeta, ampak za učinkovito neodvisnost tibetanskega naroda znotraj okvira ustave Ljudske republike Kitajske: politika kompromisa z obojestranskimi koristmi, katere namen je ohranitev tibetanske kulture, osnovane na sočutju in nenasilju.

Tibetanski narod pričakuje odgovore od kitajske vlade; na primer pogovore s predstavniki dalajlame in strinjanje z zahtevo, ki jo je podal visoki predstavnik Združenih narodov za človekove pravice po napotitvi delegacije za razkritje krute realnosti.

Evropski parlament bi prav tako moral poslušati tibetansko skupnost. Z okrepitvijo nacionalnih sinergij bi lahko poskušal vzpostaviti evropsko usklajevalno omrežje za tibetanski narod, kateremu brez ostrih ukrepov mednarodne skupnosti grozi, da bo izbrisan.

PRESEDSTVO: GOSPA KOCH-MEHRIN

podpredsednica

Edward McMillan-Scott (NI). – Gospa predsednica, Tibet je čudovita dežela in njeni ljudje so predani, potrpežljivi in zatirani – najbrž so zaradi Kitajcev najbolj zatiran narod v celotni regiji. Mislim, da je razprava ta večer pokazala izjemno soglasje pogledov Parlamenta, na primer da EU imenuje posebnega koordinatorja za Tibet.

Dogodki od nas zahtevajo, da v Parlamentu sprejmemo nekatere odločitve. Ta teden je Google zapustil Kitajsko. Imamo nenehne probleme glede človekovih pravic na Kitajskem, z izginotjem krščanskega odvetnika za človekove pravice, Gao Zhishenga.

Vse te stvari poudarjajo pozornost, ki jo moramo nameniti Kitajski in seveda Tibetu in rad bi pripomnil, glede na odprtje Shanghai World Expo v maju, da bi vsi ljudje, ki poslujejo v Kitajski, morali upoštevati Svetovni dogovor Združenih narodov za podjetja, h kateremu se jih je zavezalo okrog 4 000 med njimi.

Na koncu bi rad povedal, da če EU ne bo imenovala posebnega koordinatorja, menim, da bi Parlament moral imenovati poročevalca za Tibet.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospa predsednica, vprašanje Tibeta in Tibetancev je na žalost še vedno pomemben problem. Položaj ni tako slab, kot je bil pred dvema letoma, ko so obletnico tibetanske vstaje spremljali brutalen pregon, umori in mučenje. Po drugi strani pa ne moremo reči, da je položaj dober. Pred nekaj dnevi je bilo nekaj šolarjev aretiranih, ker so poskušali praznovati obletnico vstaje v Gansuju in Kanlhu. Tibetancem je prepovedano, da bi naredili kar koli, da bi rešili lastno kulturo, identiteto in religijo.

Kitajske oblasti pravijo, da je dalajlama posameznik. To me spominja na prizadevanja poljskih komunistov, ki so pred 25 leti isto rekli za Lecha Wałęso. Upam, da se bo tibetanski boj zaključil enako uspešno, kot se je poljski, in da bo tudi tokrat resnica zmagoslavna. Danes se v Dharamsali začne 21. srečanje tibetanske projektne skupine za kitajsko-tibetanska pogajanja. To je institucija, ki deluje pod okriljem tibetanske vlade v izgnanstvu, in njen namen je pomagati v tem dialogu.

Zdi se mi, da bi tudi Evropska unija morala nekaj narediti, da bi zagotovila pristnost dialoga. Včasih se pritožujemo, da ni mogoče veliko narediti, toda v tem primeru lahko sprejmemo posebne ukrepe in to je danes že bilo omenjeno. Zato je odsotnost Sveta tako pomembna – naši pozivi so usmerjeni v Svet, ki imenuje posebne koordinatorje. Tudi jaz se pridružujem temu pozivu, ker je ta zahteva bila večkrat izražena v resolucijah Evropskega parlamenta glede Tibeta – zahteva po posebnem koordinatorju, ki bo imel pravi vpliv na dialog, ki se odvija med Tibetanci in Kitajci.

Še nekaj: ne morem razumeti, kako bo Kitajska leta 2014 gostila še en olimpijski dogodek – tokrat bodo to mladinske olimpijske igre – če ne moremo prisiliti Kitajske, da bi napredovala na področju človekovih pravic. To je prav zares žalostno.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Gospa predsednica, prepričan sem, da je naša podoba tibetanskega procesa preveč poenostavljena. Področje se srečuje s postopkom modernizacije, istočasno pa so kritike, ki so bile izražene, utemeljene. Jasno je, da bi edina trajna rešitev bila neodvisnost, torej razširjena, prava neodvisnost. Kot sem izpostavil med našim obiskom v Pekingu, ko je bila tam delegacija Evropskega parlamenta, bi po analogiji s pristopom „ena država, dva socialna sistema“ to neodvisnost lahko razvili v smislu „ena država, dva verska sistema“.

Ni dovolj samo kritizirati. Kitajska bi bila odprta za dialog, odprta za uradnega predstavnika Evropske unije, naj bo to Romano Prodi ali Benita Ferrero-Waldner ali Margot Wallström, ki bi služil kot mediator med dalajlamo in pekinškim vodstvom. Dobro bi bilo, če bi Komisija, gospa Catherine Ashton in Svet to premislili. Hkrati govorimo o kitajskih odnosih, toda ali kolegi poslanci vedo, da Evropski parlament še nikoli v svoji zgodovini ni dal na svoj dnevni red odnosa med Evropsko unijo in Kitajsko? O njem ni niti potekala razprava

v Svetu ministrov za zunanje zadeve. Da bi torej uspeli, kritike glede vprašanja Tibeta niso dovolj. Prav tako potrebujemo zasnovo in mediacijo.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospa predsednica, nadvse obžalujem, da se ta pomembna in potrebna razprava odvija ob opazni odsotnosti, ali pa naj rečem neopazni odsotnosti, gospe Ashton. Zlasti ona bi danes morala biti tukaj in ne bi smela le sodelovati v teatralnih nastopih, kot je to storila včeraj, ko je članom šestih odborov govorila o svojih načrtih na temo Evropske službe za zunanje delovanje. Navsezadnje je Tibet prav tako pomemben izziv. Glede Tibeta se lahko strinjamo ali ne, toda gospa Ashton bi res morala biti tukaj.

Zdi se mi, da to kaže, da si Evropska unija želi oprati roke, ker je tako lažje, ker mnogo držav članic, katerih predstavniki so poslanci tega parlamenta, raje posluje s Pekingom in ne bi bilo primerno zanje, da bi izrazile svoje mnenje ali spregovorile o Kitajski. Danes je gospa Ashton kot Poncij Pilat, ki si je opral roke. To je sramotno.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, nedavno smo nenehno poslušali o resnih kršitvah človekovih pravic v Tibetu, o mučenjih, primerih samovoljnega prijetja in pridržanih brez sojenja.

Ko se proslava 50. obletnice kitajskega vladanja v Tibetu uporabi, kot da je šlo za osvoboditev himalajske regije, pa gre za pretiravanje! To spet kaže, da zgodovino pišejo zmagovalci in da je pri upravičevanju vojnih dejanj vedno prisotna velika domiselnost. Mimogrede, to je tudi umetnost, ki se uporablja v Iraku in Afganistanu, za katero so Združene države prav tako prejele podporo pri nekaterih državah članicah Unije.

Kljub temu pa menim, da moramo še naprej nadaljevati s svojimi prizadevanji za pridobitev boljših življenjskih pogojev za zatirane manjšine, kot so Tibetanci, Ujguri in Mongoli. Ni dovolj, da se manjšinam ponudijo pravice v obliki popolnoma folklornih nastopov za tuje turiste.

Verjamem, da dejstvo, da je v zadnjih letih Kitajska porabila približno 15 milijard evrov za razvoj regije in da je v času do olimpijskih iger leta 2008 prav tako izjavila, da je pripravljena voditi pogovore, kaže, da mednarodni pritisk gotovo lahko rodi sadove.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Gospod Kaczmarek je prej govoril o protestih leta 2008.

Od takrat sta minili dve leti in danes sploh ne vemo, koliko ljudi je bilo pridržanih, koliko jih je bilo prijetih in koliko jih je naknadno morda bilo izpuščenih.

Vemo, kaj so ti ljudje počeli: sodelovali so v miroljubnih demonstracijah, nosili tibetanske zastave in razdeljevali letake.

Šokantno je, da dve leti po teh protestih ne vemo natančno, koliko teh ljudi je sodelovalo pri ukrepih in jih je kaznovala komunistična stranka. Prav zares me skrbi vmešavanje kitajske Komunistične stranke v neodvisno delovanje pravnega sistema z zahtevanjem aretacij ljudi in hitrih obsodb. Nacionalna varnost se ne sme uporabiti kot razlog za ukinitve temeljnih državljskih pravic.

Ob tej priložnosti prav tako želim poudariti potrebo po sprejemu skupnega evropskega stališča glede človekovih pravic in zaščite manjšin na Kitajskem.

Če ne bomo sprejeli takšnega stališča, vemo, kaj se bo zgodilo. To smo videli v preteklosti, ko so kitajski komunistični voditelji skušali posamično ustrahovati države članice EU.

Končati bi želel s ponovitvijo stališča, ki sem ga izrazil na januarskem plenarnem zasedanju, namreč da je dialog o človekovih pravicah instrument, ki se je izkazal za neučinkovitega in nezadostnega. Menim, da je to vprašanje treba obravnavati na zasedanjih vrha. Včeraj med sestankom, ki smo ga imeli kot del Odbora za zunanje zadeve, je Catherine Ashton priznala, da je treba ponovno pregledati pristop, ki temelji na dialogih o človekovih pravicah. V tem pogledu se strinjam z visoko predstavnico.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Gospa predsednica, razumem, zakaj podjetja in zasebni subjekti dobiček uvrščajo nad spoštovanje človekovih in državljskih pravic. Razumem celo, zakaj se posamezne države obnašajo na tak način, vendar ne morem razumeti, zakaj to počne Evropska unija, saj je bila Evropska unija ustanovljena na vrednotah, ki jih danes imenujemo evropske vrednote.

Kakšen je odziv Evropske unije na prav tiste dogodke, o katerih smo pravkar govorili? Odsotnost gospe Ashton – o tem smo govorili – odhod predstavnika Sveta točno v trenutku, ko smo začeli govoriti o Tibetu, in končno, uvodni govor komisarja.

Gospod Šefčovič, rekli ste, da obe strani pozivate k dialogu. Ali je to bila šala? Ali resnično nameravate pozvati predstavnike Tibeta k temu dialogu? Imel sem vtis, da si ga želijo. Če imate pogum, prosim, pozovite predvsem kitajske oblasti, ker so one tiste, zaradi katerih je ta dialog nemogoč.

Tunne Kelam (PPE). – Gospa predsednica, Tibet in njegova kulturna dediščina sta naš skupni zaklad. V našem skupnem interesu je, da se tibetanska identiteta, vera in jezik ohranita in razvijata v najboljših možnih pogojih.

Na žalost temu ni tako. Pod krinko industrijskega razvoja se odvija kulturni genocid in Tibetanci so na robu tega, da v lastni deželi postanejo manjšina. To se lahko prepreči le, če se jim podeli resnično neodvisen status. EU lahko s svojim vplivom prispeva k temu, da se začne nepristranski in konstruktiven dialog, ki bi spoštoval obe strani.

Komisar, omenil bi vašo izjavo, da je Tibet naša utemeljena skrb. Kot rezultat takega dialoga in z odprtjem Tibeta za tuje medije in strokovnjake ZN za človekove pravice lahko kitajska vlada predvsem pridobi, ne le v notranjem smislu, pač pa predvsem v mednarodnem smislu. Kitajska lahko postane resnično mogočna le, če pokaže spoštovanje do manjšin. Gesta dobre volje bi bila, če bi dalajlami, katerega avtoriteta se priznava po vsem svetu, dovolili, da obišče svojo domovino.

EU bi morala popolnoma izkoristiti Lizbonsko pogodbo in pokazati aktivno solidarnost – preko konkretnih dejanj – z usodo naroda, katerega obstoj je ogrožen in katerega naravna pravica do neodvisnosti in varovanja lastne kulture je ostro zatirana. Podpiram idejo, da bi se baronica Ashton morala srečati z dalajlamo in EU bi navsezadnje morala zagotoviti posebnega predstavnika za Tibet.

Peter Šťastný (PPE). – (SK) 10. marca obeležujemo 51. obletnico vstaje v Tibetu, pa tudi drugo obletnico protestov, in oboje so kitajske oborožene sile nasilno zatrle.

Glavno vprašanje je nepripravljenost Kitajske za pogovore z zakonitimi predstavniki tibetanske manjšine in poskus postopne asimilacije in uničenja kulture in religije v Tibetu. Osebnostno vem, česa je brezbožni in materialistični komunistični režim sposoben. Ena od najstarejših kultur in ena od najstarejših religij, ki sta preživeli več tisočletij, sta resno ogroženi. Svetovna javnost ne more ostati tiha. Sam sem član skupine Prijatelji Tibeta pri Evropskem parlamentu. Takšne skupine zdaj delujejo v številnih parlamentih po svetu, na primer v ZDA, Nemčiji, Avstraliji, Indiji, Češki republiki in drugod.

Ponosno oznanjam, da bo od 9. marca skupina Prijatelji Tibeta prav tako delovala v Nacionalnem svetu Republike Slovaške. Verjamem, da lahko pomagamo rešiti tibetanski problem z mediacijo pogajanj med najvišjimi kitajskimi predstavniki in Njegovo svetostjo, štirinajstim dalajlamo. To je prav tako možen način za uspešen zaključek in razrešitev problema tibetanskih beguncev, saj večina med njimi živi v težkih pogojih v sosednjih državah. Pozivam Komisijo, naj v svojih programih ne pozabi na to zelo zatirano skupino ljudi.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Gospa predsednica, optimistični smo glede današnje razprave, ker se mi zdi, da obstaja veliko soglasje. Po drugi strani pa je tukaj že bilo veliko takšnih razprav in pri govorjenju smo zelo dobri. Ne želim, da me pograbi sveta jeza, ker sem hinavec, tako kot so v bistvi vsi v tej dvorani. Hinavec, ki je odvisen od nečesa – od tiste poceni kitajske robe. V tem trenutku pa bi morda morali imeti dovolj samospoštovanja, da govorimo kategorično in nasprotujemo določenim stvarim ter spoštujemo tiste ideale, ki so nam dragi.

Morda bo prvi in najpomembnejši korak nekaj, kar je že bilo omenjeno tukaj, nekaj, o čemer smo govorili. V mislih imam imenovanje posebnega koordinatorja za Tibet. Nekoga, ki bo vodil proces, nekoga, ki bo prevzel odgovornost v našem imenu za izziv, ki ga predstavlja problem Tibeta, tako da ne bomo neopredeljeni in tako da bomo trdno in prepričljivo rekli, da so nam človekove pravice in državljanske svoboščine pomembne. Napravimo to. Napravimo to zdaj.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Gospa predsednica, govor o Tibetu danes tukaj je stvar pravičnosti in stvar odgovornosti. Zato se ne strinjam s tistimi, ki menijo, da nas to vprašanje ne zadeva.

O tej zadevi poročamo že vrsto let in z zaskrbljenostjo opažam, da kljub ogromnim prizadevanjem tibetanske delegacije, zlasti dalajlame, za spodbujanje dialoga, za približanje kitajskim oblastem, za najdbo pravične in trajne rešitve za ta konflikt, blokado položaja vedno znova povzročajo kitajske oblasti.

Mi v Evropski uniji ne moremo še naprej tolerirati te igre, še manj pa jo podžigati. Zato se mi zdi bistveno, ne le da vas še enkrat spomnim na nujnost in pomembnost te razprave, temveč da vas tudi ponovno spomnim, da je tista, ki trenutno stoji na poti do rešitve, Kitajska.

Prav tako moramo biti jasni v tem pogledu. Edini način, kako je Evropska unija lahko dosledna, ko reče, da je zavezana človekovim pravicam, je, da sprejme, da mora prav tako nositi stroške v poslovnem in gospodarskem smislu. Drugače nič ne bo verodostojno v smislu človekovih pravic.

László Tőkés (PPE). – Gospa predsednica, 10. marca smo praznovali 51. obletnico ljudske vstaje v Tibetu. Od takrat je preko dosledne in vztrajne zavezanosti za pridobitev prave neodvisnosti za svoj narod dalajlama svetu ponudil model, kako si prizadevati za demokracijo preko nenasilnih sredstev.

Evropejci se učimo od Njegove svetosti, dalajlame. Nedavno je izrazil svojo solidarnost z etnično ujugursko manjšino in stopil na stran Aung San Suu Kyi in ostalih demokratičnih disidentov. Tukaj v Evropskem parlamentu smo zavezani zagotavljanju varovanja človekovih pravic in pravic manjšin po vsem svetu.

(Predsednica je prekinila govornika)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, takoj se bom obrnil h komisarju za razjasnitev. Zame je Tibet okupirana država in menim, da se mnogi poslanci Parlamenta iz vseh skupin strinjajo z mano. Celo vi, komisar, ne morete mednarodnega prava razglasiti za ničnega in neveljavnega. Mislim, da je to skrb, ki resnično teži vsakega evropskega državljana. Vsi se zavedamo gorja in kulturnega genocida v Tibetu in vsi sočustvujemo in edino prav je, da zastavimo pomembno vprašanje: kje je EU pri vsem tem? Zelo hitro obsodimo male države, ki storijo kršitve. Močno se odzovemo in zelo hitro obsodimo male države. Ko pa gre za obsojanje velikih držav, gospodarsko pomembnih držav, kot je Kitajska, smo politično zelo previdni. Skrajno smo previdni, tako politično kot v diplomatskem smislu. Ni znak poguma in hrbenice, da raztrgamo male kršitelje in si zatismo oči, ko gre za Kitajsko. Prav tako nismo sposobni izvajati pritiska na Kitajsko preko milijonov, ki gredo za razvojno pomoč. Zato pričakujem od visoke predstavnice...

(Predsednica je prekinila govornika)

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Jaz sem med tistimi redkimi, ki mu je bila pred kratkim dana možnost, da obišče Tibet.

Tja prihaja napredek. Napredek, ki prinaša s seboj več slabega kot dobrega, ki odnaša tradicionalne vrednote kulturne, ki marginalizira tradicionalno tibetsko arhitekturo, ki meče neko modernizirano sliko na duhovno življenje Tibeta. Reke so umazane, pojavljajo se neke avtoceste, ki v bistvu kazijo podobo Tibeta.

Vendar tja prihaja napredek, ki se mu ni mogoče izogniti, in mislim, da je treba naše zahteve do Kitajske, naša pričakovanja, uskladiti z zahtevo, da Tibeta, da tudi on nekaj dobi od napredka, in da se tudi tam življenje ne odvija kot v muzeju.

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Gospa predsednica, mislim, da je razprava danes ponovno pokazala, da nas resnično skrbi položaj v Tibetu. Menim, da so govori poudarili, da ta zaskrbljenost ostaja pristna in upravičena še več kot 50 let po tibetanski vstaji 10. marca 1959. Poleg tega pa je naša razprava izpostavila, kako nujno je za obe strani, da takoj nadaljujeta z dialogom.

Sporočim vam lahko, da Evropska unija pozdravlja ponovno vzpostavitev dialoga med poslaniki dalajlame in kitajsko oblastjo, ki se je ponovno začel septembra 2002. Od takrat močno podpiramo ta dialog in upamo, da bo ta proces vodil do pozitivnih rezultatov in do rešitve nerešenih vprašanj na miren in trajnosten način za Tibet.

V svojem političnem dialogu in nadaljnjimi stiki s Kitajsko predstavniki EU redno spodbujajo Kitajsko, da ta proces pragmatično uporabi za obravnavanje vseh nerešenih vprašanj v zvezi s Tibetom. Medtem ko Kitajska to šteje za notranjo zadevo, je vzela na znanje poglede in zaskrbljenost EU ter EU sporočila svoje stališče v zadevi.

Poudariti moram, da EU v svojem političnem dialogu in dialogu o človekovih pravicah s Kitajsko prav tako izpostavlja položaj človekovih pravic v Tibetu. Še več, EU dosledno poudarja pomen, ki ga daje spoštovanju svobode do izražanja in vere v Tibetu.

Tesno smo spremljali najnovejše dogodke v tem dialogu in dialog med kitajsko vlado in predstavniki dalajlame poteka. Obvestim vas lahko, da sta nas v preteklem mesecu obe strani obvestili glede zadnjega kroga pogajanj in ponovno smo ju spodbudili k znatnemu napredku.

Na koncu mi dovolite, da izrazim svoje prepričanje, da je ta razprava tukaj danes prav tako potrdila našo nepretrgano zavezo za sodelovanje s Kitajsko glede tega vprašanja in delo, ki ga bomo skupaj opravljali s ciljem, da bi dosegli večje spoštovanje človekovih pravic in svoboščin v Tibetu.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pred dvema letoma so številni menihi v Lhasi miroljubno protestirali, na kar so se kitajske oblasti odzvale z brutalnim posredovanjem policije in vojske. Na ducate civilistov je bilo ubitih in več sto jih je bilo ranjenih. Od takrat so Tibetanci organizirali več kot 200 miroljubnih protestov, ki so vključevali številne socialne skupine, med njimi učitelje, študente in intelektualce.

V prejšnjem parlamentarnem obdobju je Evropski parlament sprejel osem resolucij o Tibetu in večkrat razpravljal o zadevi. Rezultati teh prizadevanj še vedno niso zadovoljujoči. Nedavno so kitajske oblasti pridržale 30 učencev šole v Machu, ki so ob drugi obletnici dogodkov v Lhasi na začetku marca še enkrat izrazili svoje prepričanje in miroljubno protestirali. Ne dvomim, da za mnoge podobne incidente sploh nismo slišali.

Zato predlagam, da se ta problem vključi med odgovornosti visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in se mu da širšo perspektivo. Temu bi sledili posebni ukrepi in, upam, vidni rezultati. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Danuta Jazłowiecka (PPE), v pisni obliki. – (PL) Danes so mediji polni informacij o Kitajski. Poročila, članki in knjige nenehno pišejo o razvoju Kitajske in njeni modernizaciji ter o gospodarskem čudežu, ki se tamkaj dogaja. V tem kontekstu so mediji nedavno prav tako pisali o Tibetu.

Ameriška revija *Newsweek* je v nedavnem poročilu navedla, da „Kitajska dela veliko dobrega za Tibetance“, ker pomaga eni od najrevnejših regij, da bi izšla iz svoje nerazvitosti. Poročilo izpostavlja kitajska vlaganja v prometno in telekomunikacijsko infrastrukturo, izobraževanje, zdravstvo in dostop do vode in elektrike. Tako se zdi, da se uresničuje načrt predsednika Hu Jintaa, ki izboljšuje življenjski standard Tibetancev in jih hkrati želi prisiliti, da se odpovejo svoji svobodi govora, svobodi do verske izpovedi in željam po neodvisnosti. Toda ali je lahko njegova strategija uspešna?

Nemiri v Lhasi, ki so izbruhnili pred dvema letoma ob obletnici protikitajske vstaje ter dogodki izpred dveh tednov so najboljše pokazali, da se Tibetanci čutijo preganjane v lastni deželi. Zgodovina moje države me je naučila, da je za svobodo in dostojanstvo vredno plačati vsako ceno. Gospodarski interesi ne morejo postati razlog, da se pozabi na preganjane in trpeče.

Zdi se mi, da je Evropski parlament organ, ki bi posebej močno moral pozivati k pravici Tibetancev, naj ohranijo svojo identiteto. Mi, ki smo prisotni tukaj, narodi Evropske unije, in v njihovem imenu bi morali Tibetancem zagotoviti našo solidarnost.

Csaba Sógor (PPE), v pisni obliki. – (HU) 10. marca 1959 je tibetanski narod v revolucionarnem vzdušju branil svojega vodjo, vendar je njihovo začetno navdušenje neusmiljeno zatrla „miroljubna osvoboditev“ kitajskega komunističnega režima, ki je zahtevala več tisoč civilnih žrtev. Od takrat dalajlama, prisiljen v izgnanstvo, že pol stoletja miroljubno protestira. Od takrat Tibetanci ne smejo svobodno obeležiti tega dneva. V vzhodni Evropi, od koder prihajam, je zgodba podobna. Čeprav se zdi, da smo tukaj odpravili podobne prakse komunističnega sistema, mislim, da ne bi smeli pozabiti naukov: v zgodovini vsakega naroda obstajajo dogodki, katerih obeležitev ne bi smela biti prepovedana. Vendar gre pri današnji temi za nekaj več. Kot predstavnik nacionalne manjšinske skupnosti sočustvujem z žalostnim položajem tibetanskega naroda in prosim kolege poslance, naj s svojimi glasovi podprejo miroljubna prizadevanja Tibeta na njegovi poti do neodvisnosti.

15. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednica. - Naslednja točka so enominutni govori v skladu s členom 150.

Člen 150 pravi, da lahko za to točko porabimo največ 30 minut. Za govor pod to točko je bilo podanih več kot 74 zahtev. To seveda ne bo mogoče. Trideset minut in 74 enominutnih govornikov enostavno ne bo šlo.

Zato smo prvič vnaprej izbrali poslance, katerim bo namenjen čas za govor, na podlagi jasnih meril, namreč tistim, ki so zahtevali čas za govor pri drugi razpravi z enominutnimi govori, vendar niso dobili priložnosti

za govor, bo zdaj dodeljen čas za govor, kjer je to mogoče, tistim, ki pa so že govorili pri drugih razpravah, pa čas za govor ne bo dodeljen.

Vsi tisti, katerim čas za govor ni bil dodeljen, so bili o tem vnaprej obveščeni preko e-pošte. Zato jim ni treba biti tukaj, da bi zaman čakali na svoj čas za govor. Upam, da to razumete. To je bil edini možen način, da bi razprava lahko urejeno potekala.

Zato lahko tisti, ki jim je čas za govor bil dodeljen, takoj začnejo.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Gospa predsednica, 11. aprila namerava Sudan izvoliti predsednika in parlament ter regionalne skupščine. To so prve volitve v Sudanu po 24 letih in z veliko zanimanja spremljamo dogodke v državi.

Mednarodno kazensko sodišče v Haagu je izdalo nalog za prijetje sudanskega predsednika Omarja Hassana Ahmada al-Bashirja, ki je oblast prevzel z državnim udarom, za zločine proti človeštvu. Vsi vemo, kako je Sudan trpel pod njegovo nasilno vladavino. Le v prvih mesecih tega leta je bilo v južnem Sudanu ubitih nič manj kot 400 ljudi. Težko je reči, kako svobodne bodo volitve. V ponedeljek je al-Bashir grozil, da bo izgnal mednarodne opazovalce volitev. Rekel je, da če se bodo vmešavali v zadeve Sudana, jim bo odsekal prste.

Vemo, da je Sudan država, ki potrebuje pomoč. Na mednarodni konferenci donatorjev v Kairu prejšnjo nedeljo je predstavnik Egipta povedal, da bodo svetovne države morale zbrati več kot 1,4 milijarde EUR za prenovo regije Darfur v Sudanu. Upam, da bodo volitve v Sudanu ustvarile pogoje za...

(Predsednica je prekinila govornika)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Zadnje čase se je veliko govorilo o oživitvi gospodarstva EU, vendar pa se mora večina držav članic šele rešiti iz krize. V javnosti je razprava o krizi omejena na stanje javnih financ, čeprav je hitro rastoča brezposelnost v nekaterih vzhodnoevropskih državah članicah že dosegla kritično raven. Nenavadno je slišati visoke uradnike EU in Evropskega parlamenta hvaliti nekatere vlade za njihovo odlično delo, čeprav se število brezposelnih v teh državah vsak mesec katastrofalno povečuje, zmanjšujejo se socialna jamstva in povečuje se število ljudi, ki živijo pod pragom revščine. Za ljudi v teh državah je vse težje razumeti, ali Evropska unija izvaja politiko za zmanjševanje revščine ali dejansko povečuje revščino na socialnem področju. Po mojem mnenju so zdaj vlade, ki niso bile zmožne rešiti niti problemov stabilizacije brezposelnosti, deležne nezaslužene hvale. Evropska komisija mora prevzeti večjo odgovornost in odgovorno nadzirati izvajanje načrte nacionalnih vlad za obvladovanje krize ter pri tem jasno oceniti učinke takšnih reform na ljudi.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v italijanski parlament je bilo izvoljenih 16 ljudi, ki so bili obsojeni zaradi različnih vrst kaznivih dejanj, na zadnjih evropskih volitvah pa je Italija poslala tri evropske poslane, zoper katere je bila izrečena končna sodba.

V Evropi ni zakonodaje, ki bi ljudem, zoper katere je bila izrečena končna sodba ali ki čakajo na nadaljevanje kazenskega postopka, prepovedala kandidacijo na volitvah; vse je prepuščeno državam članicam. Italijanski državljani so pripravili program „čist parlament“. Zato Odbor za ustavne zadeve pozivamo, da Akt o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami spremeni in dopolni, da bo za kandidacijo na volitvah v Evropski parlament pogoj, da oseba še ni bila obsojena za kaznivo dejanje, kar vključuje obsodbe, ki še niso postale pravnomočne.

Predsednik Odbora za ustavne zadeve prejšnjega parlamenta, gospod Leinen, se je za to zavzemal, vendar se je vse prepustilo nasledniku, gospodu Casiniju, ki pa je že izjavil, da si Odbor za ustavne zadeve za to ne bo prizadeval.

Poudarili bi radi, da to ni le odgovornost Odbora za ustavne zadeve, ampak člen 223 (bivši 190) Pogodbe o delovanju Evropske unije dejansko določa, naj Evropski parlament po vsej Evropski uniji izvaja enotni volilni postopek.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, organ za civilno letalstvo je letališče Hondarribia uvrstil med najnevarnejša v državi. Pristajalne steze se nahajajo nad mestnima središčema Hendaye in Irún in krši se francosko španska pogodba, ki določa število odobrenih letov. Vendar pa se v nasprotju z nasvetom prebivalcev ob reki na obeh straneh meje, ki že zdaj nasprotujejo ohranjanju obstoječe ravni prometa, načrtuje širitev letališča.

Ali Evropska komisija odobrava uničevanje zaščitene naravnih območij v zalivu Bay of Chingoudy, ki je območje, zaščiteno v okviru Ramsarske konvencije, in območje Natura 2000, katerega regeneracijo sama financira?

Poleg tega baskovsko evromesto Bayonne-San Sebastián že ima premalo uporabljeno mednarodno letališče, ki je daleč od vseh ranljivih naravnih območij. Ali ne bi bilo bolje storitve, ki se zagotavljajo v Biarritz, izboljšati z uvedbo oblik prevoza, ki ne onesnažujejo? Rada bi vedela, katere ukrepe namerava predsednik sprejeti v zvezi s to širitvijo?

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Gospa predsednica, rad bi opozoril na vprašanje umora ruskega novinarja Maxima Zueva. Gospoda Zueva so pred približno tednom dni ubili v Kaliningradu. Bil je zelo znan novinar in pisec bloga. To ni prvi primer novinarja, ki je bil ubit v Rusiji. Od leta 2000 je bilo vsaj ducat takšnih primerov. To je zaskrbljujoč pojav, ker vemo, da če ni svobode govora, če novinarji ne morejo delati, potem ni niti svobode niti demokracije. V našem dialogu z Rusijo bi morali vedno opozarjati na to.

Upam, da bom lahko letos v Evropskem parlamentu organiziral seminar, če bom dobil soglasje delegacije za ruske zadeve in Odbora za zunanje zadeve. Mislim, da bi v pogovorih z ruskimi partnerji moral vsak od nas poudariti, da je svoboda medijev in svoboda novinarjev, da lahko opravljajo svoje delo, temelj za dialog in svobodo tako v Rusiji kot Evropski Uniji.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, rad bi vam predstavil dejstvo, da nedavni članki navajajo, da so ameriški javni tožilci vložili obtožnico proti nemškemu podjetju Daimler zaradi podkupovanja tujih uslužbencev z namenom, da bi dobili javna naročila in podpisali pogodbe. V obdolžilnem predlogu je navedeno, da je bilo podjetje vključeno v proces dolgoročnega podkupovanja. Isti problem se pojavlja okrog Siemens, ki je uporabljal isto prakso in podkupoval vlade tridesetih držav z namenom pridobiti javna naročila javnih družb, kar je škandal, ki še vedno pretresa Grčijo.

Posledično imamo poleg finančne krize tudi moralno krizo. Nemška vlada še do nedavnega podkupovanja izven svojih meja ni sodno preganjala in se je pretvarjala, da o dogodkih ničesar ne ve. Namesto da bi ukrepala, namesto da bi aktivirala Odbor za preprečevanje goljufij, Evropska komisija ne brani zakonitosti in v številnih primerih ne varuje denarja evropskih državljanov.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Gospa predsednica, Evropski parlament moram obvestiti, da je danes zjutraj ob 02.15 turška korveta Bafra kršila grške teritorialne vode in prišla na 18 milj oddaljenosti od obale Aten ter celo zahtevala, da se vkrca in pregleda grško trgovsko plovilo, ki je plulo ob njenem boku.

To dokazuje, da vse, kar je bilo rečeno v razpravi o tako imenovanem grškem problemu Grčije, ni bilo povsem natančno. Problem Grčije je predvsem političen. Izhaja iz dejstva, da ta sosednja država ogroža Grčijo s *casus belli* in sistematično izziva grške vojaške sile ne le s kršitvijo njenih voda, ampak tudi zračnega prostora.

(Predsednik je ugotovil, da je šlo za težavo z mikrofonom)

... Povedati vam moram, da je Grčija sprejela stroga pravila, ki, kot je pokazala končna analiza, grška gospodinjstva dobesedno stiskajo za vrat in Grki zdaj ne vedo, kako naprej. To je strlo odpornost grške družbe in gospodarsko moč Grkov.

Kot sem dejal, je njen problem v glavnem političen. Ne prosimo denarja od evropskih državljanov. Prosimo za podporo Evropske unije kot entitete, da bomo lahko premagali nepravilnosti na trgih, ki napadajo evro.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, pred približno desetimi leti je tedanjih 14 ostalih držav članic EU moji državi, Avstriji, vsililo tako imenovane „sankcije“. „Ledena doba“ je trajala sedem mesecev. Avstrijskim ministrom se niso več smeli udeleževati neformalnih zasedanj Sveta, Avstriji pa je bilo še vedno dovoljeno plačevati pristojbine kot neto plačnik. Poleg sankcij so bili tudi rezultati. Neodvisno poročilo Odbora modrecev je jasno ugotovilo, da vključitev Stranke za svobodo v vlado ni predstavljala nikakršne nevarnosti za demokracijo in človekove pravice. Zaključek je bil, da sankcije EU, ki so bile prikrte kot dvostranski ukrepi, niso več imele pravne podlage. Bile so neupravičena kršitev avstrijske suverenosti. Vendar pa sem prepričan, da se je EU s tem naučila spoštovanja političnih mnenj drugih in nacionalne suverenosti držav članic in njenih državljanov, in to je zagotovo dobro. Prav tako glede miru na vzhodu upam, da ima eden od glavnih preiskovalcev, sedanji evropski poslanec, Louis Michel, občutek, da lahko po desetih letih spet gre na počitnice v Avstrijo.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Gospa predsednica, včeraj se je Francija poklonila enemu od svojih policistov, Jean-Sergu Nérinu, francoskemu vodju brigade, ki ga je ETA 16. marca na najstrahopetnejši način ubila med streljanjem v pariški regiji.

Čeprav so odgovorni za smrt skoraj 830 ljudi v 40 letih pa je teroristična organizacija tokrat prvič napadla francoskega policista. Smrt gospoda Nérina nas opozarja na našo dolžnost, da sodelujemo v boju proti terorizmu.

Na začetku se je francosko špansko sodelovanje izkazalo kot svojevrsten model v Evropski uniji. Francija in Španija sta bili prvi državi članici, ki sta uvedli skupne preiskovalne skupine v evropskem pravosodnem prostoru. Tudi izvajanje evropskega naloga za prijetje se je izkazalo kot zelo učinkovito.

Žal pa ta skupna prizadevanja med našimi policisti in našimi sodniki niso mogla preprečiti uboj gospoda Nérina. Če naj se s terorizmom borimo učinkoviteje, bomo morali sodelovanje izboljšati.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospa predsednica, glavna pozornost ljudi v Val di Susi na severozahodu Italije je usmerjena v zaustavitev projekta izgradnje železniške proge za hitre vlake, ki je znan kot projekt TAV.

Prelepa dolina Val di Susa se razteza od francoske meje do Torina in je le kilometer do dva široka, vendar po njej že zdaj potekajo glavna avtocesta, še ena državna cesta in železniška proga.

Kampanja „NE TAV“ je jasno pokazala, da za TAV ni nobene utemeljitve. Izkorišča se le 38 % sedanjih zmogljivosti železnice. Projekt bi povzročil obsežno škodo v okolju, uničil ali onesnažil vodonosnike in z izkopavanjem za predore sprostil nevarne koncentracije azbesta in urana.

Pri tem bodo pridobili le velika podjetja in gradbeni interesi. Deset tisoče ljudi se je zbralo v nasprotovanju, da pa bi kampanjo ustrahovali se sramotno uporablja nasilje policije.

EU pozivam, naj umakne vse financiranje za TAV in ga prekliče. Moto kampanje „NE TAV“ je „Sarà dura“. Ne bodo se ustrašili. Zmaga ljudi v Val di Susi bi bila zmaga zdravega razuma in okolja.

Paul Nuttall (EFD). – Gospa predsednica, vse bolj sem zaskrbljen zaradi načina, kako lokalni sveti v mojem volilnem okrožju na severozahodu Anglije izkoriščajo parkirino za povečanje svojih prihodkov.

Vzemimo na primer majhno mesto Congleton, ki je napol podeželska skupnost. Uvedba parkirnin bo zelo škodovala lokalnemu gospodarstvu, upad trgovine pa se bo odražal v izgubi prihodkov, kar bo mala in srednje velika podjetja, ki so že tako stisnjena v kot, pahnilo v stečaj ali celo zaprtje.

Ljudje krivijo britansko vlado, nekateri krivijo enotni svet in drugi s prstom kažejo na mestni svet, vendar pa je tako kot vedno v ozadju temna roka Evropske unije, kajti vsi ti si prizadevajo delovati v skladu z okvirom, opredeljenim v Evropski prometni politiki do leta 2010.

Vidite, to je duh EU: ena oseba se vedno odstrani. Najsi bo zaprtje poštnega urada ali štirinajstdnevni odvoz smeti, s prstom se vedno pokaže nekam drugam, koruptivni vpliv Bruslja pa se na radarju ne zazna.

Nicole Sinclaire (NI). – Gospa predsednica, prihajam iz West Midlandsa in 20 % West Midlandsa je opredeljenega kot zeleni pas.

Zeleni pas je uspešno obvaroval lepoto podeželja in zaustavil samovoljno širjenje mestnega prostora. Vendar pa je vlada Združenega kraljestva, ki jo je opogumila Evropska unija, povečala obseg gradnje hiš in ogrozila zeleni pas, ki mi je še zlasti pri srcu, ker je blizu kraja, kjer živim na Meriden Gap.

To kaže na pomanjkanje spoštovanja do naše kulture in tradicij, ampak komu to mar? Odkar se je Združeno kraljestvo pridružilo Evropski uniji – ali pa skupnemu evropskemu trgu pred tem – očitno ne spoštujete naše kulture ali tradicij in manj res ne bi mogli pričakovati od vas.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Stojim, da danes spregovorim pred vami in svojimi kolegi poslanci, da izrazim svoje mnenje, da Evropa potrebuje novo, mnogo bolj vključeno strategijo za razrešitev problema nasilja nad ženskami.

S tem vprašanjem se v vse več evropskih državah stranke, ki imajo zelo različne poglede na družbo na splošno, ukvarjajo na dvostrankarski podlagi. Razlog za ta predlog je, da problem nasilja v družini presega področje ideologije in je neposreden in najbližji del človeške in politične vizije pravičnejše in bolj uravnovešene družbe.

Poudariti želi potrebo po ukrepanju, da bi prav tako preprečili psihološko nasilje nad ženskami. Nedavne tovrstne študije so pokazale, da se takšno nasilje vedno pojavi pred dejanji fizičnega nasilja.

Pozdravljam dejstvo, da je špansko predsedstvo s pomočjo političnih prednostnih nalog Evropske unije začelo z bojem proti različnim vrstam nasilja nad ženskami. Vendar je treba s temi ukrepi nadaljevati. Ustanovitev evropskega centra za spremljanje spolnega nasilja in uvedba naloga za zaščito in telefonska številka za klic v sili so namenjene omejevanju tega pojava v Evropski uniji, hkrati pa se bo podpora v boju proti nasilju nudila tudi izven EU.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Vesela sem, da so se Evropska unija in države članice z razglasitvijo leta 2010 za evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti zavezale boju proti revščini, saj skoraj 80 milijonov prebivalcev Evrope živi pod mejo revščine. Številni Evropejci, celo tisti, ki so zaposleni, se vsak dan spopadajo z revščino in nimajo priložnosti za dostojno življenje. 17 milijonov EUR je namenjenih za izvajanje načrtovanih ukrepov Evrope in ta proračun se bo namenil za organizacijo informacijskih seminarjev, delovnih skupin in javnih posvetov, da se presežejo stereotipi revščine. To je odlična pobuda, toda kako zagotovimo, da se bodo ta sredstva uporabila učinkovito in pregledno in bodo prišla neposredno do tistih državljanov, ki to pomoč najbolj potrebujejo. Rada bi poudarila, da je naraščajočo revščino nemogoče obrzdati v enem letu. Zato bi strukture EU in države članice rada pozvala, da sprejmejo konkretne ukrepe in dolgoročne zaveze na vseh ravneh pristojnosti, da se zagotovi pregledna in usmerjena delitev sredstev, namenjenih za neposredno pomoč ljudem, ki živijo v revščini.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Ob odločitvi izraelske vlade, da nadaljuje z načrtom izgradnje 1600 novih hiš v Vzhodnem Jeruzalemu, da bi razširil naselje na Zahodnem bregu in tako nadaljeval z izolacijo Gaze in na splošno okrepil napade izraelske vojske na zasedenih palestinskih ozemljih, se še najbolj vnetemu nejevernežu razkrijejo zločinski načrti Izraela in imperialistov na splošno proti palestinskemu ljudstvu in ljudem na tem območju v celoti.

Izrael sproža nov krog morilskih napadov proti palestinskemu ljudstvu in si je zagotovil podporo in nadgradil odnose z Evropsko unijo, ZDA in Natom ob vedno ostrejših medsebojnih napadih med imperialističnim kvartetom. Ta podpora je bila ponovno zagotovljena s posebnim poudarkom in gorečnostjo Združenih držav Amerike ob nedavnem obisku izraelskega predsednika vlade v Združenih državah, ki so poudarile, da je Izrael več kot le najvišja prednostna naloga geostrateških imperialističnih ciljev ZDA na tem območju kot celoti.

Z vsemi delavci se borimo, da bi ustvarili ...

(Predsednica je prekinila govornika)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Po drugi svetovni vojni in ponovnem začrtanju meja je okrog 400 000 Slovakov ostalo na Madžarskem in podobno število Madžarov na Slovaškem.

Madžarska manjšina na Slovaškem danes še obstaja v istem številu, na Madžarskem pa je stanje drugačno. Slovaška manjšina se je od prvotnih 400 000 zmanjšala na manj kot 33 000, z drugimi besedami na niti desetino prvotnega števila. Slovaška vlada namreč madžarski manjšini zagotavlja izobraževanje v maternem jeziku na več kot 700 šolah, medtem ko madžarska vlada Slovakom na Madžarskem omogoča le eno samo osnovno šolo.

Zato je mogoče nedavno kritiko predsednika Sólyoma, moža, ki zadovoljno in pasivno opazuje, medtem ko njegova administracija duši etnične manjšine v njegovi državi, glede izobraževanja madžarskih manjšin v sosednjih državah opisati le kot gnusno, hinavsko in zlobno izzivanje Srbov, Romunov in Slovakov, ki v nasprotju z Madžari skrbijo za etične manjšine na svojih ozemljih. Navsezadnje tudi madžarski varuh narodnih manjšin svari, da si Madžarska še naprej prizadeva za popolno asimilacijo narodnih manjšin.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Evropska unija ima izredno stroge predpise glede varnosti hrane in proizvajalci morajo za to, da so skladni s temi predpisi, vložiti velike vsote denarja.

Kljub temu je glede na nedavno študijo, ki jo je izvedla Evropska agencija za varnost hrane, več kot 75 % vseh piščancev, zaklanih v Evropski uniji, okuženih z bakterijo.

Salmonella in *Campylobacter*, dve od najbolj strupenih bakterij, sta prisotni v trupih treh četrtin piščancev, vzrejenih na evropskih farmah.

Ko tovrstne študije pridejo v množične medije, te seveda med potrošniki vzbudijo zaskrbljenost. V teh okoliščinah si moramo zastaviti dve vprašanji. Prvič, kaj lahko še naprej počnemo, da bomo Evropejcem zagotovili dostop do varne, dobre in kakovostne hrane? Drugič, ali je mogoče, da pravila, ki trenutno veljajo in so stroga in mimogrede tudi izredno birokratska, niso najbolj primerna?

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Nove države članice zdaj izvajajo ureditev trga vina Evropske unije iz leta 2007. Evropska komisija je v procesu delovala v nasprotju z zakonodajo – škoda, ker ni nikogar tu –, ko je na zahtevo Slovaške oznako Tokaj nezakonito registrirala kot zaščiteno označbo porekla in zaščiteno geografsko označbo. To je v nasprotju s predpisi EU, ker lahko to vino sodi le v eno ali drugo kategorijo. Zdaj slovaška zahteva ni več med zaščitnimi označbami porekla v podatkovni bazi Skupnosti E-Bacchus. Komisija je to nezakonito stanje končala in za to se jim zahvaljujem. Vendar pa obstaja še ena neurejeno stanje, ker slovaški nacionalni zakon, na katerem temelji registracija, ne obstaja, ker ga je Slovaška razveljavila. Zato Komisijo prosim, da to neurejeno stanje uredi.

Zbigniew Ziobro (ECR). - (PL) Gospa predsednica, Evropska služba za zunanje delovanje bo diplomatski zbor, ki bo predstavljal Unijo in pomagal visoki predstavnici za zunanje zadeve. Pri delu te službe je treba pozornost nameniti kulturni in nacionalni diferenciaciji, ki obstaja znotraj Unije. Vsaka država mora imeti občutek, da so v tej službi ustrezno zastopani njeni interesi, kultura in izkušnje.

Za dosego tega cilja je potrebna izmenjava ali sodelovanje na enakopravni osnovi. Kako pa poteka oblikovanje zbora Evropske službe za zunanje delovanje? Sestavljalo naj bi jo osebje Sveta in Komisije iz ustreznih služb generalnega sekretariata Sveta in Komisije kot tudi osebja, ki ga dodelijo nacionalne diplomatske službe. Diplomati, ki jih bodo predlagale države članice, naj bi predstavljali le tretjino celotnega zbora. Vendar pa naj bi ne glede na ozadje osebja in njihove poti do te službe sprejeli sorazmerno zastopanost vseh držav članic. Navsezadnje se zaposlovanje v vseh institucijah Unije upravlja po tem načelu. Nobenega razloga ne vidim, da bi bilo v tem primeru drugače.

Nuno Teixeira (PPE). - (PT) Evropska unija je pod pokroviteljstvom Svetovne trgovinske organizacije nedavno sklenila sporazum z državami Latinske Amerike, v katerem se je zavezala, da bo znatno in progresivno zmanjševala uvozne tarife za banane iz teh držav. Vašo pozornost bi rad usmeril na dejstvo, da ima ta sporazum neposredno negativne učinke na evropske pridelovalce banan, še zlasti tiste na Madeiri, na Portugalskem. Še bolj škodljiv bo za pridelovalce banan na Kanarskih otokih v Španiji.

Spomnil bi vas, da so pridelovalci v teh regijah že zdaj resno ovirani zaradi fizičnih značilnosti terena na otokih in velikosti njihovih posestev, kar pomeni, da se spopadajo s stalnimi težavami, ki preprečujejo njihov razvoj.

Da bi pomagali pridelovalcem banan iz Madeire in Kanarskih otokov, je treba glede na resen in takojšen vpliv, ki ga bo Ženevski sporazum imel na evropski uvozni trg in posledično na proizvodnjo in komercializacijo banan, ki prihajajo iz teh najbolj oddaljenih regij, sprejeti nujne ukrepe.

Nessa Childers (S&D). - Gospa predsednica, več kot leto je že, kar je podjetje za vzdrževanje letal SR Technics naznanilo, da zapirajo obrat na letališču v Dublinu z izgubo več kot tisoč delovnih mest. V prizadevanju, da se te izgube nadomestijo, je bila oktobra 2009 vloga v imenu delavcev SR Technics posredovana Evropskemu globalizacijskemu skladu (EGS). Vendar je Komisija ta obrazec zaradi „nepopolnosti“ zavrnila in potrdim lahko, da irska vlada po skoraj petih mesecih še vedno ni posredovala popolne vloge.

Ker je irsko vlado vznemiril gospodarski zlom, ki ga je sama povzročila, in plaz odstopov ministrov v zadnjih nekaj mesecih, je obrazec, ki bi lahko spremenil na stotine življenj, obtičal na ministrov mizi.

Ta parlament se zaveda, da so irske državne blagajne prazne. Ciniku bi oprostili razmišljanje, da je neukrepanje vlade posledica težav v zvezi z zaključkom pogajanj glede končne zagotovitve plačil EGS. Bi bila irska vlada pripravljena ukrepati glede tega?

Artur Zasada (PPE). - (PL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, vse, še zlasti gospoda Potočnika, bi rad nagovoril o zadevi, ki teži ljudi, ki so vključeni v speedway, šport, ki je priljubljen v številnih državah članicah EU. Zadeva se nanaša na Direktivo 2002/49/ES v zvezi z oceno in upravljanjem hrupa v okolju.

Izvajanje te direktive pomeni, da so vozniki na svoje motorje prisiljeni nameščati nove dušilce zvoka. Ti dušilci zvoka po eni strani zmanjšujejo privlačnost same tekme, saj je hrup neločljiva značilnost tega športa. Po drugi strani pa dušilci zvoka pomenijo večjo nevarnost, nevarnost za same voznike, nevarnost za poslabšanje zdravja ali celo izgubo življenja. V zvezi s tem bi si zelo želel prositi gospoda Potočnika, da razmisli o predlogu za spremembo, da bi se speedway izvzel iz Direktive 2002/49/ES.

László Tőkés (PPE). – (HU) Gospa predsednica, v pokrajini Vojvodini v državi Slobodana Miloševića, Srbiji, se Madžare še naprej napada. Storilce bodisi izpustijo bodisi do tožbe proti njim sploh ne pride. Pred desetletji je v Vojvodini živel okrog 400 000 Madžarov, kar je predstavljalo tretjino prebivalstva. Prisilno izseljevanje in množično naseljevanje članov večinskega naroda sta število z leti zmanjšali na 290 000, delež prebivalstva pa je padel na 13 %. Metoda, s katero se izvajajo množični napadi na manjšine, je uvedla slavna srbska tajna služba, UDBA, in je bila še zlasti usmerjena proti albanski etnični skupnosti. Danes se spontana zapuščina te prakse nadaljuje proti Madžarom. Gospa predsednica, Evropski parlament bi moral odločno ukrepati, da bi zaustavil protimadžarski terorizem v Srbiji. Pogoji za pridružitve slednje k Evropski uniji naj bi bilo priznanje krivic deset tisočim žrtvam množičnih pobojev po drugi svetovni vojni kot tudi prepoved nasilja proti Madžarom, ki se nadaljuje vse do današnjega dne.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Gospa predsednica, ženske so v znanosti in znanstvenih raziskavah premalo zastopane. V Evropi je le 30 % raziskovalk in le 18 % profesorice. Med tistimi, ki so vključeni v upravljanje znanosti, nas je 27 %. Poljska, kjer je delež žensk v upravah ustanov visokega šolstva in raziskovalnih institutih 7 %, je na predzadnjem mestu med 27 državami članicami Evropske unije.

Zato je raziskovalni projekt „Ženske v znanosti“, ki ga je pripravil Sklad za akademsko podjetništvo, ki ima sedež na Poljskem, zelo pomemben. Projekt se nanaša na raziskavo vzrokov diskriminacije in iskanje učinkovitih protidiskriminacijskih ukrepov. Projekti državljanov, ki prihajajo od samih državljanov in so namenjeni državljanom, imajo največjo možnost, da uspejo. Evropsko komisijo pozivam k posebni podpori in praktični pomoči družbenim organizacijam, ki se s takšnimi zadevami ukvarjajo. Ko državljani Unije pišejo Komisiji, njihova pisma ne smejo ostati neodgovorjena.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Gospa predsednica, kot sem dejal, sem bil zelo zadovoljen, ko sem bivšo komisarko Kunevo slišal reči, da je potreben pregled Direktive 90/314/EGS. In zakaj? Ker ima toliko pomanjkljivosti.

Ne upošteva ljudi, ki si sami, brez potovalne agencije, na internetu rezervirajo počitnice. Direktiva potrošnikom, ki so v eni državi in kupijo let ali nastanitev v državi izven Evropske unije, ne nudi nobene zaščite.

Ta direktiva prav tako ne omenja rednih letov. Veliko pomanjkljivosti ima in zelo sem vesel, da lahko povem, da je bivša komisarka Kuneva imela prav, ko je rekla, da obstaja potreba po novi direktivi.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Gospa predsednica, pred dvajsetimi leti so Romuni umirali za svobodo, vključno z izobraževanjem, ki je bilo do tedaj pod strogim nadzorom. Posledica njihovega žrtvovanja je bila, da so tudi univerze dobile svojo svobodo, ki jo uživajo vse od takrat.

Zato bi bilo žalostno ironično, če bi sedanji poskus romunskega Ministrstva za šolstvo, da hitro sprejme novo zakonodajo, ki praktično ukinja to svobodo in odpira vrata ponovni politizaciji sistema, uspel.

Na primer v osnutku bi moral izvoljene rektorje potrditi minister, ki je sam politično imenovan, univerze pa bi se spet bile prisiljene združiti glede na poljubna merila ali bi jih celo zaprli in jim odvzeli sredstva.

Kot profesor in kot evropski poslanec menim, da je moja dolžnost do kolegov profesorjev v tem parlamentu, da izpostavim takšne namerne nedemokratske prakse, ki odprto nasprotujejo libonski strategiji o izobraževanju in jih v državah članicah ni mogoče dopustiti.

Predsednica. – S tem je ta točka končana.

Hvala vsem za razumevanje in discipliniran postopek. Upam, da boste vsi, ki danes niste imeli priložnosti spregovoriti, to priložnost dobili naslednjik.

16. Prednostne naloge proračuna za leto 2011 – oddelek III – Komisija - Proračunske smernice za leto 2011 - drugi oddelki (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

– poročilo (A7-0033/2010) gospe Jędrzejewske v imenu Odbora za proračun o prednostnih nalogah proračuna za leto 2011 – oddelek III – Komisija (2010/2004(BUD)) in

– poročilo (A7-0036/2010) gospe Trüpel v imenu Odbora za proračun o smernicah za proračunski postopek 2011, oddelek I – Evropski parlament, oddelek II – Svet, oddelek IV – Sodišče, oddelek V – Računsko sodišče,

oddelek VI – Evropski ekonomsko-socialni odbor, oddelek VII – Odbor regij, oddelek VIII – Evropski – varuh človekovih pravic, oddelek IX – Evropski nadzornik za varstvo podatkov (2010/2003(BUD)).

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, poročevalka. – (PL) Gospa predsednica, proračunski postopek za leto 2011 je zelo poseben in izjemen, ker zadeva prvo proračunsko leto, ki se bo začelo in bo odobreno v skladu z določbami Lizbonske pogodbe. Lahko bi rekli, da smo pri tej vaji pionirji, zato imamo seveda določeno odgovornost. Lizbonska pogodba Parlamentu na področju proračuna daje dodatne pristojnosti. Od nas je zdaj odvisno, kako te pristojnosti uporabimo, računamo pa na konstruktiven dialog z Evropsko komisijo in Svetom, da se nove možnosti, ki jih zagotavlja Lizbonska pogodba, lahko najboljše in najučinkoviteje izkoristijo.

Zelo pomembna nova značilnost, ki jo uvaja Lizbonska pogodba, je, da bomo zdaj imeli dve obravnavi proračuna. To pomeni, da bosta Parlament in Svet imela le po eno obravnavo. To seveda predstavlja poseben izziv – glede discipline. Kot Parlament moramo biti disciplinirani, kajti imeli bomo – če povem preprosto – samo eno priložnost. Ne bo še ene – druge priložnosti. Na usklajevalnem sestanku moramo ugotoviti številne zadeve. Če naj se novi proračunski postopek jeseni učinkovito nadaljuje, moramo sodelovati in biti disciplinirani.

To leto je izjemno tudi zato, ker zaradi pozne izvolitve Evropske komisije ta še ni imela priložnosti, da predstavi svojo letno strategijo politik. Zato je hkrati izjemno in zanimivo, da je Evropski parlament tisti, ki prvi izraža svoje misli in prva mnenja o proračunu za leto 2011 prihajajo v obliki tega poročila in da to ni Evropska komisija, kot je bilo pri vsakem „običajnem“ letu.

Zakaj še je leto 2011 tako posebno? Proračun za leto 2011 je peti proračun v večletnem finančnem okviru. Kot veste, večletni finančni okvir zajema leta 2007-2013. Veliko smo se naučili že med štirimi predhodnimi proračunskimi postopki. V poljščini temu rečemo, da smo prišli do stene. V angleščini pravijo, da so dosegli zgornjo mejo. Kakorkoli že rečemo, smo v razmerah, kjer se večletni finančni okvir izčrpa. Pravzaprav dosegamo steno v trenutku, ko so rezerve zelo majhne, kakršen koli manevrski prostor Parlamenta pa se je temeljito zmanjšal. Rezerve so zelo majhne. Še zlasti zaskrbljujoče so rezerve pod proračunsko postavko 1b – okrog 1 milijon EUR, in pod postavko 3b – okrog 9 milijonov EUR. Zato so naše možnosti seveda omejene in zato poročilo Odbora za proračun tako močno zahteva, pričakuje in predlaga ambiciozen pregled in revizijo večletnega finančnega okvira, ne le zato, ker se praznijo rezerve, ampak tudi zato, ker bo ob izvedbi pregleda potrebno upoštevati obsežne proračunske posledice Lizbonske pogodbe.

Lizbonska pogodba daje Evropski uniji nova pooblastila na področjih, kot je vesoljska politika. Pomembno je tudi, da ustanavlja Evropsko službo za zunanje delovanje. Prav tako je bistven razmislek o proračunu in o tem, kako nameravamo uresničiti strategijo EU 2020. Večletni finančni okvir ne predvideva nobene od teh obveznosti. Zdaj moramo začeti razpravo o tem, kako financirati te nove načrte in ambicije.

Zelo bi si želela – in poročilo Odbora za proračun nosi to sporočilo –, da naj bo vodilno načelo proračuna za leto 2011 mladina. Mladi so že zdaj gonilna sila in prihodnost Evrope. Izobraževanje in vlaganje v mladino je tudi vlaganje v sedanost in prihodnost Evrope, družbe in gospodarstva. Rada bi poudarila, kako pomemben trenutek v življenju je prehod iz šolskega okolja, akademskega učenja in izobraževanja v prvo službo. To je zelo težek trenutek, še zlasti v času krize. Želela bi omeniti nekaj statistike: 21 oseb v starosti med 15 in 24 let je brezposelnih. Zelo pomembno je, da Evropska unija ni brezbrizna do tega težkega vidika in da sodelujemo, da se bo mladim ta težek trenutek prehoda od izobraževanja na trg dela olajšal.

Rada bi poudarila, da moramo v dobi hitro napredujoče tehnološke spremembe in tudi demografske spremembe ustvariti družbo, temelječo na znanju, z državljani, ki so v svojem življenju sposobni spreminjati svojo usposobljenost in poklicno delovanje, ki jim je dana možnost narediti takšno spremembo in ki so v tem procesu deležni podpore Evropske unije. Podpora Evropske unije naj bi vključevala programe mednarodne izmenjave na akademski ravni kot tudi praktičnih izkušenj in usposabljanja, tudi na strokovni ravni. To bo obenem povečalo raven družbene vključenosti in pretoka znanja in bo evropskim državljanom omogočilo, da bodo resnično mobilni. Mobilnost je, kot veste, povsem upravičeno temeljna svoboda, ki jo zagotavljajo pogodbe in ustanovitev učinkovitega notranjega trga.

Sedaj bom preklopila na angleščino, ker bom nadomestila gospo Helgo Trüpel. Tako zdaj igram drugačno vlogo, ki ne zadeva proračuna Evropske komisije, ampak proračun drugih institucij in Parlamenta. Govor sem pripravila v angleščini, zato menjam jezik.

Na tej stopnji postopka je namen resolucije naslikati splošno sliko – še zlasti v proračunskem okviru – in izdati smernice za administrativne proračune različnih institucij, kar vključuje Evropski parlament in izključuje Komisijo, o kateri sem prej govorila.

Splošni okvir je, da so okoliščine, v katerih se bo sprejemal proračun za leto 2011, polne izzivov, kajti rezerve za leto 2011 so zelo omejene, in ker je uspešno izvajanje Lizbonske pogodbe prednostna naloga vseh evropskih institucij. Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe spreminja postopek za sprejetje proračuna in zato zahteva še tesnejše sodelovanje in dialog med institucijami. Medinstitucionalno sodelovanje zajema več vidikov – kot so zmogljivosti glede prevajanja in zaposlovanje – in izmenjavo dobrih praks in izboljšanje učinkovitosti je mogoče doseči na področjih, ki se do zdaj v tem okviru niso upoštevala, kot so EMAS, politike nediskriminacije in delo na daljavo.

Odbor za proračun se že dolgo zaskrbljen glede razvoja srednje- in dolgoročne izgradnje stavb, ne le kar zadeva Parlament, ampak tudi ostale institucije. Zaradi negotovosti v zvezi z obsegom in zasnovo proračuna zunanje službe in odločitvijo sodišča glede prilagajanja plač je finančno stanje pri postavki 5 še bolj nepredvidljivo.

Če se posebej posvetim proračunu Evropskega parlamenta, je dokument službe s smernicami vseboval naslednje cilje proračuna Parlamenta: razvoj strokovnega znanja poslancev, kar zadeva raziskovalne zmogljivosti in informativne sestanke v knjižnici, ter prilagajanje vidikov, ki izhajajo iz Lizbonske pogodbe. Zato odbor poudarja zakonodajno odličnost, ki je najvišja prednostna naloga.

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

Janusz Lewandowski, član Komisije. – Gospod predsednik, nocoj sem razpoložen za poslušanje. Poslušam o prednostnih nalogah Parlamenta za leto 2011, kot sem poslušal smernice Sveta, ki so bile sprejete 16. marca. Strinjam se z vsemi glavnimi točkami in strinjam se, da to ni rutinski letni postopek zaradi dveh razlogov, ki ju omenja poročevalec Parlamenta:

Prvi je ta, da se prilagajamo okolju po-Lizbonske pogodbe. Delno smo se že prilagodili, vendar je nekaj dela še treba opraviti. Dobro sodelovanje med institucijami je zaradi ene same obravnave v Parlamentu potrebno bolj kot kdajkoli.

To, kar je že dogovorjeno, je nekaj ureditev prehodnih obdobj, o katerih je bil dogovor sprejet v novembrskem pravilnem postopku. Vse od leta 1975 je vzpostavljen in potrjen pragmatični časovni raspored, ki dopušča predvidljivost proračuna. Ostanejo le podrobnosti v Spravnem odboru. To je zdaj bistveno glede na eno samo obravnavo letnega proračuna. Zato bo Komisija jutri med potekom dialoga predstavila podrobnosti, o katerih se bo razpravljalo, in kako se lahko dogovorimo o podrobnih določbah usklajevanja preden se postopek za leto 2011 začne.

Drugi razlog, zaradi katerega letni postopek ni rutina, je, da smo v Evropi po krizi, kjer se številne države članice spopadajo s proračunskimi primanjkljaji in zadolženostjo in drugimi problemi, ki predstavljajo še večji izziv. Zato bi morali bolj kot kdaj koli pomen pripisovati dobremu finančnemu poslovanju, natančnim napovedim in pametnemu izvajanju proračuna.

Proračunske postavke, kjer se zdi premalo sredstev, je lahko odkriti. Tukaj se navezujem na postavki 1a in 4. Zaradi duha sodelovanja lahko finančno perspektivo med postopkom štirikrat spremenimo, t.j. štirje letni postopki.

Naši zaključki naj bi bili zastopani v poročilu o delovanju medinstitucionalnega sporazuma, ki bo izdan na isti dan kot osnutek proračuna, 27. aprila, in poslan v Parlament.

Naš poročevalec in tokrat ne moj poročevalec, ampak parlamentarna poročevalka Sidonia Jędrzejewska (moje službe se zdaj usposablja, da bi pravilno izgovorile ime poročevalke) pravilno postavlja mladino in priložnosti za mlade na osrednje mesto v poročilu. Z drugimi besedami, poročilo o prednostnih nalogah jasno nadgrajuje postavko 3. Ta se nanaša na izobraževanje in mesto mladih na trgu dela in je v tem smislu upravičena glede na število brezposelnih.

Prav tako pa je pomembno, da izpolnimo obljube iz načrta oživitve. In to je tisto, kar je pomembno za državljane Evrope.

Pomembno je izvajanje. To naj bi do leta 2011 potekalo pri primerni hitrosti. Učinkovitost administracije je tudi pomembna in poudariti moram, da Komisija kljub prilagajanju Lizbonski pogodbi letos ne bo zahtevala novih delovnih mest.

Osnutek proračuna naj bi sprejeli na kolegiju 27. aprila in, kot je navada, ga takoj še isti dan predstavimo članom Odbora za proračun v Parlamentu.

Zato se že veselim začetka postopka za 2011. Obljubljam duha dobrega sodelovanja, ki ga bomo tokrat zaradi prototipnih postopkov, ki naj bi jih preskusili, res potrebovali,

Thijs Berman, *poročevalec mnenja Odbora za razvoj*. – (NL) Gospod predsednik, v gospodarski krizi je neizogibno pod pritiskom tudi proračun EU; to je povsem običajno. Tudi Bruselj mora paziti, kako se potroši vsak javni evro. Kljub temu – in zdaj govorim v imenu Odbora za razvoj – mora vlaganje v države v razvoju ostati prednostna naloga. Trajnostna rast v revnih državah bo ljudem dala priložnosti, ki jih trenutno nimajo. Ne samo to, tudi njihov razvoj tvori del rešitve naše krize. Države v razvoju so trg in sicer hitro rastoči. Evropa bo morala svoja sredstva porabiti bolj modro, na primer z združevanjem subvencij in posojil za mikrofinančno podporo. Boljši dostop do finančnih storitev v revnih državah bo ljudem v teh državah prav tako pomagal k doseganju ambicij. Obvarovati moramo proračun za razvojno sodelovanje ne glede na to, kako težko je to. Evropski komisar za razvoj, Andris Piebalgs, mora še naprej nositi odgovornost za svoj proračun, in ne visoka predstavica Ashtonova, kot se zdi trenutna namera. Navsezadnje možnosti za zmanjšanje revščine ne smejo nikoli biti odvisne od naših diplomatskih interesov.

José Manuel Fernandes, *v imenu skupine PPE*. – (PT) Pozdravljam dejstvo, da lahko na proračun za leto 2011 gledamo kot na proračun „mladine“. Kot tak prispeva k sprejemu predlogov, ki smo jih predložili, da bi pomagali mladim na primer pri dostopu do zaposlitve, kar velja tudi za tako imenovano pobudo prve zaposlitve Erasmus. Spodbujanje podjetništva med mladimi, zagotavljanje pobud in krepitev inovacij in digitalne agende so drugi predlogi, ki bodo prispevali k trajnostnemu gospodarskemu razvoju v Evropi in se bodo odražali v ustvarjanju novih delovnih mest.

V zvezi s proračunom Parlamenta velja upoštevati, da Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) podpira proračun, ki je tako trajnosten kot strog in v katerem je vsaka stroškovna postavka utemeljena. Verjamemo in priporočamo, da bi moral Parlament opustiti proračunski model, ki izključno pripravljen. Prav res bi se moral približati ničelnemu proračunu, ki omogoča učinkovitost in tako tudi prihranke. Da bi koncept trajnosti, natančnosti in učinkovitosti postal stvarnost, je treba določiti dolgoročno nepremičninsko politiko.

Vse bolj temeljito moramo preučiti, kakšni so naši stalni izdatki. Temu mora slediti analiza stroškov in koristi različnih politik, ki se izvajajo. Še enkrat bi radi poudarili, da bi morala biti odličnost v oblikovanju zakonodaje glavna prednostna naloga Parlamenta in da mora naša institucija za dosego tega imeti na voljo potrebna sredstva. Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, ki zahteva eno samo obravnavo proračuna, bo zahteval več sodelovanja in več dialoga. Kar se nas tiče, mora ta dialog biti pošten. Zavezani smo, da to zagotovimo.

Francesca Balzani, *v imenu skupine S&D*. – (IT) Gospod predsednik, Gospe in gospodje, smernice za proračun leta 2011 so prvi korak k naslednjemu evropskemu proračunu, zelo odločen korak.

V odboru za proračun smo si močno prizadevali, da bi ugotovili določljive prednostne naloge, ki izpostavljajo evropske ukrepe. Prva prednostna naloga so mladi, ne le ker so vir, na katerega se osredotočijo inovacije, raziskave in razvoj, ampak tudi zato, ker so osnovno izhodišče za daljnovidne socialne politike.

Vendar je tudi strategija 2020 glavna prednostna naloga: reševanje problema brezposelnosti, podnebne spremembe in predvsem potreba po pristnem in praktičnem izvajanju te nove strategije za prihodnost, dodelitev zadostnih sredstev brez kompromisov in zmanjšanja.

Vendar so te smernice tudi zelo realen prvi korak. V finančni perspektivi je veliko manj manevrskega prostora in to pomeni, da so sredstva za izvajanje najpomembnejšega: novih ukrepov, nezadostna. To je še zlasti občutljivo glede prve postavke, postavke za konkurenčnost, rast in zaposlovanje.

Obstaja pa še drugo pomembno vprašanje: proračun mora biti tudi izredno prožen in sposoben hitrega odziva na potrebe državljanov, potrebe ljudi in spreminjajoče se potrebe. Tako obstajajo prednostne naloge, pa tudi osnovni pogoji, potrebni za to, da bo proračun res koristen instrument, ki Evropi pomaga pri rasti.

To vključuje zadostna sredstva, jasno načrtano izvajanje prihodnjih strategij, predvsem strategije 2020, in nazadnje odločnih rešitev za prožen instrument – ki nam sam zase – lahko omogoči spopadanje s prihodnjimi izzivi.

Ivars Godmanis, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, poudariti želim tri točke.

Prvič, glede strukturnih skladov – približno 35 % proračuna. Samo pol tako dobro nam gre kot v obdobju 200-2006. Trenutna stopnja črpanja v vseh skladih je 14 %, prej pa je bila 25 %. Zato se pojavlja vprašanje, kako izvajati in kako izpolniti ta del proračuna. Sicer se bomo znašli v razmerah, kjer se denar ne porabi. Po drugi strani bi to lahko bila rezerva.

Drugič, izplačati moramo nekaj zahtevkov iz prejšnjega obdobja in Komisija v ta namen načrtuje pet milijard. Menim, da v državah, ki niso zahtevale več kot šestmesečno povračilo stroškov, ne bodo zaprosili za ves denar. Prav tako se pojavlja vprašanje, ali se bo denar uporabil ali ne.

Nekaj moram povedati še o dveh resnih zadevah glede prenašanja proračunov iz leta v leto. V proračunu za kmetijstvo za leto 2009 so plačila za razvoj podeželja znašala 2 milijardi EUR manj kot leta 2008. Zdaj naj bi se izplačalo več denarja, vendar je vprašanje, ali bodo vsi projekti leta 2010 izpolnjeni ali ne.

In na koncu, glede sedmega okvirnega programa. Če si pogledamo postavko 1a v zvezi z sedmim programom za raziskave in razvoj, bodo plačila znatno manjša kot leta 2008. Zato je vprašanje, ali bo izvajanje zadovoljivo. Potem lahko proračun načrtujemo v skladu z razmerami. Tudi na drugih področjih imamo toliko potreb. So to rezerve ali ne?

Zbigniew Ziobro, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, predlog resolucije Evropskega parlamenta o prednostnih nalogah za proračun leta 2011 vsebuje odstavek, ki nas spomni, da financiranje prednostnih nalog ne sme biti škodljivo za temeljna področja politike Evropske unije, kot so kohezija ali strukturne politike ali skupna kmetijska politika. Ta odstavek ima lastnost določbe, ki je ob upoštevanju prej opredeljenih prednostnih nalog proračuna nujna. Te prednostne naloge so daleč od tega, kar bi si želeli.

Zdravilo za bolezen krize, ki zažira Evropo, naj bi bilo predvsem inovacija. Vendar pa predlog prezre dejstvo, da najrevnejše regije v Evropi pogosto nimajo na voljo pogojev za razvoj inovativnosti. Obstajajo države, kjer se temelji modernega gospodarstva dejansko šele oblikujejo. Če naj bo Evropa celina enakih možnosti, je odgovor na te razmere zlasti kohezijska politika in strukturna politika. Predvsem v krizi bi se morali spomniti na ta vidik politike EU, še zlasti vidika solidarnosti, da ne bomo še poglobljali delitve celine na revne in bogate predele.

Miguel Portas, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Danes začnemo razpravo o širokih smernicah za proračun za leto 2011 in mladi so predlagana prednostna naloga. To prednostno razvrščanje je še posebno pomembno v trenutku ali v obdobju življenja, ko se prehaja med študijem in delovnim trgom. Ta prednostna naloga je sama po sebi nekaj, kar se podpira.

En predlog je na primer oblikovanje programa prve zaposlitve Erasmus. Problem je v tem, da je v politiki hudič skrit v podrobnostih. O čem govorimo, ko se pogovarjamo o „prvi zaposlitvi Erasmus“? Kako bomo to izvajali? S preusmerjanjem sredstev k študentom ali z oblikovanjem novega programa s svežim denarjem? To pa ni le podrobnost, kar prav tako ni vprašanje ali si bo Erasmus prizadeval glede negotovih zaposlitev ali raje spodobnih zaposlitev, ki bodo mladim ljudem predstavljale resnično prihodnost. Je to konec koncev program, ki se bo boril proti brezposelnosti, kot je njegov namen? Ali bo to na koncu program, ki si preprosto prizadeva za prikrivanje brezposelnosti? Mislim, da ta vprašanja vodijo v srž razprave. Najbolj primerno vprašanje leta 2011 bo še vedno brezposelnost, ki se bohoti v EU. Naša odgovornost je, da se spopademo z brezposelnostjo.

To bi moralo predstavljati izziv za evropski proračun, vendar je proračun za leto 2011 talec finančnega okvira, glede katerega so se dogovorili za sedem let in se kljub krizi ni spremenil. Brez temeljitega in nepopustljivega pregleda tega finančnega okvira, bo proračun, ki naj bi ga odobrili ob koncu leta, obsojen na stagnacijo in drugorazrednost, pa čeprav sprejememo najboljše prednostne naloge tega sveta. Ne bodo nič več kot le namere in bodo imele le neznamenit vpliv na zgradbo proračuna.

Marta Andreasen, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, predlagano 6,5 % povečanje proračuna za leto 2011 je le še en pokazatelj, kako se je ta parlament oddaljil od stvarnega sveta in interesov volivcev.

Kako lahko v običajnih razmerah, da ne govorim o kriznih časih, našim volivcem razložimo, da skupni stroški, ki jih plačujejo za vsakega od nas, presega 2 milijona GBP letno? Kako naj jim povemo, da če želijo

imeti parlament na visoki ravni – na kar so nekateri ponosni –, je to nekaj, za kar morajo plačati? Kako razložimo vsem tistim, ki izgubljajo svoja delovna mesta, da mi, evropski poslanci, zaradi Lizbonske pogodbe potrebujemo več osebja? Ali da je treba uslužbencem tega parlamenta povečati dohodke, ker bolj trdo delajo?

15 % mladine, ki je brezposelna v Združenem kraljestvu ali, kar je še slabše, 45 % mladine, ki je brezposelna v Španiji ne bodo razumeli, kako jim bo to povišanje pomagalo dobiti službo. Številni izmed njih so precej dobro izobraženi. Manjkajo jim zaposlitvene priložnosti. Sama jim, iskreno povedano, ne bi znala odgovoriti, če bi zastavili to vprašanje.

Ali lahko kdo mojim volivcem razloži, kako jim bo dejstvo, da ima ta parlament dva sedeža, enega v Bruslju in enega v Strasbourgu, pomagalo odplačevati hipoteke, nahraniti in izšolati otroke, kajti to je velik delež stroškov v višini 2 milijonov GBP, o katerih sem prej govorila.

Kar zadeva Komisijo, je prelepo govoriti o plemenitih ciljih, kot so vlaganje v mlade in izobraževanje, spodbujanje učenja jezikov in podpora inovacijam za gospodarski razvoj in ustvarjanje delovnih mest v Evropi, vendar poročilo revizorjev nič ne govori o tem, kako se porabljajo sredstva Evropske unije, prav tako neporavnane obveznosti ne kažejo na to, da je EU dobra v načrtovanju.

Zato nikakršen predlog glede povišanja proračuna ni dopusten ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prednostne naloge za proračun Evropske unije za leto 2011 se vrtijo okrog gospodarske in finančne krize. S tem so povezana pozitivna skupna prizadevanja za izvajanje izhodne strategije, ki je kolikor je mogoče celovita in socialno pravična.

Rada bi se osredotočila na dva vidika. Prvič, osrednji element proračuna za leto 2011 je usmerjenost v mlade ljudi. Vsekakor bodo igrali ključno vlogo v prihodnosti Evrope. Vlaganje v mlade ljudi pomeni, da danes razmišljamo o Evropi jutrišnjega dne.

Drugič, obstoječe razmere zelo nazorno kažejo, kako hitro lahko propadejo delovna mesta, celo na močnem gospodarskem področju. Strategija 2020 se osredotoča tudi na inovacije. Upanje, ki je upravičeno povezano s tem, bo ustvarilo nova delovna mesta in ublažilo socialne težave.

László Surján (PPE). – (HU) Kolegi, vsi vemo, da potrebuje proračun Evropske unije resne reforme. Vemo tudi, da teh reform ni mogoče izvesti v okviru enoletnega proračuna. Kaj je naša težava? Naša velika težava je, da je proračun izjemno neprožen. Ne moremo ustrezno premagovati vsakodnevnih izzivov in celo letnim izzivom smo stežka kos. Seveda je malo manevrskega prostora, možnosti so omejene. Poročevalka je izdelala uravnotežen predlog. Upoštevala je realnost situacije in oblikovala trdne cilje. Upam, da bo Parlament temu sledil ter podprl besedilo in predloženi predlog.

Zlasti dobro za nas je, da se obrnemo proti mladim ljudem, sicer se bodo mladi obrnili proč od nas, proč od koncepta Evrope. Rad bi še nekaj minut govoril o kohezijski politiki. Kohezijska politika ni neka oblika dobrega dela. Res je, da so ogromni razkoraki med razvitimi in nerazvitimi regijami. Prizadevamo si odpraviti te razlike ali jih vsaj zmanjšati. Toda ko dvignemo regijo, se poveča konkurenčnost vse Evrope ter postanemo močnejši in boljši spričo globalne konkurence, pod predpostavko, seveda, da države članice izkoristijo priložnosti, da denar ne ostane neporabljen in da porabljeni denar prinese rezultate. Sicer je to največja možna potrata. Celo večja kot v primeru dveh sedežev, če se izvajajo programi, ki ne dajo potrebnih rezultatov. Upam, da bo v zvezi s tem dosežen napredek. Odbor za proračun bi zelo rad, da dobimo vrednost za naš denar. Hvala za vašo spoštljivo pozornost.

Derek Vaughan (S&D). – Gospod predsednik, pozdravljam to poročilo o proračunskih smernicah Parlamenta in pozdravljam razpravo o naših prednostnih nalogah, da Parlamentu zagotovimo možnost opravljanja dela.

Prvotno poročilo je bilo morda nejasno in splošno, kar je razumljivo. Toda spremembe na stopnji odbora so zagotovile, da smo zdaj razjasnili, kaj je pomembno. Odbor za proračun je poskusil uravnovesiti potrebo po priznavanju naših lastnih odgovornosti po Lizboni s potrebo po čim manjšem povečanju porabe, kar je še posebej pomembno, ker so rezerve in javne finance tako pičle. Prepričan sem, da bodo to upoštevali vsi poslanci.

Zato je ključno, da opredelimo naše prednostne naloge v teh smernicah, in seveda ne gre samo za porabo denarja. Gre tudi za iskanje možnosti za prihranek in za uporabo denarja na najboljši možen način.

Zato sem vesel, da je bila splošno priznana potreba po integriranem sistemu upravljanja znanja, ki bi združeval vse različne vire informacij za poslance in državljane.

Tudi analiza Europarl TV, ki naj bi pokazala, ali je učinkovita ali ne, je dobrodošla. Mislim, da je ključna tudi ocena dodatka za strokovno pomoč poslancem in globalnih stroškov zaposlitve dodatnih delavcev, vključno z nastanitvijo, ravno tako kot srednje- in dolgoročna strategija stavb za Parlament in druge institucije, s katerimi bi morda morali sodelovati tesneje, kot sodelujemo zdaj.

Seveda je vedno prisotno tudi težko vprašanje 20 % praga, ki je bil dogovorjen toliko let nazaj. Jaz in Odbor za proračun meniva, da bi morala o vsaki spremembi teh 20 % razpravljati Odbor za proračun in predsedstvo ter na koncu vse različne institucije. To ne bi smela biti enostranska odločitev.

Skupina S&D je vložila še nekaj sprememb, o katerih bo glasovanje potekalo jutri in za katere menimo, da bodo še dodatno izboljšale smernice. Ena sprememba kaže, da je težko vse upravne izdatke uvrstiti pod postavko 5; druga sprememba poziva k zgodnji objavi smernic in ocen, kar bi zagotovilo, da lahko odločitve sprejemamo ustrezno in pravočasno. Upam, da bodo kolegi jutri podprli ti spremembi in druge spremembe, namenjene izboljšanju smernic.

Upam tudi, da se kolegi zavedajo, da bomo morali zatem, ko se dogovorimo o teh smernicah, izpeljati težke razprave o ocenah, ki jih je pred kratkim objavil generalni sekretar. Šele nato bomo začeli govoriti o naših prednostnih nalogah in šele nato bomo imeli ustrezno razpravo, da dosežemo ravnovesje med delovanjem Parlamenta in čim nižjimi izdatki le-tega.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, v težkih gospodarskih časih, kot so zdajšnji, so proračunska vprašanja težka in občutljiva. Smernice za proračun za leto 2011 zajemajo tudi lastni proračun Evropskega parlamenta. Izdatki pod postavko 5 so bili ponavadi razdeljeni tako, da na Parlament odpade manj kot 20-odstotni delež.

Zaradi Lizbonske pogodbe ljudje zdaj govorijo, da bi moral Parlament pobrati večji delež denarja. Pregled povečane potrebe po virih, do česar lahko pride zaradi novih pooblastil Parlamenta, je vsekakor upravičen in za leto 2010 smo že prejeli več denarja prav zaradi Lizbonske pogodbe.

Obenem Lizbonske pogodbe ni mogoče uporabiti kot neke vrste stroja za razdeljevanje denarja Parlamentu. Poskrbeti moramo, da bomo lahko naredili lastno organizacijo bolj učinkovito in poskusili prihraniti, kjer je mogoče, da bi tako zagotovili sredstva za morebitne dodatne potrebe.

Zdaj ljudje pozivajo tudi k povečanju odobrenih sredstev za zaposlene, ki nam poslancem Evropskega parlamenta nudijo podporo pri našem delu. Namera je vsekakor dobra, toda zanimivo je, na primer, da so si poslanci Evropskega parlamenta v moji skupini bolj ali manj enotni, da to ni nujno in torej ni potrebno v teh gospodarsko revnih časih.

Smernice, ki naj bi jih danes odobrili, so dobre, in mislim, da jih moramo dojemati kot izziv, da kritično preučimo lastne izdatke.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, živimo v finančno in gospodarsko težkih časih. Povsod se zategujejo pasovi in tudi javni organi morajo nadzorovati izdatke in varčevati. Poleg tega je zaupanje državljanov v evropsko politiko slabo in to me zelo skrbi. Zato bi rad predstavil dva predloga v zvezi z obravnavo naslednjega proračuna. Prvič, poslanci morajo biti ravno tako odgovorni za nadomestilo za splošne stroške v višini 4 200 EUR mesečno, kot smo za vsa naša druga nadomestila. Trenutno ni tako, kar po mojem ni pregledno. Poleg tega bom vložil spremembo v zvezi s tem, ko bomo razpravljali o poročilu gospoda Staesa na aprilskem delnem zasedanju.

Gospod predsednik, moja druga točka se nanaša na proračune nacionalnih informacijskih pisarn Evropskega parlamenta. Mislim, da so precej velikodušni in po mojem mnenju bi jih bilo treba v treh letih zmanjšati za tretjino. Kolege poslance pozivam, da podprejo ta predloga. S tem bi pokazali, da si želimo preglednost in da sebi ne nameravamo zagotoviti posebne obravnave.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Gospod predsednik, zaradi proračuna za leto 2011 se moramo spoprijeti s prednostnimi nalogami Evropske unije. V teh gospodarsko težkih časih mora Unija najprej spredvideti, da njeni finančni viri prihajajo iz držav članic, ki so prisiljene k drastičnim zmanjšanjem. Torej niso le države članice tiste, ki morajo uvesti zmanjšanja; tudi EU bi morala oklestiti svoja javna sredstva in jih porabiti bolj ciljno.

Imam vsebinsko vprašanje v zvezi s prednostjo, ki jo poročevalka namenja mladini. Praviloma lahko države članice socialne zadeve in zadeve mladih zelo dobro obvladujejo. Vendar bi rad izpostavil eno vprašanje, kjer je podpora EU zares nepogrešljiva. Poročilo omenja prehod mladih iz izobraževanja na trg dela. Poročevalko bi rad vprašal, ali misli posvetiti pozornost tudi posebnim potrebam ranljivih mladih ljudi. Pri tem imam v mislih mlade ljudi, ki so odrasli v otroških domovih in ki jim zelo primanjkuje poklicno usmerjanje. Prejšnji mesec sem ob obisku Bolgarije videl zares navdihujoč primer tega. Z vsem srcem pozdravljam evropsko podporo za takšne pobude držav članic, na primer v okviru strukturnih skladov. Računam na vas.

Nick Griffin (NI). – Gospod predsednik, najpomembnejša prednostna naloga vsakega proračuna bi morala biti poraba zgolj lastnega denarja. Trošenje tujega denarja brez privolitve ni priprava proračuna, temveč kraja.

Britanski davkoplačevalci so osleparjeni za 6,4 milijarde GBP v obliki neposrednih plačil EU vsako leto in še vedno nismo dosegli referendumu. Jemanje tega denarja brez demokratičnega pooblastila ni zločin brez žrtve. Letošnjo zimo je zaradi mraza umrlo petdesettisoč naših upokojencev, ker si niso mogli privoščiti ogrevanja doma. Naše vojake pobijajo talibanske bombe, ker si ne moremo privoščiti vozil s protiekspluzijsko zaščito. Na tisoče žrtvam raka se odrekajo draga zdravila, ki rešujejo življenja. Vse te krivice bi bile popravljene s 6,4 milijardami GBP in še bi ostalo za osem novih bolnišnic in 50 šol.

Samo ena je lahko prednostna naloga proračuna – zmanjšati porabo in ustaviti ropanje Britanije. Naši upokojenci, vojaki in žrtve raka potrebujejo denar bolj kot EU. Za vas je to proračun. Zanje je to stvar življenja ali smrti.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, pozdravljam gospoda Lewandowskega, starega prijatelja tega parlamenta, ki zdaj sedi na drugi klopi kot poslanci.

Rad bi pozdravil tudi povratek tradicionalnega sistema proračunskih smernic. Mislim, da je to dobro, saj lahko komisar tako prislulne proračunskim prednostnim nalogam Parlamenta, preden se sestavi osnutek proračuna.

Stvari, ki jih komisar danes posluša ali jih bo slišal, so zelo drugačne od tistih, ki jih nedvomno sliši vsak dan iz različnih splošnih strani, ki pritiskajo nanj, naj jim dodeli večji proračun.

V Parlamentu zaenkrat ne bomo pritiskali nanj. Kot ve, bomo to počeli od septembra naprej. Zaenkrat želimo samo, da je gospod Lewandowski zelo jasen glede tega, kaj predstavljajo proračunske prednostne naloge Parlamenta. Predstavljajo naše predloge.

Novi izzivi za proračun za leto 2011 se pojavljajo vsak dan. V četrti kategoriji so že novi pritiski, kjer dovoljujemo zelo majhno rezervo, ki bo še manjša, ker bo treba vključiti strategijo za Baltsko morje.

Pritiski bodo v kmetijstvu, ne le zato, ker prvič uporabljamo postopek soodločanja, temveč predvsem zato, ker ga nameravamo uporabiti prek Parlamenta in ne bomo pristali na dodatna znižanja kmetijskega proračuna zaradi financiranja drugih področij. Seveda bomo morali razrešiti tudi večno problematično vprašanje pete kategorije: upravni stroški in večja preglednost.

Še zadnja stvar: ta parlament je zelo pripravljen varčevati denar iz proračuna EU in proračuna Parlamenta. Me politične skupine pa mislim, da nismo pripravljene prenašati demagogije nekaterih ljudi, ki si prizadevajo voditi politiko.

Göran Färm (S&D). – (SV) Gospe in gospodje ter zlasti naš bivši kolega poslanec, Janusz Lewandowski, ki bi ga rad pozdravil ob vrnitvi. Rad bi na kratko pokomentiral obe poročili.

Najprej bi se rad zahvalil gospe Jędrzejewski, ki je izdelala odlično poročilo. Toda mi v Skupini naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu smo vložili spremembe nekaj odstavkov, ki mislimo, da so pomembne.

Najprej moramo razjasniti, da so podnebne spremembe še vedno glavna prednostna naloga. Ne smemo zmanjšati pritiska v zvezi s tem vprašanjem zaradi neuspeha v Københavnu, temveč moramo trdo delati na izvedbi naše naloge, namreč iskanja rešitev za težavo s financiranjem.

Drugič, kar zadeva strategijo Evropa 2020: naša strategija od Unije zahteva, da vlaga v in izboljša izvajanje strategije. Proaktivno se moramo boriti za razvoj gospodarstva in za ambiciozno socialno agendo, in to so politična področja, ki preprosto terjajo več vsebine.

Med drugim moramo poslati jasno sporočilo državam članicam in Svetu, da bo treba pregledati zgornje meje proračuna za naslednja tri leta, zlasti pod postavko 1 v proračunu, to je postavko, ki se nanaša na rast in zaposlovanje.

Kar zadeva lastni proračun Parlamenta, moramo, tudi če imamo znatne potrebe, upoštevati gospodarske razmere in si postaviti velike omejitve. Okrepiti moramo Parlament in zlasti sposobnost političnih skupin, da bodo lahko izpolnile zahteve Lizbonske pogodbe. V vseh drugih vidikih pa moramo iskati rešitve za varčevanje in večjo učinkovitost. To je še posebej pomembno, ker je proračunska postavka 5, tj. za upravo, izjemno velika. Pred kratkim smo na primer razpravljali o novi službi za zunanje delovanje, ki bo vsekakor potrebovala dodatna sredstva.

Osredotočiti se moramo na osnovno nalogo Parlamenta in druge postaviti precejšnje omejitve.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Gospod predsednik, v zaostrenih gospodarskih razmerah, ko se zmanjšuje javna poraba v vseh evropskih državah, bi morale vse institucije EU iskati načine za zmanjšanje stroškov in pravljanja.

Parlament bi moral pri tem povesti. Namesto tega neobrzvano nadaljuje, njegovi stroški in število zaposlenih neprekinjeno naraščajo in ne pomisli na omejitve. V vsaki drugi organizaciji bi nove prednostne naloge odtehtalo zmanjšanje druge, toda očitno ne v tem parlamentu. Poslanci Evropskega parlamenta nosijo največji del krivde v očeh javnosti, toda stanejo nas prenapihnjena birokracija, nepotrebna pretiravanja in odvečne stavbe.

Kako lahko še naprej opravičujete proračun Parlamenta za samopromocijo v višini 94 milijonov GBP, od česar se osem milijonov porabi za odvečno Europarl TV in 2 milijona GBP za bizaren projekt Hiše evropske zgodovine? Smešno je, da imate še vedno tako imenovane informacijske pisarne v vseh državah članicah, ki letno stanejo 40 milijonov, ko pa je naloga 736 poslancev Evropskega parlamenta, da odgovorijo na vsa vprašanja svojih volivcev.

Še vedno je škandalozno, da Parlament ni zahteval, da vlade držav članic naredijo konec cirkusu v Strasbourgu enkrat za vselej. Našim vladam moramo v zvezi s tem poslati jasno sporočilo in prihraniti 200 milijonov letno.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, najprej bi rada spregovorila o proračunu Komisije. Evropska služba za zunanje delovanje me posebej zanima. Vendar to še ni vključeno v proračun, ki ga bo kmalu predstavil komisar. Vendar je vprašanje, koliko bo stala, za nas ključno. Jaz sem za to, da to službo vključimo v komisijo, saj tja sodi. Nekaj je jasno: kar se bo zgodilo v tej službi, bo imelo pomembne posledice za proračun, vključno v zvezi z večletnimi programi. Večletnih programov ni mogoče upravljati zunaj Komisije. Tega nikakor ne smemo dovoliti.

Pravni gradnik, ki ga bomo izbrali za to službo, bo zelo pomemben, saj bodo od tega neposredno odvisne proračunske posledice. Zato je najbolj zanimivo pri tem proračunu tisto, česar ne vsebuje. Močno smo upali, da bo komisar lahko kmalu predložil številke, da bi videli, koliko bo po pričakovanjih vse skupaj stalo. Leta 2011 – to je že jasno – bodo področja, kjer bodo izdatki največji – vključno za to službo – predvsem z upravnega stališča, tista področja, kjer imamo najmanj manevrskega prostora. Vse je upoštevano, do zadnjega centa. Zato sem za to, da takoj pogledamo kadrovske predpise in ugotovimo, kako bi lahko prihranili. Imam tudi predlog v zvezi s posebnim dopustom uradnikov in pomočnikov, ki delajo v državah članicah, ki naj bi potovali domov na posebni dopust z vlakom. Potovanje z vlakom je treba črtati in se osredotočiti na letalske vozovnice in čas letenja.

Zdaj prehajam na proračun Parlamenta. Vsak, ki dela v tem parlamentu – in tega žal ni moč reči za vse poslance – potrebuje osebe. Zato bi rada posebej prosila, da si zagotovimo ustrezna sredstva, da bomo lahko delali. Mislim pa, da povezava s stavbami ni primerna, saj imamo tudi volilna okrožja in lahko sklepamo pogodbe o naročilu storitev. Predsedstvo bi moralo biti tako prijazno, da Poslancev ne bi nadlegovalo zaradi tega.

Imam še eno prošnjo. Predsednik Evropskega sveta še ni upoštevan v proračunu. Lepo bi bilo, če bi proračun odražal tudi njegov obstoj.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, potrebujemo drugačno EU in potrebujemo tudi drugačen proračun EU. Mislim, da potrebujemo pogum za velike odločitve. Vsekakor ne smemo običati v neznatnih tehničnih podrobnostih.

O proračunu EU bi rad povedal tri stvari. Prvič, potrebujemo preglednost, kar zadeva proračun EU. Na primer, koliko znašajo upravní izdatki? Obstoječi proračun EU ne nudi nobenih realnih informacij o tem.

Moja druga pripomba je povezana s prihranki. Zelo preprosto je prihraniti milijarde v proračunu EU, ne da bi se kakovost storitev, ki jih zagotavljajo institucije EU, zmanjšala. Na primer, lahko bi zaprli številne agencije EU. Potem je tu drugi sedež v Strasbourgu. Morda bi se morali pogovoriti o koristnosti organov, ki nimajo pristojnosti, kot sta Odbor regij in Ekonomsko-socialni odbor.

Tretjič, kako se porablja denar? Denar bi bilo treba dajati ali vračati tja, od koder prihaja, se pravi davkoplačevalcem. Seveda ga moramo porabiti tudi za podporo dobrih projektov – v mislih imam pravi program Erasmus za pripravnike, na primer. Mislim, da potrebujemo pogum. Vsem bi koristilo, če bi to upoštevali.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je Evropski parlament pridobil pomembne dodatne pristojnosti. Prišel je čas za skupne odločitve o porabi denarja iz blagajn EU. Vendar je za začetek delovanja tega mehanizma potreben tudi čas. Jasno je, da bo to leto in naslednjih nekaj let ključnih za vzpostavitev končne oblike novega proračunskega postopka. Samo če Parlament, Svet in Komisija delujejo skupaj kot partnerji, bo mogoče razviti postopek, ki bo v največji meri skladen z določbami nove pogodbe.

Rad bi izrazil podporo pozivu k povečanju proračuna Skupnosti glede na nove odgovornosti Parlamenta, ki izhajajo iz začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe. Za učinkovito opravljanje svojih nalog Parlament nedvomno potrebuje ustrezna sredstva. Odgovornost Parlamenta narašča, zato mi kot poslanci potrebujemo več nasvetov, strokovnih mnenj in podpore raznolikih strokovnjakov in nekdo mora za to plačati.

V poročilu je predstavljena še ena prednostna naloga, ki si zasluži vso podporo, namreč potreba po večjem vlaganju v mladino, ki je temelj sodobne in inovativne družbe. Evropa še vedno zaostaja v tehnološki dirki za ZDA, Japonsko in drugimi novimi svetovnimi silami. Toda to se gotovo lahko spremeni, vendar so za to potrebni znatni izdatki.

V okviru boja proti revščini moramo financirati programe, kot je brezplačno razdeljevanje hrane med najrevnejše. Razviti moramo programe, kot so tisti, ki omogočajo mleko in sadje v šolah. Ne smemo dopustiti podhranjenosti otrok in mladih, saj toliko govorimo o izobraževanju in na znanju temelječem gospodarstvu.

Trenutno poteka delo na strategiji Unije za gospodarsko rast v naslednjih 10 letih (Evropa 2020). V zvezi s tem je treba upoštevati stroške, ki bodo nastali zaradi strategije, in to je treba storiti takoj, v fazi, ko delamo na proračunu. Če naj bo strategija uspešna, so potrebni večji stroški za kohezijo na regionalni in evropski ravni, spodbujanje zaposlovanja in boj proti učinkom krize.

Na koncu bi se rad zahvalil kolegici gospe Jędrzejewski za zelo stvarno in inovativno pripravo prednostnih nalog proračuna za leto 2012.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Mladina, znanost in inovacije so osrednje prednostne naloge proračuna Evropske unije za naslednje leto. Vlaganje v mladino pomeni vlaganje v prihodnost. Osrednja vprašanja, ki jih mora reševati proračun, so izobraževanje, strokovno usposabljanje in prehod iz izobraževalnega sistema na trg dela.

Stopnja brezposelnosti med mladimi diplomanti je vedno višja. Zato menim, da je program „prva zaposlitev Erasmus“ strateška naložba v prihodnost, saj vzpostavlja učinkovito povezavo med izobraževalnim sistemom in trgom dela. Predlog za oblikovanje programa „prva zaposlitev Erasmus“, ki sem ga predstavila skupaj z gospodom Fernandesom, temelji na naslednjih načelih: prvič, dodatna sredstva za obstoječe programe na področju izobraževanja, znanosti, usposabljanja in inovacij; in drugič, vsak primer bo vseboval element usposabljanja in element, po katerem bo imel pripravnik pogodbo z inovativnim evropskim podjetjem in ki bo sofinanciran iz evropskega proračuna.

Od drugih prednostnih nalog tega proračuna bi rada omenila še področja znanstvenih raziskav, inovacij in digitalne agende. Proračun tudi združuje dejavnosti spodbujanja razvoja zelenih in inovativnih tehnologij ter tako znatno prispeva h gospodarski obnovi in zagonu malih in srednje velikih podjetij. Usmeritev na mladino, inovacije in znanost pomeni pot, ki bo Evropo spet pripeljala na vodilno mesto v svetu.

Piotr Borys (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospod Lewandowski, gospa Jędrzejewska, najprej bi rad čestital poročevalki za odlično poročilo. Seveda gospodarske razmere v Evropski uniji še vedno niso zadovoljive, toda poročilo nam v veliki meri govori, kako ustvariti evropsko dodano vrednost.

Mislim, da je nameniti posebno pozornost mladini v srednje- in dolgoročnih prednostnih nalogah odlična zamisel, ki nam bo pomagala rešiti naše težave. Menim, da sta ohranjanje trendov v zvezi z inovacijami in poudarek na digitalni tehnologiji dobra primera hitrega razvoja Evropske unije. Zanimiva je tudi podpora malim in srednje velikim podjetjem, predvsem v najšibkejših regijah.

Toda poudariti je treba tudi, da se bo pri vprašanju mobilnosti pojavila politika vlaganj v vseevropsko prometno omrežje in s tem vprašanja prometa. Mislim, da je vlaganje v mladino ključno, zato bi se rad v lastnem imenu in v imenu Odbora za kulturo in izobraževanje zahvalil za vsa prizadevanja, katerih cilj je podpreti ukrepe, povezane z vlaganjem v mlade ljudi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Proračun za leto 2011 mora upoštevati nova pooblastila Evropske unije kot tudi posledice gospodarske in finančne krize. Naša prednostna naloga mora biti ohranitev obstoječih delovnih mest in ustvarjanje novih.

Mislim, da mora Evropska unija vlagati v inteligentno in ambiciozno industrijsko politiko. Nesprejemljivo je, da v letu 2010 industrija predstavlja le 14 % BDP v vodilnih državah članicah.

Zato je treba pri proračunu za leto 2011 razmisliti o novi opredelitvi prednostnih nalog proračuna, kar je naloga, ki jo lahko države članice izvedejo leta 2010 samo med vmesnim pregledom finančne napovedi za obdobje 2007–2013.

Te prednostne naloge morajo v središče postavljati prometno infrastrukturo, energetske učinkovitost, industrijsko politiko in raziskave, kmetijstvo, izobraževanje in zdravje. Pričakujemo, da bo Komisija letos predložila trden predlog za vzpostavitev evropskega sklada, namenjenega razvoju prometne infrastrukture, prispevek EU k temu pa bo zajet tudi v proračunu za leto 2011.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospodarske in socialne razmere v EU v letu 2011 pozivajo k znatni spremembi prednostnih nalog, ki so usmerjale prejšnje proračune, vključno z zdajšnjim za leto 2010. Proračun mora služiti politikam, ki se razlikujejo od politik, zaradi katerih je 23 milijonov ljudi izgubilo zaposlitev in zaradi katerih 85 milijonom grozi revščina.

Cilje večletnega finančnega okvira, skladno s katerimi so se strukturni skladi zmanjšali na 0,37 % bruto nacionalnega dohodka EU, je treba preučiti, saj je to privedlo do okleščanja socialnih in okoljskih programov ter zmanjšanja na področju raziskav, izobraževanja in kulture.

Prihodnji proračuni morajo biti instrumenti, ki bodo služili gospodarski in socialni koheziji, in ne le prazne besede v sporazumih. Služiti morajo polni zaposlenosti s pravicami, vlaganjem v javne storitve, varstvu okolja, sodelovanju in miru. Ne smejo biti instrument, ki služi komercializaciji vse številnejših vidikov družbenega življenja, svoboščin, pomanjkanja varnosti zaposlitve, zunanega intervencionizma in vojne. Glavni namen sprememb poročila, ki smo jih vložili, je pokazati, da obstaja druga možnost, ki ni le mogoča, temveč tudi nujna.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, rad bi omenil postavko 5 in zlasti strategijo stavb. Srednje- in dolgoročna uspešna strategija stavb je pomembna. Mora biti okolju prijazna, energetske učinkovita in predvsem stroškovno učinkovita. Potrebujemo tudi odprto razpravo o tem, kako smiselno je, da delo Evropskega parlamenta poteka na treh krajih. Gromozanske stroške, ki so posledica tega, je težko upravičiti pred državljani in davkoplačevalci EU, zlasti v časih gospodarske krize. Čas je, da opravimo podrobno in temeljito analizo stroškov, ki bo dostopna vsem državljanom EU.

Evropski parlament se mora torej osredotočiti na en sedež in meni osebno je ljubši Strasbourg zaradi njegove zgodovinske in družbeno-kulturne povezovalne vloge ter zlasti zaradi dejstva, da se Bruselj pogreza v kriminal, v predelih mesta se širi anarhija in policija je odnehala. Celo občinski politiki, kot je župan Freddy Thielemans, to priznavajo.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Pozivam k temu, da se v proračunu Evropske unije za leto 2011 bolje odrazi in zagotovi podpora za mladinsko politiko. Mlade je treba podpirati tako na ravni EU kot na nacionalni ravni.

V tem smislu eden od projektov, ki jih romunska vlada uporablja za podporo mladim, zajema gradnjo 100 000 domov zanje v naslednjih treh letih.

Obenem pozdravljam cilj Evropske komisije, da študentom dodeli 3 milijone štipendij Erasmus do leta 2012. Vendar je ključno tudi, da se povečajo sredstva za štipendije v okviru programa Erasmus Mundus. To bo še

več študentom in raziskovalcem iz tretjih držav – v tem primeru imam med drugim v mislih ravno Republiko Moldavijo – omogočilo študij v Evropski uniji.

Kot mlada poslanka podpiram pobudo Erasmus, namreč prvo delovno mesto, ki mladim zagotavlja dostop do trga dela.

Na koncu bi se rada zahvalila Evropski komisiji, ker je tako hitro odobrila sredstva za štiri energetske projekte, v katerih sodeluje tudi Romunija.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Glede na zapletene gospodarske razmere v državah članicah je treba proračun za naslednje leto načrtovati zelo temeljito. Največ pozornosti je treba nameniti ohranitvi in ustvarjanju delovnih mest. Tu bi prišla prav podpora in spodbujanje malih in srednje velikih podjetij, saj je v teh podjetjih zaposlen velik delež državljanov Evropske unije. Zagotoviti je treba ukrepe finančne podpore na prožnejši način in poskrbeti, da so bolj dostopni, če želimo, da bodo preživela novo ustanovljena podjetja ali tista, ki imajo finančne težave. Ne smemo pozabiti tudi področij, ki zagotavljajo dodano vrednost, ne le posameznim državam članicam, temveč celotni Skupnosti. Med temi področji bi lahko omenili promet, kjer mora biti prednostna naloga oblikovanje trajnostnega in varnega prevoznega sistema ter razvoj vseevropskih omrežij. Tudi ustrezno financiranje projektov energetskih povezav, ki zagotavljajo energetsko neodvisnost, mora ostati ena izmed prednostnih nalog proračuna za leto 2011.

Janusz Lewandowski, član Komisije. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poslancem za njihove pripombe, ki so poglobile in obogatile moje razumevanje prednostnih nalog Parlamenta za leto 2011. Ob poslušanju – in nocoj sem razporejen za poslušanje – mi je bilo jasno, da mnogi govorniki poudarjajo, da proračun za leto 2011 oblikujemo v izjemnem okolju Evrope po krizi, ko se številne države spopadajo z dejanskimi javnofinančnimi izzivi. To povzroča resničen pritisk na proračunske zneske in tudi na preudarno upravljanje, na preglednost proračuna – to so jasno izrazili gospod Van Orden, gospod Berman, gospod Fernandes, gospod Haglund –, toda če so sredstva majhna, je dejansko treba ustrezno določiti prednostne naloge.

Po razpravi imam občutek, da ima mladina, tj. postavka 3b, – ki jo je poročevalka nadgradila –, podporo mlajših in starejših poslancev tukaj, torej kaže, da je ta prednostna naloga za leto 2011 pravilno zastavljena glede na večino tukaj v Parlamentu. Potrebujemo tudi kakovost in dobro izvajanje in pri tem takoj – gospod Godmanis in gospod Surján, na primer – pomislimo na kohezijo. Da, v obdobju 2009–2010 je bila na nizki ravni. Do leta 2011 bi morala napredovati s primerno hitrostjo, kot tudi protikrizni rezultati. Imamo pa tudi manjšo porabo za raziskave in to področje si zasluži mnogo bolj uporabnikom prijazno finančno ureditev. Pričakujemo, da bo predstavljena konec maja ali junija letos.

Ob poslušanju vaše razprave mi je bilo jasno tudi, da se Parlament zaveda, da je manevrski prostor v proračunu zelo omejen. Gospod Salvador Garriga Polledo, gospod Färm in drugi so poudarili zelo omejen manevrski prostor, toda zaključek je bil, da je potrebno prožnejše oblikovanje in izvajanje proračuna. S tem zaključkom se lahko le strinjam.

Kot ponavadi ima Ingeborg Grässle prav, ko pravi, da še noben proračun ne zajema službe za zunanje delovanje, toda za oblikovanje proračuna potrebujemo številke. Zaenkrat številke še nimamo in brez njih je zelo težko oblikovati proračun. Toda te bomo seveda pridobili letos, če naj služba za zunanje delovanje začne delovati.

Res se veselim jutrišnje razprave v neformalnem pogovoru treh strank in nato začetka prave razprave. Upajmo tudi na plodno uskladitev zneskov za leto 2011.

PREDSEDSTVO: GOSPA DURANT

podpredsednica

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, poročevalka. – (PL) Gospa predsednica, gospod Lewandowski, gospe in gospodje, z velikim zanimanjem sem poslušala vaše govore in najprej bi rada povedala, da sem zelo vesela, ker je prednostna naloga, povezana s poglobitveno spremembo proračuna za leto 2011, namreč prednostna naloga v zvezi z mladino, ki sem jo predlagala in ki jo je Odbor za proračun sprejel, pridobila tudi vašo podporo in zanimanje. To me zelo veseli in motivira.

Seveda bi rada ponovno poudarila, kar ste pravilno omenili med razpravo, namreč da je manevrskega prostora malo. Zato je še toliko pomembnejše, da se pozove Evropsko komisijo, naj pokaže ambicioznost, domiselnost in pogum ter začne pregled in morebitno revizijo večletnega finančnega okvira. Kot veste, je leto 2011 peto

leto večletnega finančnega okvira. Gotovo smo se nekaj naučili v teh štirih letih. Peto bi moralo biti nedvomno boljše.

Seveda je jasno, da se bojujemo s finančno in gospodarsko krizo, ki se od države do države razlikuje, kar je očitno. V nekaterih državah se pojavljajo znaki izhoda iz krize, vendar to ne spremeni dejstva, da moramo biti ambiciozni, zlasti zato, ker vpogled v proračun Evropske skupnosti pokaže, da sredstva, dodeljena za inovacije, raziskave, mladino, realizacijo skupnega trga in uveljavljanje svoboščin na skupnem trgu, dejansko predstavljajo majhen del proračuna Evropske skupnosti. Zato po mojem mnenju ne bi smeli varčevati pri tem delu proračuna Evropske unije.

Mnogi ste omenili nekaj, s čimer se strinjam – da so mladi ljudje prihodnost Evropske unije. Toda rada bi dodala, da niso samo prihodnost, kajti mladi ljudje živijo tukaj, zdaj, danes. Danes se izražajo in danes iščejo delo. Mladi ljudje niso samo naša prihodnost, so tudi naš danes. Vlaganje v mlade ljudi ni le vlaganje v nekaj, kar se bo zgodilo nekega dne, temveč v nekaj, kar se dogaja tukaj in zdaj. Tega ne smemo pozabiti.

Rada bi povedala tudi nekaj besed o tem dolgem razmišljanju o proračunu Evropske unije. Ne gre samo za mladino, temveč tudi za širše razumevanje, ki med drugim zajema vprašanja, povezana z mladimi, s širšega vidika pa vprašanja, povezana z izobraževanjem in usposabljanjem. Mislim, da je tukaj evropska razsežnost dodane vrednosti zelo jasna. Vendar ne smemo pozabiti, da delujemo v združeni Evropi, kjer je mobilnost misli in mobilnost ljudi dejansko ena izmed pomembnejših vrednot, zato moramo zanjo nenehno skrbeti.

Rada bi povedala tudi nekaj besed, da povzamem razpravo o proračunu Evropskega parlamenta. Res je, da danes nadomeščam poročevalko, toda dovolila si bom izreči nekaj besed in poudariti nekaj, kar je že vsebovano v poročilu Odbora za proračun. To je seveda dejstvo, da je pomembno ves čas razmišljati o prihrankih in o tem, ali so nastali izdatki upravičeni, ali so najboljši, kar je mogoče. Ta postopek razmišljanja je neprekinjen in bi moral zadevati vse nas. To razmišljanje je vsekakor razvidno v poročilu Evropskega parlamenta.

Močno upam, da ta razprava, ki je potekala ob tako pozni uri, ni bila potrata časa za nobenega izmed nas. Močno upam, da bo gospod Lewandowski prisluhnil vsemu, kar je bilo povedano tukaj, in da ni pozabil, da je bil ne dolgo tega poslanec tega parlamenta, in močno upam, da se bo ta razprava odražala v osnutku proračuna, ki ga je Evropska komisija obljubila predstaviti 27. aprila. Seveda bom z veseljem to ponavljala znova in znova vso pomlad in do jeseni, toda kljub temu bi bila zelo vesela, če bi bili nekateri tukaj izraženi predlogi vključeni v osnutek Evropske komisije, tako da konec koncev ne bo treba toliko ponavljati. Še enkrat se vam zahvaljujem za vašo pozornost.

Predsednica. - Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 149)

Edit Herczog (S&D), v pisni obliki. – Najprej želim spomniti, da celotne gospodarske razmere v EU še vedno niso zadovoljive, čeprav se je EU kolektivno odzvala na finančno in gospodarsko krizo s tem, ko je sprejela evropski načrt za oživitev gospodarstva. V proračunskih smernicah za leto 2011 bomo vsekakor morali upoštevati naslednje prednostne naloge: izvajanje sedmega okvirnega programa FP7, ki ga bo treba pozorno spremljati in bo do takrat pripravljen; razvoj nove uveljavljene evropske vesoljske politike in spodbujanje znanstvenega in tehnološkega napredka, pri čemer bo podpora namenjena inovativnim tehnologijam in trajnostnemu razvoju; v proračunskih prednostnih nalogah EU se morajo odražati izzivi, ki se nanašajo na trajnostno energijo in boj proti podnebnim spremembam; za te prednostne naloge bodo potrebni dodatni proračunski viri, predvsem za financiranje mednarodnega termonuklearnega poskusnega reaktorja ITER in Evropskega strateškega načrta za energetske tehnologije ter spodbujanje energetske učinkovitosti; pomembnost projekta Galileo, programa GMES in Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo; prednostno nalogo mora predstavljati pravilno izvajanje in vrednotenje potekajočih pilotnih projektov in pripravljalnih ukrepov.

Verjamem, da bodo ta ključna vprašanja v naslednjem proračunskem postopku 2011 ustrezno upoštevana.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Proračunski postopek bo letos deležen največje reforme vse od uvedbe večletnega finančnega okvira leta 1988. Med izvajanjem reforme proračunskega postopka bo treba celoten proračunski okvir prilagoditi novim institucionalnim razmeram, ki so posledica uvedbe Lizbonske pogodbe, predvsem Evropski službi za zunanje delovanje. Verjamem, da bo glavni cilj prihodnjega proračuna zagotavljanje podpore politikam iz nove agende Evropa 2020. Ta projekt bo uspel le, če bomo zagotovili potrebna sredstva zanj. Sicer bo ta agenda končala tako, kot ena pred njo, lizbonska strategija, ne

da bi bil pri tem uresničen vsaj en zastavljen cilj. Tako tudi sam delim mnenje s poročevalko glede tega in poudarjam, kako pomembne so politike o mladih ljudeh, izobraževanju, raziskavah in inovacijah. Po mojem mnenju predstavljajo temelje, na katerih bomo morali postaviti proračun 2011 in našo vizijo za prihodnost.

Jarosław Kalinowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Proračun Evropske unije za 2011 mora jasno podpirati glavne smernice strategije Skupnosti za naslednje desetletje. To vključuje tehnološke inovacije, trajnostni razvoj, boj proti podnebnim spremembam in skrb za biološko pestrost.

Povsem upravičena je tudi podpora razvoju izobraževalnih sistemov, ob pomoči interdisciplinarnih naložb. Denar je treba vlagati v podjetja, ki jamčijo, da bodo zaposlila diplomante. Če sedaj ne bomo podprli mladih, se bomo srečali z neugodnimi obeti za upočasnitev gospodarske rasti, mogoče tudi z novo krizo.

Ni nas treba spominjati na potrebo po intenzivnem razvoju sektorja informacijske industrije in da moramo našim državljanom zagotoviti dostop do digitalne tehnologije. To bo spodbudilo izobraževanje na področju informacijske tehnologije, hkrati pa bo mogoče enostavneje pridobivati informacije, predvsem za ljudi, ki živijo na podeželju.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Pripombam, ki so jih podali poročevalka in kolegi poslanci v razpravah o prednostnih nalogah za proračun 2011, želim dodati še svoje. Kot je v januarju najavila Evropska komisija, so v pripravi ambiciozni načrti za projekt Galileo. Prve storitve, ki bodo ponujene v tem sistemu, bodo začele delovati v začetku 2014: odprte storitve, regulirane dejavnosti javnega sektorja ter storitve iskanja in shranjevanja. Testiranje se bo začelo v 2014 pri storitvi varstvo človeškega življenja in komercialni storitvi. Naj vas spomnim, da je Galileo ključnega pomena za visoko tehnološko industrijo v Evropi. Zagotovil bo nove trge, Evropi pa omogočil, da bo postala globalni konkurent na področju tehnologije. Politika vseevropskega prometnega projekta TEN-T je do sedaj podpirala priprave na ta velik evropski projekt in ko bo začel delovati, bo mogoče veliko učinkoviteje uporabljati prometno infrastrukturo. Prepričan sem, da mora biti projektu Galileo v prihodnje zagotovljenih dovolj sredstev iz proračuna Evropske Unije, tako da bo ta ambiciozen projekt lahko zaživel.

Marian-Jean Marinescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Okoliščine, v katerih bosta sprejeta proračuna 2010 in 2011, so izredne in predstavljajo velik izziv. Zaradi teh razlogov je treba najti idealno rešitev za izvedbo Lizbonske pogodbe, ki sama predstavlja velik finančni izziv. Prav tako je treba najti rešitve, namenjene omejevanju posledic finančne krize, ki jih številne države članice še vedno čutijo. Parlament mora opraviti odprto razpravo o zgornji meji postavke 5 za leto 2011. Poiskati moramo ravnovesje med zagotavljanjem sredstev za vse zahteve in ohranjanjem proračunske discipline, četudi to pomeni omejevanje izdatkov, da bi lahko zagotovili skladnost z večletnim finančnim okvirom. Prvič, standardizirati moramo odhodke, ki nastanejo za poslovanje institucij s tem, ko jih v celoti vključimo v to postavko, prav tako pa moramo izvesti ustrezen, realističen pregled omejitev odhodkov. Predvsem je ključnega pomena vzpostavitev medinstitucionalnega sodelovanja, s katerim bo mogoče spodbuditi izmenjavo dobrih praks in nadaljevati z izkoriščanjem priložnosti, da bi postale še učinkovitejše. Poleg tega je treba posebno pozornost nameniti spremljanju in analiziranju sklopov področij z neposrednimi proračunskimi posledicami, prav tako pa je treba identificirati vse načine za porazdelitev in varčevanje sredstev.

Bogusław Sonik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Dela na proračunu 2011 potekajo. Ena izmed tem razprave se nanaša na to, da bi lahko Parlament spremenil finančno perspektivo 2007-2013 na področjih, kot sta „konkurenčnost in kohezija za rast in zaposlovanje“. Poleg tega delamo na strategiji Evropa 2020, ki mora biti osredotočena na spodbujanje inovacij, podporo podjetjem ter vlaganje v znanost, nove tehnologije in regionalni razvoj. Posebej želim opozoriti na vprašanje gospodarske, socialne in teritorialne kohezije, ki je ključnega pomena za zagotavljanje vzdržne gospodarske rasti v EU in popolno integracijo držav članic. Člen 174 Lizbonske pogodbe omenja politiko glede gorskih pokrajin, kot posebne vrste regionalne politike, skupaj z otoškimi in obmejnimi pokrajinami. Da bi Unija pospešila svoj vsesplošni skladni razvoj, mora razvijati in izvajati tiste svoje dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske in socialne kohezije. Poudarek je treba nameniti predvsem zmanjševanju nesorazmerij v stopnji razvoja pokrajin, za katere so značilni posebni naravni ali geografski pogoji. Gorska in podgorska območja predstavljajo skoraj 40 % ozemlja EU, tam pa prebiva skoraj 20 % državljanov EU. Zaradi posebnih gospodarskih in prostorskih problemov gorskih pokrajin je treba uveljaviti potrebne nadnacionalne zakonske predpise, ki urejajo cilje in načela uresničevanja posebne gorske politike v državah članicah, še pomembneje pa je, da je treba za projekte in programe v teh pokrajinah zagotoviti ustrezen obseg financiranja. Menim, da bi finančna podpora za gorske pokrajine morala biti vključena v novo finančno perspektivo in strategijo Evropa 2020.

Iuliu Winkler (PPE), v pisni obliki. – (HU) Prihodnje leto bo prvo leto pri izvajanju strategije Evropa 2020, ki lahko predstavlja novo fazo razvoja za Evropsko unijo. Zaradi tega bo proračunsko leto 2011 izjemno pomembno za finančno načrtovanje v naslednjih letih. Proračunske prednostne naloge morajo vključevati odgovor Evropske unije na izzive, ki jih prinaša globalna kriza. Strategija Evropa 2020 je s tega stališča zelo pomemben dejavnik. Prednostne naloge, vključene v predlagan proračun za 2011, ne smejo povzročiti sprememb osnovnih politik EU. V prihodnje bo treba pozornost namenjati koheziji in strukturnim politikam, kot tudi kmetijski politiki, pa tudi podpori za mala in srednje velika podjetja, saj je od njih odvisno ali bo Evropa postala trajnostno in konkurenčno gospodarstvo. Niti za trenutek ne smemo izgubiti pregleda nad dejstvom, da omenjene politike predstavljajo solidarnost, ki je temeljna vrednota evropskega povezovanja.

17. Zahteva za zaščito poslanske imunitete: glej zapisnik

18. Politika kakovosti kmetijskih proizvodov: katera strategija je prava? (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka je razprava o poročilu (A7-0029/2010) gospoda Scotte v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov: **katera strategija je prava?** (2009/2105(INI))

Giancarlo Scottà, poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zaradi globalizacije trga in resne krize, s katero se sedaj srečuje Evropa, vključno s kmetijskim sektorjem, predstavlja poudarek na kakovosti proizvodov enega izmed možnih odzivov kmetijskega trga.

Verjamem, da lahko dobra politika kakovosti EU spodbudi konkurenčnost in ustvari dodano vrednost regionalnim gospodarstvom Evrope, saj pogostokrat predstavlja edino priložnost za razvoj v številnih podeželskih območjih, kjer je malo proizvodnih alternativ. S podpiranjem tržnih niš v kmetijstvu na teh prikrajsanih območjih bomo ustvarili delovna mesta in gospodarstvo.

Prihodnja politika kakovosti mora biti prav tako povezana z glavnimi možnostmi kmetijstva, ki so v primeru Evrope sodobnost, dinamičnost, pestrost in raznolikost in lahko poleg visoko kakovostnih prehranskih proizvodov nudi tudi storitve, ki so zelo pomembne za nenehno razvijajočo se družbo.

V poročilu sem poudaril pomembnost ohranjanja treh sistemov za ločeno registracijo geografskih označb, saj predstavljajo povezavo z evropskimi pokrajinami, predstavljajo njihovo tradicijo, zgodovino, okus in edinstveno znanje, pridobljeno skozi generacije.

Zato verjamem, da upoštevajo specifične razlike v naravi in moči povezav med proizvodi in njihovim geografskim območjem proizvodnje in sicer z ohranjanjem dveh ločenih sistemov označbe geografskega porekla (PDO) in geografska oznaka (PGI). Potrošniki pogostokrat zamenjajo geografsko označbo, kjer je bil prehranski proizvod pridelan s krajem izvora kmetijskega pridelka in pogostokrat ne vedo, kako deluje prehranska veriga.

Zato menim, da lahko le obvezna navedba kraja pridelave primarnih proizvodov zagotovi potrošnikom popolno informacijo o kvaliteti izdelkov, ki jih kupujejo, saj gredo proizvodi skozi proizvodnji cikel, ki znatno vpliva na njihove značilnosti glede kvalitete in varnosti hrane. Ne pozabimo, da je naša dolžnost zaščititi tisto, kar naši sodržavljeni, ki so glasovali za nas, proizvajajo in jedo.

Naslednji dve vprašanji, za kateri menim, da ju je pomembno vključiti v poročilo, sta: pomembnost intenzivne kampanje za izobraževanje in informiranje potrošnikov, ki bi jo morala Evropska unija izvesti glede različnih evropskih oznak in garancij, ki jih predstavljajo ter vključitev mednarodnih registrov in mednarodnega priznavanja preko sistema STO geografskih označb. Ta zadnja točka je ključnega pomena, če želimo naše visoko kakovostne izdelke zaščititi pred ponarejanjem.

Rad bi se zahvalil komisarju Ciolosu za prisotnost, opozoriti pa ga želim na pomembnost dovolj zaščitnih sistemov kakovosti, ki so naša prihodnost, prav tako pa bi ga rad opozoril tudi na to, da je mogoče gospodarstvo podeželskih območij z neugodnim položajem spodbuditi s pomočjo kmetijskega sektorja, da bi tako zavarovali vse tiste posebne proizvode, ki so tipični za ta območja in zaradi katerih so ljudje povezani s prostorom, ki bi bil drugače zapuščen. To bi pripomoglo k spoštovanju okolja in krajine in bi, kjer bi bilo to mogoče, ustvarilo turistično, vinarsko in gastronomsko gospodarstvo, povezano z različnimi regionalnimi, kulturnimi in zgodovinskimi razlikami v Evropski uniji.

Zahvaliti se želim mojim kolegom za vso podporo, ki so mi jo nudili v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja ter upam, da bo tudi Evropski parlament zagotovil podporo na jutrišnjem glasovanju.

Dacian Cioloș, član Komisije. – (FR) Gospa predsednica, gospod Scottà, gospe in gospodje, ključni element, ki oblikuje evropski kmetijski in kmetijsko-živilski model na mednarodni ravni, je po mojem mnenju ravno njegova politika kakovosti in raznolikosti. Zato bo politika kakovosti v kmetijsko-živilskem sektorju ena izmed prednostnih nalog mojega mandata, ena izmed mojih glavnih prednostnih nalog, takoj za reformo skupne kmetijske politike po obdobju 2013.

Politika kmetijsko-živilske kakovosti ni le dokaz, da se evropski kmeti odzivajo na pričakovanja evropskih potrošnikov, ampak lahko pripomore tudi k temu, da se bo evropski kmetijsko-živilski sektor umestil na mednarodni trg.

Če naj politika kakovosti izpolni cilje, potrebujemo okvir, ki bo jasen, celovit, dobro oblikovan, enostavno prepoznaven s strani potrošnikov in kolikor je mogoče celovit in zadosten. Nameravam oblikovati vsebino politike kakovosti in zagotoviti, da bi bila dostopnejša tako kmetom, ki morajo imeti od nje koristi, kot tudi potrošnikom, ne da bi pri tem žrtvovali njeno vsebino ali da bi ji odvzeli celotno vsebino.

Politika kakovosti potrošnikom predstavlja garancijo, prav tako pa kmetom predstavlja dodatno vrednost; glede tega se popolnoma strinjam z gospodom Scottom. Lahko pripomore k ohranjanju raznolikosti našega kmetijstva in sicer na konkurenčen način, saj so kmetije, ki lahko prodajajo svoje izdelke, konkurenčne. Če lahko živijo od tega, kar proizvajajo, so konkurenčne in če lahko prodajajo izdelke z visoko dodano vrednost, so še konkurenčnejše, čeprav gre občasno za male kmetije.

Zato verjamem, da lahko politika kakovosti v nekaterih pokrajinah pomaga k večji konkurenčnosti kmetij. Na ta način lahko politika kakovosti, razvoj lokalnih trgov, zmanjšanje razdalj pri prevozu hrane ter neposreden in tesnejši stik med potrošniki in proizvajalci, zagotovijo dobre rezultate ravno z namenom povečanja konkurenčnosti nekaterih oblik kmetovanja, ki imajo trenutno relativno majhen tržni delež. Evropski kmeti se že trudijo, da bi dobavljali varne proizvode, s tem ko uporabljajo tehnike, ki upoštevajo okolje in dobro počutje živali.

Razprava o tem, kako bi to lahko postalo očitnejše s pomočjo sistema označevanja, je uporabna in dobrodošla, poročilo pa k temu prispeva nekatere elemente in zamisli. Verjamem, da morajo predmet razprav, ki bodo potekale v sklopu skupne kmetijske politike po letu 2013, biti tudi te povezave med standardi, ki jih vzdržujejo kmetje in politiko označevanja kakovosti.

Verjamem, da moramo razviti in izdelati instrumente v zvezi s komunikacijsko politiko, komunikacijo tako z evropskimi kmeti, kot tudi z evropskimi potrošniki, predvsem pa tudi s komunikacijo na mednarodni ravni. Naš sistem kakovosti je lahko dober ambasador našega kmetijsko-živilskega modela in tudi naše skupne kmetijske politike.

Na koncu želim povedati, da je bilo poročilo gospoda Scotte pripravljeno ravno ob pravem času. Kot veste, namerava Komisija do konca 2010 predstaviti zakonodajni paket o politiki kakovosti. Poročilo, ki ga je danes predstavil gospod Scottà in o katerem bo tekla razprava, vključuje nekatera vprašanja, ideje in predloge, ki so skladni s tem, sam pa si bom koliko bo le mogoče prizadeval, da jih bom upošteval, ko vam bom predstavil zakonodajne predloge.

Poročevalcu in članom parlamentarnih odborov, ki so sodelovali pri tem poročilu, želim čestitati in z veseljem pričakujem vaše poglede in predloge.

Esther Herranz García, pripravljavka mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (ES) Gospa predsednica, najprej se želim zahvaliti gospodu Scotti za odlično spretnost pri pogajanjih v zvezi s tem poročilom. Resnično je bilo pravo zadovoljstvo delati z njim in ostalimi govorniki iz parlamentarnih skupin.

Ponosni smo na stališče, ki ga bomo izkazali na jutrišnjem glasovanju v Parlamentu in glede poročila, kot je to, ki zagovarja kakovost ter se zavezuje razvoju in krepitevi podeželja, ne le kot dokaz tradicionalne evropske kulture, ampak kot resnična sredstva za ustvarjanje blaginje in delovnih mest. Gre za delovna mesta, ki jih zelo potrebujemo v času te gospodarske krize in tako dinamičnih razmer z vidika stopnje zaposlenosti v nekaterih državah članicah.

Poleg tega smo veseli zaščite, ki jo ohranja Parlament in stališča, ki ga ohranja Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja, kar je tudi jasno izjavil, pri zagotavljanju kvalitete najvišjih standardov. Glede najvišjih standardov

se seveda zavezujemo k ohranjanju razlike med označbo geografskega porekla in zaščiteno geografsko označbo. Zavračamo idejo o zniževanju kakovosti, hkrati pa želimo, da je proizvodnja v EU deležna pozornosti in da je cenjena.

Navdušena sem nad tem, kar je povedal gospod Ciołoş. Seveda je bilo lepo slišati, kako je govoril o zavezah za prihodnost evropskega kmetijskega okolja. Seveda upamo, da bo prisluhnil glasu Parlamenta, ki se bo odražal na jutrišnjem glasovanju.

Upajmo, da se ne bo nikoli več ponovilo, da bi Evropska komisija prehitela Parlament s prepovedjo stvari, kot so na primer tržni standardi za sadje in zelenjavo, ki so močno škodili evropski svobodni konkurenci.

Želimo, da se neravnovesja na trgu odpravijo, prav tako pa se želimo zavezati kakovosti, raznolikosti, varnosti hrane in pravemu obsegu proizvodnje.

Poleg tega želimo, da se proizvodnja v EU ter kakovost kmetijstva in proizvodnja živil v EU zaščitita v Svetovni trgovinski organizaciji. V zvezi s tem se zanašamo tudi na delo gospoda Ciołoşa, saj naši evropski proizvajalci in potrošniki ne morejo še naprej ostati nezaščiteni.

Giovanni La Via, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, tudi jaz se želim v imenu Poslanske skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) zahvaliti poročevalcu gospodu Scotti za izjemno delo, ki ga je opravil, hkrati pa želim poudariti, da politike kakovosti nimajo le izjemne zunanje vrednosti zaradi tega, kar lahko ponudimo potrošnikom; ampak so izjemno pomembne zaradi tega, kar lahko dajo proizvajalcem.

Kot ste vsi opazili, lahko ima konkurenčnost na trgih številne oblike. Na tako veliki in raznoliki celini, kot je Evropa, ki je veliko bolj opredeljena s stroški proizvodnje, kot pa s konkurenčnostjo, bo težko konkurirati z vidika cene in bomo lahko konkurenčni le z vidika raznolikosti proizvodov.

Na politiko kakovosti moramo gledati ravno z vidika raznolikosti, s katero lahko ponudimo in damo na trg proizvod, ki se razlikuje od konkurence, proizvod, ki ga je mogoče prodati tudi brez točnega in posebnega sklicevanja na ceno, ki je nižja v primerjavi s ceno konkurence.

Zato smo naklonjeni nadaljnjemu izvajanju prakse označb Skupnosti, ki že poteka, hkrati pa poudarjamo potrebo po ohranjanju razlike med geografskimi označbami in označevanjem porekla. Kljub temu pa moramo poudariti, da mora Unija mednarodno in na ravni pogajanj o mednarodni trgovini, odigrati svoj del pri zaščiti oznak porekla in politik označevanja porekla, da bi se lahko izognili politiki zamenjave oznak, kar bi škodilo našim proizvodom.

Izpostaviti želim še eno končno stališče, ki se nanaša na označevanje. Že smo zahtevali in to moramo zahtevati tudi jutri, prek posebne spremembe, da Parlament glasuje o možnosti navajanja porekla surovin, ne samo za sveže, nepredelane proizvode, ampak tudi za predelane proizvode z eno samo sestavino; se pravi tiste, katerih značilni element predstavlja surovina.

Csaba Sándor Tabajdi, v imenu skupine S&D. – (HU) komisar, kolegi poslanci, v imenu Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, menimo, da je poročilo, ki ga je pripravil gospod Scott, izjemno pomembno in se v osnovi strinjamo z njim. Poročilo vsebuje štiri oziroma pet točk, o katerih moramo razpravljati. Prvič, skupni logotip Evropske unije. Številni ljudje ne razumejo, da skupni logotip EU ne predstavlja korak k federalizmu, ampak dokazuje potrošniku, da proizvod izpolnjuje posebne zahteve varnosti živil EU, istočasno pa ga razlikuje od sveta izven meja EU. Zato pozivam, da podpremo poseben logotip EU.

Druga točka je vprašanje kraja izvora. Zelo dobro je, da ima EU sedaj komisarja za kmetijstvo, gospoda Daciana Ciołoşa, ki razume in podpira pomembnost lokalnih trgov, saj bomo le tako lahko ohranili lokalne posebnosti, regionalne posebnosti in raznolikost hrane v Evropi, prav tako pa je jasno, da ključno vlogo pri tem igrajo politika kakovosti hrane, kraj porekla izvora in označba porekla. Bilo je nekaj nesoglasij s Komisijo in močno upam, da novi komisar ne podpira več prejšnjega stališča, da bi morali vsa zaščitena geografska porekla združiti z zaščitnimi geografskimi označbami. Občasno to vzbuja zaskrbljenost, nazadnje v primeru vina Tokaj. Zahvaljujem se komisarju, da so bili ti problemi deloma odpravljeni, medtem ko je nekatere še treba rešiti.

Četrty element: logotip za ekološke izdelke. Glede tega se popolnoma strinjamo. In na koncu peti element: nekateri člani Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja so pozvali k ponovni uvedbi prejšnjih strogih

standardov za zelenjavo in sadje. Rad bi se vrnil na izvorno obliko poročila gospoda Scotte. Ne vračajo se v obdobje prekomerne regulacije, ko smo določali, kakšne oblike naj bo kumara.

George Lyon, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, ali se lahko najprej tudi jaz zahvalim gospodu Scotti za njegovo poročilo.

Vsebuje veliko pohvalnih stvari. Žal ga sam in moji kolegi iz skupine ALDE ne moremo podpreti v trenutni obliki, ne da bi pred tem prišlo do ene ali dveh sprememb.

Ne moremo podpreti odstavka 19, tako imenovanega odstavka „manjvrednega sadja“. Verjamem, da je neumno, če birokrati v Bruslju pravijo potrošnikom, da lahko kupijo samo ravne banane ali ravne kumare.

Seveda so potrošniki tisti, ki sprejemajo odločitve, kaj želijo kupiti, torej upam, da bo Parlament uporabil zdravo pamet in podprl skupno spremembo, ki sta jo predložili skupina Zelenih in ECR, da bi odpravili pravila o ravnih bananah in prepustili potrošnikom, da se svobodno odločijo ali želijo jesti ukrivljeno ali zvito sadje in zelenjavo. Vsekakor je to odločitev potrošnikov.

Marianne Fischer-Boel, prejšnja komisarka, se je odločila za odpravo standardov in upam, da bomo še naprej podpirali to odločitev.

Prav tako si želim nekaj sprememb v odstavku 16. Razumem poziv k logotipu EU, vendar če je brez pomena za potrošnike in ne prinaša dodane vrednosti za kmete, potem gre za nesmiselno delovanje. Doseči mora odziv pri potrošnikih, kmečkemu prebivalstvu pa zagotoviti nekakšno povračilo. Sicer je nekoristen. Ni vreden napora in ne vidim nobenega dokaza, ki bi nakazoval na to, da si evropski potrošniki želijo takšnega logotipa EU.

Iz odstavka 62 izhaja kritika sistema zasebnega certificiranja, ki je bil na Škotskem zelo uspešen. Zdi se mi, da je za kmete dobro, če na prostovoljni osnovi, dodajo vrednost svojim proizvodom preko načrtov zagotavljanja kakovosti in morali bi jih podpirati, ne pa odvracati od tega.

Upam, da bomo na jutrišnjem glasovanju doživeli nekaj sprememb tega poročila, saj ga bomo lahko podprli le s spremembami, o katerih bomo jutri glasovali.

Alyn Smith, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, ponovil bom številne pripombe škotskega kolega – čeprav ni kolega iz skupine – Georgea Lyona. V tem poročilu je veliko dobri stvari, pa tudi nekaj, za katere menim, da bi jih lahko nekoliko izboljšali. Izpostavili smo številne točke, sam pa se bom osredotočil samo na dve.

Skupaj z drugimi verjamem, da potrošniki želijo vedeti, od kje prihaja njihova hrana. Verjamemo, da bi zagotavljanje te informacije moralo biti obvezno, tako torej sprememba 4, ki se nanaša točno na to, nadomešča nekoliko ohlapno besedilo z močnejšo zahtevo, da kjer lahko imamo informacijo o označevanju „kraja pridelave“, je to obvezno, saj naši potrošniki želijo ravno to.

Prav tako bi izpostavil spremembo 3 – kot je to storil tudi moj kolega –, ki odpravlja poskus ponovne uvedbe nadležnih in nedelujočih pravil o neposredni prodaji sadja in zelenjave potrošnikom. Šele lani smo se dogovorili o odpravi teh pravil in medtem ko potrošniki niso opazili velike razlike, so jo in jo še vedo opažajo naši proizvajalci. Vsak poskus ponovne uvedbe teh pravil bi dejansko bila nova palica za predelovalce, trgovine v verigi in supermarkete, s katero bi lahko udrihali po proizvajalcih, potrošniki pa ne bi imeli nobenih neposrednih koristi.

V poročilu je veliko dobrih stvari. Ponovil bi pripombe gospoda Lyona glede logotipa EU. Menim, da ima to več opraviti z ambicijami Parlamenta, kot pa z željami naših potrošnikov. Če potrošnikom ideja ni všeč, potem si za to ne bi smeli prizadevati, ampak bi si morali prizadevati za načrt obveznega označevanja porekla, kar si potrošniki želijo.

Spremembe so konstruktivne; upam, da bomo uspešni in da jih bodo kolegi jutri podprli.

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, tudi jaz bi rad izrazil zahvalo poročevalcu za zelo dobro poročilo.

Menim, da to poročilo vsebuje številne dobre ideje in popolnoma se strinjam z njim, gospod Scottà, v delu, ki se nanaša na to, kako pomembno je za evropske proizvajalce, da dosežejo dodano vrednost in kar v največji meri izkoristijo potencial svojih proizvodov. Vedno si moramo prizadevati za doseganje najvišjega možnega

potenciala evropske kmetijsko-živilske industrije. To bo pripomoglo k povečanju naše konkurenčnosti in okrepilo gospodarstvo na podeželju.

V zvezi s tem me vesli, da gospod Scottà obravnava prihodnost sistemov ZGO in ZOP. Ta instrumenta sta se izkazala za priljubljena med potrošniki in proizvajalci. Vendar se strinjam s poročevalcem, da je treba njihovo upravljanje in izvajanje poenostaviti. Če smo resni glede njihove vrednosti v tujini, moramo zagotoviti večjo zaščito pred tretjimi državami.

Želim si, da bi se več izdelkov iz mojih regij potegovalo za ZOP in upam, da bo Komisija sprejela nekatere predloge za poenostavitev postopka za obravnavanje vlog, da bomo videli več vlog iz moje regije na Severnem Irskem.

Vendar pa moram izpostaviti, da ne podpiram nekaterih elementov tega poročila. Nasprotujem uvedbi logotipa kakovosti EU. Podpiram označevanje države porekla. Menim, da bi bil logotip EU nesmiseln, potrata časa in denarja, enako pa menim tudi glede logotipa EU za ekološke izdelke.

Moj drugi pomislek se nanaša na spremembe, ki so bile sprejete v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja in ki pozivajo k ponovni uvedbi tržnih standardov za sadje in zelenjavo, o katerih si nekateri poslanci v EP močno želijo ponovno razpravljati. Dejstvo je, da je Komisija lani ta pravila odpravila. Popolnoma podpiram to potezo in sedaj lahko pustimo trgu, da postavi svoje standarde. V zvezi s tem pozivam kolege, da podprejo plenarne spremembe, ki so jih predložile naša in druge skupine in ki so zelo jasne in enostavne ter so namenjene odpravi teh elementov.

Lorenzo Fontana, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, komisar Ciolos, hvala vam za spodbude besede in hvala vam gospod Scottà za skrbno delo, ki ste ga pravili pri tem pomembnem poročilu.

Menim, da je namen poročila, o katerem bomo jutri glasovali, zaščititi in povečati vrednost pridelkov ter ustvariti značilnost vsake regije in države članice Evropske unije. Prihajam iz Italije, ki ima 4 500 značilnih proizvodov in ti predstavljajo sredstvo naše države, ki ga želimo z vsem srcem ohraniti.

Vsi se dobro zavedamo, da je pot do odličnosti še dolga, vendar pa se mora naše sporočilo glasiti, da bodo kmetje lahko le s pomočjo kakovosti evropskih pridelkov smiselno tekmovali na svetovnem trgu. Če upoštevamo še globoko krizo, s katero se žal srečujemo, nam ne preostane drugega, kot da ohranjamo kakovost, sledljivost in preglednost informacij, povezanih s kmetijskimi pridelki.

Važno je vedeti, kakšna predelava se uporablja za vsak pridelek in od kje ta pridelek prihaja. Pomembno je zaradi tega, ker je prav, da potrošniki vedo, ali jedo jabolko, ki je zraslo na primer v moji regiji – Veroni ali v Veneti – in da so bila zaradi tega spoštovana pravila EU v celoti proizvodnji verigi, ali pa želijo jesti jabolko, ki je zraslo na Kitajskem, kjer je edina informacija, ki jo imamo, da v številnih primerih Kitajska ni niti blizu spoštovanju predpisov in dobrih praks, ki jih upoštevajo evropski kmeti.

Diane Dodds (NI). – Gospa predsednica, zahvaljujem se vam, da ste mi dali priložnost, da spregovorim o tej pomembni zadevi.

Potrošniki povsem upravičeno zahtevajo, da je hrana, ki jo kupujejo, zdrava, ji je mogoče slediti in je proizvedena v skladu z visokimi standardi. Podprla bi sistem označevanja države porekla, ki spodbuja takšne standarde in verjamem, da bo to široko sprejela tudi večina potrošnikov in večina znotraj industrije. Jasno je, da bosta promocija in trženje glavna elementa uspeha ali neuspeha takšne politike. Odločno moramo ukrepati proti morebitnemu ponarejanju proizvodov, ki so nepravilno označeni.

Sama sem – tako kot številni kolegi v Parlamentu – proti logotipu EU. Menim, da bi bil v veliki meri nesmiseln in potrošnikom ne bi bil v pomoč. Označevanje države porekla, pa tudi geografske označbe, so pomembne zaradi tega, ker spodbujajo skupnost, lokalno dediščino in ohranjanje lokalnih tehnik, prav tako pa varujejo področja, ki so odvisna od pridelave posebnih proizvodov.

Prihajam iz Severne Irske, ki je neto izvoznica kmetijskih proizvodov. Zato si želim kakršnega koli sistema označevanja, s katerim bo mogoče vzpostaviti enake pogoje za vse. Vse, kar vpliva na izvoz proizvodov iz držav, kot je moja, bi imelo pogubne posledice za industrijo. Kot drugi kolegi, tudi sama podpiram načrte zagotavljanja kakovosti, ki so na voljo in spodbujajo tiste, ki so del splošne lokalne označbe.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, proizvodnja visoko kakovostnih proizvodov je temeljnega pomena za evropske kmete. Ne dvomim, da obstajajo povezave med kakovostjo

proizvoda in poreklom surovin. Zato menim, da je obvezno označevanje kakovosti pomembna priložnost za naše kmete. Kakovost je ključno vprašanje za celotno prehransko verigo in ključno sredstvo pri podpori konkurenčnosti evropskih proizvajalcev živil. Proizvodnja visoko kakovostnih živil ima dolgo tradicijo in je pogostokrat edina priložnost za zaposlovanje in prodajo v številnih podeželskih regijah z omejenimi proizvodnimi alternativami.

Da bi bilo mogoče jamčiti visoko kakovosten standard, so vsekakor potrebni elementi nadzora in objektivna merila. Vendar pa je dejstvo, da vplivajo tudi finančni pomisleki potrošnikov. Kakovost stane in kmetje potrebujejo pošten dohodek. Vendar pa se lahko potrošniki svobodno odločajo za alternativne proizvode z drugačno ceno, čeprav se pogostokrat odločijo za proizvod, ki ni tako kakovosten. Jasna mora biti ena stvar in to je, da morajo potrošniki imeti to svobodno izbiro, prav tako pa jim mora biti zagotovljena možnost sprejemanja odločitev na podlagi objektivnih in preglednih meril.

V zvezi s tem moramo tudi dvigniti splošno ozaveščenost potrošnikov. Potrebujemo zaščitene geografske označbe in označbe porekla. Uvesti moramo regulirano in zaščiteno označevanje proizvodov iz gorskih pokrajin in območij, kjer ni gensko spremenjenih organizmov. Vendar pa potrebujemo tudi označbe „zajamčena tradicionalna posebnost“ in „ekološka pridelava“. Kar koli se bo že zgodilo, te moramo ohraniti.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, danes se je v Evropi začela nova faza razmišljanja o vprašanju kakovosti, ki ne služi le kot garancija za potrošnike, ampak predvsem kot spodbuda za naše proizvajalce k večji konkurenčnosti na trgu, ki je veliko obsežnejši in konkurenčnejši.

Naša podjetja morajo pridobiti priznanje trga glede jasnih in s kakovostjo povezanih vidikov, ki se nanašajo na njihove proizvode. V tem smislu, kot si prizadeva poročilo gospoda Scotte – tudi sam se mu zahvaljujem za to –, beležimo napredek predvsem pri zagotavljanju več informacij glede porekla, sestave in značilnosti proizvodnih postopkov.

Komisar, istočasno je temeljnega pomena, da evropski predpisi organizacijam, imenovanim za zaščito in spodbujanje kakovostnih proizvodov, omogočajo načrtovati dobavo proizvodov ter prilagajati svoje pridelovalne zmogljivosti potrebam trga na podlagi poštenih in nediskriminatornih načel.

Upamo, da bo potrditev tega poročila pomenila dokončno uveljavitev kakovosti, kot temelja evropske strategije za kmetijsko-živilski sektor in da bo Komisija resno razmislila o predlogih našega odbora, tako da bo mogoče načelne močne strani evropskega kmetijstva preoblikovati v dragoceno konkurenčno prednost.

John Stuart Agnew (EFD). – Gospa predsednica, naj najprej povem, da imam v tem interes. Sem pridelovalec jajc.

Predpisi morajo biti pošteno prilagojeni skupnemu standardu. To je bistvenega pomena. Kriza, ki jo je povzročila EU, bo kmalu prizadela industrijo pridelave jajc v Združenem kraljestvu. Od 1. januarja 2012 dalje bo pridelava jajc v baterijski reji prepovedana. Prepoved ne velja za jajca iz Romunije ali Bolgarije in mogoče še za druge države, ki imajo začasno imuniteto zaradi pristopnih pogodb.

Vse dokler bodo v obravnavi, lahko te države v Združeno kraljestvo tudi po prepovedi zakonito izvažajo jajca, pridelana v baterijski reji.

Pridelovalci jajc v Združenem kraljestvu, ki so veliko vložili v alternativne sisteme, bodo morali ob slabšem položaju tekmovati z uvoženimi proizvodi, ki jih je mogoče pridelati veliko ceneje.

Najprej moram poudariti, da so ti uvoženi proizvodi jasno označeni in drugič, kar je pomembnejše, da smo s takojšno veljavo uvedli dodatno številko „štiri“ za jajca pridelana s sistemom kolonij. Le tako se bodo lahko potrošniki ozaveščno odločili.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospod Scottà, zdi se mi resnično simbolično, komisar, da se vaš prvi govor v Parlamentu nanaša na zelo pomembno temo politike kakovosti.

Verjamem, da smo izbrali enak pristop k tem kakovostnim proizvodom. Da, predstavljajo priložnost za naše najbolj krhke pokrajine. Da, so sredstvo, s katerim lahko delovanje regije, predvsem pa kmetov, postane bolj dinamično. Da, predstavljajo jasno sporočilo za evropske potrošnike, pa tudi za potrošnike v svetu, glede našega kmetijskega modela. Burgundijec, parmska šunka, nekatere španske mesne jedi – njihov pomen sega preko meja vseh naših držav, preko vseh meja Evrope.

Resolucija, ki jo bomo jutri nedvomno potrdili, vam komisar omogoča večje ambicije v zvezi s to politiko kakovostnih proizvodov, proizvodov, ki jih je mogoče prepoznati zaradi različnih oznak. Evropska politika

mora biti jasnejša; nekaterim velikim industrijskim ali distribucijskim skupinam mora preprečevati, da bi prevzemale proizvajalce, saj bi jih gotovo z veseljem prikrajšale za dodano vrednost, ki bi jim jo lahko prinesli ti proizvodi.

Med zaslišanjem sem vas opozoril na potrebo po tem, da organizacije, ki uporabljajo predvsem označbe porekla, prevzamejo celotno odgovornost za upravljanje svojih proizvodov. Upravljanje pravic do proizvodnje predstavlja temeljni del politike kakovostne proizvodnje. Skoraj vsi naši odbori so glasovali za spremembo, ki se zavzema za to.

Odzvati se želim na naše kolege poslance iz Združenega kraljestva v zvezi z odstavkom 19 o sektorju sadja in zelenjave. Da, gospe in gospodje, ne smemo se vračati nazaj, prav tako pa ne smemo dopuščati velikega vakuuma v politiki sadja in zelenjave, kar danes pomeni, da so distributerji edini, ki sprejemajo odločitve. Na to spremembo skupaj glejmo kot na poziv za iskanje nove srednje poti.

Komisar, zelo hitro nas lahko prepričate o vašem navdušenju za to posebno politiko, ki daje potrošnikom drugačno podobo kmetijstva. Sedaj nam predstavite dobro besedilo. To storite hitro; zaupamo v vas.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Gospa predsednica, komisar, kakovostna kmetijska pridelava je ključni dejavnik v prehranski verigi in predstavlja ključno sredstvo za podporo konkurenčnosti evropskih pridelovalcev. Vse to se odraža v poročilu gospoda Scotte, v katerem so izpostavljeni tudi drugi pomisleki, ki jih bo Komisija morala upoštevati pri izvajanju te politike.

Logotip kakovosti EU, kot izraz strinjanja naših proizvajalcev z zahtevami proizvodnje znotraj Unije, mora biti rezerviran izključno za kmetijske proizvode, proizvedene v Evropski uniji.

Zaščitenim geografskim označbam mora zagotavljati večjo zaščito, tako v Svetovni trgovinski organizaciji, kot tudi v dvostranskih sporazumih. Prav tako mora biti pripravljena evropska zakonodaja o integrirani pridelavi, ki zagotavlja opaznost te vzdržnejše metode pridelave in usklajuje obstoječa merila v vsaki državi članici.

Upoštevati moramo neuravnoteženost v tržni verigi, pomembnost zanašanja na tržne standarde po sektorjih in potrebo po pripravi smernic EU glede najboljših praks za izvajanje sistemov, ki se nanašajo na kakovost kmetijskih pridelkov, in njihovo medsebojno priznavanje.

Predvsem se sklicujem na nadzor zasebnih sistemov certificiranja, ki se pogostokrat uporabljajo kot zahteva za dostop do obsežnih distribucijskih izpostav.

Timo Soini (EFD). – (FI) Gospa predsednica, zelo pomembno je, da gremo do bistva te zadeve in povemo, da je kmetijstvo, ki temelji na kmečkih družinah, lokalne narave, zagotavlja zaposlovanje, krepi pokrajine, je humano, prav tako pa upošteva vprašanja glede varstva živali. Posamezen proizvod, ki je rezultat tega in kakovost blaga predstavljata uspeh v Evropi in v svetu.

Zelo pomembno je, od kje prihaja proizvod. Lokalne specialitete so neizmerne vrednosti. Pokrajina na Finskem iz katere prihajam, proizvaja odličen sir iz kozjega mleka. Vsem vam ga priporočam. Takih posebnih proizvodov je veliko po vsej Evropi. Poskrbeti moramo, da bodo prišli na trg.

Ker je prisoten nov komisar, mu želim povedati, da mora biti kmetovanje možno povsod po Evropi. Če tega ne bomo pozabili, bomo imeli odlično prihodnost, z varno in čisto hrano, ki izvira od tu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospa predsednica, še enkrat vse zahvale poročevalcu za to odlično poročilo. Visoko kakovostni kmetijski proizvodi zagotavljajo evropskemu kmetijstvu veliko prednost zaradi položaja, kar mu omogoča, da se ohrani kljub mednarodni konkurenci. Posledično igrajo pomembno vlogo pri razvoju podeželskih regij znotraj Evropske unije. Kmetijski proizvodi Evropske unije že ustrezajo standardom visoke kakovosti. Evropski standardi veljajo v svetu za zelo visoke. Žal se tega ne zavedajo vsi potrošniki. Zato je pomembno, da Evropska unija izboljša svojo politiko kakovosti, istočasno pa posodobi svojo politiko informiranja. To bo spodbuda za pridelovalce, da se bolj osredotočijo na kakovost in varnost hrane.

Potrošniki imajo pravico do tega, da uživajo kmetijske proizvode v EU, brez kakršne koli skrbi in z mirno vestjo. Prostovoljno označevanje „proizvedeno v Evropski uniji“ in obvezno regionalno označevanje, kot tudi obvezno dokazilo o poreklu se med seboj ne izključujejo.

Po drugi strani pa moramo razumno pristopiti k velikosti embalaže in geometrijski obliki kmetijskih proizvodov. Ni namen Evropske unije, da se ukvarja z ukrivljenostjo kumar. Enako velja tudi za velikost pic. Resno opozarjam, da na tem področju ne bi izvajali prekomernega zakonskega urejanja. Če želimo regionalne

gospodarske cikle, se moramo osredotočiti na kakovost, ne pa na stopnjo ukrivljenosti. Če industrija želi enotne kumare v enotnih kozarcih enotne teže, je to stvar industrije in ne Evropske unije ali Evropskega parlamenta. Osredotočimo se na kakovost, ne pa na embalažo.

V zvezi s tem zaupam v zdrav razum in modrost Evropskega parlamenta ter našega novega komisarja za kmetijstvo gospoda Ciołoşa.

Vasilia Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Naj najprej čestitam poročevalcu za obravnavanje tega vprašanja kakovosti kmetijskih proizvodov.

Zahteve trga so raznolike in se nenehno povečujejo. V Evropski uniji se večina vidikov nanaša na higieno in varnost živil, zdravje in hranilno vrednost, pa tudi na nekatere družbene zahteve.

Poleg tega so potrošniki vse bolj ozavešeni glede prispevka kmetijstva k trajnosti, podnebnim spremembam, varnosti živil, biotski pestrosti, dobremu počutju živali in pomanjkanju pitne vode.

Kakovost je glavno sredstvo evropskih kmetov, ki se srečujejo z novimi komercialnimi izzivi. Evropska unija ponuja prednost kakovosti, ki jo je mogoče pripisati izjemno visoki stopnji varnosti, ki jo zagotavlja trenutna zakonodaja v celotni prehranski verigi, h kateri niso prispevali le kmetje, ampak tudi pridelovalci.

Vendar pa je nekaj vidikov, ki lahko pripomorejo k izboljšanju kakovosti. Menim, da je Evropska unija dolžna spodbujati proizvode dobre kakovosti, skupaj z ukrepi za njihovo zaščito na globalni ravni. V tem kontekstu menim, da je treba izvajati strožji nadzor glede tistih ekoloških kmetijskih pridelkov, ki prihajajo iz tretjih držav ter s tem zagotoviti pošteno konkurenco med ekološkimi pridelki, pridelanimi v Evropi in tistimi iz tretjih držav.

Spyros Danellis (S&D). – (ES) Gospa predsednica, komisar, kakovost kmetijskih proizvodov predstavlja prednostno nalogo za potrošnike s povečevanjem konkurenčnosti za pridelovalce in s krepitevijo področja, kjer so pridelani. Zato toliko prizadevanj, da bi jih zaščitili, vključno z označevanjem.

Danes pa zakonodaja skupnosti omejuje obvezno označevanje kraja pridelave samo na nekatere proizvode in jim s tem podeljuje posebno obravnavo, hkrati pa ne zajema kmetijskih proizvodov z veliko hranilno vrednostjo in pomembnostjo za potrošnike. Zato pozivamo Parlament, da sprejme doslednejše in bolj logično stališče in zaščiti interese potrošnikov s tem, ko podpre obvezno označevanje kraja pridelave vseh kmetijskih proizvodov, vključno s predelanimi proizvodi, ki vsebujejo samo eno sestavino, kot je mleko.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Politika kakovosti kmetijskih proizvodov lahko pomeni rešitev za številne kmete. Osredotočenost na kakovost in ne na količino lahko predstavlja dolgoročne prednosti za številna gospodinjstva. Zato Evropska unija potrebuje koherentne politike na tem področju, ki bodo istočasno evropskim kmetom zagotovile možnost, da so konkurenčni na globalnem trgu. Glede na to je poročilo gospoda Scotte dobrodošlo, kot tudi paket, ki ga je najavil komisar Ciołoş.

Istočasno bomo potrebovali še nekaj drugega, da bomo lahko uresničili cilje kakovosti in sicer trdno, skupno kmetijsko politiko v prihodnosti, skupaj z ustreznim proračunom. Politika kakovosti kmetijskih proizvodov in zmanjšanje evropskega kmetijskega proračuna sta dve nezdržljivi ideji.

Prav tako moramo kmetom zagotoviti dovolj instrumentov, da bodo lahko razvili lastne kakovostne politike, nenazadnje pa morajo biti kmetje iz držav članic na zahodu in vzhodu deležni enakih priložnosti.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, ko obravnavamo logotipe kakovosti in obvezno označevanje porekla živil, ne smemo pozabiti na to, da morajo biti naše politične odločitve izvedljive tudi v praksi. Ne vem, kako bi bilo mogoče spremembi 4 in 5 izvesti v praksi in jih bom zato zavrnila.

Logotipi kakovosti načeloma prinašajo koristi, če se uporabljajo prostovoljno. Pridelovalcem in predelovalcem dajejo dobro možnost, da uspejo v tržnih nišah. Vendar pa moramo upoštevati dejstvo, da zaradi tržne prevlade nekaj verig trgovin, številni prostovoljni zasebni logotipi štejejo kot kvazi standardi. To proizvajalcem in predelovalcem jemlje njihovo podjetniško svobodo ter hkrati zmanjšuje izbiro potrošnikov.

Podobne razmere veljajo v zvezi z obveznim označevanjem porekla za kmetijske proizvode, kot je mleko. Izvajanje te zahteve v kmetijstvu in v predelovalni industriji s tehničnega vidika skoraj ni mogoče. Paziti moramo, da se dobre namere ne bodo spremenile v prekomerno birokracijo.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Gospa predsednica, opozoril bi rad na pomembnost in ustreznost točke 9 poročila gospoda Scotte, ki poudarja, da mora Komisija v pogajanjih s STO skušati zagotoviti sporazum o „netržnih pomislekih“, s katerimi bo mogoče zagotoviti, da uvoženi kmetijski proizvodi izpolnjujejo enake zahteve na področju varne hrane, dobrega počutja živali in varstva okolja, kot veljajo za kmetijske proizvode, pridelane v Evropski uniji.

Težava je v tem, da je Evropski parlament verjetno že 150-krat zatrdil, da morajo za uvoznike veljati enake zahteve, kot veljajo za pridelovalce v Evropski uniji. Prejeli nismo nobenega odgovora in še vedno vladajo razmere, v katerih morajo naši pridelovalci, kmetje in proizvajalci izpolnjevati visoke, drage standarde, medtem ko uvozniki teh standardov ne izpolnjujejo. To vodi v neojalno konkurenco. To je treba spremeniti, kot je bilo upravičeno izpostavljeno v poročilu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, nadzor živil je utopična fantazija. Zdi se, da je utopičen tudi pritisk glede nadzora in posledic. Zaradi tega smo se ponovno znašli v stari brozgi! V primeru nevarnosti za zdravje ljudi bi morale oblasti izdati opozorilo, vendar tega niso dolžne storiti. Rezultat tega smo nedavno lahko videli pri škandalu s sirom, okuženim z listerio. Živilski inšpektorji se morajo pogostokrat boriti s pomanjkljivim označevanjem – in ne samo inšpektorji; tudi potrošniki imajo enak problem. Zaradi zmede pri označevanju so popolnoma nemočni. Na primer na embalaži je lahko navedena beseda „kmet“, čeprav je bil proizvod industrijsko predelan, prav tako je lahko navedeno „poreklo Avstrija“, čeprav sestavine prihajajo od vsepovsod.

Potrošniki, ki prisegajo na kakovost, so pripravljeni plačati več za visoko kakovostna živila. Vprašanje je le, kako dolgo, če bodo na tem področju še naprej delovali tudi nepošteni trgovci. Če so sistemi nadzora osredotočeni na majhna podjetja, velikim ekološkim podjetjem pa se posveča le malo pozornosti, potem je nekaj narobe s celotnim sistemom.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, danes ste povedali, da so proizvodi z oznako porekla v samem vrhu naše industrije. Glede tega imate prav. To še posebej drži za proizvode, ki se pridelujejo v težkih okoliščinah, kot na primer v gorskih regijah in ki zahtevajo višje marže. Zaradi tega je oznaka „pridelano v gorski regiji“ še posebej pomembna.

Rad bi se dotaknil dveh stvari. Mislim, da bi morali v zvezi s temi proizvodi kmetom dati priložnost, da se organizirajo v strokovne odbore in podporne konzorcije, kjer bi lahko sprejemali tudi tržne odločitve. To ne bi bilo v nasprotju s konkurenčnim pravom in če bi bilo, bi vsekakor šlo za manjše neskladje, kot pa neskladje verig trgovin, ki smo mu bili priča v zadnjih nekaj letih.

V zvezi s standardi kakovosti, o katerih je bilo povedanega že veliko, poznam razpravo v tisku, pa tudi govornice o ukrivljenih kumarah. Vendar pridelovalci želijo in potrebujejo ta pravila. V naši razpravi, pa tudi na jutrišnjem glasovanju moramo to upoštevati.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Mehanizmi certificiranja lahko prispevajo k povečevanju vrednosti dela kmetov, ter s tem izboljšajo njihov dohodek in spodbudijo kakovost in varnost hrane. Ker pa so trenutni postopki certificiranja zahtevni, zamudni, predvsem pa dragi, so bili njihovi rezultati negativni, predvsem za male in srednje velike kmetije. Povišani stroški pridelave v celotni vrednostni verigi so še manj naklonjeni pridelovalcem, s tem ko v verigo uvajajo še enega poslovnega posrednika.

Glede na to in kot učinkovito zagotovilo preglednosti, kakovosti in varnosti za potrošnike, morajo certificiranje opravljati javni organi, prav tako pa ne smejo pomeniti višjih stroškov za pridelovalce.

Če želimo imeti dobro politiko, predvsem potrebujemo drugo kmetijsko politiko, temeljito reformo skupne kmetijske politike, ki podpira lokalno zaščito, pravico do pridelave in pravico do suverenosti pri preskrbi s hrano, ki bo kmete in potrošnike ščitila pred posledicami deregulacije svetovne trgovine in nekontrolirane liberalizacije trgov, in jih bo vključevala v okvir dvostranskih sporazumov ali v okvir Svetovne trgovinske organizacije.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Kmetijska proizvodnja Evropske unije je dobro poznana na mednarodnem trgu in cenjena zaradi visoke kakovosti. Z vidika prihodnjih možnosti skupne kmetijske politike sem prepričan, da mora kakovost proizvodov tudi v prihodnje ostati temeljni cilj. Visoko kakovostni kmetijski proizvodi niso le naša vizitka na globalni ravni; so tudi zelo pomemben del gospodarskega in družbenega življenja regije EU. Politike kakovosti morajo biti razvite tako, da bodo zagotavljale več jasnosti glede certificiranja in označevanja proizvoda, ki ga lahko razumejo vsi potrošniki v Evropski uniji. Da bi zaščitili pridelavo kakovostnih kmetijskih proizvodov, morajo določiti jasna pravila za označevanje proizvodov, ki lahko

vsebujejo gensko spremenjene organizme. Ta problem je postal še posebej pomemben po odločitvi Komisije, da bo dovolila uporabo gensko spremenjenega krompirja za živalsko krmo. Dokler ne določimo standardov označevanja in certificiranja za takšne proizvode, sta ogrožena prihodnost politike EU kakovosti hrane in zdravje nas vseh.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, zahvaljujoč instrumentom skupne kmetijske politike, je za kmetijski trg v Evropski uniji značilna oskrba z visokokakovostnimi kmetijskimi proizvodi in živili. Visoki standardi, primerna kakovost hrane in zadostna oskrba predstavljajo komponente zanesljive preskrbe s hrano, ki je tako pomembna.

Pomembno je, da informacije o kakovosti blaga dosežejo potrošnika. Vemo, da mora vsak proizvod, ki je dan na trg, ustrezati minimalnim standardom. Posebna kakovost, ki presega minimalne standarde, mora biti navedena na proizvodu, da bi se s tem izboljšala njegova konkurenčnost z opozarjanjem na dodatne kakovosti, ki pa jih mora potrošnik plačati.

Druge pomembne informacije, ki morajo prav tako biti na živilih, so kraj porekla in predelava surovin. Potrošniki morajo vedeti, kaj kupujejo in kaj plačujejo. Nenavedba teh informacij slabi konkurenčnost kmetijskih proizvodov in živil, pridelanih in predelanih v Evropi v primerjavi z uvoženim blagom, ki je bilo pridelano, ne da bi se pri tem upoštevalo dobro počutje živali, okoljske zahteve ali socialni standardi zaposlenih.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, uspešno poročilo gospoda Scotte je zelo pomembno za varstvo potrošnikov. Varnost kmetijskih proizvodov, tudi s stališča zdravja, mora biti resnično najpomembnejša prednostna naloga. Izpostaviti želim ključni pomen izboljšanja označevanj porekla živil. Vsak kmetijski proizvod v EU mora imeti jasno označeno poreklo in sestavine. Potrošnikov ni dovoljeno zavajati z goljufivim označevanjem. Za primer vzemite Kitajsko. Uvožena semena pridejo v Avstrijo, potem pa se tu prodaja tako imenovano „olje iz semen“. Še huje, rejene živali se prevažajo po Evropi v obžalovanja vrednih pogojih, z namenom, da bi se na primer proizvajala „tirolska slanina“. Zaradi tega se moramo osredotočiti na regionalno oskrbo in v interesu naših potrošnikov in kmetov je, da podpremo lokalne kmete in majhne klavnice.

Marija Nedelčeva (PPE). – (BG) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, čestitam gospodu Scotti za to poročilo, ki jasno izraža željo in odločnost Evropskega parlamenta, da aktivno sodeluje v razpravi o prihodnosti SKP. Pozdravljam predlog o logotipu, ki bi jasno dokazoval, da je določen proizvod pridelan in predelan izključno v Evropi. Menim, da bi to zagotovilo še dodatno podporo in originalno garancijo visoke kakovosti naših proizvodov.

Moje stališče je, da je treba uvesti sistem zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe. S tem bomo lahko ohranili prepoznavnost pokrajin in njihov značaj, prav tako pa bodo ljudje imeli občutek, da je to, kar so pridelali mogoče identificirati in da je cenjeno na trgu. Zato verjamem, da moramo ohraniti instrument zajamčene tradicionalne posebnosti in ga obravnavati, kot dober primer naše združenosti v raznolikosti. Nič ni narobe s tem, če vemo, da jemo sir feta, ki je iz Grčije, bel soljen sir iz Bolgarije ali mozzarella iz Italije. Kakovost in varnost hrane sta med glavnimi izzivi, s katerimi se moramo v prihodnje spopasti. Ohranimo kakovost naših proizvodov in njihovo konkurenčnost, prav tako pa zagotovimo spodoben prihodek in življenje našim pridelovalcem in kmetom.

Zahvaljujem se vam za pozornost.

Dacian Cioloș, član Komisije. – (FR) Gospa predsednica, ne predlagam, da bi obravnaval vsa izpostavljena vprašanja, še posebej zaradi tega, ker bo jutri glasovanje, kljub temu pa želim izpostaviti nekatera stališča, ki so se v govorih večkrat ponovila.

Glede združevanja različnih sistemov geografskega označevanja popolnoma razumem pomisleke nekaterih poslancev. Zagotovim vam lahko, da moj namen ni uničiti nekaj, kar deluje, kar funkcionira, nekaj, na kar so potrošniki navezani. Poskrbeti moramo le, da bodo sistemi zaščite kakovosti jasnejši in doslednejši, še toliko bolj glede na to, da skušamo z mednarodnimi pogajanjmi, povečati prepoznavnost teh sistemov.

Zato je pomembno, da so ti sistemi jasni in enostavni za naše partnerje ter jih je tako mogoče prepoznati. Moja namera torej ni, da bi jih združil samo zaradi procesa združevanja. Končni rezultat bo sistem, s katerim lahko dosežemo poenostavitve, ne da bi spreminjali stvari, ki so že enostavno prepoznavne pri potrošnikih.

V zvezi z evropskim logotipom kakovosti moramo prav tako v Parlamentu obravnavati in se odločiti, katere cilje želimo doseči. Ali je namen enostavno odražati skladnost z osnovnimi standardi, ki jih izpolnjujejo vsi

evropski kmeti in da jih izpolnjuje tudi uvoženo blago? Vsi uvoženi živilsko-predelovalni proizvodi morajo – to želim poudariti – ustrezati minimalnim standardom higiene živil in varnosti, ki jih izpolnjujejo naši pridelovalci.

Zato moramo poiskati način, kako najbolj uspešno ločiti naše proizvode od drugih. Ali potrebujemo logotip Evropske unije, ali raje namesto tega navajamo poreklo, kraje kmetijske pridelave? Poiskati moramo najboljše mehanizme, vsekakor pa moramo razmisliti tudi o tem.

Glede geografskih označb na mednarodni ravni želim zagotoviti, da bodo ta sistem naši partnerji prepoznali, v to ste lahko prepričani. To želimo zagotoviti v pogajanjih, opravljenih z Mednarodno organizacijo dela, pa tudi v pogajanjih o dvostranskih sporazumih, kadar se ponudi priložnost za to.

Zato si bomo prizadevali za uresničitev tega cilja, v svojem mandatu pa želim okrepiti politiko za mednarodno posredovanje in spodbujanje teh oznak kakovosti, saj je kakovost sredstvo in nam lahko kot takšno zagotovi večjo prisotnost na mednarodnem prizorišču.

Glede rezerviranih izrazov „gorski“, „otoški“ in tako dalje, preučujemo možnost uvedbe tovrstnih sistemov. Tudi tu se moramo odločiti, kako nadaljevati in zagotoviti, da ne bodo pomenili dodatne stroške za tiste kmete, ki jih želijo uvesti.

V zvezi s strokovnimi organizacijami in njihovo vlogo pri upravljanju zaščitene oznake porekla ali ZOP je naša namera, predvsem glede mleka – saj je večina ZOP in zaščitene geografske oznake (ZGO) zbranih v tem sektorju – izvesti študijo, s katero bomo ocenili, kakšen vpliv bo imela odprava kvot na brežibno delovanje teh sistemov varovanja kakovosti in upam, da bomo na podlagi tega poročila ugotovili, katere ukrepe bo treba izvesti, če bo to potrebno.

Giancarlo Scottà, poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje. Hvala, komisar Ciolos. Na začetku želim zelo na kratko spregovoriti o zemlji.

Iz zemlje pridobivamo naše proizvode in prav njo moramo ohraniti za prihodnost in tiste, ki bodo morali storiti prav to. Zaradi tega se želim sedaj, ko sem izrazil to enostavno misel, dotakniti pridelovalcev, tistih, ki delajo na zemlji, ki jim morajo ustrezno mesto priznati tudi tisti, ki kupujejo komercialne pridelke v supermarketih in drugih trgovinah. Zato je prav, če najprej spoštujemo zemljo, ki daje pridelek, potem pridelovalca, če obstaja, predvsem pa potrošnika.

Podati želim predlog, ki bo v korist potrošnikom, vendar nisem prepričan ali bo dobro sprejet ali ne: zakaj ne vprašamo potrošnike, kaj želijo vedeti? Tako bomo vedeli, katere morebitne oznake potrošniki znajo brati in jih razumejo, s tem pa bi lahko prišli tudi do veliko enostavnejših oznak, kot jih uporabljamo sedaj. Zakaj potrošniki ne bi vedeli, da se lahko odločijo za liter mleka iz Evrope ali za liter mleka iz Brazilije? Sami se bodo odločili ali je liter mleka iz Brazilije boljši od litra mleka, pridelanega v Evropski uniji.

Kakor koli že, menim in upam, da bo to poročilo uporabno za komisarja Ciolosa, s tem ko zagotavlja dodatne podrobnosti kot pomoč pri krepitvi verige, ki sem jo omenil prej: zemlja, pridelovalec, predelovalec, če obstaja, potrošnik, varnost, predvsem pa vprašanje varnosti, kakovosti. Vsi smo govorili o kakovosti in verjamem, da smo vsi naklonjeni večji kakovosti naših pridelkov, še toliko bolj, če to pomeni boljšo in bolj zdravo hrano.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 149)

Paolo Bartolozzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Vprašanje politike kakovosti kmetijskih proizvodov je naletelo na avtoritativen in enoten odziv Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja Evropskega parlamenta, s tem pa je postala popolnejša tudi obstoječa zakonodaja. Evropski kmetijski proizvajalci so končno dobili mesto v evropski zakonodaji o kakovosti njihovih pridelkov, povezanih z regijo pridelave. To predstavlja jamstvo za zaščito pred globalizacijo trga in zagotovilo, da bo lahko „obveščen“ potrošnik zavrnil pridelek, ki ni označen z obvezno označbo geografskega porekla, ki ni jasno certificiran in ne ustreza tržnim pravilom in pravilom proti ponarejanju. Potrošniki se bodo lahko o nakupu odločali ob popolnem poznavanju pravil, ki veljajo za njihove priljubljene proizvode. Evropski parlament si bo še naprej prizadeval za zaščito kmetov in potrošnikov. Zdravje potrošnikov je odvisno od kakovosti proizvodov kmetov. Moja sprememba o zaščiti značilnosti proizvoda, ki jo je Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja odobril, navaja, da imajo regije, kot

partnerji pridelovalci ključno vlogo, predvsem vlogo partnerjev tradicionalnih in ekoloških proizvodov, ter poziva po vključitvi regij v priznavanje in promocijo proizvodov z geografsko oznako, tradicionalnih proizvodov in ekoloških proizvodov. Veseli me, da je ta oznaka vse bolj prepoznana.

Sergio Berlato (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tema kakovosti kmetijskih proizvodov je temeljnega pomena, ko govorimo o informiranju kupca in potrošnika o značilnostih proizvodov ter v zvezi z nadaljnjim zagotavljanjem, da so kupljeni proizvodi iz Evropske unije sinonim za visoko kakovost, ki izhaja iz različnih regionalnih tradicij znotraj Unije. Politika kakovosti kmetijskih proizvodov se je z leti razvijala na neenoten način, za katerega je značilno prevzemanje instrumentov posameznih sektorjev. Globalizacija trga ter gospodarska in finančna kriza, ki je prizadela Evropo, nista prizanesli kmetijskemu sektorju. Da bi našli pot iz tega, se moramo osredotočiti na kakovost in varnost naših proizvodov. Nenehno prizadevanje za kvaliteto mora predstavljati ključni element strategije, ki ji sledi kmetijsko-živilski sektor EU na svetovnem trgu. Poleg tega verjamem, da je treba resno razmisliti o predlogu Komisije o uvedbi evropskega logotipa kakovosti za proizvode, ki izvirajo in so v celoti predelani v Evropi. Ta logotip bi predstavljal uradno priznanje za prizadevanja evropskih kmetov pri ohranjanju visokih standardov pridelave. Vsekakor je dobra ideja za poenostavitev zakonodaje ter zmanjšanje birokratskega bremena za podjetja, istočasno pa zagotavlja ohranjanje standardov kakovosti, ki jih dosegajo evropski pridelovalci.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Politika kakovosti kmetijskih proizvodov ni statična politika, ki bi bila ločena od drugih politik, povezanih s kmetijstvom. Prav nasprotno, reforma skupne kmetijske politike mora vključevati tudi politike, ki se nanašajo na prilagajanje podnebnim spremembam, ohranjanje biološke raznovrstnosti, varno preskrbo z energijo ali vodo, zagotavlja spodobnih življenjskih razmer za živali in na evropski ribolov. Politika kakovosti proizvodov lahko pomaga povečati konkurenčnost evropskih kmetov in ohraniti ekonomske dobičke v podeželskih področjih v času krize ravno z osredotočenostjo na kakovost kmetijskih proizvodov in visoko kakovost živil. Še naprej mora brezpogojno veljati, da nakup proizvodov iz EU pomeni nakup visoko kakovostnih proizvodov, ki so proizvedeni na podlagi različnih evropskih regionalnih običajev ob hkratnem upoštevanju najvišjih standardov proizvodnje z vidika varne hrane. Podpiram predlog Komisije o uvedbi evropskega logotipa kakovosti, ki bi se uporabljal za proizvode iz EU, ki so tu tudi izključno predelani. Potrošniki zamenjujejo oznako kraja, kjer je hrana predelana s krajem porekla kmetijskega proizvoda. Nujno je treba poudariti, da lahko proizvodnja dramatično, mišljeno v negativnem smislu, vpliva na kakovost in značilnosti proizvoda. Prav tako pozdravljam ohranitev sistemov registriranih geografskih označb in tradicionalnih specialitet, saj so te označbe zelo pomembne za evropsko kmetijstvo, ne samo z gospodarskega vidika, ampak tudi z okoljskega in družbenega vidika.

19. Srečanje ministrov za delo in zaposlovanje držav skupine G20 (Washington, 20.-21. april) (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka je izjava Komisije o srečanju ministrov za delo in zaposlovanje držav skupine G20 (Washington, 20.-21. april).

László Andor, član Komisije. – Gospa predsednica, zadnje projekcije MOD in OECD kažejo, da stopnje brezposelnosti v industrijskih državah še vedno naraščajo in da vrha ne bodo dosegle pred 2011.

Zaradi tega obstaja tveganje, da bo več kot 200 milijonov delavcev v državah v razvoju in državah v gospodarskem vzponu pahnjenih v skrajno revščino. To bi imelo za posledico skoraj 1,5 milijarde revnih delavcev v svetu. Te številke govorijo same zase. Trenutna kriza je izpostavila najbolj boleče slabosti našega medsebojno vse bolj povezanega globalnega gospodarstva. Sedaj obstaja jasno soglasje o potrebi po globalnem ukrepanju, da bi bilo mogoče rešiti globalne probleme.

Lani so voditelji skupine G20 v Pittsburghu obljubili, da bodo zagotovili, da se bodo skupaj s ponovno rastjo vrnila tudi prosta delovna mesta. Voditelji skupine G20 so se prav tako strinjali, da bodo vzpostavili okvir s poudarkom na zaposlovanju za prihodnjo gospodarsko rast.

To je gotovo zelo dobrodošlo. Komisija popolnoma podpira vsakršen okvir ukrepov, s katerim bo mogoče postaviti kakovostna delovna mesta v samo središče obnove in pomagati ljudem po svetu, da ponovno pridejo do dela. Ta pristop odraža nedvoumno realnost, da je v trenutni globalni gospodarski krizi najpomembnejše zaposlovanje in da oživljanje zaposlovanja ni opcija.

V Pittsburghu so voditelji pozvali ameriško sekretarko za delo, da priredi srečanje ministrov za delo in zaposlovanje skupine G20. Njihova naloga bo oceniti razmere globalnega zaposlovanja in obravnavati vpliv odzivov politike na krizo, kot tudi morebitno potrebo po kakršnih koli dodatnih ukrepih. Poleg tega naj

ministri obravnavajo srednjeročne politike zaposlovanja in pridobivanja znanja, programe socialne zaščite in najboljše prakse, da bi tako delavcem zagotovili koristi zaradi napredka na področju znanosti in tehnologije. To edinstveno srečanje bo potekalo 20. in 21. aprila v Washingtonu DC. Sodelovala bosta tudi Komisija in špansko predsedstvo.

Komisija tesno sodeluje z MOD pri pripravi na srečanje, ki nam bo predvsem dalo možnost, da se v imenu Evropske unije zavzemamo za dostojno delo v svetu. Tu ima ključni pomen izvajanje mednarodno priznanih temeljnih delovnih standardov MOD in vplivov na uresničevanje cilja pretoka osnovnega socialnega varstva. Mandat G20 poleg tega vključuje razvoj srednjeročne globalne strategije usposabljanja s strani MOD in drugih mednarodnih organizacij.

Komisija močno prispeva k tem prizadevanjem s pobudo Nova znanja za nova delovna mesta. To je del glavne pobude Evropa 2020, ki je na programu za nova znanja in delovna mesta. Ključni izziv je, kako doseči napredek pri strategiji za preusposabljanje in nadgrajevanje globalne delovne sile in lažje prehajanje med delovnimi mesti in prehajanje od izobraževanja na delo za mlade ljudi.

Veliko dodano vrednost lahko prinese tudi sodelovanje socialnih partnerjev. Vsi vemo, kako učinkovit je lahko evropski socialni dialog, kadar govorimo o izboljšanju različnih ukrepov na področju zaposlovanja. Komisija je pripravljena deliti te izkušnje z mednarodnimi partnerji Evropske unije. Komisija bo Parlament seznanjala z napredkom, doseženim na srečanju v Washingtonu DC.

Srečanje ministrov za delo držav skupine G20 za nas predstavlja priložnost, da razvijemo nove mehanizme, ki bodo oblikovali okvir politike po krizi. Ti novi ukrepi in politike lahko prispevajo k uravnoteženemu izhodu iz krize s tem, ko umeščajo delovna mesta v samo središče obnove in lahko odpravijo posledice krize. Namen je zagotoviti potrebne vhodne informacije in usmeritev za vrhunska srečanja voditeljev skupine G20 v Kanadi in Koreji, ki bodo potekala kasneje letos.

Elisabeth Morin-Chartier, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, glede na trenutno gospodarsko in finančno krizo, nas vrh skupine G20 sili k ugotovitvi, da je prvi cilj, ki ga moramo doseči, kako povečati zaposljivost delavcev.

To je nujno, saj do socialne vključenosti ne more priti brez vključenosti preko delovnega mesta. Torej je danes, ko se pripravljamo na ta vrh G20, edini slogan in edini cilj, ki ga lahko delimo z vami, boj proti brezposelnosti.

Kot ste pravkar povedali, komisar, se je brezposelnost v Evropski uniji in v svetu znatno povečala, vendar je povsem jasno, da se neenakosti povečujejo ter da se še hitreje povečujejo med mladimi ljudmi, delavci za določen čas, migranti in ženskami.

Ko torej vidimo, da je danes brezposelnih 21,4 % mladih, v primerjavi s 14,7 % – kar je že tako ali tako znaten delež – koliko je znašala brezposelnost pred dvema letoma, zelo veliko zaskrbljenost povzroča hitrost naraščanja.

Zato si moramo skupaj prizadevati, znotraj Evrope in globalno – saj je odgovor lahko le globalen – za strategije konvergence in vključevanja, ki izrecno priznavajo dejstvo, da dinamične socialne in kohezijske politike predstavljajo temelj razvoja naše družbe.

Prav tako vas želim spomniti na globalni pakt o zaposlovanju Svetovne trgovinske organizacije, ki ponuja ustrezne sklope strateških možnosti, s katerimi bomo lahko izšli iz krize.

Kaj mislimo glede predloga Evropske komisije o pripravi okvira nove strategije o socialno tržnem gospodarstvu, povezovanju in preglednosti za obdobje po 2010?

Upam, da evropski ministri za delo in zaposlovanje na vrhu ne bodo pozabili, da bodo morali odgovarjati za dvig brezposelnosti vsem milijonom ljudi, enemu za drugim, ki so v zadnjih mesecih zgubili delo.

Komisar Andor, Evropska unija pričakuje, da boste ukrepali, da bomo lahko pomirili naše sodržavljanke in jim ponovno zagotovili delo.

Alejandro Cercas, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, vesel sem, da lahko danes popoldne razpravljamo o tem, v času priprav na vrh, na katerem se boste 20. in 21. aprila srečali v Washingtonu.

Za to zasedanje, ki ga imamo danes, je v veliki meri zaslužna predsednica Odbora za zaposlovanje gospa Berès. Višja sila ji je preprečila, da bi bila danes z nami.

Spregovoril bom v najinem skupnem imenu. Govoril bom v njenem jeziku, francoščini, in uporabil dokumente, ki jih je pripravila, saj sem prepričan, da boste z zanimanjem prisluhnili njenim besedam:

v imenu skupine S&D. – (FR) Komisar, sedaj, ko bo brezposelnost v Evropi presegla mejo 10 %, ko je v svetu več kot milijardo in pol revnih delavcev in ko je kriza prizadela še dodatnih 200 milijonov delavcev, je čas, da se voditelji osredotočijo na družbene posledice krize in da vso pozornost namenijo zaposlovanju.

Čestitamo vam za pripravljala dela, ki ste jih opravili v tesnem sodelovanju in v dialogu s socialnimi partnerji.

Srečanje, za katerega so si prizadevali voditelji držav ali vlad, ki so se sestali v Pittsburghu, končno le omogoča usklajevane makroekonomskih vprašanj s socialnim vidikom. Da ne bi več ponavljali napak, ki so pripeljale do krize, moramo brezpogojno zagotoviti, da kriza ne bo še dodatno povečala socialnih neenakosti znotraj naših držav, med državami članicami EU in na mednarodni ravni.

Poskrbeti moramo, da prenagljena strategija za izhod iz krize ne bo povzročila razpada našega socialnega modela, saj so vzroki te krize – s katero se sedaj srečujemo že tri leta – resnično socialne narave. Ni dovolj, da reguliramo finančne produkte; dokopati se moramo do samega bistva nepravilnosti.

Žal se bojimo, da kljub številnim poročilom organizacij, kot sta Mednarodna organizacija dela (MOD) in Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), v katerih so izpostavljene vse večje socialne neenakosti, še vedno ni dovolj politične volje, kar se tiče socialnega vidika. Dokaz za to je slaba opaznost socialnih vprašanj, ki na uradni spletni strani skupine G20 sploh niso omenjena. Prav tako je nesprejemljiva nedavna odločitev Sveta ECOFIN glede prenehanja izvajanja izjemnih ukrepov, namenjenih zaposlovanju, da bi bilo mogoče hitro obnoviti javne finance.

Med ministri za finance in ministri za zaposlovanje in socialne zadeve potekajo nevarne igre.

Komisar, računamo na vas in špansko predsedstvo, da boste nasprotovali temu kratkoročnemu pristopu in umestili socialna vprašanja v samo središče evropskih in mednarodnih ukrepov.

Marian Harkin, *v imenu skupine ALDE*. – Gospa predsednica, ključnega pomena je, da ministri za delo in zaposlovanje držav skupine G20 kakovostna delovna mesta postavijo v samo središče njihovih načrtov za oživitev gospodarstva.

Za številne delavce – kot veste, komisar – je slika zelo žalostna, s tem ko se brezposelnost povečuje, število delovnih ur zmanjšuje, znatno zmanjšujejo plače, revni delavci, ki ste jih omenili in neustrezne ali neobstoječe priložnosti za trgovanje. Istočasno pa delavci gledajo, kako se banke dokapitalizirajo, medtem ko mala in srednje velika podjetja – gonilna sila gospodarske rasti – ostajajo brez sredstev, delovna mesta pa izginjajo.

Proračunska disciplina in konsolidacija ne smeta nadomestiti načrta za spodbujanje rasti delovnih mest, pa vendar se to dogaja v številnih državah, tudi v moji, na Irskem. Komisija hvali našo proračunsko disciplino, vendar uničujemo delovna mesta. Uravnavamo knjige, vendar pa ceno plačujejo naši delavci. Ministri skupine G20 se morajo močno zavezati, da bodo podprli dostojno delo in kot prednostno nalogo določili rast delovnih mest, skupaj z minimalnim dohodkom, socialno zaščito in usposabljanje ali preusposabljanje za tiste, ki nimajo dela.

Prav tako se strinjam z vami, da se morajo zavezati k izvedbi politik, ki so skladne s temeljnimi načeli in pravicami MOD, hkrati pa ne smejo dopustiti, da bi se trenutna gospodarska kriza izrabljala kot izgovor za slabitev ali neupoštevanje mednarodno priznanih standardov dela.

Ilda Figueiredo, *v imenu skupine GUE/NGL*. – (PT) Skrajni čas je, da voditelji Evropske unije priznajo vlogo, ki so jo odigrali v resni socialni krizi, v kateri se je znašla cela Evropa in svet. To je posledica finančne in gospodarske krize, ki so jo še pospešili z deregulacijo finančnih in prodajnih trgov in uveljavitvijo sporazumov o prosti trgovini s tretjimi državami, ne da bi se pri tem zmenili za interese delavcev ali javnosti.

Dvig brezposelnosti ter dvomljivo in slabo plačano delo povečujeta revščino in sta neposredna posledica neoliberalnih politik in krize kapitalizma. Mednarodna organizacija dela (MDO) in Organizacija za ekonomsko sodelovanje in razvoj verjameta, da brezposelnost še ni dosegla vrha v industrijskih državah in da bi se kmalu lahko v skrajni revščini znašlo več kot 200 milijonov delavcev. To pomeni, da bi lahko število revnih delavcev doseglo število 1,5 milijarde, pri čemer so najbolj prizadeti mladi ljudje in ženske.

Čas je da zaustavimo nazadovanje socialnih in delavskih pravic, čemur smo sedaj priča. Kakovostna delovna mesta s pravicami morajo postati prednostna naloga in morajo ustrezati vsaj konvencijam MDO. Brez ustvarjanja novih delovnih mest s pravicami, ne bomo mogli najti poti iz te krize.

Kinga Göncz (S&D). - (HU) Verjetno smo vsi zadovoljni, da se sedaj ministri za zaposlovanje in socialne zadeve srečujejo na vrhah G20 in da so tako postali enakovredni finančnim ministrom, kar do sedaj ni veljalo. Zdi se, da smo potrebovali gospodarsko krizo, da bi bilo mogoče govoriti o globalnih gospodarskih ukrepih, ne samo v zvezi z gospodarstvom in financami, ampak tudi v zvezi s socialnimi vprašanji in vprašanji zaposlovanja. To je še posebej pomembno sedaj, ko se zdi, da se gospodarski pritiski krize zmanjšujejo, medtem ko brezposelnost in revščina še naprej naraščata. Vemo, da bo to imelo dolgoročne družbene, kot tudi politične posledice. Po svetu vse to spremlja ekstremizem, ki prav tako predstavlja dolgoročno grožnjo.

Pomembno je, da ministri za zaposlovanje in socialne zadeve razvijejo sektorske politike, ki lahko popravijo razmere pri zaposlovanju in zmanjšajo revščino. Naj navedem konkreten primer, ki je bil omenjen na vrhu G20, primer o instrumentu mikrofinanciranja, ki ne povečuje le socialne kohezije, ampak tudi samozadostnost, kar je prav tako pomembno. Obžalovanja vredno je, da Parlament ne more sprejeti stališča in ga predložiti na srečanju G20, ampak lahko pošlje le naša verbalna sporočila. Vendar verjamem, da je celo to več, kot smo storili kadar koli v preteklosti.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Gospa predsednica, kot vsi trdimo, je finančna kriza močno prizadela navadne ljudi.

Zato moramo zagotoviti, da bo srečanje ministrov za zaposlovanje skupine G20, ki bo prvo, kot je bilo pravkar omenjeno, prineslo pozitivne rezultate. Upam, da bo prišlo do teh pozitivnih rezultatov. Veseli me, da ne bodo osredotočeni le na finančni sektor, ampak bodo preučili tudi socialni vpliv na ljudi.

Vemo, da je v številnih državah rekordna brezposelnost. Preučiti moramo resnične načine, kako bi ljudi spravili na delo – na resnična delovna mesta. Programi usposabljanja morajo dejansko pokrivati trenutne potrebe. Preučiti bi morali najboljše prakse držav, ki so že uvedle različne ukrepe in jih skušati prenesti na druge države, da bi tako skušali pomagati najbolj marginaliziranim v družbi. V teh drugih državah je bilo opravljeno veliko dela, zakaj se torej ne učimo od njih?

Zagotoviti moramo, da bodo temeljne konvencije MOD dejansko izvajanje. Zagotoviti moramo, da se bo izvajala Konvencija Združenih narodov o pravicah invalidnih oseb. Poskrbeti moramo, da bodo tisti, ki trenutno niso zaščiteni, v prihodnje deležni zaščite.

Thomas Händel (GUE/NGL). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, vrh G20 v Pittsburghu je dober model. Zahteval je načrte za oživitev gospodarstva, da bi to spodbujalo spodobno delo, ki pa bo prispevalo k varnosti in ustvarjanju delovnih mest, prav tako pa je za prednostno nalogo postavil rast zaposlovanja.

Zato pozivam evropske ministre za delo, naj pritisnejo na člane skupine G20, da ne popuščajo pri svojih načrtih za oživitev gospodarstva, ampak da si še močneje prizadevajo za ustvarjanje delovnih mest; drugič, da si prizadevajo za zagotavljanje finančno varnega kratkoročnega dela, s katerim bi bilo mogoče preprečiti izgubo delovnih mest in; tretjič, da spodbujajo javne naložbe za ustvarjanje delovnih mest in trajnostno ekološko rast ter četrtič, da okrepijo in razširijo ukrepe socialne varnosti, da bi tako omogočili dostop do teh ukrepov. S tem bo zaščiten tudi kupna moč na notranjem trgu, kot tudi zaposlovanje, v pomoč pa bo tudi v boju proti revščini. Za evropske ministre za delo je očitno sodelovanje s socialnimi partnerji zelo pomembno, da bi tako bilo mogoče poglobiti socialni dialog na raven, ki presega želje komisarja.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Gospa predsednica, Komisija, 20. aprila bo v Washingtonu potekala premiera: ministri za zaposlovanje 20 najbogatejših območij na svet se bodo prvič udeležili konference. Glas Evrope morajo tam jasno in odločno slišati. V naslednjih treh letih obstaja nevarnost, da bo izgubljenih štiri in pol milijona delovnih mest v Evropi in to bo vplivalo na rast, prizadelo socialno kohezijo in sprožilo socialne nemire.

Za Evropo mora biti prednostna naloga ustvarjanje delovnih mest. Nujno je treba postaviti realne, specifične, merljive cilje, tako dolgoročne, kot tudi takojšnje. Nujno moramo poskrbeti, da bo zaščiten dostojno delo za državljane Evrope. Nujno moramo poskrbeti, da bodo zaščitene pokojninske pravice in zaposlovanje delavcev.

Kaj lahko se nam zgodi, da bomo pozabili na očitno: delo je vzvod za rast. Spoznati moramo, da ne moremo govoriti o gospodarski politiki, ne da bi pri tem nenehno mislili na parameter zaposlovanja.

Na koncu želim povedati, da bi morali govoriti o svetu ministrov za brezposelnost ne pa svetu ministrov za zaposlovanje.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Gospa predsednica, po mojem mnenju ne bo dolgotrajne rešitve glede brezposelnosti in podzaposlenosti, če ne bomo spremenili trenutnega pristopa, ki kapitalu daje prednost pred delom in če ne bomo uvedli nove oblike porazdelitve bogastva, ki vključuje zvišanje plač, obseg socialne zaščite in minimalne ugodnosti. To bo pripomoglo k vzpostavitvi pogojev za trajnostno oživitev, ki daje veliko delovnih mest. Socialni napredek je predpogoj za končanje gospodarske krize in ne obratno.

G20 mora delovati kot spodbuda za mobilizacijo mednarodnega bančnega sektorja v korist selektivnega kreditiranja, ki bi pomagalo zaposlovanju, naložbam, ki ustvarjajo delovna mesta in zagovornikom novega, okolju prijaznega gospodarstva.

Istočasno je treba obdavčiti špekulativno gibanje kapitala, da ga bo mogoče preusmeriti v boj proti revščini.

Predlagam, da pregledamo in preskusimo sistem socialne varnosti, ki se nanaša na poklicno izobraževanje in usposabljanje, za delovna mesta prihodnosti, istočasno pa razvijemo javne raziskave, kar je ključnega pomena za novo obstojno in trajnostno gospodarstvo.

PRESESTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Voditelji skupine G20 so septembra 2009 v Pittsburghu ugotovili, da mora biti glavna prednostna naloga načrtov za oživitev gospodarstva ohranjanje obstoječih delovnih med in ustvarjanje novih.

Kljub napovedim Mednarodnega denarnega sklada o 3 % gospodarski rasti, napovedi OECD in MOD kažejo, da se bo stopnja brezposelnosti še naprej hitro povečevala vse do prve polovice 2011.

Gospodarska in finančna kriza je močno prizadela evropska podjetja, da ne omenjam proračune držav članic.

Ministri za delo in socialne zadeve skupine G20 bi si morali prizadevati, da se pomoč, namenjena podjetjem, ki so se znašla v težavah zaradi gospodarske krize, podaljša vse dokler ne bo stopnja brezposelnosti ponovno začela upadati.

Poleg tega verjamem, da morajo ti ministri najti ukrepe, namenjene podpori javnim uslužbencem in zaposlenim, ki prejema plačilo iz javnih sredstev, kot so učitelji in zdravniki, ki ostajajo brez dela zaradi zmanjševanja proračunov, namenjenih javnim ustanovam.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Pozdravljam dejstvo, da se bodo ministri za delo in zaposlovanje prvič sestali na vrhu G20. Na vrhu voditeljev skupine G20 2009 v Pittsburghu, so se voditelji strinjali, da morajo načrti za oživitev gospodarstva biti osredotočeni na ohranjanje obstoječih delovnih mest in ustvarjanje novih. Vendar pa so se od tega vrha razmere poslabšale tako v Evropski uniji, kot tudi na globalni ravni. V nekaterih državah članicah je število brezposelnih, ki vsakodnevno narašča, doseglo kritično raven, načrti za reševanje krize nekaterih nacionalnih vlad pa še dodatno poslabšujejo razmere ljudi, saj se zmanjšujejo pokojnine in pomembna socialna zagotovila. Množično se zapirajo mala in srednje velika podjetja. Glavni poudarek vrha G20 bi moral biti sporazum o konkretnih ukrepih za stabilizacijo stopnje brezposelnosti, saj razočaranje in strah ljudi ne bosta prispevala k hitremu gospodarskemu okrevanju naših držav.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Pozdravljam dejstvo, da se bodo na vrhu G20 prvič srečali ministri najmočnejših držav sveta, ministri za delo in zaposlovanje, ter obravnavali najpomembnejše probleme, povedano drugače, kako premagati brezposelnost in povečati zaposlenost. To srečanje bo potekalo v zelo težkih okoliščinah, saj je že samo v Evropski uniji približno 5,5 milijona mladih ljudi brez dela. Nenehno se povečuje tudi število dolgotrajno brezposelnih. Ta teden je v moji državi, Litvi, bilo registriranih 300 000 brezposelnih ljudi. Moja država v 20 letih, od kar je samostojna, kaj takšnega še ni doživela. Zato je zelo pomembno, da ministri najmočnejših držav, ki se bodo srečali, določijo konkretne ukrepe za izvedbo, da ljudje v državah EU ne bodo imeli le dela, ampak ustrezno delo, kakovostno delo, dostojno plačano delo, od katerega bodo lahko dostojno živeli, ne pa se spopadali z revščino. Zato upam, da bodo na tem srečanju sprejete takšne konkretne odločitve.

László Andor, član Komisije. – Gospod predsednik, veseli me, da ta razprava o srečanju ministrov za delo in zaposlovanje v Washingtonu DC poteka danes, saj ne gre za edini vrh, kjer se bo slišal glas poslancev

Parlamenta o tako pomembni temi. Približuje se še en vrh, na katerem morajo prav tako slišati, kar ste danes povedali: V mislim imam jutrišnji vrh v Bruslju, na katerem bo mogoče podpreti načrt Evropa 2020 z močnim vključujočim stebrom in najpomembnejšimi pobudami za okrepitev zaposlovanja in zmanjšanje revščine, v to strategijo pa so vključeni tudi redni cilji.

Ne gre le za vedno slabše statistike, ampak moramo gledati tudi na svetle plati resne krize, s katero se svetovno gospodarstvo srečuje zadnji dve leti. Popolnoma se strinjam z gospo Göncz, da se moramo zavedati tudi političnega tveganja, tveganja, ki ga ta kriza predstavlja za evropsko civilizacijo.

Upam, da bodo voditelji, ki se bodo jutri srečali, to razumeli in na podlagi teh razmer sprejeli zelo razumne sklepe. Brez tega bi bilo zelo težko zastopati evropske vrednote v svetu; zelo težko bi bilo verodostojno zastopati zavezanost obravnavi brezposelnosti in revščine v okviru G20.

Srečanje ministrov za delo v okviru G20 predstavlja velik korak naprej. Ali smo dovolj samostojni, da nam bo uspelo vključiti tudi finančne ministre, bomo šele videli, kljub temu pa je zelo pomembno, da je bil dosežen ta korak in obstaja priložnost za izmenjavo izkušenj in stališč.

Res je, da so finančno krizo najprej obravnavale vlade in da je bila davčna moč države usmerjena v stabilizacijo bančnega sektorja. Banke so bile dokapitalizirane, finančna stabilnost pa je bila prednostna naloga.

Sedaj moramo za prednostno nalogo postaviti ustvarjanje delovnih mest. Kot prednostno nalogo moramo postaviti izhodno strategijo, ki ne bo škodila obstoječim delovnim mestom in ne bo poslabšala spodobnosti za naložbe. Zato moramo najprej sprejeti odločitev o vzpostavitvi finančnega reda za povrnitev stabilnosti in odpravo pritiska na vlade držav članic po nerazumnem zmanjševanju izdatkov, ki vpliva na socialni sektor in zaposlovanje.

Strinjam se, da MOD predstavlja temelj pri pripravi standardov MOD, sklicevanje na te standarde v mednarodni razpravi pa je ključnega pomena. Za nas predstavlja dober standard pri doseganju napredka pri zaposlovanju in socialnih odnosih.

Okvir G20 predstavlja odlično priložnost za navezovanje na razprave v zunanjem svetu, ki pa nas prav tako povezujejo ne samo z razpravami o delovnih razmerjih, ampak tudi z razpravami o finančni uredbi in o vprašanjih, kot je davek na transakcije, o katerih glasneje razpravljajo v drugih koncih sveta in ki bi si včasih znotraj Evropske unije zaslužile resnejšo pozornost.

Hvaležen sem za pripombe in za sporočila, ki jih lahko prenesem drugim partnerjem v skupini G20.

Predsednik. - Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Ádám Kósa (PPE), v pisni obliki. – (HU) Po mojem mnenju se moramo zavedati, da današnji nosilci odločanja niso v koraku z dogajanjem v svetu, gospodarstvu in tehnologiji: kmalu bodo lahko že energetske podjetje bolje pripravljalo načrte za prihodnost, kot mednarodni politični akterji. Žal se to nezavedanje stvarnosti odraža tudi v trenutni strategiji EU 2020. Evropska unija bi se morala ozreti dlje v prihodnost, prav tako pa bi morala biti pripravljena na žrtve v interesu družbe, ki bi bila vzdržnejša. Vse bolj se moramo osredotočiti na infrastrukturo in ustvarjanje delovnih mest, ne pa na rast porabe, ki je odvisna od uvoza. Brezpogojna prosta trgovina nečastno zmanjšuje delovna mesta, uničuje okolje, ogroža zdravje potrošnikov in povečuje ovire razpoložljivosti, izključno zaradi tega, da bi bila zagotovljena cena izdelka ali storitve. Ne moremo se vrniti v skrajno stanje podivjanega kapitalizma – v svet Oliverja Twista! Sicer bo tudi strategija EU 2020 ravno tako neuspešna, kot je bila lizbonska strategija.

20. Boj proti tuberkulozi (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je izjava Komisije o boju proti tuberkulozi.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, pozdravljam to priložnost ob svetovnem dnevu tuberkuloze, da poudarim, da je Komisija zavezana reševanju izzivov, ki jih povzroča ta bolezen.

Prepričani smo bili, da so naši uspehi v preteklih desetletjih uspeli odpraviti nevarnosti tega perečega problema javnega zdravja. Vendar pa smo storili napako, ker smo predolgo oslabili zaščito pred tuberkulozo. V letu 2008 je Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni poročal o 83 000 obolelih in skoraj 6 000 smrtnih primerov zaradi tuberkuloze v Evropski uniji in državah EFTA. To pomeni približno 16 smrtnih

izidov na dan. To je preprosto nesprejemljivo in zahteva ukrepanje vseh zadevnih sektorjev in zainteresiranih strani. Nesprejemljivo je zato, ker je tuberkuloza bolezen, ki jo je mogoče preprečevati in zdraviti, zato ne bi smela imeti tako hudih posledic.

Tuberkuloza je medsektorsko vprašanje, ki je povezano z veliko izzivi v javnem zdravstvu, s katerimi se srečujemo v Evropski uniji, vključno s širjenjem protimikrobne odpornosti, pomanjkanjem novih učinkovitih pripomočkov za diagnosticiranje in zdravljenje tuberkuloze, strmo rastjo sočasnih okužb, kot je HIV, in neenakostjo, saj tuberkuloza nesorazmerno prizadene najranljivejše skupine.

Komisija je v zadnjih letih podala že več pobud, da bi okrepila svoje zmožnosti spopadanja s tuberkulozo. Leta 2000 je bila tuberkuloza vključena na seznam prednostnih bolezni, ki so pod nadzorom po vsej EU. V zvezi s tem je Komisija podprla več projektov, ki so pripomogli k usklajevanju nadzora tuberkuloze v 53 državah Evropske regije Svetovne zdravstvene organizacije. S tem smo nadgradili skupno znanje in spremljanje epidemiološkega stanja. Poleg tega prek svojih raziskovalnih okvirnih programov Komisija podpira razvoj novih zdravljenj, cepiv, zdravil in diagnostičnih pripomočkov, ki se uporabljajo za tuberkulozo. Od leta 2002 je bilo v te namene dodeljenih več kot 124 milijonov EUR. Vendar pa moramo podpreti tudi države izven Evropske unije, kajti tuberkuloza ne pozna meja.

Komisija podpira programe za obvladovanje tuberkuloze v državah v razvoju prek Evropskega programa za zunanje ukrepe v boju proti boleznim HIV/AIDS, malarija in tuberkuloza (2007–2011). Glavni kanal za financiranje te podpore je Svetovni sklad za boj proti aidsu, tuberkulozi in malariji, kateremu je Komisija od leta 2002 namenila 870 milijonov EUR, pri čemer letni prispevek od leta 2008 znaša 100 milijonov EUR. Poleg tega podpira tudi klinične raziskave in krepitev zmogljivosti v podsaharski Afriki prek Partnerstva evropskih in držav v razvoju na področju kliničnih preskusov (EDCTP). Nazadnje pa nam je tudi ustanovitev Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni omogočila, da smo svoja prizadevanja v boju proti tuberkulozi dvignili na novo raven.

Marca 2007 je Center na zahtevo Komisije pripravil akcijski načrt za boj proti tuberkulozi v EU. Tako se spoprijemamo z medsektorskimi izzivi današnjega časa pri preprečevanju in obvladovanju tuberkuloze ter krepitvi epidemiološkega nadzora: zagotavljanje takojšnjega in kakovostnega zdravljenja tuberkuloze, razvijanje novih pripomočkov za diagnosticiranje in zdravljenje, zmanjšanje bremena tuberkuloze in sočasne okužbe s HIV ter odpravljanje tveganja za odpornost na zdravila.

Vendar pa Komisija sama tega izziva ne more uspešno premagati. Prispevek civilne družbe, da lahko sežemo do najranljivejših, in zavezanost držav članic sta ključna za doseganje našega cilja, to je podpreti svetovni boj proti tej bolezni.

Elena Oana Antonescu, v imenu skupine PPE. – (RO) „Vzrok smrti v dobi antibiotikov“ – tako je skupina raziskovalcev poimenovala tuberkulozo, besedo, za katero smo mnogi mislili, da je že izginila iz vsakodnevne rabe, a vendar ta bolezen še vedno pomori veliko število ljudi.

Tuberkuloza je sedmi najpogostejši vzrok smrti na svetu. Na žalost pa sedanje razmere kažejo na to, da se število obolelih s sevom tuberkuloze, ki je odporen na standardno zdravljenje, povečuje.

Leta 2008 je bilo na svetu 9,4 milijona primerov tuberkuloze in 1,8 milijona smrtnih izidov. V svetu se vsako sekundo ena oseba okuži s tuberkulozo.

Te številke moramo kar se da jasno podati na pomembnem forumu Evropske unije, da lahko vsi čim prej uvidimo, da ta bolezen še vedno razsaja v naši družbi in pomori veliko število evropskih državljanov.

Živim v državi, ki je žal pri vrhu lestvice po številu primerov tuberkuloze v Evropski uniji.

Čeprav lahko v zadnjih letih govorimo o rahlem upadanju obolelih in o povečanju odstotka ljudi, ki so ozdravljeni tuberkuloze, odporne na zdravila, pa so absolutne številke še naprej alarmantne in odražajo tragično stvarnost.

Zagnati moramo dosleden, celovit boj na podlagi najboljšega načrtovanja, da bomo lahko obvladali to šibo božjo. Na ravni Evropske unije moramo nadaljevati z delom, ki smo ga doslej opravili, da zagotovimo, da v vseh državah članicah zvišamo raven odkrivanja bolezni, raven dostopa do ustreznega zdravljenja, kakovost spremljanja zdravljenja in kakovost zdravstvene oskrbe bolnikov.

Vse vlade morajo tudi prepoznati pomen tega boja in čim bolj učinkovito sodelovati s socialnimi partnerji, da se zmanjša število Evropejcev, obolelih za to boleznijo, za katero smo mislili, da smo jo izkoreninili že v preteklih stoletjih.

Predvsem pa moramo ta boj biti skupaj, kot družina, zanemariti medsebojne razlike in pomagati drug drugemu, da odpravimo ta problem.

Nenazadnje smo Evropska unija in naša moč je v enotnosti.

Åsa Westlund, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, v današnjem času nihče ne bi smel umreti zaradi tuberkuloze.

(SV) To je Ban Ki Moon dejal danes, na svetovni dan tuberkuloze.

Seveda ima prav. Vendar pa dandanes še vedno zelo veliko ljudi po vsem svetu umira zaradi tuberkuloze, zlasti mladi in revni. Zato moramo povečati svojo pomoč svetovnemu skladu, ki je odgovoren za levji delež dejavnosti v boju proti tuberkulozi, malariji in HIV v revnejših predelih sveta.

A vendar, kot je izpostavila Komisija, tudi v Evropi umirajo zaradi tuberkuloze. Okrepiti moramo svoje sodelovanje, da preprečimo širjenje tuberkuloze, odporne na zdravila, in poiskati učinkovita zdravljenja, ki dosežejo vse ranljive skupine v družbi.

Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni, ki ima svoj sedež v Solni na Švedskem, ima pri tem zelo pomembno vlogo in zadovoljna sem, da si je Komisija postavila za prednostno nalogo, da se udeleži današnje razprave o tako pomembni temi.

Charles Goerens, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, kljub napredku v medicini tuberkuloze še nismo uspeli premagati. Zato jo napačno obravnavamo, kot da je to bolezen, ki prizadene samo revne države. S tem zmanjšujemo pomen načina njenega širjenja, zlasti v Srednji in Vzhodni Evropi.

Dejansko nobena država ni varna pred to grozljivo boleznijo, ki je prisotna že več tisoč let. Poleg tega pa sevi, odporni na zdravila, dajejo bore malo upanja, da bomo to nadlogo uspeli premagati v bližnji prihodnosti. Potreba po boju na več frontah s pomočjo preprečevanja, zdravniškega nadzora, raziskav in širjenja previdnostnih in higienskih ukrepov nas spodbuja k usklajenemu in odločnemu ukrepanju. Skratka, moramo se vedno zanašati na najboljše strategije na tem področju.

V zvezi s financiranjem ukrepov pa je priporočljivo razlikovati med dvema scenarijema. Prvič, sistemi socialne varnosti v naših državah bi morali načeloma biti sposobni zagotoviti zadostno zdravniško pokritost. Vendar pa se bolniki v državah v razvoju še vedno zanašajo na solidarnost, ki se je z letom 2002 na izjemen način udejanjila v Svetovnem skladu za boj proti aidsu, tuberkulozi in malariji.

Če je dejanski cilj prepoloviti število primerov tuberkuloze med letoma 2000 in 2015, bo treba potrditi enega od treh scenarijev, ki jih je predlagal predsednik Svetovnega sklada Michel Kazatchkine.

Komisijo želim vprašati, katerega od treh scenarijev uporablja kot podlago za oblikovanje predlogov za države članice glede prihodnjega financiranja Svetovnega sklada za boj proti aidsu, tuberkulozi in malariji.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Svetovni dan tuberkuloze, ki poteka na današnji dan, je priložnost za poziv h krepitvi političnega dialoga in vključevanju vlad in civilne družbe v ta boj.

Število obolelih za tuberkulozo se v EU zmanjšuje. Veliko zmanjšanje je bilo opaženo tudi na Portugalskem, vendar pa je stopnja obolevnosti še vedno nad povprečjem EU. To zmanjšanje je povezano z uspehom Nacionalnega načrta za boj proti tuberkulozi. V nekaterih državah pa se je v zadnjem času pokazalo, da se bolezen ponovno pojavlja.

Različni akcijski načrti, ki jih Evropska komisija spodbuja, so korak v pravo smer. Želela bi izpostaviti partnerstvo med Evropo in državami v razvoju pri izvajanju kliničnih raziskav. Podpora okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj je tudi pomembna na področju naravoslovnih ved. Krepitev vloge kliničnih in znanstvenih raziskav je ključna v boju proti tuberkulozi. Zato je ključnega pomena, da se delo nadaljuje in se odkrijejo novi in boljši instrumenti za boj proti tuberkulozi ter se spodbujajo inovativne diagnostične tehnologije, poleg zdravil in cepiv.

Zato pozivam Komisijo in države članice, da združijo moči in pospešijo boj proti tuberkulozi, da bi uspele obvladati in izkoreniniti to bolezen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Premagati moramo tuberkulozo, kajti vsako leto veliko ljudi na svetu umre zaradi te bolezni, okužen pa je že skoraj vsak tretji človek na svetu. Pozornost bi želela usmeriti na dejstvo, da je tuberkuloza najbolj razširjena nalezljiva bolezen na svetu, ki je zelo povezana z družbenimi in

gospodarskimi problemi ali, z drugimi besedami, z revščino, nezaposlenostjo, alkoholizmom, odvisnostjo od drog in HIV/AIDS, kot tudi z neustreznimi zdravstvenimi sistemi v revnih državah in prepoznim diagnosticiranjem. Da bi premagali te dejavnike, ki povzročajo tuberkulozo, morajo Evropska komisija in države članice Evropske unije izvesti konkretne in hitre ukrepe s ciljem izvajanja skupnih ukrepov v boju proti tej strašni bolezni, vzpostaviti politični dialog o finančni podpori in sprejeti skupni akcijski načrt za boj proti tej bolezni.

Kljub dejstvu, da je tuberkuloza na seznamu prednostnih bolezni, boj proti njej še vedno prejema premalo finančnih sredstev, zato moramo v tem programu ukrepanja prevetriti proračunske postavke Evropske unije. Pozivam vas tudi, da spodbujate obsežnejša vlaganja v znanstvene raziskave v boju proti tuberkulozi.

Olga Sehnalová (S&D). - (CS) Danes je svetovni dan tuberkuloze in mi ponuja odlično priložnost, da omenim, da kljub dosedanjim uspehom v boju proti tuberkulozi ta bolezen še vedno ostaja hud svetovni problem. Več kot 2 milijardi ljudi je okuženih z bacili tuberkuloze in eden od desetih oboli z aktivno obliko.

Obolevnost za tuberkulozo ter zlasti različne ravni zdravljenja in spremljanja bolezni so povezane z različnimi družbenoekonomskimi pogoji v različnih regijah in tudi v različnih družbenih skupinah. Zgodnja diagnoza tuberkuloze ter temeljito in popolnoma nadzorovano zdravljenje bolezni ali, povedano drugače, neprekinjeno in dovolj dolgo zdravljenje, so predpogoji za zmanjšanje tveganja prevelike odpornosti na zdravila in razvijajočih se oblik tuberkuloze, ki je odporna na zdravila in katere zdravljenje je v veliko državah zelo drago in težko dostopno. Podobno pomembna je prilagoditev zdravstvenih sistemov in vsakdanje prakse, vključno s spremljanjem bolezni v skupinah, izpostavljenih visokemu tveganju, ter zagotavljanjem usposobljenih zdravstvenih delavcev in zadostnih zalog opreme.

Po oceni SZO bi bilo potrebno za boj proti tuberkulozi na nacionalni ravni porabiti 44,3 milijarde USD v naslednjih 10 letih, na voljo pa bomo imeli komajda polovico potrebnih sredstev. Zato je naloga EU, da združi moči s SZO in posameznimi državami, skupaj z njihovimi nacionalnimi zdravstvenimi sistemi, in uvrsti boj proti tuberkulozi med prednostne naloge razvojne pomoči tretjim državam.

John Dalli, član Komisije. - (MT) Z veseljem in zanimanjem sem prisluhnil govorom spoštovanih poslancev in poslank. Rad bi vam zagotovil, da Komisija zelo resno obravnava to bolezen in daje veliko težo temu, kar je bilo danes tu povedano. Odločeni smo, da bomo dosegli svoje cilje in obvladali tuberkulozo. Tovrstne razprave so posebnega pomena, če želimo osredotočiti vso pozornost na to bolezen. Prispevek in podpora Parlamenta sta bistvena v naših prizadevanjih proti tej bolezni v Evropski uniji in tudi v drugih državah.

Predsednik. - Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. - Čeprav veliko ljudi na tuberkulozo gleda kot na nekaj, kar je bilo v preteklosti, in kot na bolezen 19. stoletja, pa ta še naprej močno vpliva, tako posredno kot neposredno, na življenja več sto tisoč kmetov po vsej EU vsako leto. Čeprav je bila tuberkuloza v človeški obliki zajezena v večini držav članic EU sredi 20. stoletja, pa se še naprej agresivno širi med živino in v mojem volilnem okrožju Irska Vzhod vsako leto prizadene 5 % čred goveda.

Pred kratkim sem prejela pismo govedorejca iz grofije Westmeath, katerega čreda dragocenih krav mlekaric je bila skoraj izničena, odkar je bila pred manj kot letom dni v njegovem hlevu odkrita tuberkuloza. Ta bolezen, ki jo prenašajo jazbeci, je bila prvič odkrita lani junija, in sicer na dan, ko bi moral iti na dvotedenski dopust, od takrat pa je izgubil že 64 od 82 glav živine.

Čeprav je EU v zadnjih časih upravičeno z vsemi silami reševala problematiko tuberkuloze pri ljudeh, pa bi bilo treba pri pripravi zakonodaje na področju tuberkuloze v prihodnje resno obravnavati tudi govejo obliko te bolezni, ki povzroči milijone evrov izgubljenega prihodka vsako leto.

21. Učinki svetovne finančne in gospodarske krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje (kratka predstavitev)

Predsednik. - Naslednja točka je kratka predstavitev poročila (A7-0034/2010) Enriqueja Guerrera Saloma v imenu Odbora za razvoj o učinkih svetovne finančne in gospodarske krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje (KOM(2009)0160 – 2009/2150(INI))

Enrique Guerrero Salom, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, komisar, finančna in gospodarska kriza ima najostrejšo in najhujšo učinke na države v gospodarskem vzponu in države v razvoju, zlasti tiste z nižjimi prihodki. Ta kriza ja upočasnila trajno rast, ki je bila v zadnjem desetletju značilna za mnoge od teh držav: to je bila gospodarska rast, ki je ustvarjala delovna mesta, pripomogla k uravnoteženju njihovih javnih financ, omogočila zmanjšanje njihovega zunanjega dolga, spodbujala širitev njihovih poslovnih dejavnosti in jim obenem pomagala pridobivati bolj uradno razvojno pomoč.

Te države pa so trpele že v letih pred krizo: najprej so se srečale s prehrabeno krizo, ki je ogrozila preživetje več sto milijonov ljudi, nato z energetske krizo, ki je porabila vse vire tistih držav, ki niso proizvajalke nafte ali plina, in nazadnje še s podnebno krizo, katere učinki na pridelek in infrastrukturo najbolj prizadenejo ravno najrevnejše države.

Finančna kriza je pripomogla k tej krhki situaciji, v kateri so se znašle te države. Kot je že Evropska komisija poudarila, je s tem, ko je prizadel države v gospodarskem vzponu in države v razvoju, tretji val finančne krize oškodoval najrevnejše države in je to krizo, ki je s teoretičnega vidika gospodarska, spremenil v razvojno, družbeno in humanitarno krizo.

Dejansko so bila v teh državah prizadeta vsa področja dejavnosti. Gospodarska rast, ki bo v letu 2009 precej nižja kot v prejšnjih letih, je okrnjena. Trgovina je upadla in bo oslabil bilanca tekočega računa v teh državah. Manj je tujih investicij in okrnjen je dostop teh držav do mednarodnega financiranja, priča pa smo tudi vse bolj protekcionističnemu odzivu razvitih držav.

Obenem so se zmanjšala tudi nakazila izseljencev in uradna razvojna pomoč. Zato se več sto milijonov ljudi uvršča na seznam najrevnejših, na celinah, kot je Afrika, pa bo več sto tisoč otrok umrlo že v zgodnjem otroštvu.

Spričo takšnih razmer se mora evropski glas slišati in mora zahtevati podporo danim zavezam o uradni razvojni pomoči, zahtevati nove vire dodatnih sredstev za pomoč tem državam, zahtevati zmanjšanje dajatev in davkov za izseljence, zahtevati nasprotovanje poskusom protekcionizma in podporo krogu pogajanj v Dohi, zahtevati ukrepanje proti davčnim oazam in davčnim utajam ter si prizadevati za odlog plačila ali odpis dolgov najrevnejšim državam.

Kot poročevalec za to poročilo sem želel pridobiti kar se da široko soglasje in med pogajanjmi sem soglašal s spremembami vseh parlamentarnih skupin, še vedno pa bi jutri želel podati ustno spremembo k poglavju 34 tega poročila, da pridobimo še več glasov. To bi bil še nadaljnji doprinos k nečemu, kar je po mojem mnenju bistveno: da je evropski glas enoten in močan, kadar je posredi pomoč državam v razvoju.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi želel čestitati poročevalcu za zelo celovito poročilo.

Kot je bilo pravilno poudarjeno v tem poročilu, je kriza države v razvoju prizadela precej huje, kot je bilo sprva pričakovati. Dejansko so bile prizadete iz več smeri, kot so: nihajoče cene blaga, vse manjši prihodki od izvoza in turizma ter manjši kapitalski tokovi in nakazila. Ena od skupnih značilnosti veliko držav je povečana potreba po finančnih sredstvih.

Veliko držav v razvoju je bilo pogosto prisiljenih zmanjšati socialno potrošnjo (torej na področju prehrane, zdravja in izobraževanja), kar je imelo hude socialne in politične posledice in je ne samo ogrozilo dosego razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015, ampak tudi spodkopalo napredek, ki je bil opažen v preteklih nekaj letih. Kljub nekaterim znakom svetovnega okrevanja bodo države v razvoju, zlasti v podsaharski Afriki, zagotovo v zaostanku.

EU je pokazala svojo vodilno vlogo in enotnost prek skupnega odziva EU na krizo v okviru svetovnega odziva, in sicer v Združenih narodih, G20 in G8. Ukrepali smo hitro in učinkovito ter obljube spremenili v konkretne zaveze, da državam v razvoju pomagamo pri premagovanju krize.

Lani spomladi je EU sprejela nabor celovitih, pravočasnih, ciljnih in usklajenih ukrepov za ublažitev človeškega vpliva krize, spodbuditev gospodarske rasti v državah v razvoju in zaščito najranljivejših.

Odziv EU ne vsebuje samo odziva Skupnosti, ampak tudi odziv držav članic EU (njihove dvostranske odzive in njihove prispevke k sredstvom mednarodnih finančnih ustanov, kot jih je pozval G20). Poleg tega nam je tesnejše sodelovanje s Svetovno banko in MDS zagotovilo doslednost naših analiz in komplementarnost naše pomoči.

Kot je bilo izpostavljeno v poročilu, je Komisija vzpostavila in trenutno izvaja zelo konkreten in kratkoročen *ad hoc* mehanizem za področje ranljivosti, imenovan „Vulnerability FLEX“, da bi podprla najranljivejše, ne dovolj prožne države in jim omogočila zagotavljanje prednostne porabe, zlasti v socialnih sektorjih.

Drugi ukrepi vključujejo prerazporeditve po opravljenih *ad hoc* pregledih držav, naslednjo fazo srednjeročnega pregleda 10. evropskega razvojnega sklada, ki trenutno poteka, podporo v okviru tradicionalnega instrumenta FLEX, vnaprejšnje odobritev pomoči, kjer je to izvedljivo, itd.

Uradna razvojna pomoč (URP) je in bo še naprej igrala ključno vlogo pri podpiranju prizadevanj naših partnerjev za odpravo krize. V tem okviru Komisija pozdravlja vašo podporo pri spodbujanju držav članic, da se še naprej zavežejo doseganju 0.7-odstotnega cilja URP/BND do leta 2015. Drugi donatorji bi si morali postaviti podobne ambiciozne cilje povišanja URP, pozvati pa moramo celotno skupnost donatorjev, da izpolnijo svoje zaveze glede količine in učinkovitosti pomoči.

21. aprila bo Komisija državam članicam javno predstavila svoj letni spomladanski razvojni sveženj predlogov. Letos bo poudarek na ukrepih, ki so še nujni za doseganje razvojnih ciljev tisočletja. Sveženj bo vseboval celovit pristop in bo opredelil akcijski načrt za pospešen napredek k razvojnim ciljem tisočletja. Ponudil bo tudi priložnost za ambiciozen prispevek EU k prihodnjemu septembrskemu pregledu razvojnih ciljev tisočletja s strani ZN na visoki ravni. S tem bo EU verodostojno izpolnila svoje zaveze in bo še naprej igrala vodilno vlogo v mednarodnem razvoju.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Gospodarska in finančna kriza je izredno prizadela tudi Moldavijo, ki je država v razvoju. Gospodarstvo te države se je po ocenah MDS lani zmanjšalo za 9 %, stopnja brezposelnosti pa je presegla 6 %. Spodbujati je treba neposredna vlaganja.

Poudariti moram, da je Moldavija za obdobje enega leta zaposlila devet visoko usposobljenih evropskih svetovalcev, ki bodo svojo pomoč nudili glavnim ministrstvom v Chişinău.

Glede na to, da govorimo isti jezik, si lahko naši sosedi onkraj reke Prut pomagajo s strokovnim znanjem Romunije na katerem koli področju.

Stroške denarnih transferjev izseljencev iz držav, v katerih delajo, je potrebno zmanjšati. Zaveza, ki so jo sprejeli voditelji držav G8, da bodo te stroške zmanjšali z 10 % na 5 % v naslednjih petih letih, je prvi korak v tej smeri.

Danes pa bi želela pozdraviti rekordno finančno podporo v znesku 2,6 milijarde USD, ki je bila dodeljena Moldaviji za obdobje 2011–2013. Sporazum je danes na konferenci donatorjev sklenil predsednik vlade Vlad Filat.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, čeprav epicenter krize ni v državah v razvoju, pa so ravno te države tiste, ki jih je velik val krize hudo in globoko prizadel.

Kreditni krč, negotovost zaradi depresije in zmanjšanja mednarodne trgovine, investicijskih tokov in nakazil izseljencev, so bili glavni kanali širjenja krize, ki je sledila precejšnjim nihanjem v cenah osnovnih izdelkov in prehrabnih artiklov ter se pojavila v pogojih velikih svetovnih neravnovesij.

Usklajen odziv na krizo mora upoštevati države v razvoju in njihov načrt mora biti ključni element svetovnega gospodarskega sodelovanja.

Prek Odbora za gospodarske in denarne zadeve smo od Mednarodnega denarnega sklada zahtevali, da breme, ki ga je kriza naložila na javne finance držav v razvoju, upošteva v poročilu, ki ga bo pripravil za prihodnje zasedanje G20, in da Komisija objavi sporočilo, v katerem oceni, na kakšen način bi davek na finančne transakcije lahko pomagal doseči razvojne cilje tisočletja, izravnati svetovno neravnovesje in spodbuditi trajnostni razvoj.

Vesel sem, da je gospod Guerrero sprejel te predloge, in mu čestitam za njegovo odlično poročilo.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poročevalcu za njegovo pomembno poročilo.

Prepričan sem, da je najboljši način, da premagamo krizo, več trgovine in globalizacije, ne protekcionizma. Evropa mora torej ohraniti svoje trge odprte, da premaga recesijo, spodbudi rast tako v Evropi kot po vsem svetu in s tem odpravi revščino.

Čez nekaj dni se bo na Tenerifih sestala Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU. Moji kolegi iz držav AKP vedno izpostavijo probleme, ki jih subvencionirani kmetijski proizvodi EU povzročajo na njihovih trgih. Trgovino potrebujejo, vendar pa naša politika deluje proti vzpostavitvi zdravih trgov za kmetijske proizvode v državah v razvoju.

EU je pokazala vodstvo, kot pravi komisar, a vendar se lahko še precej bolje odrežemo. Gre za vprašanje pravične trgovine, komisar.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Prehrambena, energetska, podnebna, finančna, gospodarska in socialna kriza, ki se omenjajo v poročilu, niso nič več kot različna utelešenja ene in iste strukturne krize, ki se vleče že desetletja. V nekaterih regijah, kot je podsaharska Afrika, se bogastvo na prebivalca skozi vsa desetletja nenehno razlikuje od drugih regij v svetu. Kljub sedanjim neskladjem pa imajo države v razvoju nekaj skupnih značilnosti: odvisnost od izvoza maloštevilnih surovin, premajhna gospodarska diverzifikacija, velik poudarek na kmetijstvu, energetiki in ekstraktivnih industrijah ali turizmu ter močno polje tujega kapitala.

Trgovinski model naraščajočega izvoza in liberalizacije je bil tem državam vsiljen, če ni šlo drugače, tudi z izsiljevanjem. Kot so pokazala pogajanja za sporazume o gospodarskem partnerstvu, to vodi v vedno večjo odvisnost teh držav in ovira kakršen koli samobiten razvoj. In vendar je zunanji dolg še vedno najpomembnejši porabnik sredstev držav v razvoju. Že večkrat je bil preplačan, a ker še vedno narašča, je znesek ogromen in tako sam pripomore k pretiranemu izkoriščanju teh držav ter določa ton njihovega odnosa z državami severne poloble. Odpis dolga je preprosto stvar pravičnosti.

Predsednik. - Držati se dodeljenega časa za govor je prav tako stvar poštenosti.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Največja finančna in gospodarska kriza od leta 1930 ni samo močno prizadela Evrope, kot vemo. Države v razvoju so še posebej močno prizadete zaradi učinkov krize in glede tega ne morejo kaj dosti narediti. Neodgovorno špekuliranje, pohlep po hitrem dobičku, ki nima nobene zveze s pravo ekonomijo, zlasti v anglosaksonskih državah, ter finančni sistem, ki poka po šivih, so prignali svet na rob finančnega prepada.

Drugi vzrok za krizo je koncept globalizacije, ki si je za svojo prednostno nalogo postavil deregulacijo. Evropske države zapadajo v še večje dolgove, da bi ponovno oživile svoja gospodarstva. Vendar pa v veliko primerih države v razvoju tega ne morejo storiti zaradi svojega slabega finančnega položaja. Zato jim moramo ponuditi priložnost, da svoja nacionalna gospodarstva učinkoviteje zaščitijo pred uvoženim blagom, ki se prodaja po dampinških cenah in uničuje lokalne trge in preživetje lokalnega prebivalstva.

Državam v razvoju moramo dati priložnost, da se iz krize izkopljejo brez tuje pomoči. Za tradicionalno razvojno pomoč lahko po vsej verjetnosti rečemo, da je v glavnem zgrešila svoj namen. V bistvu se moramo problema lotiti pri izvoru in postaviti stroge predpise na finančnih trgih, prepovedati špekulativne prakse in hitro uvesti davek na finančne transakcije.

Predsednik. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 25. marca 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) EU je dolžna pomagati državam v razvoju, da premagajo težave, povezane s svetovno gospodarsko krizo in revščino, ki se je pojavila brez njihove krivde.

Zelo pomembno je, da si Evropska komisija odločno prizadeva k izvedbi reforme mednarodnega razvojnega sodelovanja in da skupaj s Svetom izboljša usklajevanje dvostranskih in večstranskih razvojnih sodelovanj, kajti vrzeli na tem področju so glavni razlog za zmanjšano učinkovitost razvojne pomoči.

Države v razvoju potrebujejo pomoč, da lahko zmanjšajo revščino in osamitev, ukrepe, ki pripomorejo k razvoju, in ukrepe, potrebne za izhod iz krize, zlasti v tem težkem obdobju.

Lahko bomo izvedli široko sprejete zaveze, tako da bomo imeli v splošnem boljše usklajevanje ter učinkovitejše in preglednejše ukrepanje, pri tem pa stremeli k širokemu soglasju med nepomembnejšimi ponudniki pomoči, partnerskimi državami, finančnimi ustanovami in civilno družbo.

Z izvajanjem teh ukrepov mora postati Evropska unija vodilna in mora ukrepati odločneje. Zato morajo vse institucije v Evropski uniji prevzeti večje zaveze, Parlament pa je v zvezi s to tematiko zelo jasno izrazil svoje mnenje.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Države v razvoju so glavne žrtve finančne krize, kljub prvotnim napovedim, da bodo najbolj prizadete razvite države. Teoretične predpostavke, da države v razvoju niso dovolj močno povezane s svetovnim gospodarstvom, da bi jih kriza na finančnih trgih mogla resneje prizadeti, so se v resničnem življenju izkazale kot napačne. Vidimo, da se kriza pogloblja v veliko državah v razvoju, kjer beležijo rekordne stopnje brezposelnosti ter skokovito rast javnega dolga in proračunskega primanjkljaja. Medtem pa so razvite države, ki niso resneje občutile učinkov krize ali pa so imele na voljo učinkovite instrumente za blažitev teh učinkov, beležile gospodarsko rast, čeprav le začasno. Ta gospodarska kriza že neposredno vpliva na prebivalstvo, v državah v razvoju pa brezposelnost nenehno narašča. Prizadevanja za gospodarsko oživitev držav, ki še vedno občutijo učinke krize, bi lahko vplivala na socialne skupine kot celote, saj imajo ukrepi za oživitev lahko le boleč vpliv. Programi financiranja EU so najcelovitejši in najobsežnejši med vsemi svetovnimi programi finančne pomoči. Prizadete države članice si morajo kar se da učinkovito pomagati z denarjem, namenjenim za reševanje situacij, ki omejujejo gospodarsko dejavnost in imajo socialne posledice.

Proinsias De Rossa (S&D), *v pisni obliki*. – Svetovna finančna in gospodarska kriza je razviti svet prizadela tako močno, da se sedaj spopadamo s socialno krizo in krizo brezposelnosti. V najmanj razvitih državah pa se takim problemom, za katere niso odgovorne, pridružijo še posledice prehrambene in podnebne krize, ki dramatično vplivajo na šestino svetovnega prebivalstva, ki trpi za lakoto. Kot največje donatorke kolektivne pomoči morajo države članice EU izpolniti svoje zaveze glede uradne razvojne pomoči (URP), izboljšati učinkovitost in usklajevanje pomoči ter okrepiti svoja prizadevanja za doseganje razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015. Obseg škode, ki so jo povzročile špekulacije v finančnem sektorju, kaže, kako pomembni so preprečevalni ukrepi, kot je obdavčitev finančnih transakcij, ter zagotavlja razmislek o nadomestilu stroškov krize s strani tega sektorja. Ker davčne oaze in središča z ugodnim davčnim sistemom države v razvoju prikrajšajo za znesek, ki večkrat presega znesek URP, je pasivnost na tem področju nesprijemljiva.

Siiri Oviir (ALDE), *v pisni obliki*. – (ET) Čeprav lahko danes že govorimo o izboljšanju gospodarske in finančne krize v nekaterih državah članicah EU, pa bi morali priznati, da je v državah v razvoju ta kriza, z vsemi svojimi krutimi učinki, še vedno v polnem razmahu. Nedvomno bi morali razmisliti o tem, da je gospodarski razvoj ključna faza reševanja sedanje svetovne krize. Vendar pa med oživljanjem lastnega gospodarstva ne smemo pozabiti, da nadaljevanje krize v državah v razvoju zelo močno ovira gospodarsko rast in s tem tudi našo lastno rast. Menim, da morajo države članice Evropske unije še naprej nuditi pomoč za zmanjšanje revščine in izključenosti v državah v razvoju, obenem pa to pomoč nenehno prilagajati novim okoliščinam in pogojem. Če upoštevam resne učinke svetovne krize na države v razvoju, podpiram tiste, ki pravijo, da bi vse države članice EU kljub krizi lahko povečale svojo kolektivno razvojno pomoč za 0,7 % njihovega BND do leta 2015. Pomembno je, da ukrepamo in spodbujamo razvoj ter se prebijemo iz krize danes – v letu 2010. Zato podpiram tiste, ki pravijo, da bi morale visoko razvite države v EU kot tudi izven nje v sedanjih razmerah ukrepati in reformirati mednarodno razvojno sodelovanje. Ne moremo si dovoliti, da ne bi posegli vmes in bi s tem izničili prejšnje dosežke na področju revščine in izključitve, in ne moremo dopustiti, da nastane situacija, kjer bomo namesto sedanjih sto milijonov ljudi v izredni revščini imeli milijardo ljudi v takem položaju.

22. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

23. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.15)